

ספר

עבודת הקודש

עם כל

4061

השבעה ככבי לכת

ככבים מאירים ומוהרים מכת גברא רבא קאתו
ה"ה הרב הגאון הגדול המפורסם בוצינא קדישא
כמוה"ר ז"ל יוסף דוד אזולאי ז"ע"א.

הלא המה איך נקראו בשמותם

מורה באצבע. צפורן שמיר. קשר גודל.
כף אחת. יוסף בסדר. סגן ליאיר.
שומר ישראל:

חצבו עמודיהם שבעה לחבר את האוהל להיות אחד כאשר
נרפס מקדם. ולרוב תשוקת העם הק' המצפים בעבודת
הקודש ספו תמו הראשונות אשר ע"כ אמרתי להדפיסו
עוד הפעם כדי לזכות את הרבים:

דובלין

בדפוס ובתוצאת הנגידה הארמנה
מרה בתולה תח"י, אשת המנוח ר' יעקב ז"ל העדשע:הארן
ר' שלמה שמעון נ"י שטרייזבערגער.

תרפ"ז

sefer Awojdas Hakodesz

Druck: ...

Labno 1927

סימן א. הנהגות פרטיות. הגידו האותיות.

א קודם כל לימוד וכל מלאכה טוב להסיר תשובה ואח"כ יאמר נא יסדל לשם יחוד קבלי ברחילו ורחימו ליחודא שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ויהי נועם כו' ולא חסנים בני שזנזו זום כמ"ס בקומטס פמח סנל כס"ד :

ב יכוין במחשבתו שמקיים מצותיו ית' לעשות רצונו ושיש סודות הרבה בתורה ובמצות ומכוין לתקן שרשי התורה והמצות :

ג יקבע עתים לתורה ביום ובלילה חק יתן ולא יעבור וגם בכל עת שהוא פנוי אף שכבר השלים חקו לא ימוש ספר התורה מפיו :

ד מה טוב שילמוד אחר תפלה עודנו מעומף בטלית ומעומר בתפלין וישים אל לבו אשר זאת לפניו בישראל שלימים וכן רבים היו כל היום בתפלין ובדור יתום זה לפחות יהיה לומד איזה שיעור אחת ולא ישנה בתפלין :

ה כשילמוד בטלית ותפלין יכוין ליחד השם המיוחד באופן זה יעורר היראה לירא מה' מאות י' והאהבה לה' מאות ה' ראשונה והתורה מאות ה' והמצוה (של תפלין) מאות ה' אחרונה ויחד שם המיוחד ביחודא שלים :

ו ישתדל להעביר על מדותיו כי זה כל האדם וישים אל לבו כי הרבה לחטוא וכמה פעמים ואלפים עשה נגד רצונו ית' והכל עליו לתקן ומידו יבוקש ומה יספיק לעשות סיגופים או מה כחולקבל יסורין וזאת העצה מפום ממלל דברבן רבינו משה קורדוביר' זצ"ל פנת יקרת להעביר על מדותיו ובוה מתכפרין פשעיו וטוב לו יותר מן הסיגופים ותעניות ויש בזה להאריך אבל לקצר אני צריך וזו היא מרגליות שאין להעריך סמא דכולא ואריך :

ז בקש שלום ורדפהו וזו מדת אהרן הכהן אוהב שלום ורודף שלום והוא סמא דחיי ואם כך אמרו לבקש שלום אחרים דברים ק"ו לבקש שלום אנשי ביתו וקרוביו. ודע שבמקום שיש מחלוקת השכינה מסתלקת ח"ו כי היא אימא שלום ובית שיש בו מחלוקת הוא משכן סמא אחרא ח"ו :

ח וביותר יהיה לו שלום עם אשתו ויותר לכבדה ויכוין בכל פרט לכבוד השכינה והרבו"ם עתיקים :

ט אך בפה מתוק ידריכנה לעבודת ה' ולצניעות ודרך ארץ וירחיקנה מלשון הרע ושאר סדר נשים וסדר נזיקין ועליו מוטל להוכיחה ולהדריכה כמשו"ל :

י יזהר מהכעס קמן וגדול שמחליף נפשו הקדושה מנפש חמ"א ונעשה הוא עצמו ע"ז טורף נפשו וכל מה שמתח כל ימיו בהסתלק נפשו חלף הלך וכה דיבר האיש קדוש רבינו האר"י זצ"ל כי בעל הכעס אין לו תקן עד אשר ישתדל מאד שלא יכעס כלל ואז יתחיל לתקן :

יא מאד יזהר לאשתו שלא תתכעס כי אמרו בזוהר הקדוש מאן דאתחבר במארי דרוגא כמאן דאתחבר לע"ז ממש וא"כ אף אם האדם קדוש בהיות אשתו כעמנית צדיק מה פעל :

יב יזהר לתת צדקה בכל יום לפחות פרוטה ויכוין ליחד שם הוי' הקדוש ויכוין כי רומז זרועו ו' ה' אצבעותיו ה' פרוטה ו' ה' אצבעות עני או גבאי. והיה מעשה הצדקה שלום :

יג מאד יזהר בצדקה כי היא העולה במקום קרבן בוי"ה ומכפרת גם על המזיד ומצלת מן המות ומתברך בכמה ברכות כמבואר בכתובים וברו"ל :
יד וביותר יזהר שתהיה צדקתו בסתר ולא יספר צדקותיו וכ"ש שלא ישתבח בצדקותיו ובחסדיו והגם שלא יהיה בפירוש אם עושה המצאות וכונתו להשתבח נענש על זה כי עבודת ה' צדיקה שתהיה בלי שום פניה. וז"ל מכין

סבין לשם ה' ויצטרף לזה להגדיל שבתו הוא עין פלילי ובעל נפש יצחק בזה וישרה עד שתהיה כל כונתו לש"ש ותו לא :

מן אמרו רז"ל שעיקר צדקותיו יהיו עם עמלי תורה וברכים כושלות יאמין וכמשי"ה שלח לחטך על פני המים ואין מים אלא תורה כמשול ואם פסח הוא יודרו בזה כי מקיים כמה מצות בבת אחת צדקה. ומחזיק ביד לזכרי תורה וסרביץ תורה שיהיה הת"ח ברעת מיושב ללמוד ומכבד לתורה ולומדיה ואינו חוסה עושה צדקה עם ע"ה לעושה צדקה עם הראוי ויגדל שכרו הרבה : **מן** יזהר להסתיר מעשיו הטובים וליטורו ואם ישבחחו יזכר שלא עשה א' מרבוז מחויבו ולא יתנאה ח"ו אפילו שמץ מנה ולבו יודע שאם עשה איזה דבר על אחת כרכ חטא וביטל עבודה ותלמודו בתורה ואפילו במעשיו הטובים כמה מחשבות זרות עלו על לבו וכמה קיצר באותן המעשים בכונה וביתוד וכיוצא :

ין ילמוד ספרי מוסר תדיר ואשריו מי שיקבע לימוד בס' הקדוש ראשית חכמה וששם יכיר פחיתות מעשיו ותוקף חיובו ויום יום יתבונן בעניניו : **ין** יזהר לזמול חסד בגופו ובדבריו ועצותיו ומסוגלוהציל עשוק אך שלא יהיה במחלוקת כלל כי יצא שכרו בהפסדו :

סימן ב. סדר הלילה כי א'שכ בחשך ה' אור לי צורי וגואלי :

יט ילך להתפלל ערבית בצבור וקודם ערבית יאמר ה' צבאות עמנו וגו' אשרי אדם וגו' ה' הושיעה המלך יב"ס :

כ יאמר ליקב"ה הרני בא להתפלל תפלת ערבית שתקן יעקב אע"ה לתקן את שרשה במקום עליון והי נועם וכו' :

כא יזהר מאד להתפלל כהגון להוציא התיבות כחקן והלכתן ויחשוב שהוא מברך למלך הכבוד חרדה ילבש ורעדה יתעמף ועוד כי מדת הדין היא בחינת הלילה והיא נזכרת עתה וצריך לזהר מאד מאד :

כב יאמר ק"ש בכונה רבה וביותר בפרשת שמע ישראל כי מאד עסקו רז"ל דרוין יחדו יתברך וזהר באמרו תיבת אתר לקצר באלף שלא יתעכב בהכלל ויארך בה' ה' ויכוין שהוא מקבל עול מלכות שמים ביראה ושם הרבה ויכוין למסור עצמו על קדושת השם באמת ובלב שלם ושם :

כג יאמר ברוך שם וכר בלחש כמ"ש רז"ל ולא כאותם שאינם מקפידים לאימרו בלחש וקודם ואהבת יקבל עליו עול מצות ית' ובפרט עשרת הדברות ובפרט מן הפרט אנכי לא יהיה רמוזים בפ' שמע. לא תשא רס"ז בתיבת ואהבת. לא תחמיד בתיבת ביתך. לא תגנוב בתיבת דגנך. לא תרצח בתיבת ואבדתם. כבד אר"א בלמען ירבו. לא תנאף בתיבת ולא התורו. אזור את יום השבת בתיבת חזרה. לא תענה בתיבת אני ה'. ויכוין כי מ' ואהבת יש בה מ"ב תיבות כמנ"ן שם מ"ב. פרשת והיה אם שמע עד ושמעת ע"ב תיבות. את דברי ע"ס הפרשה ה' תיבות כנגד ה' שערי בינה. פרשת ראמר ע"ב תיבות ובזורת הש"ץ ה' אלהיכם משלים רפ"ח ויכוין שיתקט רס"ח אברים בגופו נרץ :

כד יכוין להתפלל תפלת יח בהכנעה ואם אפשר לומר כל תפלת חל בבכיה אשרי ורחע כל גופו כי מי הוא להתפלל לפני משה הקב"ה אשר כסח רס"ז רב"ה מלאכי השרת מהללים שבו וכמה בודים שלא נתן להם רשות אלא **קום** כי בשמחה ור' חיי' יתום מלא המאני נתן לו רשות הוא יקריע בזה

לבו לפחות להכנע ולירע מה שאמר וישים אל לבו שהוא מתפלל נכת א"י ירושלים ובית המקדש ובית קרשי הקדשים:

כה בכריעה ראשונה יכוין י"א יוד מהו"ה אל"ף סא"נ ובכריעה שניה אותיות שניות ה"ד וכשיאמר מורים אנחנו לך יכוין אותיות שלשיות ונ' ולכסוף בחתימת ברכת מורים אותיות רביעיות ה' ליחד יאהדנהי' ב' בתחילת העמידה יחשוב עצמו עני ואביון כי הוא רל והלך ואין עני ורל גלמוד ואפל יחיד כעומד בקבר וחרדה ילבש והגם דברכות אמצעיות פשטן של דברים לצרכנו ואולם הכל הוא רמזים וסודות מדובר בס נכבדות עשר ידות במעלות המעלות המדו"ת העליונות ודרך כלל יכוין שהכל ליחד יחוד גדול במדות:

כו בשמע קולנו יתודה דרך קצרה ויכוין עצמו להיות חסיד לעשות נח"י ליוצרו ונוסח הידיו לקמן אות קכ"ו:

כה ולכן אף כשהוא יום שאין בו תחנונים יאמר בשמע קולנו דרך בקשה ירמ"י או"א שתזכנו לעסוק בתורה לשמה במצות ובגמלות חסדים ויחייב כל מעשינו לש"ש ותזכנו להשלים תקון נר"ן בגלגול זה ותפרנסנו פרנסה טובה בחרת ונחת ובריות בזכות שמך הקדוש היוצא מפסוק והריקותי לך ברכה עד בלי די ובפ' נסה עלינו אור פניך ה' כלפניך מלכנו ריקם על חשיבנו חננו ועננו כו' ויכוין לסיום חסיד כמדובר:

כז ברצה ישים עצמו עבר עד סוף י"ח:

ל יוהר מאוד בשלשה ראשונות וג' אחרונות לכיון מה שמוציא כפיו ובפרט בברכת אבות יכוין מאד:

לא כשיסיים וידקדק באמירת אלהי נצור לשוני מרע ויבין מה שהוא אומר ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה ותיבת לכל כוללת בין גדול בין קטן בין עני ובין עשיר בין חכם בין טפש ואך יקפיד אח"כ ויכעוס. וכתב הרב ספר הדדים דף ע"ט כל בעל תשובה יאמר נצור לשוני כו' ברמעה ובכונה גדולה:

לב יפסע ג' פסיעות בהכנעה וישתחוה כנפטר מלפני המלך:

לג מאד יטה און לדברי קדוש ולענות כהגון אמן ובקדוש יכוין אמן שהוא גימטרי' אידהנויה:

לד באמן יהא שמה רבא יכוין שימחה וזכר עמלק ואז שמו וכסאו ית' של וצריך לענות אמן יהא שמה רבא בכל כחו וכונתו אמנם לא ירים קו"ה באופן שילעגו לקול צעקתו כי אפשר שיש לו עונש שנותן מקום להחמיו ועוד דמיחזי כיוהרא או כחובא. וירא שמים יצא ידי כלם שיעשה הכנה לומר בכ"ה והקול יהי' בינוני:

לה יאמר אחר כל תפלה עלינו לשבח מעומד כי עלינו בנימ' ומעומד ויאמר תיבה בתיבה. לא יאמר אבל אנחנו כורעים ומשתחיים רק יפסיק ויאמר ואנחנו משתחיים כו' יאמר ומושב יקרו ולא ישנה והוא שבת נורא מאד מלא רוץ עילאין. ועיקרו תיקנו יהושע בן נון ושוב תקן ר"י בן זכאי לאומרו אחר תפלה כמ"ש רבינו האי גאון בתשובה כ"י ורבינו האר"י זצ"ל גלה סודו שהוא להמשיך אורות המקיפים:

לו אח"כ בכל תפלה יאמר על כן נקוה לך ויכוין מהרה בתפארת עוזך ס"ת כהת' שם קדוש:

לז מנהג טוב לומר אחר כל תפלה מזמור לדוד ה' אורי וישעי ובפרט מר"ה אלול

אֵל לַעֲד הוֹשַׁענָא רַבָּא :

לח בבוא לבית בימי חרפיו אות החורף שהולך לעסקיו למבדק בכתבי חושבניה לא יסיר מידא שמים מעליו. וטוב לימר בין הפרקים שוותי ה' לנגדי המיד אשרי איש שלא ישכתך בו' :

לט טוב שירגיל עצמו שלא לאכול הרבה כלילה כי הוא טוב לגוף ולנפש לא כאלו האוכלים למעדנים בש"ר להם רבים שתו ושכרו כי שם חלקת הסט"א אוי להם :

מן יזהר לקבוע לימודו כלילה במשניות או בזהר או שניהם כאחד טובים :
מא משנה אותיות נשמה. וכשקורא סדר זרעים יכוין לתקן אשר פגם במאכלות אסורות ובברכות לבטלה וכיוצא וכשקורא סדר מועד יכוין לתקן אשר חטא בחילול שבת ויט וכשקורא סדר נשים יכוין לתקן מה שפגם בעריות ובשביעות ונדרים וכשקורא סדר נזיקין יכוין לתקן מה שחטא לה' במה שהזיק לחברו כי ההזיק עצמו בעי לשונו וכשקורא סדר קדשים יכוין לתקן נשמתו הקדושה אשר הוציאה לחילין ואשר לא נזהר בשחיטה ובדיקה ולחייב כרת ולתפלות בלי כונה וכשקורא סדר טהרות יכוין לתקן מה שפגם בנדה וקרי ונטילת ידים :

מב לימד המשנה בקול רם ובג"ר בשפה ברורה אין ערוך אליו וארו"ל שאשר בן יעקב אבינו ע"ה עומד בפתח גהנום ולכלל הלומד משנה מצילו וזהו שאח"כ מאשר שמנ"ה אותיות משנה :

מג לפתות בקריאת המשנה ישתדל להבין פירוש התיבות אף שלא יבין פירוש הענין באמת שאם לא יבין אף התיבות יש מי שכתב דאינו נחשב לימוד כלל :

מד לימוד ספר הזהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר ואף שיטעה בקריאתו והיא תיקון גדול לנשמה לפי שהגם דכל התורה שמוותיו של הקב"ה מ"מ נתלבשה בכמה ספורים ואדם הקורא ומבין הספורים נותן דעתו על פשט הפשט אבל ס' הזהר מן הסודות עצמן בגלוי והקורא יודע שהם סודות וסתריו תורה אלא שאינו מוכן מקוצר המשיג ועומק המושג :
מה זמן חצות לילה היותר נראה הוא י"ב שעות אחר חצות יום כמנהג שעות צרפת ואם יהיה ער יאמר תיקון חצות המסודר מרבינו האר"י זצ"ל ובסוף פסוקי הקינות יאמר אוי לי על גלות השכינה אוי לי על חרבן בה"מ אוי לי על שריפת התורה אוי לי על הריגת הצדיקים אוי לי על חילול שמו הגדול ותורתו הקדושה אוי לי כי גבר אויב אוי לי על צער כל העולמות אוי לי על צער האבות הקדושים והאמהות הקדושות אוי לי על צער הנביאים והחסידים והצדיקים אשר בג"ע אוי לי על צערו של משיח עונותינו הטו אלה ופשעינו האריכו קיצנו וחטאתינו מנעו הטיב ממנו אוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם זה כמה אורך ימים ושנים רבים ורעים כל דור שלא נבנה ביהמ"ק בימיו כאלו נחרב בימיו. על היכלי עזרה נא על חומותיך וגו' :

מו ויאמר תקן לאה בסדר זה. משכיל לבני קרח שפטני. לדוד מזמור לה' הארץ. יענך. אלהים יחננו. הללויה אידה ה'. נוע תנוע. בבא אליו נתן הנביא וכו' וזה הסדר עיקר :

מז ואם ישן קודם חצות ישתדל לישן מתוך ד"ת ויאמר ק"ש כלה מעומד ויכוין שאומרה בעמידה לבין דעתו. ויכוין לקיים מצות ק"ש שקרא שלא בזמנה עם הצבור ולא יצא י"ח לכן עתה יקראנו לצאת י"ח ויותר נכון לקרותה בזמנה

מורה באצבע סימן ב

בזמנה בכונה, ויכוין למסור נפשו בתיבת אחד ושיהיה תיקון להוציא לאור נצוצי הקדושה אשר נתפורו על ידו ויכוין להשלים רמ"ח תיבות בהכנעה ומורא ויאמר סדר ק"ש של רבינו האר"י ואחר וידוי יאמר נוסח זה:

הריני מקבל עלי ד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג וחנק לכפר על רוב פשע ויהרמ"י אר"א שתעלה עלי כאלו נסקלתי ונשרפתי ונהרגתי ונחנקתי בב"ד הגדול שבירושלים ע"י ד' אותיות אדני ויתוקן מהשפגמתי ב"ב אותיות של ג' שמות היקרים הויה אהיה אדני ויאיר שם ע"ב באצילות ושם ט"ג בבריאה ושם מ"ה ביצירה ושם ב"ן בעשיה ויתחדו כל השמות יחד נמור וכל העולמות יתוקנו תיקון גמור:

בזה כשיקיים מצות עונה יזהר מאוד שלא יהיה נראה אור הנר כלל כי הוא פגם לנפשו וסכנה לולד ויתגלגל על זה:

בז אמרו בזהר וכאין אינון צדיקיא דרעותא דלהון בקב"ה תדיר כלומר גם בזיוגם ובוה יבחן הצדיק אשר יראת ה' על פניו ואשריו המתנהג בקדושה וטהרה לקדש עצמו במותר לו וזה בעצם אשר צונו ויצרנו יתש"ל קדושים תהיו כמו שביאר הרמב"ן דאחר אשר צונו באיסורי המאכלות והעריות עדיין אפשר כי הן האדם יהיה נבל ברשות התורה. כי השבע השביע מכל האוכל העולה על שלחן מלכים מידי דלישרי שרי ומכמה נשים בכתובה וקדושיין וע"כ אחת דיבור אלהים קדושים תהיו לקדש עצמו במותר לו באשתו אמרו ויתגבר על יצרו מאד להפשיט תאות החומר שבו ויכוין לקיים מצותיו יתברך דוקא ובצניעות ובושה כי מלא כל הארץ כבודו וילמד את ביתו להיות לה מחשבות טהורות כי מאד מאד תלוי ענין הולד באמו כמ"ש הראשונים שהגם כי האיש יתקדש כראוי אשה לקראתו תפר עצתו ולא ידע כי כלתו:

בא אם הוא אחר שינה יזהר איש ואשה לזכור ליטול ידיהם קודם להעביר רוח רעה ואם לאו סכנה כמשול' תקצץ ואל אמה תכלנה:

בב יזכור שעתיד ליתן דין ויושבון אפילו על שיחה קלה וקורות ביתו עצי עריסתו הנה ממתו הן הן עדין ומאוד צריך להודרו ולאזור חיל כי היצחק מסיתו הכ"ת כפול וכל מעייניו להחטיא ומסלק מורא שמים בהבלי העה"ו הכלים ונפסדים וכל טענותיו בדבר הנראה לפי שעה כמשה וגם תאוה הוא לעינים. והבא לטהר מסייעין אותו:

בג אם יזהר ויהיה בשבת ואחר חצות אשרי ואשרי בניו אחריהם שלא ישלחו בהם סט"א ויכוין ליחד הדורים למעלה:

בד כשהיו ידיהם נקיים מכובסים כהונן וכווננו לשם מצוה וי"א מומור לדוד ה' רועי וכו' ואם הוא לאחר שינה שצריך לומר ברכת התורה לא יאמר בפיו אלא בהרהור:

בה יתן דעתו ללמד את ביתו בפרק בא סימן סימנים שכסר יעקב אע"ה לרחל אמנו וביארם מו"ה בס' חסד לאברהם ז"ל:

בז אח"כ יטול ידיו ויטול מים צלולים סביב למטתו:

בז אם ישן קודם חצות ישתדל לקום באשמורות לומר תיקון חצות:

בז יבסח הכלי שבו המים שרחץ ידיו כי הם מים טמאים והם יותר ממי רגלי:

בח קודם התיקון יברך ברכת השחר מברכת ענ"י עד ואני אברכם:

בז יזהר שלא יאמר שום פסוק קודם ברכת התורה והגם שבקצת קהילות

נתפשט המנהג בפרהסיא לומר כמה פסוקים ואח"כ מברכין תברכה לאו

לאו שפיר עבדיו:

ס יזהר מאד כשיקום ממטתו שלא ילך ד' אמות בלי נטילה וביותר צריכים לזהר הולכי דרכים בזה וטרם ישכבו יבינו להם בלי ליטול וכלי לקבל המים. והמסתכל יפה ויהיר מאד לאשתו ולמשרתיו שיהיה בזה ויהיר לרחוק ידי חבנים קטנים כראוי ולא יטמאו כל אשר יגעו ותשרה הס"א בכל ח"ו: **סא** לא יטול ידיו ממשרתת אפילו יהודית הגם שנטלה ידיה תחילה מפני שהיא נדה כל זמן שלא טבלה והוא רוצה ליטהר ידיו ע"כ לא יטול ידיו מנדה ואפילו בנטילת ידים לסעודה יש מי שכתב שאין ליטול מנדה: **סב** כשילבש יקח המלבוש ביד ימין ויתננו לשמאל ושוב ילבש:

סימן ג. סדר היום יומם יצוה ה' חסדו כן יתן לידידו:

סג דין ראשון של ספר הקדוש שלחן ערוך הוא יתגבר בארי לעמוד בבוקר לעבודת בורא ואם ח"ו בדין ראשון ישלוט עליו יצרו שלא לקיימו עוד ישוב ויראה מה יעשה באחריתו על כן ירגיו אדם וצה"ט על יצה"ד וישים אל לבו גם הגהה ראשונה שויתי ה' לנגדי תמיד כי מלא כל הארץ כבודו וכביכול הוא רואה בעצלותו והמשכו אחר השינה בעת קימה לק"ש ולתפלה ויבוש ויכלם אז ירלג כאיל לעבודת ה' ונכון שלא ידבר בעניניו מעת אשר יקום ויהיה דבורו הראשון לברך קונו וכ"ש שהוא גדר שלא ימשך בדברים עם בני ביתו ומשרתיו קודם שיברך ויתפלל ויפנה ויטול ידיו כי הוא צורך גדול מאד כמשרו"ל שבוה מקבל עליו עול מ"ש שלומה ויש בדבר סוד וכל זה הוא אף אם יכול לישב כמה שעות וא"צ לפנות ראם צריך אז פשיט' כמ"ש נצרך לנקביו אל יתפלל וכתבו ז"ל שהוא ר"ת הכון לקראת אלהיך ישראל:

סד יודרו מאד לולך לבהכ"נ וירויץ בהליכת ביהכ"נ והכל בישוב שלא יכשיל רואיו שיל"נו עליו וקורא לו שם חסיד שומע:

סה צורך גדול וחייב ללבוש ציצית ותפילין בביתו ויצא וינשק המזוזה וילך לבהכ"נ מעומק בציצית ושעוטר בתפילין והתמירו מאד בזה"ק בזה:

סו לפחות ילבש ציצית ותפילין בחצר בה"כ קודם כניסת פתח בה"כ ובכניסתו ישהה מעט ויאמר ואני ברוב חסדך כו' בבית אלהים נהלך ברג"ש **גי' אבינו**:

סז באמירת ברוב חסדך יכוין כי אינו ראוי לבא בבית ה' ולגקר כהיכלו כי היכ"ל גימטריא אדני אמנם הוא נשען בזכות אברהם הרמז באמירת ברוב חסדך ובזכות יצחק הרמז באמירת אשתחיה אל היכל קדשך כי יצחק נתקדש בהר המוריה ובזכות יעקב הרמז בתיבת ביראתך ע"ש ויירא ויאמר מה נורא כו' ובהכנסו ישתחוה נגד הארון שבו ס"ת ששם שורה הקדושה: **סח** יזהר ששהציצית יהיו כתקן והמדקדקים בודקים הציציות תמיד פן יהיה איזה פסול ותהיה ברכה לבטלה ועוד רעה שלוכש בנה בלי ציצית:

סח יזהר להנניח שתי זוגות תפילין בסדר רש"י ובסדר ר"ת ודגם דאמרו דיש ויהרא היה בזמנם אבל עתה נהגו הרבה ללבושם ובארץ הצבי כמעט רוב החכמים והמשכילים קפדי אוזני ללבושם וגם כמה בעלי בתים יראי אלהים לובשים שניהם ונתפשט המנהג ע"פ כתבי רבינו האר"י זצ"ל שהם חובה ולא משום ספק כמ"ש הפוסקים ומה שרצו לתלות בדברי תקוני זהר חדש נוסחא אצמח היא כמו שביארנו בהשיבה בריש קונט' הי"ם שאל בס"ד:

צ מה מאד צריך לזהר שלא להסית דעתו מתתפילין כלל והוא דבר קשה והעונש

מורה באצבע סימן ב

העונש גדול לכן צריך זריזות גדול :

עא קודם שיתחיל הזמירות יאמר תפלה אחת מלוקטת ומהדרת מדי היתה ואת תמצאות לקמן בס"ד (בראש קונטרס צפורן שמיר) :

עב ישים עצמו כעבר והתחיל הזמירות ויאמר הכל מתוך הספר וידע לפני מי הוא עומד וכל התיבות יאמר כתקן ביראה ורעדה וקול נמוך :

עג פ' התמיד ופ' הקטורת יזהר באמירתו מאד וטוב למנות י"א סגנים באצבעו :

עד מעת שיתחיל זמירות יזהר שרא ידבר כלל ועיקר כי כל הזמירות הוא לתקן עולמות ואיד יפסיק בדברים בטלים וכמעט ע"ד האמת אינו נכון

ללמוד מזמורים וכיוצא בין הדברים של הזמירות כי כל הפסוקים והסדר הזה נכון מתוקן ע"פ המוד ורזין עלאין ולא נכון להפסיק בעניני דת אחרים שאינם

שייכים ע"פ מדרת ואם כל זה בדברי תורה או לו למדבר דברים בטלים והוזה"ק החטיר מאד מאד דעביד קלנא לשכינתא ח"ו וע"פ הדין משותחיל

ברוך שאמר אסור להפסיק כי ברכת ברוך שאמר נתקנה מימות תנאים ראשונים קודם פסוקי דזמרה וברכת ישתבח אחריהם ואיד יפסיק בנתיים :

עה יכוין לקיים מצות כורא בה"כ ומצות מורא מהשכינה השורה שם ונכון לזהר שלא לדבר בבה"כ כלל אף שלא בשעת התפל' פשט לשון הוזה"ק :

עו כשאומר ואתה מושל בכל יתן ג' פרוטות לצדקה ויאמר השירה בשמחה רבה כעומד על הים וניצול ואם כה יעשה יתכפרו לו עונותיו כמ"ש רז"ל :

עז יזהר בעניית קדישים וברכו ביראה ואהבה ושמחה רבה :

עח יאזהר היל בק"ש ככל הכתוב לעיל ויכוין לקיים מ"ע הק"ש ואהבת ה' ויחוד ה' ומסירת נפשו על קדושת ה' וזכירת יצ"מ ומצות וראיתם אותו

והקורא בזהר חדש בעיניו יראה גודל ועוצם ותוקף העונש למי שאינו מכוין בק"ש וכל קבל דנא רב טוב הצפון הפלא ופלא למכיים מצות ק"ש כהגון :

עט יסמוך גאולה לתפלה בזריזות יתר מאד ויכוין שהוא נכח א"י וירושלים ובה"ט ובית קו"ק :

פ יסיר כיהו וניעובד דבר המורדו קודם שיתחיל להתפלל וידע לפני מי מתפלל :

פא יכוין בתפלת י"ח שהכל הוא לתל' המדות העליונות ויזהר להתפלל בלחש והעיקר הוא שגם הוא עצם לא ישמע קולו ויוציא בשפתיו התיבות כתקן ולזה צריך זהירות וישוב :

פב יזהר מאד להיות אונני קשיבות לחזרת הש"צ בעמידה כדי שיענה קדושתו ואמנים כתקן ולא יהיה אמן יתובה כו' :

פג בג' ראשונות עניות אמן הוא שאמת הדבר ובאמצעיות ואחרונות כונת אמן שכן יהיה :

פד בעניות אמן דברכות יכוין אמן נממריא יאהדונהי :

פה יזהר להיות בקי בדינים הנצרכים כשהוא מתפלל כגון בדין אם טע' במעייב הרוח ומוריד הגשם והשאלה או יעלה ויבא וכיוצא שאם לא ידע מה

יעשה כשיקרה לו ספק ומעיקרא יזהר להתפלל בתוך הכפר ויזהר לבל ישכח ויצטרך לחזור ויהיו ברכותיו לבטלה :

פו באמירת וידוי יבנע מאד ויתחרט וידוה דעתו לשוב דאי לאו הכי הקצ"ף יעלה ויתן יד למקטרג לומר חזי גברא אדם חצ"ף אויב ויורוי בלי דעת

וחרטה וכמדבר אל הדיוס ח"ו וכאנה הנחם ופש דא ה' על דידוי שאופרים בנשימה א' כמדבר למעלה ח"ו צ"ל :

מורה הנצבים סימן ג

פן בענייני יג מדות יזהר לאומרים מהגון בכונה שליטה כי רבו סודותיהן והדברים עומדים בהוכחו של עולם:

סה בנפילת אפים יזהר שלא יטה ראשו תוך ידו שהוא סכנה אלא על זרוע בין הקיבדו וסמוך לו:

פט באומרו אליך ה' נפשי אשא קבלנו שבדור יתום זה לא יכוין למסור נפשו על ק"ה שיש סכנה בנפילת אפים לכוין כך רק יכוין שהוא מוסר עצמו בסוד מיתה על קיום התורה והמצות:

י אם הוא יום קריאת התורה אל ידבר בעוד שמוציאין ס"ת כי שעה זו היא שעת רחמים ויש סוד גדול וישמח על ראית ס"ת ויכבדה וינשקנה ואם יעשה איוה מצוה ממצות ס"ת ישמח בה ומנהג העיר שמי שנכנסה אשתו בחורש ה' לעיבורה נזהר לעשות החורש הוא מצות פתיחת הדיכל והוא מנהג יפה ויש לו סמך עדיה ואם יעלה לס"ת יכוין לתקן מה שפגם בבבד התורה ואם ישמח בקריאתו יושפע עליו שפע קדושה מקדושת הס"ת:

צא בעלותו לס"ת יברך ברכות התורה התיבות כתקן ובקול רם כדי שיענו הקהל אמן ואל יקפיד על מקום העליה שקראתו שאינו לפי מה שכבדו כי כל זה עצות היצוה"ל להחמיאו ולטורדו מעבודת ה' והרב יוסף האזובי בקצרת כסף כהגון לבנו יחידו בשירתו המלא' לה אמיר:

צב אח"כ יגמור תפלתו כהגון ויכוין לתוריד שפע מעולם כי כל סדר התפלה מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והכל לצורך גדול עצום רב ורם ומלאכי אלהים עולים ויורדים בו:

צג אחר תפלה ישתדל ללמוד סדר היום בספר חק לישראל כי הוא סדר נאה דרך קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תנ"ך ולשנות משנה וגמרא וזהו והאיש הירא ח"ק נתן ולא יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קרי"ה נאמנה הזאת נעמי וגם ילמוד תנ"ך בתרגום כמי"ש האר"י וצ"ל ושם ימצא הכל מוכן אמנם יש בו טעויות הרבה וצריך להבין ולהרגיש הטעויות ובכתובים ילמוד פעם אחת מקרא ופעם תרגום ולא יכוין בכונות הכתובים שם כי הם מלא השגיאה גם לא יאמר התפלות שבראש הס' ועתה נדפס חק לישראל בסדר יפה ונחמד:

צד בבואו לבית לטעום מידי בצפרא יזהר בכריכת האיכל והמשקה ושיהיה בו שיעור ברכה אחרונה:

צה אם אוכל פת הבאה בכסנין יש מחלוקת בפוסקים עד כמה יוכל לברך על המחיה ועד כמה יצטרך לברך ברכת המזון והיותר מוסכם הוא שיאכל פחות מניד דארמ"ס שהם כחמשה אונציות מעיר ליומנו ואז יברך על המחיה ואם אבל ניד דארמ"ס או יותר עד ע"ב דארמ"ס נכנס בס' ברהי"מ עד שיאכל ע"ב דארמ"ס והגם שיש חולקין סברא זו עיקר וכן הסכימו כמה אחרונים:

צו יברך ברכה על המחיה כתקנה כי יש מברכין ברכה זו ופותחין מעיקרא קרי חדא ופרי תלת וכל זה בא מעונותינו ומטרתה הכלי' העה"ז שהם עיקר לדעת היצוה"ל ועבודת ה' אשר לכך נוצרנו היא תפלה או לנו הלא תראה מאד ידקדק אנוש בקאפ"י אם היא טוב ואם כלי שהוא כליון נקי ויפה אבל הברכה חסרה ושלא כתקנה לא אכפת וגם בברכה שמברך כמות שהוא רומז באצבעותיו ושוחק אוי לה לאותה בושח. ולא יברך ברכה אחרונה על הקאפ"י כי רבו גדולי אחרונים דסב"ר שלא לברך וכן פשט המנהג בארץ הצבי ובגלילות טורקיה ובארץ מצרים בשגם הרב גו"ר מארי דאתרא סבר לברך ואם בעירו פשט המנהג לברך האיש הירא לא יברך אך יהיה צנוע שלא לבא למחלוקת:

צז כשילך לעסקיו יזהר מאד בכמה לאוין שהוא מזומן לקיים אזהרתו יתברך או לעבור ח"ו ומתם גזל גניבה אונאה שקר מרמה עול במדה במשקל ובמשורה גונב דעת הבריות אנקרבית לא תגוש עושק שכר שבויעות שקר מהל'ך בדבורו אינהו ואביזרייהו ודכותיהו אשריו אם ינצל מכלם ויכוין שהולך למשא ומתן לכלכל ביתו בכבוד ושלא ימוט וברעתו ליתור בכל מה שהזהירה תורה מדאורייתא ודיס ויהיו כל מעשיו לשיש:

צח יבטח בה' במשאו ובמתנו ובכל דבר וזכרת כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל ולא יספור שהצלחתו מכת דעתו וחריפותו כי הכל ממנו ית' כי כמה חריפים עניים מרודים וכמה

מזרה באצבע סימן ג

וכמה טפשים עשירים ביותר הם :

צט יזהר לקיים מצוה ביומו תתן שכרו כי היא מצוה גדולה עד מאד והפועל אליו הוא נושא את נפשו :

ק בכזא לבית לסעוד סעודת קבע בצהרים יתן דעתו כי שעת ישיבת השלחן הוא מעבר מסוכן .

קא אם אינו שותה יין בשלחן ישתה פחות מרביעית מים קודם שיטול ידיו כי בזה פוטר מים שבתוך הסעודה :

קב יטול ידיו בשפע לקיים מצוה דרבנן כתקנה ויזהר לברך המוציא כהוגן ויפריד התיבות ולא יברך כברכת הרעבתנין ויוללין שבת כמהר"ם די לונזאנו ז"ל בדרך חיים :

קג יבין שאוכל להיות בריא לעבודתו ית' ויזהר בכל ברכות הנהנין לברכם כתקן ויכוין להמשיך רוחניות וקדושה במאכל :

קד צדיק אוכל לשבוע נפשו ולא יקפיד באכילתו ויתרצה בכל מה שיביאו לו ונוסף עוד כי גם לפי דעת הישר הוא חרפה להקפיד על המאכל ולעשות מו"מ בסדר אכילה הם כי לא להזכיר :

קה כל סעודת החול חנוסף על כדי בריאותו הולך לסט"א לכן אם בעל נפש הוא אף כי הוא עשיר ימנע בחנוג בימי החול כי התענוגים בחול הוא כבונה משכן לסט"א ואינו לו כי אכריו מתטמאים שחונה עליהם הסט"א ולו הכין כלי זיין ליצי' להלחם בו עד דרתו חיים שאולה :

קו והדברים ק"ו לעשות סעודות הרשות בחול ומשתאות שמה ישבו כסאות ושתיה היחה נקראת הלא ידעו כי הסט"א נוטלת חלק בראש הקרואים ומצאו מקום להחטיאם ול'יבך בם :

קז גם בשבת וי"ט שהותר לאכול ולשבוע לא יאכל עם פחותי נפש שעושים שמחה וקלות ראש בשלחן כי אז שלחן נהפך לנחש אתווי דדין כאתווי דדין והשטן מרקד ביניהם ורחמנא ליצול :

קח אם אמרתי אספרה סדר נזיקין ממשמשין וכאין מסעודות הרשות עתה שלחתי את ידי אורך היריעה במחברת השני ולא באתי בפעם הזו כי אם לראשי פרקים והיו לזכרון :

קט שחוק וקלות ראש בכל מקום וככל זמן אסורים כי מעביר מורא שמים מעליו וסימן לדבר מדבר שקר תרחק רית שחוק קלות ראש ואפי' עם אשתו אמרו אפילו שיחה קלה שבין איש לאשתו עתיד ליתן את הדין וכמי' מגיד לאדם מה שחו ומה גם אם היא נדה כי אפילו להסתכל בפניה כתבו חז"ל שירחיק עצמו וכן מלדבר עמה וסימנך נאלמתי דומיה החשתי ר"ת נדה ואף כי בזמננו הוא רחוק זהירות זה שהיא מצטערת מאד על זה ובעי למעבד לה בייחא מ"מ שחוק וקלות ראש עמה אסור מן הדין וכמה הרחקות עבוד רבנן :

קי יזהר מליגע באשתו נדה בבגדיה או לזרוק לה שום דבר כל זמן שלא טבלה ואמרו בזה"ק דלית נוסאבו כמסאבו דנזיה וכמה נואלו איזה אנשים שאינם מקפידים בנגיעת יד ליד או בבגדיה וגורמים רעה לעצמם המתדבקים בסט"א ושוחקים ומקלים ראש והוא עין תדיר ודברים אלו הם חמורים מאד אם נוצר רוב הטומאה אשר נדבק בה וגם זה גורם כי הסט"א כבר מיוחזקת בהם ובשתיהם לא תפרד מהם ועל ידי זה מרעה אל רעה יצאו והניחו יתרם לעולליהם ועוד שדבר זה מורה שאינו מאמין ברז"ל שאכרו כל זה :

קיא יפרוש עונה קודם לוסתה ואם לפעמים הקדים הוסת צריך להקדים אחי' בהרחקה ולפרוש משום ספק וכל זה מן הדין :

קיב אם מאכל א' מתוק לחכו וערב אליו והן בעודנו נהנה ממנו מושך ידו לסגף עצמו נחשב לו כקרבן ומזבח כפרה :

קיג בכל שולחן יאמר שיעיר מדברי תורה ויאמר אם אשכחך וגו' ויחשוב כי יילחמו של מקום חרב בבית המקדש בעונותינו ונחת שולחנו מלא דשן ויצטער על זה :

קיד יזהר ליטול מאחזר וישפיל ראשי אצבעותיו ויזהר שיהיו השים מעט כי הוא חלם הסט"א ואם מוסף מוסיפין לו להדבק בו :

קטו אם הם שלשה אפילו בחול יאמר בחי' בכוס ויזהר המבדך לשתות רביעית כדי לברך ברכת על הגפן :

קטז יעטה כמעיל מורא שמים וכל עצמותיו יאחזמו רעו בבואו לברך למי' הקב"ה כי יכול ויכוין לקיים מצוה ואכלת ושבעת ויברך בהמי' תיבה בתיבה ביראה ואהבה ושמתה

מורה באצבע סימן ג

ושמחה בדת מה לעשות :

קין יזהר לקבוע עתים לתורה ביום על כל פנים :

קין יזהר לקרוא במקרא כל ביד תנך חזר חלילה והראשונים היו קורין לכיד מקדש יה ועדיין בערי המערב קורין לו מקשיה ושאלתי מאי קשיא להו ואין פותר ואמרתי להם שרצונם לומר מקדש יה ובפי החמון נשאר מקשיה :

קין כבר נודע סגולות ס' תהלים נורא מאד יזהר לקרות ממנו שיעור בכל יום או לפחות בכל שבוע באופן כי משנה זהר תהלים ביד לא יסור ממנו והזר עליהם כפי כחו וטימנך זכות' יגן ר"ת זהר ביד ותהלים משניות כי הלימוד בהם יגן בעוה"ז ובעה"ב בלי טפק : **קב** הנחגות הרא"ש אשר צוה לבניו יהיו למוצות ג' עיניו וקראם פעם אחד בשבוע :

קבא סדר המצות קצר שסידר האזן הרש"ד ס' קצר נאה ויאה לא יעבור מלקרות ולשנות בוואשריו הקורא אותו בכל יום :

קכב אחר אכילה שהולך לעסקו יעשה עוד הנחה כמו שעשה בבוקר ליתן בדעתו כמה לאוין לפניו אם יקיים אשריו ואם יעבור עליהם אוי לו ובמשיל אות ציו ועכשיו ביותר צריך לזהר כי הוא שבע ושמוח וגם כי ינטו צללי ערב מתחיל להתגבר מדיה ויציה מתגבר :

קכג אם יטייל שכן הורגל יכוין לשם שמים שהוא מטייל להיות בריא לעבודתו יתברך ושיהיה לבו רחב להתנהג בכל עניניו כהוגן :

קכד אם יהיה בחברת ב"א יתשוב כי רגליו לנהושתים של היצירה הוגשו ובמעט שנפל ביד יצירה כי כמה חלקי דיבור אסור הם המדברים ל' הרע ליצנות שקר חנופה ביוזי בני אדם ג ולות ושכחו עצמם מדעתם והנהגתם וחרפתם ודברים הנוטים לנבלות הפה ושבועה שקר והזכרת שם שמים לבטלה וביזוי חכמים ופקפוק על גזירת חז"ל וכיוצא ואם עיני שכל לו יפרוש מהם או לפחות כאלם לא יפתח פיו אף כי שמיעת דברים הנזכר אסור ג"כ נקוט מזהא פלגא וכשיהיה על משמרת ירגיש בדברים וישתדל להתרחק מהם : **קכה** יזהר בתפלת מנחה לאומרה בזמנה ובצבור מעוטף בטלית וגם מעומד בתפילין בכדר ר"ת ולא יבדק עליהם ודלא כמצת שמורים וכבר השיג עליו הרמ"ז ולהיה יאמר ליכבדו וכו' הריני בא לקיים מצוות תפלת מנחה שתקן יצחק אע"ה לתקן שרשה במקום עליון והיה נועם וגו' :

קכו בשמע קולנו בכל תפלות חול יתורה וכה יאמר מודים אנחנו לפניך בבשת פנים בתרפה ובלימה שחמאנו עינינו ופשענו לפניך ועברנו על מצות דאורייתא ודרבנן והרע בעיניך עשינו והרי אנו מתחרטים חרטה גמורה ואנחנו רוצים בלב שלם לשוב בתשובה שלמה ויהרמ"ז או"א שתוכנו לשוב בתשובה שלמה ותמחול ותסלח ותכפר לכל חטאתינו ועונותינו ופשעינו ותמלא כל השמות שפגמנו בהם ותוציא לאור כל ביצוצות הקרושות אשר נתפרו על ידינו וישוב הכל לאיתנו הראשון ותוכנו לקיים כל מצותך ולעסוק בתורה לשמה ותצילנו מיצירה ותפרנסנו פ"ט בזיתר נחת וזיוה לעבודתך ביכות שמך הקדוש הממונה על הפרנסה דיקרנו **בא** גימ' חתך עם ג' אותיות ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו ויכוין בשמות ודא יוציא מפיו :

קכז אם רוצה לקבל תענית קודם שיעקור רגליו יאמר רבון העולמים הריני לפניך על הנא' בתענית נדבה למחר מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית ואם לא אוכל או לא ארצה כשאומר מומזר לדון ח' רועי אוכל להפסיק ולא יהיה כי שום עון אבל יהרמ"ז או"א שתתן בי כח ובריאות ואזכה להתענות למחר ותקבלני מאחבה וברצון ותוכנו לשוב בתשובה שלימה ותענה עתירתי ושמע תפילתי כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלות : **קכח** יזהר בחזרת עליה צבור לענות אמן דברכות ואמן דקדושים ואחז"ל לעולם יהא אדם זהיר בתפלת מנחה והזהירות הוא בכל פרטיה ועניניה כלל ופרט כי הוא זמן דין וענין יש טעם על דרך האמת ותפלה ראשונה בעולם היתה מנחה של אדם הראשון :

סימן ד' . שומר עיבת משיש לבנו . אלהים יחננו ויברכנו :

קכט יום הששי בבוקר יזהר לקרות פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום ואם אפשר בטלית ותפילין וקראנה :

קל יקרא כל פסוק שנים מקרא ואחד תרגום ולא כמו שנהג ללמוד כל פרשה מפרשיות קטנות כלה שנים מקרא ואח"כ קורא תרגום וכ"ש עלא ילמוד כל פרשת השבוע כלה

מורה ביצבע סימן ג ד

שנים מקרא ואח"כ יקראנה כלה תרגום לא אריך למעבד הכי והנכון ללמוד כל פסוק לבדו שנים מקרא ואח"כ לאומרו תרגום וכן כל פסוק ופסוק עד גמר הפרשה ויש טעם נכון ע"פ האמת:

קלא פסוק אחרון מהפרשה אחר שקראו שמו"ת יתוור לקרותו ב' מקרא לבד ויקרא ההפטר:

קלב אם בשבת יקראו הפטרת שבת וראש חדש או מחר חדש היא יקרא הפטרת הפרשה:

קלג אח"כ יאמר ה' מלך גאות לבש ומשנת במה מדליקין ויאמר א"ר הונא בריה דרב יהודה א"ר אמי לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שמוות ואפילו עטרת ודיבון שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור שמוות מאריבין לו ימיו ושנתיו וילמוד מאמר קטן מזהיר ונמצא שקרא מקרא תנ"ך משנה גמרא זוהר (ועתה הן בסדר בקי לישראל המהודש משנה וגמרא מכדי טהרות וזהר ליום הששי והוא ענין גדול):

קלד ישתדל להכין בעצמו איזה דבר מצרכי שבת לקנות איזה דבר על ידו וכיוצא ויכין לקיים נז"ע והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו ובתכו גורי האר"י זצ"ל כי הטורח בצרכי שבת בעצמו כשמוחה מתכפרין לו עונותיו:

קלה ישתדל קודם חצות לגלה ראשו ויכין שהוא מכתפר לכבוד שבת ומקיים מצות לא הקיפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך אבל אחר חצות אפי' ביום הששי יש להקפיד ואשריו מי שמניח זקנו כמנהג טורקיא"ה מזרח ומערב ולמו שהוא בערי אדום והוא סוחר ומוכרם לספר זקנו יזהר מאד לעשותה כנוספים או בסם דוקא ולא בהקד ח"ו וה' הטוב יכפר:

קלו רבינו יהודה החסיד צוה שלא להסתפר בר"ח אפילו חל ביום הששי וראיתי רבים בתורה שנהגו כצוואתו ויטול צפרני ידיו ורגליו ויטלם כסדרם ואין להקפיד כמו ש הר"ב אבדורה ז"ל:

קלז אם אפשר יטבול בכל ע"ש וטוב לטבול טבילה אחת להעביר הזוהמא וטובאת קרי וכ"צא וד' טבילות ויקבל ד' מיתות לתקן מה שפגם בד' אהיות משמות הויה אהיה אדני ומה שפגם בעולמות אבי"ע וע"י קבלת ארבע מיתות והטבילות יאירו ע"ס מ"ב באבי"ע ויתיחדו השמות הקדושים והעולמות ויטבול טבילה אחרת ליחד הכל ועוד יטבול לתקן מה שפגם בכ"ס בכת אלף ה' יוד ה' גימט' מקוה ועוד יטבול להפשיט בגדי חול ועוד שני טבילות לקבל הארת וקדושת שבת:

קלה ירחץ במים חמין לכבוד שבת פניו ידיו ורגליו כמ"ש רז"ל בסדר הזה ויש סוד גדול:

קלט ישתדל להחליף שמלותיו הסירו הבגדים בגדי חול והלבש מחלצות בגדי שבת ואשריו למי שיש לו בגדים מיוחדים כוכף רגל ועד ראש לשבת ולא יעלה ע"יו שום בגד קטן וגדול שלובשו בחול וכל אשר יעשה יום ו' הן בצרכי שבת הן ברחיצה ומלבוש וכיוצא יאמר בפיו שהוא עושה לכבוד שבת קודש:

קמ בהעלות המנחה בעש"ק הוא עת מסוגל למחלוקת בין איש לאשתו ובין המשרתים והרבה מורה הס"א בזה להחרר ריב והא"ש הירא יכופ יצרו ולא יעורר שום מחלוקת והקפדה ואדרבה יבקש שלום וילך לשלום ויתפלל מנחה עש"ק כהוגן בשוב ובחזרה כי הוא זמן גילוי אורות ש"ק בשמים ממעל:

קמא יאמר קבלת שבת כשמוחה ומזמור ש"ל השבת קבלתי שצריך לאומרו מעומד:

קמב כשינשק ידי אב ואם אחר ערבית באור שבת ויכין לקיים מצוה ב"ב אור"א וכשינשק ירי אמו יחשוב שיש סוד בדבר:

קמג יכין מאד בקידוש ויהרהר בתשובה כי אמירת ויטלו להעיד כי ה' ברא שמים וארץ ונח בשבת ורשע פסול לעדות על כן יהרהר בתשובה שיהיה ראוי לעדות ויקדש לקיים מ"ע זכור את יום השבת לקדשו ופירשו רז"ל זכרהו בדברים הנאמרים על היין והכל יהיה ביראה ואהבה ושמוחה רבה ויען מדאורייתא יצא י"ח בתפלה וכיוצא וגם שמור מדת לילה יאמר נוסח זה ליקב"ח ב' זכור ושמור בדבור א' נאמרו הריני מקיים מצות קידוש על היין כמו שפרשו ז"ל זכור את יום השבת לקדשו וזכרהו בדברים הנאמרים על היין ויעלה את שרשה במקום עליון וזכר רחמיו תעלה עלינו כאלו כיוננו בכל הראוי לכון ויעלה לפניך קידוש זה עם קידושי בניך היודעים ומכונים כהוגן ויומשך שפע וברכה רבה בכל העולמות ומשם יושפע על גר"ן לעבדך באמת ולשמור כל שבתות קדשך כל ימי חיימי במהשבה דבור ומעשה ביראה ואהבה ושמוחה ויהי נועם וכו':

מורה באצבע סימן ד

קמז אחר שיענה אמן על ברכת קידוש לא יפסיק בדבור עד שיטעום וכן אחר ברכת המוציא לא יפסיק עד שיטעום ויזהר בזה מאד שאם הפסיק בדבור קודם טעימת המוציא והדבור היה שלא מענין השלחן כגון טול ברוך צריך לברך פעם אחרת:

קמח ישתדל מאד לקיים תדיר כל ימיו שלש סעודות שבת קדש אף אם הוא קצת הלל או דכאיב ליה כאיבא לא יעבור בשום סעודה שלא לעשותה כי הסעודות של שבת רבירים עליונים בשמים ורשבי' ביומא דהלולא לא נשתבח אלא שקיים שלש סעודות ולא ביטלם ע"כ יודרו לקיימם בשמחה וגילו ברעדה בלי שחוק וקלות ראש ח"ו כי הוא פגם גדול רק כל מגמתו תהיה לקיים מצותו ית' ולעשות אשר נצטווה וכן יתגדל גופו מקרונד ויהיה ב"ש לעבודה:

קמז אחר ערביית תכף יבא לבית ויקדש ויסעור ולא יעשה כמנהג איזה אנשים שהם יושבים שעה או שתיים עם אוהביהם ורעיהם או מדברים דברים בטלים וכיוצא וישליכו קדושת שבת אחרי גיוס אל תלך בדרך אתם מנע רגליך מנתיבתם הזהר לצרף קדושה לקדושה וא' ויכולו בערבית בעמידה ואחר עמידה ובקדיש אלו הן הנצרפי' ולא יפסיק בין קדושת ערבית לקדושת קידוש וסעודה בדברי גרג' המכאיבים נפש יתירה ויכוין בסעודה ראשונה שהוא כנגד יצחק אע"ה ומצלת מחבלי משיח וסעודה שניה כנגד אביה ומצלת מדינה שיג' וסעודה שלישית היא כנגד יעקב ומצלת ממלחמת גוג ומגוג ואשרי עושה המצות לשמן באמת בלב טהור ושלם:

קמז סעודה ג' תהיה אחר מנחה דקא ואשר ל"ו שם לבו אל דבר ה' ובי יעשה לקיים המצוה ישתדל לעשותה כתקנה בלי פקפוק כי זה כל האדם:

קמח אור שבת אין קורין לאור הנר ואם יושב שומר שרי וגם אשתו משמרתו אך יש לחוש דהשומר י"שן וירדם לבן טוב לקרוא מזמורי תהלים כדי שלא ישכב בלי תורה ובתהלים יש להקל לפי שרגיל בהם:

קמט יזהר מאד בשבת מאמירה לא"י לעשות מלאכה ואפילו בשבות שלא במקום מצות כי הוא עון שלילי ואפי' אם יצוהו קודם שבת:

קנ יזהר מאד שלא לדבר מעסקי סחורה בשבת כי הוא מחלל שבת והחמירו בוזהר הקדוש הרבה:

קנא הגם דיש מתירין בחשבונות שעברו יש אוסרין ושומר נפשו ירחק והן לו יהי דשני מזה יבא לדבר הגורם לעתיד על כן יסתום הפתח וטוב לו:

קנב יום שבת אסור מאוד לעורר מחלוקת או להתכעס והוא חסא חמור כפלים מהעושהו בחול ובפרט עם בני ביתו צריך רוב שלום ואהבה ואחזה לכבוד השביתה:

קנג החי יתן אל לבו כי כל השבוע טרוד בעסקיו ולפחות ביום שיק ילמוד ולא יציא כל השבת כטיול ואכילה ושתיה ושינה ואמרו ז"ל כי לא נתנו שבתות וי"ט אלא למנוח תורה ומי שאינו מאבד הזמן יש עת לכל:

קנד בני ישראל את השבת לעשות את השבת לזירותם ר"ת ביאה לאהל והוא חיוב לייחר חדרים ובכוונה שלימה והוה ברית עולם ע"כ גימט' חסד מסטרא דחסד וס"ת בני ישראל את ילית ר"ת ה' לגדי תמיד:

קנה בקיץ שמאחרים התפלה בבהכ"נ ומאריכין בזמירות עובר זמן קיץ לכן אחר ברכות השחר יאמר קיץ כלה זיאמר מזמורי ש"ק רננו צדיקים כו' בשמחה וסידם רם ונשא אך לא יצעק בקולי קולות כי מעביר מורא שמים ומורא בהכ"נ ומי הוא זה אשר מלאו לבו לצעוק צעקות לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ובהכ"נ פלטי' של מלך:

קנו יזהר שלא ישעה בתפלת שבת להתחיל אתה חונן שאינו סימן טוב וברכה שאינה צריכ' לכן טוב להתפלל תמיד בסידור ולשום כל מעיניו כולי האי ואולי שיתפלל כהלגן:

קנז יזהר לשמוע הפרשה מהש"ץ בשמיעה לבד כמאן דלית ליה פומא בסוד אוון מנתיא ואז יקראוהו לס"ת יקרא הוא בלחש מאד אחר השי"ן דלא לשתמע קליה:

קנח יזהר לענות ברכו ואמן לברכות העולה לס"ת וברכת ההפטרה בדחוי:

קנט בנוסח מוסף יאמר חכנת שבת כו' ובחזרת מוסף בפסוק שמע ישראל באמירת אחר ימסור עצמו על קדושת השם:

קס בבואו לבית אם מנהגו לטעום מידי טמונות לבד יקדש וישתה רביעית כלו בבת אחת שלא לבגוס בפסק ברכת על הגפן ואז יאכל שיעור כזית מפת הכאה בסכנין ואם רדפו לשחוח קאפי' יזכור לפטור ברכתו בברכת פה"ג דקידוש דכיון שהוא עראי צריכי' ביונה

מורה באצבע סימן ד ה ו

סנה או **שיהיה לפניו** ואם לאו יצטרך לברך שהכל ואח"כ יכלול על המחיה ועל רגפן: **קסא** ישתדל לאטל פירות לפרקים בש"ק כדי להשלים מאה ברכות ויותר מאד בהפלת המנחה כי היא עת רצון ויאמר בריך שמי' בהוצאת ספר תורה ואחר כך יכוין מאוד באמירת צדקתך ואחר כך יעשה סעודה שלישית כהוגן כמש"ל:

סימן ה'. ויצאת במחול. להמשיך קדושת שבת ויטמנהו בחול':
קסב במוצאי שבת יתפלל ערבית ככוונה כי הסט"א מתגברת ויאמר ויהי נועם תדיר בכל מוצאי שבת שהוא חול ויכוין הרבה באמירת התבות לא בצעקות דאדרבה מסיר הכונה:

קסג ישתדל שיהיה נר שעונה לברך מאורי האש ויברך ברכות הבדלה כראוי ותיכף יאמר פזוקי ויתן לך ויכוין בק"ב צירופי אליהו ועוד יו"ד פעמים אליהו שהם ק"ל:
קסד סעודה רביעית אחר הבדלה פליאה נשגבה ומצלת מחיבוט הקבר ומי שלא יוכל לעשותה בפת יעשנה במוזנות ויכוין להשאיר ברכה בסעודות החול מקדושת שבת:
ק ה אין לומר וידוי עד אחר חצות לילה ממוצאי שבת:

קכו יום ראשון יכוין בקריאת פ' שמו"ת המסודרים בחק לישראל להשאיר בו הארה מתוספת נשמה של שבת שעברה ועל כן יום ראשון יחשוב מחשבות קדושות ומתהוות וידבק לבו באהבת ויראת ה' ומכאן תוכחה לאיזה אנשים בערי אדום שיום ראשון פנוים מסחורה ועושים משתאות או קובעים שחוק או לנו ודי ברמו זה כי יש לבכות ולהתאונן ולקונן על אשר בשם ישראל יכונה שהופך עורף ונותן כח לסטיא במלוש ותענוג ושיור וכתוב אל תשמח ישראל אל גיל כו' וביום ראשון נחריב הבית אוי ואבוי ועל הכל יביא במשפט:
קסז יום שני יכוין בקריאת הפסוקים שמו"ת אשר בחק לישראל להשאיר בו תוספת הרוח משבת שעברה וע"כ ירבה ללמוד בתורה וס' ולרוח ממללא ויותר מלהיר דכתיב וסלף בה שבר ברו"ח:

קסח יום שלישי יכוין בקריאת הפסוקים הנזכר להשאיר בו תוספת נפש משבת שעברה ויבקש לעשות חסד:

קסט יום ד' יכוין לקנות הארת נפש יתירה נשבת הבאה ע"י קריאת הפסוקים שבס' הנז' ויבקש לבקר חולים ולגמול חסד:

קע יום חמישי יכוין לקנות הארת רוח יתירה משבת הבאה על ידי קריאת הפסוקים שבס' הנז' וירבה ללמוד כו' ע"ד שכתבנו ביום שני:

קעא יום הששי יכוין לקנות תוספת נשמה משבת הבאה ויכוין לקראת אלהיו במחשבות נכונות (ע"י צפורן שמיר ס"ס ד'):

קעב אור שבת קודש נכון יהיה לקבל תוספת נרין:

קעג יום ש"ק יכוין עצמו לקבל תוספת נרין מסקור עליון יותר מהלילה:

סימן ו. עולת חדש בחדשו. נזר אלהיו על ראשו:

קעד מי שיכול להתענות כל משמרת החדש הוא דבר גדול ועיקר התענית הוא לפשפש ולחקור היטב הדק מה שחטא בכל החדש ולחזור בתשובה כי התענית הוא הכנה להכניע גופו לשוב ואם יעשה תענית לבד מבלי משים אשר חטא ולשוב כמעט לא עשה כלום:

קעה נכון ללמוד בתענית המשמרה סדר קרבנות דהיינו פרשת ויקרא כלה ופרשת צו עד במדבר סיני ופ' נסכים ופ' שגגות ע"ז אשר בפרשת שלח: ואח"כ יאמר

יהר"מ יא"א שיהא שיה שפתותינו בתורת מעשה הקרבנות חשוב ומקובל ומרוצה כאלו הקרבנו עולה ושלמים ותורה ומצוות ונסכים ואם נתחייבנו חטאת או אישם תלוי או קרבן עולה ויורד תהא חשובה קריאתנו כאלו הקרבנו הקרבן או הקרבנות שנתחייבנו ואם לאו יהא חשוב כאלו קרינו בתורתך לבד וברוב רחמך תמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו ויעמדו לפניך מליצי יושר להמליץ עלינו ותרגנו ותבנה בה"מ במהרה בימינו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרן ומוספין כהלכתן כ"ר:

קעו נכון הדבר שהתענית יהיה לפני המולד ואם המולד בחצי היום יתענה יום שלפניו:

קעז אור ר"ח יזהר שלא ישכח לומר יעלה ויבא:

קע אור ר"ח מותר בזיווג ויהיה כוונתו ליחד הדורים ולש"ש :

קעט יש נוהגין להדליק המנורה באור ר"ח ונכון לעשות שינוי מאור שבת :

קפ נכון שיוסיף איוה מאכל לכבוד ר"ח :

קפא קודם מוסף יחלוץ התפילין ואם אחר תפלה רוצה ללבוש התפילין ללמוד הקביעות יכול להניחם וכ"ש שצריך שלא ימנע מלהניח תפילין בתפלת המנחה משום ר"ח :

קפב לא יברך ברכת הלבנה עד שיעברו ז' ימים שלמים מעת המולד :

קפג יאזור חיל לברך ברכת הלבנה בכונה שהוא מקבל פני שכינה וגילו ברעדה :

קפד יוחר שתהא מאירה יפה ואם יש אפי' ענן דק עליה לא יברך :

קפה נכון לצאת לקראת הלבנה לברך ואם יש לו מיחוש יכול לברך מן החזק ואם מצטער מהרוח שהוא קצת חולה וירא שלא יזיקנו ושלא יעבור הזמן יכול לברך כשרואה אותה מן החלון דרך זכוכית הנקרא גלאס ובלבד שיראנה מאירה ובהירה :

קפו לא יסתכל בלבנה אלא קודם שיברך דכתב הרמ"ה דאסור להסתכל בה על דרך האמת :

קפז ברכת הלבנה יאמר תיבה בתיבה בנחת רוח ושפה ברורה כי הרי הוא אומר שהוא מקבל פני שכינה ואיך ישלח דברו בחפזון ועראי כבלע את הקדש ותיבות הברכה תבלעמו אר"ש :

קפח יאמר ברוך יוצרך עושך קינך בוראך ולא כמתחכמים לומר כסדרי אבי"ע מלמטה למעלה כי נוסחת רז"ל במדרש ברוך יעק"ב וגם ראיתי להרב המקובל נתן שפיר' זלה"ה קרא תגר על המשנים ופי' נוסחת יעק"ב ע"ד האמת ומינה לא תזוע ומיהו אח"כ ראיתי להרמ"ז שחלק על מהר"ן הנז' וכשיאמר תפיל עליהם אימתה ופחד יכוין בר"ת שהוא שם קדוש ויש סגולה גדולה באמירת ברכת הלבנה להנצל מאויב ומכל הע אם יאמרנה בתקנה : **קפח** אחר דור מלך ישראל חי וקים יאמר אמן שלש פעמים ויכוין אמן גימטריי **יאהדונהי** סלה ועד ויאמין באמונה שלימה שעתיד הקב"ה לגאול אותנו ונצפה לישועתו :

קצ אחר ברכת הלבנה לא יאמר עלינו לשבח על כן נקוה לך עד במלכות שדי כמו שנתפשט בבלי דעת באיזה עיירות אלא אחר תנא דבי ר' ישימאל יאמר שלום עליכם והמשכיל יבין ודי בהערה זו בקצ"ד אמ"ן וזה כלל גדול שלא ינהג שום דבר עד שידע שורש המנהג מרז"ל או מכתבי האר"י ז"ל האמתים או שידע טעם בעיקר למנהג :

סימן ז. ארה נכונה לחדשי השנה :

חדש ניסן. קצא נכון לומר פרישת הנשיא דבר יום ביומו ואחריו התפלה רק לא יאמר שאם אני עבדך כו' אלא יאמר נוסח זה. יהר"מ יא"א שיהא חשוב ומרוצה קריאתנו בתורה סדר קרבן נשיא פ' משבט פ' התתים וכו' קרבנו אשר הקריב לחנוכת המזבח הקודש ותעלה עלינו כאלו השגנו כו' :

קצב ישתדל מאד בסדר הנעלת כלים שיהיה כדון וכהלכה וכמה חימרות ונקיות עושים שאינם נצרכים ופוחתים הענינים הנצרכים ע"פ הדין כי לא ידעו ספר לכן צריך שימצא מי שיהיה בקי בעת הענלה:

קצב בענין המצא צריך זהירות וזהירות יתר מאד שיתעסקו הפועלים בבצק עסק ממש ואחד עריכת המצה בעודה בבפו תכף ינקבוה ויתנוה בתנור והאופה יהיה בקי שלא תהא המצה נפוחה וכיוצא:

קצב האיש הנלבב ישים כל מעייניו בדבר שהוא נוגע לדין חמץ ובפרט במצה ומאכל שאוכל בפסח כזה עצם החג הקדוש הזה לא יערבב דעו ברברים הנצרכים לבית במקום צרכי נפשו וצריך זהירות עצום ורב: **קצה** יצוה לבני ביתו שינקו וינקרו היטב ובפרט הדברים הנקנים למאכל כמו מלח וקאפי וכיוצא:

קצו כתבו וז' שהנהרג מחמץ בפסח אפי' ממשוהו בטוח שתעלה לו שנה טיבה: **קצו** צריך ליתן דעתו ולעיין בעניני החג הקדוש הזה השייכים לנפש ומן השמים בראות טוב כונתו וסייעתו גמורו הבא ליטתו מסייעת אותו וכתוב לא ימנע טוב להולכים בתמים ולכן צריך שיכוין עצמו ולבו לעשות כל הבא בידו:

קצה ישתדל לברך ברכת אילנות בימי ניסן והמקדקים מקפידים שיהיה בניסן דוקא ויהיה שתי אילנות ויוצאים לשדה לברך:

קצו מאד יתעצם ככונתו בברכה זו שהוא לתקון הנשמות שהם מגולגלות בעצי בשמים והעשבים בזמן הזה ויבקש עליהם רחמים:

ר אור ליום ד' בבדיקה לא יעמוד כמו שר' בבית וילך לארכה ולרחבה ותו לא רק באמת יחפש ויבדוק מן אל זן אולי ימצא איזה דבר ששכחתי או לא ראוהו ואם לא עשה כן כמעט הוא כברכה לבטלה:

ר אחר כל חמירא יאמר יהרמ"י או"א שתוכנו לפשפש בנגעי בתי הנפש אשר נואלנו בעצת היצר ותוכנו לשוב בתשובה שלימה ואתה ברחמך תסייענו ותעזרנו על דבר כבוד שמך ותצילנו מאיסור חמץ אפילו מכל שהיא בשנה זו ובכל שנה וזנה כ"ד:

ר ביום ישתדל הוא בעצמו לשרוף החמץ דמצוה בו ועוד שהוא יודרו לבערו תכף ויטול ויאמר: יהרמ"י או"א שתרחם עלינו ותצילנו מאיסור חמץ אפילו מכל שהוא לנו ולכל בני ביתנו ולכל ישראל בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו וכשם שבערנו החמץ מביתנו ושרפנוהו כך תוכנו לבער היצה"ר מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותוכנו לירבק ביצ"ט ובתורתך ויראך ואהבתך תמיד אני וזרענו וזרע זרענו כן יהי רצון:

ר טוב לומר בלילה וביום לשון כל חמירא ג' פעמים כי כן מדות חכמים ואל תשנית בטי שכתב להפך בכיוצא בזה:

ר ערב פסח יזהר לטבול במקוה טהרה כי חייב אדם לטהר עצמו ברגל ויכוין לקבל קדושה משמות הקודש ע"ב קס"א גי' רג"ל ויודרו בעשיית מצת מצוה בע"פ ויהיה נמצא שם ומאד יתעצם בזה והלש העיסה וטירת בעריכתה הוא תיקון גדול לכפרה וקודם לישא יבטל כל הפרורין וכל דבקי עיסה כעפרא דארעא וישים מעייניו לטהר לבו ורעיונו וכל אורחותיו כי עיקר טהרת כלים הוא כלי הנפש שהם אברי הגוף שבהם שאור היצה"ר: **ר** נהנו לשורר בעריכות המצות ערב פסח התלל זכר להלל שהיו אומרים

בעשיית

מורה באצבע סימן ז

בעשיית הק"פ :

רין יסדר קערת הלילה בעצמו וזה סדר הקערה על דרך האמת. וילך לבה"כ ויבין מאד בערכות כי רבו מאד רזין עלאין ואורות גדולים בשמים גדולי גדולים תלי תלים :

רין נמר ההלל בבה"נ סודו רם ונשא וכתבו ז"ל שאף אם הוא בעיר שאין אומרים אותו יכול לאומרו ולברך ביחיד ועשו בעצמן כמה רבנים מעשה : רח יראה שהלילה הוזה מאירה כשמש בתקף אורות עליונים ועל כן היצה"ר עושה לו פותחות ומבקש עילה ליכנס באחד מבני הבית או במשרתת והחכם עיניו בראשו שליו תנעול דלת ויעביר הכל מוציא מצי"ה ומכניס אהבה ואשריו :

רמ הזהרות ועניני סדר קדש ורחץ כבר כתבנו

בענינותינו בקונטרס שמחת הרגל לך נא ראה כי יש דברים נצרכים קצת והאיש הירא הן בעורנו דבק בה' נפשו תלמדוהו להוסיף כהנה וכהנה כי ממקור נפשו יצא שפע ברצות ה' דרכיו לטהרו ולקדשו כל מידי דשייך לתקון נפשו ואופני זריזות במצות ושמחת מצוה ודבקות בו ית' אלו דברים שאין להם שיעור זכה מוסיפין לו :

רי אחר ההגדה יאמר בקול שמחה שה"ש כלו בעידן חדותא עת הזמיר הגיע כי כל העולמות עליונים למעלה מאירים ומזהירים :

ריא נתפשט המנהג לשתות קאפ"י אחר הסדר אמנם שיהיה בלי סואקר ובליל שני יש מקילין במשקין אחרים :

ריב שתיית הפיפא ב"ט מן הדין מותר אך טוב להחמיר ב"ט ראשון ומה גם שגדול אחד חלם עם רב מופלג והשביעו בשם ה' שיאמר לו מה יאמרו בשמים על שתיית הפיפא והשיבו כי השותה ב"ט מקללים אותו והשותה בט"ב והשותה בכילת חתנים ואני ראיתי חלום זה כתוב מהגדול החולם ויש בו עוד דברים וכמדומה שהיה כתוב עליו שהחלום היה בשנת תכ"ד מעלה מטה אבל ב"ט ב' גאולי עולם לא החמירו :

ריג ומאחר שמי שאינו שותה הוא מצד חומרא דוקא נראה דיכול ליתן הפיפא למי ששותה ב"ט :

ריך בהוצאת ס"ת יאמר התפלה הנדפסת בתפלת ישרים רבש"ע מלא משאלות לבנו שהיא מתוקנת מרבינו האר"י זצ"ל שמצאה מהרח"ו כתובה בסודו מטהרת ידו יד הקדש :

רמין ב"ט שלא יעשה סעודה ג' דע"פ הסוד אין יחס לסעודה ג' ולא שייך חומרא בזה יקדש בבקר וישתה רביעית יין ויאכל מזונות כזית ממצה שאינו סועד בה כל הפסח שהמצה שהיא לחמו בפסח אף אם תהיה עשירה אי לומר בה מזונות ודינה כלחם כי לחמו הוא לכן ישתדל שיהיה שינוי במצה שאוכל בבקר ולא תהיה מסין המצה של הסעודה כגון שתהיה בביצים אמנם אם הוא בביצים צריך שיהיו ביצים לבדם ותהיה נעשית מהרה יותר משל מים ולא יערב בה יין לחוש למפיקו של רש"י ז"ל :

רמז ישתדל מאד בספירת העומר כי סודותיה רמים ונשאים וישתדל לספור לבחות קרוב לחצי שעה מהלילה :

יחרו

כתיר

ג' מצות

חסד גבורה

זרוע ביצה

ת"ת

מרור

נצח הוד

חרוסת כרפס

יסוד

הזרת

והקערה מלכות

מורה באצבע סימן ז ח

רי"ז יורדו ויעשה סימנים שלא ישכח לילה אחד כשאנו מונה בצבור דאפשר
דישכח גם ביום ולא יוכל עוד לספור בברכה ולמפרע ה' כל הברכות
מלילות שעברו לבטלה וביטל מ"ע:

רי"ח אור ז' של פסח לפי כתבי רבינו האר"י זצ"ל האמתיים יש חוב גדול בזיווג:
רי"ט בח' של פסח יוכל להקל באיזה דבר שנוהג מצד חומרא דוקא:
ר"כ יום אסרו חג ישתדל לעשות סעודה נאה כי יש סוד בדבר וגם ע"פ הפשט
הוא מצוה:

סימן ח'. הלא טוב אמנ"ה. יבכר לחדשיו עד מלאת השנה:

חדש אייר רכ"א מנהג שלא יגלח בימי העומר ולפי דעת רבינו האר"י
זצ"ל אינו מטעם אבילות כאשר כתבו הפוסקים רק

יש סוד בדבר ולפי הרב האר"י צריך שלא לגלח מע"פ עד ערב חג השבועות
ולפי דעתו כל מאי דשרי האחרונים לגלח בר"ח או אם הוא חתן וכיוצא וביום
ל"ג או ל"ד לעומר הכל אסור גם מ"ש קצת דביום מ"ח שרי ליתא דרבינו
האר"י לא היה מגלח אלא בערב החג דוקא וכשחל יום מ"ט בשבת ראיתי
להחסידי המקובל המופלא מהר"ר שלום שרעבי זלה"ה בכ"י שכתב וז"ל ואם
חל יום מ"ט בשבת דעתי שלא לגלח בע"ש אך הכריחוני לגלח וחתן אינו מותר
לגלח קודם יום מ"ט עכ"ל וגם אני הצעיר דעתי הקצרה שיגלח בע"ש אם חל
מ"ט ביום שבת שלא יכנס לחג כשהוא מנוול וכן עיקר אמנם בענין זה של
גלות בימי העומר יש כמה מנהגים חלוקים כפי הפשט דנת להם לישראל:
ר"כב יום פסח שני ירבה שמחה קצת כי קדוש היום:

ר"כג יום ל"ג לעומר ירבה שמחה לכבוד רשב"י זי"ע כי הוא יומא דהלולא
דיליה ונודע שרצונו הוא שישמחו ביום זה כידוע במעשה מהר"א הלוי
זלה"ה ומעשים אחרים אשר שמענו ונדעם מפוס רבנן קדישי ייש מי שנוהג
לעשות לימוד בליל ל"ג לעומר בי עשרה ללמוד שבחי רשב"י המפורסם בזה
ואדרא זומא והוא מנהג יפה:

חדש סיון רכ"ד אזהרות לימוד אור חג השבועות וכיוצא כתבתי בעניותי
בקונטרס שמחת הרגל ע"ש:

ר"כה ישמח מאד בחג הקדוש הזה ויתעורר על אשר בחסדיו הגדולים נתן
לנו את תורתו הקדושה ויטבול בערב החג ובעמוד השחר אחר
התיקון על דרך האמת:

ר"כו נכון ללמוד התהלים ביום חה"ש כי דור המע"ה היתה מנוחתו ביום הזה
והיום הקדוש יומא דהלולא דיליה עוד יעלו לרצון ביותר אמירת תהלותיו:
ר"כז האזהרות שנוהגים ללמוד הם כפי דעת הנאון בעל הלכות גדולות וידוע
שהרמב"ם חולק עליו בהרבה מצות לכן נכון לקרות המצות הכתובות
בקצרה על דעת הרמב"ם בח"א של חיד החזקה או פועל צדק להש"ך:

ר"כח יום אסרו חג קדוש מאד ויש לשמח בו כמ"ש בא"ח דפסח:
חדש תמוז רכ"ט בין המצרים יוחר מאד במיעוט שחוק במיעוט תענוג
ויאמר תקון חצות בבכיה לא נצרכה אלא להעדר על

מה שנהג בו כל העולמות מצטערים בחרבן הבית והכל תלוי בתשובה
ובעוה"ר כל דור שלא נבנה בימיו כאלו נחרב בימיו ונוסף צער בדור האחרון
ואם יתבונן בזה יקרע סגור לבבו:

ר"ל טוב לומר סדר תקן וחל בכל יום מבין המצרים אחר חצות וכך נהגו
באי

בא"י טוב"ב ע"פ כתבי האר"ל זצ"ל והוא מנהג ותיקין:
ר"ל כשיתן צדקה בימים אלו וסיף בכונתו לעילוי שכינת עוזנו כי בפשיענו
 שלחה אמנו זה רבות בשנים אוי לנו אהה עלינו ויתעורר מאד לשוב
 בתשובה ויזכור כי מאנה הנחם זאת אומרת הן אשכול לאכול בכורה
 אותה נפשי:

חדש אב ר"ל עוד יוסיף יגון ואנחה ובמרירות יאנח עקרה ואנחה שוברת
 בט' ימים ועוד בה עשירה ולא יאכל בשר ולא ישתה יין
 בחול וימעט בהנאה כל מאי דאפשר:

ר"ל בר"ח אב נהגו לאכול בשר לכבוד ראש החדש:
ר"ל בשבת איכה אפי' הוא יום ט' באב או ח' באב לכבוד שבת ילבש
 מלבושי שבת וכ"ש שלא יאמר שום קינה ואם במקומו יאמרו הוא
 ימנע עצמו כי קדושת שבת חוסמת כל מיני אבל קצין וגדול. ואנו בני ספרד
 הותר לנו גם תשמיש המטה כפסק מרן אפי' אם ט"ב בשבת וגם בסעודה
 המפסקת ביום ש"ק יאכל בשר וישתה יין לכבוד שבת כמ"ש ר"ל בש"ס אך
 בסעודה המפסקת בחול לא יאכל אלא תבשיל אחד ותו לא ואסור לאכול
 ביצים מבושלים אפי' הם בתוך התבשיל אם אין מנהגו כך כל השנה לשום
 במין תבשיל זה ביצים וזה אם רוצה לאכול הביצים והתבשיל אסור ואינם אלא ר"ה
 מירק חי גוסף על התבשיל ע"פ הדין מותר אך יש להחמיר:

ר"ל ליל ט' באב וקרע סגור לבבו בקריאת איכה אך הקינות יש מהם
 שטוב שלא לאומרם:

ר"ל יצטער מאד במשכבו ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו:
ר"ל כל מה שאמרו ר"ל בט' באב הוא עד הלילה ואין להקל אחר חצות
 בשום דבר רק שטקילין לנשים לסדר הבית קצח וזה לקבוע בלבו
 אמינות הגאולה:

ר"ל גם פ' נחמה הכתובים בספר במנחה אין למנוע אמירתם כדי לקבוע
 בלב ההמון כי יגאלנו ה' ברחמי ויקיים לנו כל נחמות נביאיו בקרוב:
ר"ל אחר ערבית והוא לילה ירחיק ידיו ופניו וילבש מנעלים של עור ויברך
 ברכת הלבנה שהוא זמן הראוי לבשר הגאולה ולברך הלבנה העליונה
 ולומר דוד מלך ישראל חי וקים:

ר"ל גם בליל עשירי יצטער על שריפת ההיכל:
ר"ל ולא יברך שהחיינו ביום עשירי כי אפי' בשבת בין המצרים לא היה
 מברך רבינו האר"י ז"ל וק"ו ליום עשירי:

ר"ל יום ט"ו באב ירבה קצת שמחה כי יש עילוי לשכינה כמ"ש בזהר ח"ב
 דף קל"ה ויזהר להסיף בתורה בלילה כמ"ש ר"ל:

חדש אלול רמג זמן תשובה לכל הוא בחדש המקודש הזה ויזהר
 לפשפש במעשיו טוב וישר שבכל לילה קודם שישן
 טרם אמירת ו'דוי יפשפש ויחפש דרכיו ומעשיו באותו יום ויתודה וישוב וכן
 יעשה מר"ח אלול עד יח"ב כי היה צריך לעשות כן כל ימיו בכל לילה כמעשה
 צדיקים קראו בשמותם מארי דחושבנא ולפתות בה יעשה במ' יום הנוראים הללו:
רמז אשר כח בו לקום לסליחות אשריו וקודם יברך כל הברכות ואח"כ
 יאמר תקון חצות ואח"כ יאמר סליחות והעיקר הוא לאומרם כהגון
 בשפל קול התחנה ולהבין מה שמוציא מפיו ועפעפיו יולו מי המרים על אשר
 חטא ויראה עצמו שהוא כוזב לדן לפני מטה הקב"ה היודע מחשבותיו
 ומרמותיו

ומלכותיו אז יבנע לבבו הערל ואין לצועק צעקות כעומד ברחוב וכסיל לא יבין מה שאומר כי בקול רנה יצעק צעקה ולו חכמו ישכילו כי ח"י לירתו חרתי גיהנם שאונסים עצמם לקום ולאבד שינתם לבא לבהכ"נ וגם פה לא עשו טאומה רק צעקות הלא זה שמם סליחות ולא צעקות ויספיקו שתי דברות אלו למי שיש לו לב :

רמז לא בשביל אמירת סליחות יתפלל תפלה שלא בזמנה ויישן בתפילין יצא שברו בהפסדו וטוב לו להתפלל כהוגן ולא יאמר סליחות :

רמז זה עיקר העבודה לשמור העיקרים ולהוסיף לא לזלול בעיקר ולקיים התוס' :
רמז אם יכול להתענות איזהו יום או ימים בחדש אלול אשריו ובלבד שיהיה בפשפוש מעשים ולעשות גדר שלא ישוב עוד לכסלה :

רמז אם חנן לו אלהים עושר חטאיו בצדקה יפרוק וירבה בימים אלו בצדקה והלימוד וזהו תקנין משניות ותהלים :

סימן ט'. מתשרי עד אדר פתח הסמדר

ה'ש' תשרי רמז ערב ראש השנה יתענה ופשפש במעשיו וימנע על כל פנים :

רנ יתפלל ערבית של ר"ה בבכיה ובכונה גדולה מאד דואג ובוטח :
רנא יבא שמח לבית ויעשה סדר הנהוג לאכול קרא וסלקא וכרתי ותפוח בדבש ותמר ורמון וראש כבש :

רנב וכער רוביא יקח פא"צילי קטנים :

רנג לא יאכל דג בר"ה כמ"ש הרשב"ץ וקצת סמך יש בוזהר :

רנד יש מי שנהג שלא לאכול בר"ה שום דבר חמוץ אפילו לימונים :

רנה קידם שישכב ואמר מזמורי תהלים עד אשר תגבר עליו השניה מאד :

רנז אם חל בליל ר"ה טבילת מצוה שרי וצריך לטבול בבוקר קודם תפלה :

רנז ישתדל לקום באשמורת ולפחות הבקר אור וימנע מלשמוע תקיעות

שנהגו בבוקר קודם תפלה כי ע"פ הדין וע"פ הסוד אין מקום לתקיעות

הללו ושב ואל תעשה עדיף :

רנה יכול לשתות קאפי בלי סוק"ר קודם תפלה שתהיה דעתו מיושבת :

רנז בתפלה יתעורר מאד מאד לומר בלב נשבר ותחנה ובכיה :

רס יזהר לשמוע התקיעות לקיים מ"ע ויהשוב שיש סודות גדולות וה' יקבל

כונתו דרך כלל וברצוא ושוב בשמיעות התקיעות ירהר עונותיו ואם

מפסיק התוקע יתודה בלחש הרבה בין הפרקים :

רסא יתאמץ במוסף הנשגב והנורא בבכיה ובכונה שלימה וישים עצמו

כאין באמת כי בעוה"ר בדור יתום זה אנו יתושים ואם האמוראים ע"ז :

אמרו אנו כחמורים להיות אנחנו יתושים הוא מעלה ואינו עונה כי דלנו מאד

בתורה ובמצות וציראה ויתעורר ויבקש ממלך מה"ס הקב"ה בלב נשבר

אולי יחנן ה' :

רסב בבואו לבית יסעוד סעודת י"ז ומורא שמים יהיה עליו ולפניה בימים

אלו יקיים שויתי ה' לנגדי ויד שיחשוב בשוכבו ובקומו באוכלו

ובווצא כאלו עומד לפני ה' כמו שהוא האמת כי מלא כל הארץ כבודו וכבר

הרמב"ם בס' המורה האריך בזה והביאו בקצרה הרב מור"ם בריש הגהת

ש"ע א"ח ורמזנום לעיל ואשרי הזוכה למדה זו תמיד קדוש יאמר לו :

רסג יתגבר כארי שלא לישן ביום ר"ה ויעסוק בתורה כי לא כל העתים

שנות

מורה באצבע סימן ט

שוות לישן ולהתענג כי עתה יום הדין וכל העולם עוברין כבני מרון לפניו ית' ואף שכתבו שאחר חצות מותר לישן לא נאמר לנו המלאים חטאות וזוהמות הסמ"א פרח בבל לכן טוב מאד להתגבר ולעסוק בתורה וכולי האי ואולי לשפלות מצבינו בדור יתום כזה :

רסד אחר מנחה סמוך לערב יאמר מדר התשליך ויתאמץ בכונתו ואני בעניי סדרתי תפלה לומר בעת ההיא מבקש מנו ומעורר הרחמים והיא בצפורן שמיר :

רסה גם בליל ב' של ר"ה יאמר שהחיינו בקידוש וא"צ לפרי חדש :
רסו ויעשה כסדר של ליל ראשון באכילת הנהו מילי לסיכנא מבא תפוח בדבש וראש כבש ותמרי וכו' :

רסז כמעשה אור ויום ראשון ככה יעשה בשני בהתעוררות ולימוד תהלים ומיעוט שיחה ותפלות בכונה ובכח :

רסח ישתדל להתענות בעשרת ימי תשובה ויזהר מאד במיעוט שיחה ופשוט מעשים ותשובה והרבות צדקה ושלום :

רסט בערב יום הכיפורים גם שיאכל ממצותו מורא שמים יהיה חופף עליו ויזהר למען דעת פ' סדר עבודה שיאמר ביה"כ כדי להבין הדברים שמוציא מפיו ויטבול בהכנעה גדולה על כל פנים :

ער אור יוה"כ יתאמץ באמירת כל נדרי ויבקש מחילה על אשר פגם באות ברית ונדרים ושבועות ויכוין שיהא בטל הנדר העליון ויקרא מאמר התקונים השייך לזה :

רעא חרדה ילבש בתפלותיו בבכיה ולב נשבר ואף אם יראה בעיניו שעשה איזה דבר בעשיית יאמין אמונה שלימה כי הכל כאין לפי עוצם חטאיו וגם כי הוא מעשה קוף בעלמא לפי חסרון ידיעתו באשר פגם ומיעוט השגתו בחכמה האלהית וגרעון כחו ביראה ודבקות וכל אשר יבקש תהיה כונתו גם על בני ביתו ועל כל מי שהוא משרש נר"ן והקרוב אל שרשו :

רעב לא יאמר הודיו פעמים שלש כמו שאומרים הקהל וזו אוהרה שמענו בפרק כל כתבי הקדש מרבינו האר"י זצ"ל ואני בעניי סדרתי וידוי פשוט כולל רוב הדברים שאדם דש בעקביו ואני מתחיל לאומרו כשמתחילין להתודות ובמשך אמונת הקהל אומרים כל הודיוס ונרפס במשמרת המהרה שסידרתי :

רעג אחר ערבית יאמר עם הקהל ד' מזמורים הראשונים שבתהלים כי סודם גדול מאד להנצל מקרי וטוב שלא לומר שום פסוק או כונה לענין זה שמא ח"ו בהיותו פגום לא יעשו דבריו פירות ואדרבה יתגרה לכן יקיים בתוך עמי אנכי יושב ודי בזה :

רעד נכון לומר אחר ערבית ספר תהלים כלו ויאמר בין ספר לספר פזמוני שבעה כורתי ברית כמו שאומרים באור הושענא רבה כמש' :

רעה אחר כך אם יכול ילמוד האדרא וזמא :
רעו כשתתגבר עליו השנינה ביותר יאמר ס' ק"ש בכונה ובעודו מעומף במלית גדול ישכב מעומף וגם בקצת בגדיו ואם יוכל יהיו רגליו מגולות כשהוא ישן וטוב לו :

רעז כארי יקום וילמוד תהלים ואם חושש שכאשר יאמרו הקהל ק"ש יעבור זמנה יאמרנה ביחיד קודם שיתחיל הומירות בכוונה שלימה :

רעה כל התפלות והתחנונים יאמר בלב נשבר באמת ובכוונה נכונה :
יתאמץ

רעס יתאמץ בסדר עבודה להבין מה שכתבנו סמי ויבנע סאד שבענותי
חסרנו כל :

רפ ישתדל לבנות בקריאת סיה בפרשת אחרי מות ולהצטרף על גית
גרב ואביהוא וטוב לו סאד כטיש בווהר הקדוש :

רפא בתפלת סנחה וניילה בשעה שתש כתו מהתענית ומכל הצער הגדול
שנצטער על קיצורו בעבודו יתברך יאזור חיל כי השעה חזקה
ותעורר ותאמץ ותפלל לה' שיעזרהו עיד כבוד שמו ויתן לו כח לעמוד על
המשמרת ולא יכנע טוב להולכים בתמים :

רפב בתפלת ערבית ליל מוצאי יוה"כ ישתדל לאומרה כתקנה ויתאמץ כי
ההמון צועקים ורצים. ולכן יתפלל בספר שלא יסריריהו :

רפג בבואו לביתו יברך ביתו ברכת הלבנה כהוגן כי הצבור הנה הגם
כמארים הרבה ויותר נכון לברך ברכת הלבנה קודם יום הכפורים
מכמה טעמים :

רפד ושוב יאכל לשובע נפשו בשמחה רבה והבטחה ברחמי ות' וקדים שיין
ילמד קצת. ואל ישבח אשר פצו שפתיו ולבו שוין לשוב והתמכר
נפשו על העבר ולכן יכנס בכי טוב לישן מתוך רית :

רפה תכף באור מוצאי יוה"כ טוב להשתדל לעשות איזה דבר בסוכה לקיים
וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה ויעקב נסע סכותה והחכם עיניו
בראשו להזמין מעידי' איזה דבר כרי להתחיל באור מוצאי יוה"כ בתיקון הסוכה :
רפז הבקר אור יקום להתפלל וישכים לבהכ"נ ויתפלל כהוגן וזה כל פרי להראר
בכל עניני העבודה בתורה ותפלה ועונה וצדקה וכיוצא במוצאי יוה"כ
שהוא מכנים הולך עם אשר עשה בעירת ואתמול ביוה"כ ודעתו לקיים כל
ימי חלדו וה' עזרו ומגנו :

רפז אחר תפלה יבקש ר' מתן ולא ליחוש במערה כדי שיהיה לו לולב
ואתרוג יפים ומהודרים. וגם אל הסוכה ישים עיניו לתקנה כהוגן וישים
אל לבו כי הלא לקנות תכשיטין ובגדים לביתו ויציא המעות בשמחה וישא
ק"ו להוציא מעות בשמחה רבה להיות לו אתרוג מהודר וסוכה נאה ומה יענה
אם יהיה ציקני לדבר מצוה שלא לתת לה' ממה שנתן לו הלא יבוש ויכלם
ויהיה חרפת נבל :

רפח ערב סוכות יסבול במקוה לקבל שפע משום ר"ב קס"א ניס' רגיל וחייב
ליטהר עצמו ברגל :

רפט אור התג הקדוש ילך לסוכה ויצוה להביא כסא ומעיל' כפואר על
גביה לזכר ז' אושפיזין עילאין קדישין מעין דוגמא שעושין ביום המילה
כסא לאליהו הנביא וזכר לטוב בווהר הקדוש דאי לא מתקנין ליה כסא לא אתי
זאת היתה להחזירים לדבר ה' להזמין כסא לז' אושפיזין עילאין קדישין וכל
לילה יאמר בפה צח בסוכה עולו אושפיזין כר ויקדש ויכוין בברכת שהחיינו
לפטור גם מצות סוכה :

רצ יכון באור ירט של תג לאכול כזית בסוכה לשם תוכה ועיד בכות
המוציא תיכף ויכון לצאת יח ולקיים מצות אכילת כזית בסוכה בלילה
הראשון דילפינן ט"ו מ"ו מתג המצות :

רצא בבוקר יאמר הולב וההדס והערבה בעלי לולב שהכין מערב רפ
ס כה' לא שיד רן קשירה ויברך בסוכה ויעשה תנענעים ורפס.
בצון מרח. מעלה משה. מרד :

רצ"ב ילך לבית הכנסת שש וששח בקיום מצותיו יתברך ויעשה כהלל עד
ד' פעמים נענועים ע"ד שעשה בסוכה בהודו ראשון פעם אחת באגו
ה' הושיעה נא שתי פעמים ובהודו אחרון פעם אחת:

רצ"ג ומוב לעשות הדושענות תכף כמנהג אי' ת"ו כמ"ש הרב המצן:
רצ"ד ויהר שלא למעום כלל ולא לשתות אפילו מים חזין לסוכה:

רצ"ה בימי החג לא יסיר מורא שמים מעליו וחיו לשמות שמחה שאנה
של מצוה וזכור כל אשר טרח בעשרת ימי תשובה ועוד כי יום הושענא
רבה לקראתו ועדיין הוא בספק:

רצ"ו איזה ההדרות בחג וחלו של מועד והושי"ר ושמתח תורה כתבנו
בעניותנו בקונט' שמתח הרגל בסיד והיו עניך ראות:

רצ"ז בהקפות אור' שמתח תורה פדרתי בעניותי תפלה כוללת ופרטיות לכל
הקפה במיד והתפלה הכוללת נדפסה בספר דברי' שירה ובצפורן
שמיר הכל:

רצ"ח אחר החג וחדש חשון יתאמץ ביראת שמים ות"ת לשמה כי היא תחלת
השנה והיו סימנא מבא לכל השנה ועתה כי קרוב הוא לעשרת ית
צריך להורות ולהראות כי כל מה שעשה לא היה לפנים חיו ואם עתה יתחיל
לפרוק עול ויתרשל מעבודת ה' לא לרצון יהיה חיו לכן אדרבא יגשה סימן
טוב לכל השנה יקו' כגבור בעסק התורה והמצוה כיד ה' הטובה עליו:

רצ"ט חדש כסליו. בימי חנוכה ויהר מאד בהדלקה בזמנה הוא בעצמי
ואל יסמוך על נער ומשרת דמצוה בו:

ש' נכון להדליק בשמן וית מצוה מן המובחר ויהר המצוה בנרות נקיים
ונאים והכל לשם שמים:

שא מאד יודרו שלא ישכח על הנסים בתפלה ובברכת המזון:

שב באור שבת ידליק נר חנוכה קודם של שבת ובמוצאי שבת קודש הנכח
להדליק אחר הבדלה ונהרא נהרא ופשטיה:

שג אם לא חשכו הראות לא יוציא הימים האלה המוקדשים בשחיק וקלות
ראש כי בימי נסום שחייבים להורות לשמו יתברך במקום הודאה אפי'
יחמא ואשם ולמי שיש לו לב יספיק זה:

שד חדשי טבת ושבת. הם קשים חז' כמ"ש בזהר וטוב לכתוב בכל
יום להתחנן לה' שיצילוהו ולכל ב"ב ולכל

ישראל מכל מיני פורעניות כו וצריך לזהר בדרכיו שלא לתת מקום שישלוח
הדין עליו חיו:

שה חדש אדר ליהודים היתה אורה ושמתח אך ויהר משחוק וקלות
ראש והחכם עיניו בראשו כמו שפירשו בזהר הקדוש
אשרי השם דרכיו כמשולל:

שי יהיו נגד עיניו דברי הרמב"ם שיש להרבות במתנות לאביונים יותר
כרוב משתה ומנות וכן בדון דמתנות לאביונים הוא הנאה לנפש קדשה

לשעתה וקדשה לעתיד לבא כי הקבי"ה זורע צדקה ועושה פרי כמשולל והוא
חממת הופש והמשתה והמנות הם הנאות הנגוף הנגוף וראוי להרבות בעניני
המש' דניימת ולא בעניני הנגוף הכלה ויהר לקיים מצות הנהגות בו מקרא
פסוק יצחק יצחק יבן מפלאות תמים דעים כי כפסע בין שונאי ישראל
וי אל' ה' שוחק לנו. מתנות לאביונים הנונים יראי שמים מלא הפנים משלות
מז' מצינו לנ' עהו ויהי ככב בסעודה שיש וכשיש בתדות ה' ואת כל

מורה באצבע סימן ב' י

העורף ויספר חוקה הנם לבני ביתו :

שז והשתיה כדת לבסומי ולא להשתכר ויזרו שלא יאכז ברכת המזון כד
מדאורייתא וערבית בעשרה :

שח לא תהא כזאה לשחוק עם נשים אפילו בפורים ודמייל עמהן אם אינ
בני ביתו וקרובותיו אך אין להחמיר לטייל עם קרובותי. בלבר שלא
יהיה בדרך חיבוק וזרעותיהם כהנהג כי איסור הסתכלות בנשים וקרובות
הוא עצום מדינא ולא מתורת חסידות וכתוב יד ליד לא ינקה רע ודו"ש
ישמות אמרו י"ד פעמים י"ד גי' קציו כמספר לא ינקה וי"ש ר"ה ליד היו גימ'
לא ינקה ועוד אפשר לרמוז כי תיבת יד ליד לא ינקה גימ' רנה היסוף עליהם
תיבת ביר גימ' ר"ע כי נפל ביד הסמ"א והוא תיבת ביד הנוסף וי"ש ליד לא
ינקה הוא רע רעה תבא עליו וסימנך כי יד ליד לא ינקה עם תיבת ביר גימ' ר"ע :

שט ובכלל איסור גדול לשמוע שירי נשים המשוחרות דקול באשה ערוה
ואפי' ברבוי דברים אסרו הפוסקים מדינא ומשנה שלמה ואל תרבה
שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו שהסמ"א הנקראת רעה תדבק בו וסופו
ירש גיהנם הנקראת רעה כמשול ומרעה אל רעה יצאו וכבר קורין ומקרינ
הפרקים בבית הכנסת קבל עם ומתרגמן בלעז ואין גם אחד שובין בלב כה
שאומר ומשורר הפרק מה יענו ליום פקודה האם יאמרו לא ידענו שהוא
איסור ויכיתום על פניהם הלא שמעתם הפרק בשיר כמה שונים ברבים ואם
יאמרו שהם חסידים ודמו עליהו כקאקי יודע נסתרות יגער בהם ויבושו כי
היל הנאה בקול ומראה וריח ומי יודע כמה נכשלו וה' הטוב יכפר בעדנו :
שי הירא את דבר ה' ישים מעייניו לכל אוהרות רז"ל ולא יעבור בשאג ר"ש
אפילו על קלה כי קלה טררת חמורה ועל הכל עתיד ליתן דין וחשבון
כי הוא עצמו הוא פוסק הדין שדבר זה אסור כמ"ש בההוא עוברא דרבינו
יהודא חסיד ו"ל בההוא עשיר שהביאו ספר לפניו וקרא בפיו לא תקיפו כר
יהו ליתן דין שאתה נותן הדין לאסור ואח"כ חשבון כמה זימני עשה אותו
איסור וא"ש ליתן דין וחשבון וכמו שביארנו בענינותינו בנימוקינו בסד :

סימן י. בדברים שאדם רש. יהיה מזורז ומקורש :

שיא אלה הדברים שאדם רש בעקבו הם תדירות וההרגל בהם נעשה
טבע בעויה וצריך להתנבר מאוד לפרוש מהם עד אשר לא תחשך
השמש ורחמין למבעא על רדא דניא קורות בתינז' הרו"ם בתי הנפש דאית
בהו משום אכחוישי בחן בהם לא תהיה כנושיה ושכות מעיקרו בעצת ציה :
שיב הטוב והישר משום אפרושי לא מיראת העונש רק מידאת הרוממות
ואהבתו ית'. ראשון לחשבון עניות לשחד השקול בעיז ג"ע שיד ויש
לא פירות ולח"ר הוא המדבר בגנות תבית אפילו אומר אמת על זה ידון
הדווים ופלגי מים מי המרים יורדים כי הוא עת חמור מאוד תדירי ונתגדל בוד
הוא וריעיו ובני ביתו אוי לנו אהה על נפשנו :

שיג הגאווה והקפדה עין פלילי כבפר בעיקר ועובר ע"ז ואין עפרו ננער כר
ובקרבו ישים ארבו וכל מעייניו שיחשיבוהו והעושה להפך מתמלא
עלי עברה וכל זה מגאותו וזדונו ושוכה מה הוא פחות שבפחותי ברית
הפחותות בהיותו מכעים לבוראו חי :

שיד ועבירה טרדת עיניו יבא לכעס החמיר שהוא כעבור עי
מדתו נפש :

מורה באצבע סימן

שמו ומה יצא לקום ולנכור ולשנא אחי כשירא ויעזר על כח מצות עשה ואל תעשה תדיר :

שמו ואם התקפה יהיה על חיה יצור מין לבלי חק על החכמים שבורר ואם חזן להתייהר יאמר החכמים חזן כחורתם הם נעדרים כמוסר ויראה ורמז וכח הראשונים פירשו כונת הסמוך ולעפה אחזתני מרשעים עוזבי תורתך כליו שאומרים חן כחורתך וזה עוזבי תורתך כראה סיכמי טהרה לומר הנה החכמים הראשונים חסדה יראו אך אלה שבזמננו מדותיהם ועניניהם קשים וכל יפעם לאסוקי כמזג וכהנה וכהנה אין אינם רוצים לידע דהתיח הלו ביה מפלי והכיה יטלא הילדים רכים וחסר לחם כח :

שיין ומה יבא להצטער ולהשוב בזמן הפלה וכמה תפלות וברכות פורחית באויר ואכזר דכלהו הגאות וההקפדה שלא ללמד על עצמה יצאה אלא אחרית יענותיה מוכחות המאות ואצטמח כללי ופרטי או לה לאותה בושח לבוי שעתיד להקב בקבר ויתאחז שיאכלנו רמה להנצל בחרין כחיש אך בשרו עליו יכאב ונפשו עליו האבל :

שיה מהבדר בקלון חבירו כצוי בכלי דעת ומלבין עני חבירו ברכים לא יכזר וכלן סעיף וענפי הגאות דוק ותשכח כי ענפי הגאות ת' פקדי והיא היתה אם כל האיסורין :

שימ ד' כחות אינן מקבלות פני שכניה כח שקרנים כח הנבים כח לצים כח מספרי לשדיו או לכוני כמעט האדם נמשל בכלן או במקפתו וכל ענין אדם שבא לעקו שושה נכה תורתו ומצותיו להסתכל בשכנה דמאן דאכל דליו כח ואך יעשה לבו מנוח לבל יראה נאות ח' ח' :

שב גם העצבות והשחורה רעה בעיני אדוניה כי עיניו מתכבד סכר עבודת ה' ועזר כחיו בפנים זועפות כהלישת וכבוד נוח ורעיונותיו ובהלונתו וסעיפותיו כשהבשין הגדל ענפיו וסעיפיו ופארותיו והטעאות היצר ופסקי הראש ולענה רבו כמו רבו לא יכירון מגילות וכיון שגזל בידו אין חסלוהו נשמעת כדכתיב לא אוסיף עוד עזר במשול והוא צריך לבא כגלגול ואין הפרש בין רב למעט כי על הכל יבא אלהים במשפט :

שכב החסדה אב הטומאה וכבר אמרו רז"ל שרשע א' מן החסדה בא לעבור כי עשרת הדברות :

שכנ ברכות לבטלה וכלי כונה ותפלה חטופה בכליעת חציין של אותיות וכמה חיות והסח הדעת בתפלין בעוה"ר מצויים אם לא כלן מקצתן :

שכד חילול שבת בעוה"ר לעשות מלאכה ע"י אי ודבור של חל ומשא ומתן והוצאה איזה דברים קלים כהעיר שד"ה הרבה כשלו ונסלו :

שכה הן כל אלה ויותר מהמה בעוה"ר כמעט העושה אותם סובר שאינם חטא וכיון רבים הרגלים והאיש הירא יתחכם להנצל מהם מעט מעט ויסתיר עניניו וישפוך נפשו לה' שיצילוהו והבא ליטור מסייעין אותו :

שכז וזאת העצה היעוצה עצי"ת ה' היא תקום להחזיק בשלשה דברים והם ענינה צדקה תורה ד"ת עצי"ת כי שלשה חסה נפלאו להנצל מכמה עבירות ויתכפרו לו עינותיו וכלבד שיתן אל לבו מה שחטא כפרטיות ויגמור לשוב אל ה' ושלא יחטא עוד והי' עמו עור ישתדל מאד ששכשיעשה מצוה או לומר תורה יהיה בשמחה גדולה מאלפי רוב וכסף על שובה ללמוד בתורה או לקיים מצותיו ית' ובודאי שזה ימשוך עליו קדושה יתירה והגיר רבינו האר"י זצ"ל כי לא זכה לכל חכמתו הרמה ונפלאה כי אם ע"י השמחה הגדולה שהיה שמה בלימוד ובמצות לאין קץ :

שכה ישתדל מאד גמ' בנו על התורה ועל העבודה ושהיה מלאים יראת ה' ומדות טובות ודרך ארץ וזה צריך חכמה גדולה וכבר חובר ע"י ס' קטן זה שמו אורן ימים ויש להתבונן בענין זה הרבה ולרדת לעמק והדרי כמן בנין ויהפלה לה' על יד בנכים שיציל בניו מחטא ויהיו כל זרעו זרע קדוש בלי פגם כח' :

שכח יסתכל הנסתכל אך בעבור הבושה יתכבול האדם מכמה מצות כגון אם הוא בדרך כתבטל ממצות ציצית ותפלין מפני ארה שלא ילעיגו עליו גם כתבייש לעשות איזה דברים של ייש שלא ילעיגו עליו הלצים ואם רואה איזה אדם מהגדולים בעלי עושר עובר עבירה או סוזה דברי חכמים היו מחבייש למדות בידו ויש כג אחר שיצרו המעט ועבר עבירות והכיר בחטאותיו יפה יפה ומחבייש לשוב שילעיגו עליו ויאמרו לו חביון אחר מלכותו היינו כמונו כמור ועושים כל תועבות ה' ואיזה רוח עברה עליך אין זה אלא יתרא לנכוד דעת הברות וכיוצא ומשום הבושה עודנו בעפירות הרעס העטור ומרבה על דעת יצא : וכבר תתייד וגדול רבינו מהר"ם אלשיך זצ"ל מ' בזה מאמר הגדול דעת

מורה באצבע סימן י

סי' ג' והבושת אכלה את יגיע אבותינו כו' ע"ש דברים הנאמרים מפה קדוש מתוקים מדבש והתימה על ביישן זה איך לא יבוש מהבורא יתברך שמו לעד אשר מלא כל הארץ כבודו הוא רואה מעשיו הרעים ואיך לא יבוש מהברוא שמכריון עליו כשווצא לשוק הוא ניוצא דמאריה שבקא דמאריה כמיש בוזה"ק וכל העיפות ואשר הם באויר כלם שומעים הכרוז ומקללין אותו ובדלון היינו: והן האדם מתבייש לצאת החוצה אל העין בבגד קרוע או שיש בו כתם מאיזה לכלוך ושמן ואפי' יהי ליה כל חללא דעלמא כל יראה נגד ב"א ומדיו קרועים או לבוש מלוש מטונף. ואיך לא יבוש כי הלושים אשר הם עקריים מלושים נפשו הם קרעים וחסרונות אין מספר לבוש מלוכלך וסרוח ובצאת נפשו ילבש הלוש ההוא לפני כל צבא השמים והיה לועזי לקלס ועינו יראה כתות מלאכי חבלה מבזים אותו וכעיסוהו ויאמרו לו אתה האיש אשר היית מקפיד כ"כ על המלושים שהיו לבנים מגוהצים משי ורקמה מסודרים ומתוקנים והיית מתבייש בחסרון פרט קל מסדר הלבוש ואיך עתה אתה לבש הבויז והארגמן אודם הרין הנגהר עליך בגד קרוע בויז ושישי לבלוכית שמו: ועוד יתבייש מבני אדם שבחיו לא היה מחשיבם כלל ואם יגשו אז ידברו אליו בחרונו יבהלימו והם זכו לעולם הבא והוא נמסר לרעבות מוסיקין מלאכי חבלה לשמה ולבזיון מבוהל ומטונף מבוער דק לקוי: אי לזאת עיקר הבושה וההתנעה היה תהיה איך פחות מיתוש נכזה ונמאס עבר על ציווי המלך מ"ה הקב"ה וכל עצמותיו יאחזקו ריער באמירת הווידוי יבוש ויכלם לפני המלך ויכנע מאוד ויגדור גדר על גדר שלא לחטוא עוד וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח ולא יבוש מהמלעגים עליו ולא יתה מפני כל וזהו ששינוי הוי עז כנמור:

על יש לך אדם שיצא לך שם כי משאו ומתנו באמונה ועומד בדיבורו ועקימת שפתיו הוי מעשה וגם הוא משתבח בעצמו כי נאמן הוא והדבר היוצא מפיו כן יקום וכן יהיה ואיך באדם הזה ינהג כך בענייני הגוף הכלים ונפסדים ובענייני הנפש לא יש שקרן כמוהו. בכחוריה של עה"ז מקיים דבריו. ובסחוריה העולם הבא שהיא תורה ומצות חילוק את משכורתו עשרה מונים ועובר על השבועה שנשבע במעמד הר סיני וגם אשר נשבע בבטן אמו לשמור כל המצות. וכל יום קורא את שמע בבקר ובערב ולעבדו בכל לבבם עבודה זו תפלה ותכף קם להתפלל ולבו כל עמו ואינו יודע אם תפלה היא רק שפתיו נעות ולא ידע מאי קאמר אם תפלה אם ספורים וכיוצא. הוא אומר והערב נא וכו' ותן בלבנו בינה להבין להשכיל כו' והאר עינינו בתורתך כו' ובהם נהגה יומם ולילה וכיוצא ואחר תפלה הטובה לא יחשוב אם יש תורה בעולם. הוא אומר ונפשי כעפר לכל תהיה ולא יש קפרן וגאה כמוהו וכיוצא באלה הרבה אפס כי לא תהיה תפארתו שעומד בדבורו אחרי אשר לפני ה' ידבר על התורה ועל העבודה ומיד לוי יתל דברו והפרוץ מרובה על העומד וכן יש לך אדם שהוא רחמן ולבו רך ואם יראה עני כיום סגריר נושא הצינה לפניו ורותת יהמו נא רחמיו עליו גם אם ראה יראה העני עומד בחרר קטן צר וחשוך יתמה על חיי צער ודירה סרוחה והוא פלא איך לא ירחם ע"ג שתהיה בגיהנם של שלג נתונה ביד אנזרים הן הן המזיקין נושכין וממיתין והוא בגיהנם מקום אופל וצלמות. וכן יש אדם שהוא זהיר בכבוד הבירות בכל מיני פוליטיקא וקמפלמיינלשו והתימה עליו איך הוא שלם כ"כ לכ"א ומחסר את נפשו חסרונות ועידויון ואיך לא חרד לומר הלא אני משתדל לעשות פוליטיקא וקופלימינט עם בני אדם ואם פעם א' אחסר נקודה מהפוליטיקא אני מצטער ואיך אני כל כך נעדר מהשלימות לפני בורא עולם מ"ה הקב"ה אשר אני מחסר כל עת בעבודתו בתפלה ותורה ומצות אשר ציוני ובמקום לעשות נחת רוח לפניו כי לכך נוצרתי הפכתי עורף ותהי יראתי אותו מצות אנשים מלומדה ואני מקפיד בתורה ותפלה א' ממאה מאשר אני מקפיד בפוליטיקא: **שלא** כאשר יבא לו התעוררות על עסקי נפשו ועבודת ה' יחזיק בו תיכף ומיד כי היצה"ר מקרר חומו ומבקש להטרידו לכן קדמיה לרשיעא אם רחש לך דבר טוב הצרפהו למעשה ויתבונן במדותיו מבושת ורחמנות וכיוצא ויעריכם בערך נפשו ובעבודת ה' ויבש מהמלך הרואה זיוע סתרי לבו וירחם על נפשו ועל אביו ואמו שלא יהיה להם צער בעוה"ב בעבורו וגמרי הכא לישהר מסייעין אותו וה' לא ימנע טוב להולכים בתמים גם הוא יורה חסאים בדרך חיים:

פתיחת אליהו

בבניסתו לנית סנסת סנא מרש ינע אומר פתיחת אליהו הנביא ז"ל ויהא בתקוני

הזוהר הקדוש אשר קבלו רבני קדיש שהיה מסוגלת לקבלת סתפס :
פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן אנת הוא עלאה על כל עלאין
 סתימא על כל סתימין לית מחשבה תפיסה כך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקונין
 וקרין לון עשר ספירין לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין ועלמין דאתגליין ובהון
 אתכסיאת מבני נשא ואנת הוא דקשר לון ומיחד לון ובגין דאנת מלגאו כל מאן דאפרש
 חד מן חברה מאלין עשר ספירין אתחשב ליה כאלו אפריש כך ואלין עשר ספירין אינון
 אזלין בסדרן חד ארך וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך לא
 לעיזא ולא לתתא ולא מכל סטרא לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא
 וכמה גופין תקינת לון דאיתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא
 דא חסד דרועא ימינא גבורה דרועא שמאלא תפארת גופא נצח והור תרין שוקין ויסוד
 סיומא דגופא אות ברית קידש מלכות פה ותורה שבעל פה קרינן ליה מוחא חכמה איהו
 מחשבה מלגאו בינה לבא ובה הלב מבין ועל אלין תרין כתיב הנסתר לה' אלהינו כתר
 עליון איהו כתר מלכות ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילין (נ"א)
 קרקפתא דלא מנח תפילין) מלגאו איהו יו"ד ה"א וא"י ה"א דאיהו אורח אצילות איהו שקין
 דאילנא בדרועין וענפין כמא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקין :

רבון העולמים אנת הוא עילת העילות וסיבת הסיבות דאשקי לאילנא בההוא נביעין וההוא
 נביעין איהו כנשמתא לגופא דאיהו חיים לגופא וכך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה
 דלגאו ולבר ובראת שמים וארעא ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי ובארעא
 אילנין ודשאין וגנתא דערן וחייין ועופין וגנין ובני נשא לאשתמודעא בהון עילאין ואיך
 יתנהגו בהון תתאין ועלאין ואיך אשתמודען מעלאי ותתאי ולית ידיעין כך כלל ובר מינך
 לית יחידא (ס"א יחודא) בעלאי ותתאי ואנת אשתמודע אדון על כלא וכל ספורן כל חד
 אית ליה שם ידוע ובהון אתקריאו מלאכיא ואית לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל
 שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו וכך אנת תסתלק מנהון אשתארו כולהו שמהן כגופא בלא
 נשמתא אנת חכים ולאו בחכמה ידיעא אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא לית לך אחר
 ידיעא אלא לאשתמודעא תוקף וחילך לבני נשא לאחזאה לון איך אתנהיג עלמא ברין
 וברחמי דאינון צדק ומשפט כפום עובדיהון דבני נשא דין איהו גבורה משפט עמודי דאמצעית
 צדק מלכותא קדישא מאזני צדק תרין סמכי קשט הין צדק אות ברית קודש כלא לאתחזאה
 איך אתנהיג עלמא אבל לאו דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין ולאו משפט ידיעא דאיהו
 רחמים ולאו מכל אילין מדות כלל קום ר"ש ויתחדשון מלין על ידך דהא רשותא אית לך
 לגלאה רזין טמירין על ידך דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען :

קם רבי שמעון פתח ואמר לך ה' הגדולה והגבורה כו' עילאין שמעו אינון דמיכין דחברון
 ורעיא מהימנא אתערן משנתכון הקיצו ורגנו שוכני עפר דא אינון צדיקייא מסטרא
 דההיא דאתמר בה אני ישנה ולבי ער ולאו אינון מתים ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורגנו
 כו' רעיא מהימנא אנת ואבהן הקיצו ורגנו לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה בגלותא דעד
 כען צדיקא להו דמיכון ושינת' בחוריהון מיד שכינתא יהיבת תלת קלין לגבי רעיא מהימנא
 ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא עלך אתמר קול דודי דופק לגבאי בארבע אתוןן דיליה
 ויימא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי דהא תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך
 שראשי נמלא טל מאי נמלא טל אלא אמר קב"ה אנת השיבת דמיומא דאתחריב בי מקדשא
 דעאלנא בביתא דילי ועאלנא בישובא לאו הכי דלא עאלא כל זמנא דאנת בגלותא הוי
 לך סימנא שראשי נמלא טל ה"א שכינתא בגלותא שלימו דילה וחיים דילה איהו טל
 ודא איהו יו"ד ה"א וא"י ה"א איהו שכינתא דלא מחשבון ט"ל אלא יו"ד ה"א וא"י דסליקו
 אתוןן לחשבון ט"ל דאיהו מליא לשכינתא מנביעין דכל מקורין עלאין מיד יקום רעיא מהימנא
 ואבהן עמיה ע"כ רוא דיתודא ואשרי הווכה לומר זה בכל יום דברי אלהים חיים :

תושלביע ספר מורה באצבע

סימן א'. ראש התהלה יהודה לתפלה:

א לרעת רוב הפוסקים מצות צריכות כונה וכמה מצות מקיים האדם בבקר ואינו גוט אל לבו על כן טוב לומר תפלה זו אחר ברכות התורה:

ב וגם יש כמה מצות שאין בידיו לקיימם וצריך למקבל לקיים כל תרי"ג מצות וה' הטוב ברחמיו יעלה עליו כאלו קיימם:

ג ולכן הוזכרו בתפלה זו כל מצות דאורייתא ודרבנן ומנהגי צדיקים וענפי מצות שיובל לקיים בשרק תפלת השחר וקבלת כל המצות והיא תפלה כוללת מלוקטת מסודרת ומבוררת מיסודן של ראשונים והיא התפלה אשר יעדנו בקונטרס מורה כאצבע וכבר נדפסה במוסד זה פעמים ופה תהא קאי בסדר יותר נכון בס' ד' זה נוסחה:

ד לשיקביה בדחילו ורחימו ורחילו ליחיא שם ייה בוי' ביחודא שלים בשם כל ישראל הריני מקבל עלי אלהותי יתברך כמו שצונו במעמד הר סיני:

א אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מכית עבדים:

ב ומצות את ה' אלהיך תירא:

ג ומצות ואהבת את ה' אלהיך והריני אוהב הש"י בכל לבי ובכל נפשי ובכל מאורי והריני ירא ממנו בגי' דאיהו רב ושליט עקרא ושרשא דכל עלמין וכולא קמיה כלא והריני נמליכו על כל אבר ואבר גיד וגיד מרמ"ח אברים ושס"ה גידים של גופי נר"ן מלכות גמורה והננו לה' הוא ברחמיו יזכנו לעיבודו בלב שלם ולעסוק בתורה לש"ש ובמצות וגמילות חסדים והיו כל מעשינו לש"ש:

ד והריני מקיים מצות ואהבת לרעך כמוך והרי אוהב את כל האדם כנפשי:

ה והריני מקיים מצות עשרה זכירות יציאת מצרים והשבת והנזן ומעשה עמלק הרשע ומעמד הר סיני ומה שהקציפו אבותינו להקציה ובפרט בעגל ומה שיעצו בלך ובלעם לעשות לאבותינו למען דעת צדקת ה' ומעשה מרים הנביאה וזכירת ירושלים ומצות וזכרה כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל:

ו וקיימתי מצות השכמת בה"כ ולהשתדל להיות מעשרה ראשונים:

ז וקיימתי מצות לרין בהליכת בית הכנסת:

ח ומצות לשהות בשפת ליטול רשות ב' ואני כרוב חסדך וכו':

י ומצות להשתחות נגד ההיכל ששם השראת השכינה:

יט ואני מקיים ישיבת בית הכנסת:

כ ומצות לירא מכית הכנסת:

כא והריני מוכן לקיים מצות מפני שיבה תקום אם תודמן:

כב והריני מוכן לקיים מצות תלמוד תורה:

כג והריני מקיים מצות של ציצית בטלית קטן וטלית גדול:

נחול

נשבת וי"ט

כד ואני מוכן לקיים מצות ק' דקרבנות:

כה ומצות קריאת פרשת התנזיר והקטורת

ופסוקי דזמרה והמזמורים שתקנו רהוסף

נשבת ואני מוכן לערוך שולחן לפני ה' אחד

מתקוני השכינה ולירא ממנו:

כו ומצות ברכות פסוקי דזמרה:

כז ומצות לומר שירת הים:

כח ומצות לומר נשמת כל חי כו' ושכתי

ישתבח בלי הפסק:

כט ומצות ברכות יוצר לשבת וק"ש לתקן

כסא להש"ת אחד מתקוני השכינה:

ל ומצות ק"ש דיוצר ליחד ה' יחד גמור

ולמסור עצמו על קדושתו ית' ולומר פרשה

ראשונה דק"ש שהם מ"ב תיבות ופרשה

שניה שהם ע"ב ועוד ו' תיבות ופ' ויאמר

ע"ב ועי"י יאירו ויושלמו רמ"ח אברי נר"ן:

ומצות

כד ומצות תפילין דיד סדר רש"י (ור"ת):

כה ומצות תפילין דראש:

כו וקיימתי מצות לצאת מן הבית מעוטף

בציצית ומוכתר בתפילין לבא לבהכ"ז

ונשקתי המזוזה:

כז והריני מוכן לקיים מצות צדקה:

כח ולקיים מצות ק"פ דקרבנות:

כט ומצות קריאת פרשת התמיד ופסוקי

דזמרה לערוך שולחן לפני ה' אחד

מתקוני השכינה ולירא ממנו:

ל ומצות ברכות פסוקי דזמרה:

לא ומצות לומר שירת הים:

לב ומצות לומר שכתי ישתבח בלי הפסק:

לג ומצות עניית אמונים ועניית ברכו:

לד ומצות ברכות דיוצר וק"ש לתקן כסא

להש"י אחד מתקוני השכינה:

ומצות

צפורן שמיר סימן א

לא ומצות וראיתם אותו :

לב ומצות סמיכת גאולה להפלה :

לג ומצות תפלת שחרית של ש"ק (וי"ט)

שתקן א"א ע"ה איש החסד ואני מכיין

לתקן המנורה אחד מתקוני השכינה :

לד ומצות לענות קדושה לקדש שמו יתברך

אם אוכל :

לה ומצות עניית ברכו ועניית אמנים :

לו (ומצות לקרות ההלל) (ומצות לשמוע

קול שופר) (ומצות נמילת לולב ונענועיו

והקפת התיבה) :

לז ומצות לשמוע ק"פ השבוע (וי"ט) בס"ת :

לח ומצות לומר ההפטר :

לט ומצות להתפלל תפלת מוסף שבת

(וי"ט) :

מ ומצות לענות קדושת מוסף אם אוכל :

מא ומצות עלינו לשבח (בפורים יאמר

מצות קריאת המגילה) :

לה ומצות ק"ש דיוצר ליתר ה' יחד גמור

ולמחור עצמו על קדושתו ולומר פרשה

ראשונה דק"ש שהם מ"ב תיבות ופרשה

שני' שהם ע"ב תיבות ועוד ו' תיבות ופרשת

ויאמר ע"ב ועי"ז יאירו ויושלמו רמ"ח

איברי נר"ן :

לף ומצות וראיתם אותו :

ק ומצות כמיכות גאולה להפלה :

קח ומצות תפלת שחרית (של ר"ת) שחקן

אברהם אבינו ע"ה איש החסד ואני

מכיין לתקן המנורה אחד מתקוני השכינה

ואני מכיין לומר שבהיו ית' בג' ראשונות

וג' אחרונות ולזכור שאני עני ודל ובשבע

קוליני חסד ובשלשה אחרונות עבד ולשאור

צרכינו ופרנסתינו ממנו ית' ולצפות לישועתו :

קי ומצות לענות קדושה אם אוכל :

קכ ומצות ודיו' ונ"א (כר"ח במקום זה יאמר

לקרות הלל להתפלל כוסף ר"ח ולענות

קדושה אם אוכל) :

קכא ומצות לומר סדר גמר התפלה ועלינו

לשבח :

קכב (ומצות קביעת עת לתורה בטלית ותפילין) :

קכג ומצות לקרות פ' השבוע יום השישי שנים מקרא ואחד תרגום : וכל המצות הכוללות

בהם ונלוות עמהם ואני מכיין בכל המצות האלה ובכל המצות שעשיתי מעורי ואעשה

כל ימי חי בעזרתך וכן בכל תלמוד תורה שלמדתי מעורי ואלמוד כל ימי חי בעזרתך וכל

מחשבה ודיבור ומעשה בכל דבר שבקדושה הכל כאשר לכל לעשות נח"ד לפניך שרא על

מנת לקבל פרס בשום צד ואני מכיין לתקן שורש התפלות והברכות והלימוד והמצות במקום

עליון ואני מכיין לקשר נפשנו ולהדביקה אל שרשה להשלים אילן העליון ואדם העריון

לתקנו ולחבר הדודים יחדיו באהבה ואחיה ולהביא כל א"ה ת"י ה' שכינתא תתאה ולהביא

כל א"ה תחת רשות השכינה עילאה :

יהי ר"מ ה' או"א שאל יעבך שום חטא ועון והרהור ואשמה ורשע את תפלותינו וברכותינו

ומצותינו ולימודנו ויהיה הכל השוב וניקובל ומרוצה לפניך להעלות ע"י כל ברורי

ונצוצי הקדושה אשר נתפזרו בין הקליפות היל בלע ויקאנו מבטנו וירישנו אל ותצורפם עם

שאר תפלות וברכות ומצות ולימוד בניך היודעים והמכוננים כל הכוונות הראויות לכיין

ומעשיו אנו מכוננים בכל לדעת רש"י ור' אלעזר בנו ויזתם בן עזיזיה הקדושים והרי אנו

טומכים עליהם בכל מכל כל והר"י מקבל עלי כל מצות דאורייתא וכל המצות דרבנן הן

מודבר' קבלה והן מודברי סופרים דם ועיניהם ויה"ד מלפניך ה' או"א שתזכנו שלא נעבור

היום ובכל יום על שום מצוה ממצות לית דאורייתא ולא על שום לית וגדר וסייג וגזרה

מודבר' קבלה ומדבר' סופרים ותזכנו לקיים היום ובכל יום ויום כל מ"ע שתזדמן לפנינו

נורמיה מ"ע דאורייתא וממ"ע דרבנן כתקנן במחשבה ודיבור ומעשה ביראה ובאהבה ושמחה

דבה ומה שלא נוכל לקיים תצור מחשבותינו הטובה דרך כלל למעשה ותעלה עלינו כאלו

קיימנו גם אותם במעשה ויהי גועם יי אלהינו עלינו ומעשה דינו וכו' :

סימן ב. בתפילין ותפלה. אר"ש נתנה יבולה :

ה אחר הנחת תפלה של ראש יכרך שלשה כריכות על אצבע האמצעי שהוא האמה

כריכה ראשונה כפדק אמצעי של האצבע וכריכה ב' וג' בפ' התהוין :

ו יש נוהגים לומר בשעה שנוהך הג' כריכות באצבע פ' וארשתוך לי לעולם וארשתוך

לי בצדק ובמשפט בחדש וברחמים וארשתוך לי באמונה וידעת את ה' ויזהרו תנוהגים

כן לומר הברכות של שחר וברכות התורה מקודם :

ז כשהולך התפילין יסיר קודם ג' כריכות אצבע ואח"כ תפילין של ראש ביד שמאל ומעומד

וכן עיקר, ודלא כמ"ש הרב סלת בלולה דהולך של אצבע מיושב והבאתיו בספרי הק'

בחזק

מחזיק ברכה סי' כ"ה ונשמט בספרי הנז' לומר דהנכון לחלוץ כריכות אצבע מעומד דלא כמיש' הרב הנז' וכן המנהג). ואח"כ יחלוץ תפילין דידו כיושב וסימנך כאשר יחנו כן יסעי: ו' אין לחלוץ תפילין עד שילמוד בהן אחי' תפלה א' המרבה וא' הממעיט כי לא יזכה האדם לקנות חלקי נר"ן וא"כ ילמוד בתפילין וביותר בתפילין של ר"ת ואנא נפשיא כחבית הכי מטבא בריש קונטרס מורה באצבע ועתה ראיתי לגדול אחד כנוסח הזה: מ' יכול להניח התפילין על הסדר ודלא כהסמ"ע סי' פ"ז:

י' כשיוצא מביתו מעומף בטלית ומעומד בתפילין ללכת לבה"כ ינשק המזוזה ויכוין בשם שדי ואחוריו שם כה"ת להכניע יצר הרע ויכוין כי יצהיר במילוי יד צדי ריש סי' שרי ואמצע התיבות וי"ד לבטל מהשכחות רעות ואני נהגתי לומר שדי יצילני מיצהיר ומכל חטא ומכל לשהיר ומכל צרה יחליץ (יחלק ר"ת יצר חטא להיר צרה) עני בעניו כדכתיב והי"ה שדי בעריר יכוין כי הויה מכפנים ושדי מבחוץ דהוא פנים דשם כה"ת ויש מי שכתוב שיאמר פסוק שמע ישראל כמוזזה ומועיל מאד:

יא' פרשת העקידה יאמר בכונה גדולה וישים עינו ולבו עד כמה מגעת עבודת ה' שאברהם אביה גמור בלבו בלב שלם ושמה לשחוט בן יחיד אשר אהבו יותר ממנו ולהעלותו עולה ויצחק אביה בן לז' שנה סבר וקבל וילכו שניהם יחדיו ברצון גמור. ובמדרות יאנח על קיצורו בעבודתו יתברך מאד ויתעורר התעוררת קדושת ליוהר מכאן ולהבא ליראה את ה' רצוף אהבה:

יב' כשיאמר ויעקוד את יצחק בנו יכוין שיעקד ה' שרי מעלה כשהם מקטרגים על ישראל: יג' סגולת העקידה לכבוש הרין ולכן יתאמץ בכונתה וכתבו ז"ל דאם שב בתשובה בכונת העקידה יכופר עונו:

יד' פסוק הקטרת יכוין בו הרבה כי הפליגו בוזהר הקדוש פרשת ויקהל דף רי"ח מאד בזה וז"ל מלה דא גורה קיימא קמי קביה דכל מאן דאסתכל וקרי כל יומא פרשתא דקטורת ישתויב מכל מילין בישין חרשין דעלמא ומכל פגעין בישין ומהרהורי בישא ומדינא בישא וממותנא ולא יתוק כל ההוא יומא דלא יכיל סטיא לשלמא עליה ואיצטריך דיכוין ביה אמר רבי שמעון אי בני נשא הוו ידעין כמה עילא עובדא דקטורת קמי קביה הוו נשלי כל מלה ומלה מיניה והוו סלקין לה עטרה על רישיהו ככתרא דרהבא כו' ואי יכוין בה בבל יומא אית לי' חולקא בהאי עלמא ובנולמא דאתי ויסתלק מותג' מיניה ומעלמא וישתויב סכל דינין דהאי עלמא מסטרין בישין ומדינא דגיהנם ומדינא דמלכותא אחר' עכ"ל אמרי קדוש:

טו' הרברים עתיקים לשון הוזהר הקדוש ממש שלא בדרגתי בקו' אלו להלהיב נפש אדם מישראל עין בעין יראה הפלגת חשבון ומוה ישיביל לכיון בו הרבה ולאומרו בשמחה לעשות נחיר ליוצרנו ולא יכוין לתועלת עצמו חיו:

טז' כשיאמר אל נקמות ה' אל נקמות הופיע יכוין מאד שה' ינקום נקמת עשרה הרוגי מלוכה וגופין קדישין יבררו ניצוצי הקדושה אשר בעולם העשיה וזהו השב גמול על גאים (ואפשר כי הסטיא בעת הריגתם קבלה כל הקללות כו' כמ"ש בס' עמק המלך באורך לז"א השב גמול כו' עד מתי כו'):

טז"ב יתעורר מאד מאד יראה ואהבה והכנעה ושמחה לומר כל הזמירות ובפרט ה' מלך ויזהר שלא לבלוע התיבות או האותיות ובפרט האזכרות וידע נאמנה כי בכל אות ותיבת יש סודות נוראית להפליא ודי לנו צעיר כנגע כי לא אתנו יודע עד מה בסדר עליית העולמות והיחוד העליון ע"פ מדותיו ותכונתו כליותינו לפחות יזהר לומר התיבות במספרם כמשפט ולהבין פשטן ביראת ה' ולירד דרך כלל כי הכל סודות עמוקים ולצורך היחוד: קיי' מה מאד הפליגו באמירת למנצח בגיגית ציור מנורה וכתבו ז"ל ששכרו רב ועצום וראיתי קונטרס בכ"י לראשונים בזה בסודותיו ותועלותיו ולפחות לעשות נחיר ליוצרנו נאמר אותו בכונה בציור מנורה כתוב על קלף:

יז' שבת כרוך שאמר רם ונשא וגבה מאד וצריך לאומרו בנוסח של פ"ז תיבות ולא ישתנה בשום זמן כל תוסף וכל תרע. ואם הקהל יאמרו נוסח אחר הוא יאמר בצנעא נוסח של פ"ז תיבות כי יש בו סודות עמוקים כמיש' גורי האר"י וצ"ל:

יח' אמרו וז"ל כל האומר תהלה לרוד גי' בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא לכן צריך לכיון ולהבין לפחות פשט הרברים ושבתו השנית כביכול שאם אוסרו ג' לבו כל עמו וק"ו אם יאמרנו בתרופה כבלע את הקדש במקום רנה תהא רעדה וענוש יענש חיו:

צפורן שמיר סימן ב

- כא** אמרו בזהר הקדוש שצריך להתעורר באמירת פסוקי דומרה ליראה את ה' בכל לבו :
- כב** באמירת ויברך דוד כשהגיע לאתה מושל בכל יתן נפם לצדקה הב' בבת אחת ואח"כ השלישית וסודם נשגב :
- כג** בנמרא אמרו רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי דכתיב אני בצדק אחזה פניך ויש לרמזו כי ר"ת צדק לפניו יהלך הוא צלי כי בתחלה צדק לפניו יהלך שיתן צדקה ואח"כ צלי א"נ אפשר כי ע"י התפלה צו"ק שהיא מ' לפניו יהלך פכ"פ וישם לדרך פעמיו והמשכיל יבין בסוד ישנה :
- כד** הפליגו בזהר הק' באמירת שירת הים וסודה אתר פסוקי דומרה שהוא עילוי מאד ונח"ר לשכינת עוזנו ועל כן צריך לאומרה בשמחה רבה ובנעימה ויציר בדעתו כאלו עומד ביבשה בתוך הים והמצרים נטבעים והוא ניצול והיא סגולה לכפרת עונותיו :
- כה** אמירת ישתבח צריך לומר מן שיר ושכחה ועד ומלכות עד בכלל בלי שום הפסק וכל המפסיק ברוז יוצא מאן דפסיק יתפסק וכל יראה גאות ה' ח"י :
- כז** כשמתפלל ביחיד יאמר ברייתא זו א"ר עקיבא בכל יום שחרית מלאך א' פותח פיו ואומר ה' מלך ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד עד שמגיע לברכו וכשמגיע לברכו חיה אחת עושה ברכיע ושמה ישראל וחוקק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרכיע ואמרת ברכו את ה' המבורך וכל נדודי מעלה עונים ואומרים בך ה' המבורך לעולם ועד :
- כח** וזה לא יעשה אלא באונס גדול כגון שהוא בדרך או שהוא חולה אבל אם אין לו אונס לא יעשה בנפשו שקר לבטל תפלה בצבור שמבטל כמה מצות ועונשו גדול ואמרו רז"ל במדרש כגון מי שמגרע אמן יהא שמה רבא וברכו חייב נדויו :
- כט** קריאת שמע בזהר הקדוש הפליג בעונש מי שאינו מכין ושבח גדול למכין כי פרשה ראשונה מ"ב תיבות והיה אם שמוע עד ושמעת ע"ב תיבות את דברי עד הארץ נ' תיבות ויאמר עד סוף עם חזרת ש"ץ ע"ב תיבות ושם נאמר כי יש מדורין וממנין בג"ע על זה בפרשיות ובנגזן ח"ו עיין בזהר חדש באורך :
- ל** בזהר מאד באמירת אמת ויציב כתקנו התיבות כמשפטן שלימות ונפרדות ואמרו בזהר כ"י הביאו הרב החסיד המקובל מהר"ם ניגרין כס' היראה כי אחד חלה מעת לעת ומת פתאים ואמר קודם מותו הנני מת על שלא נזהרתי בדברים שבאמת ויציב עכ"ל :
- לא** כשיאמר עוזר דלים כו' תהלות לאל עליון כו' יעמוד על עמדו ויבין גופו ולבו להתפלל :
- לב** אמירת אלהי נצור יש לומר שיר למעלות אשא עיני ואז יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה ויאמרנו ביראה גדולה ולא יצפה לשום טובה חלילה וכשיענה קדושה יסגור עיניו וישאם למרום שיש לו נח"ר להקב"ה מזה והוא מקרב הנאולה כמ"ש רז"ל ויהיה בכל לב ולא יזעק בעניית קדושה כי הזעקות הללו סימן למיעוט היראה והכוונה ומבלבל אחרים המכוונים :
- לד** והוא רחום יש לאומרו בקרוב רגלים כי הוא כנגד י"ח ברכות ויבין מה שמוציא מפיו והיו דבריו רחמים ותחנונים ובהכנעה :
- לה** אא"ו כו' שאומרים קודם הוצאת ס"ת הוא וידוי וצריך לאומרו מעומד :

צפורן שמיר סימן ב ג

לד כרוב רחמיק אל יכוין כי כרוב מיכאל שהוא כרוב ומראה אפרו של יצחק צבור ע"ג מזבח של מעלה והוה רחמיק אל ר"ת גי' יצחק והשאר אותיות מיכאל :

לה נהגו אנשי פרובינצא לומר בכל יום בסוף תפלתם ג' פסוקים אלו. אל תירא מפחד פתאום ומשואת רשעים כי תבא : עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל : ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבול אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול ואמלט :

כך היה נהגו הרב החסיד מוהר"ר יהודה בן ששון כמ"ש הרב מנות הלוי דקב"א והרמ"ז כך היה מנהגו ומוסיף בו נוסח זה :

רבין העולמים זכנו לעסוק בתורה לשמה ובמצות וג' חולשכים פחדם ולהערים זכנו לראות בבנין מקדשנו החרב או"א הראנו בבנינו וכו' עד המידה כהלכתן :

סימן ג'. אר"ש חפץ מרזל בעלי אסופות. פקח עיניך והיו לטומפות :

לן יתפלל כמ"ש מתפלל ר"ע בכל יום י"ד שלא אכעים ולא אכעיסך :
לז בוזהר חדש דל"ד ע"ג אמרו שיאמר בבקר יר"ט ה' או"א שיהא לבי נכון ומסור בידי שלא אשכחך :

לח שם דס"ז אמרו שיאמר בבוקר פ' בראשית עד יום א' ופ' עולה :
למ צריך לקרות כל יום בעוד התפילין עליו הארבע פרשיות של תפילין וכבר שתיים זו שמענו נאמרות בק"ש ולכן יקרא קדש והיה כי יביאד והנה אמת נכון הדבר :

מ בוזהר הקדוש הזהיר לבוין בד' תיקוני השכינה כביכול מטה ושלחן כסא ומנורה בערבית מטה ביום בקרבנות ופסוקי דמרה שלחן ביוצר כסא בתפלת י"ח מנורה :

מא ששה מצות תדיר בלי הפסק. א' להאמין בה'. ב' לא להאמין בזולתו. ג' לייחדו יחוד גמור. ד' לאהבו ככל לב ובכל נפש ומאד. וה' ליראה אותו בנין דאיהו ר"ב ושליש עיקרא ושרשא דכל עליין וכולא קמ"י בלא. ו' שלא לתור אחר מחשבות לבו וראות עיניו וסיטנן שש ערי מקלט תהיין :
מב שבועת שוא אחת דוחה ק' זכירת חילול השם אחת דוחה ק' תפלות בזיוי תירה אחת דוחה ק' שמחות נבלות הפה אחת דוחה ק' הבטחות גזל א' דוחה ק' ברכות מחלוקת א' דוחה ק' פרנסות לשון הרע א' דוחה ק' תשובות והם ז' דחיות שמנו וז"ל :

מג אל תתן אל לבך מה ידברו מנך אחרים כי זה שרש פורה נזקין וחבלות לנפש ואמר הפילוסוף רוב הצרות באות לאדם שרוצה להיות נכבד בעיני אחרים וזה הכל גדול כי מה יתן לאדם אם אלף אנשים מכבדיו או אם ידברו רע עליו ויבוזו עליו ומה יקרו דברי השלם רבי לויטם איש יבנה אומר מאד מאד הוי שפל רוח ואפשר שאמר מאד א' כנגד תאות החומר שיכבדוהו והב' כנגד צער החומר אם יבוזוהו ולזה הזהירנו מאד מאד הוי שפל רוח וכבר השמיענו הרב החסיד בחובת הלבבות שתכלית מדת הענוה הוא להגיע למדת הנשתווין :

מד ומלבד אשר הורנו רבי לויטם שתקות אנוש רמה עוד אחרת היתה הן בעודנו חי כי לא במותו כי כל אשר יאכל וישתה יתהפך בקרבנו לצואה וגללים הלא יבוש ויכלם מעשות כל גופו בית מגואל ותיעבה וכבר כתב רבינו

צפורן שמיך סימן ג

רבינו הרמב"ם שהתקבצות בני אדם לשתייה המשכרת חרפה גדולה יותר מקיבוץ אנשים עירומים להתריו וכן להתקבץ במשתאות וסעודות הרשות כי אחד מטהר והשני מטמא הבשר ובוה השפיל החכם את גאות המלך כמו שכתב בס' איונה כנדרגלות דף כ' ע"ן שם באורך ובמ"נ ח"ג פ"ח :

מה ותמיה הוא על בני אדם אשר שבתם וקיימתם וכל מעיינים בסדר אכילתם עם בעלי בתים נועצו יחדו מה נאכל היום ומה נאכל מחר ועושים שקלא וטריא ומסקנא וחלא האכילה היא מהג' דברים אשר בני אדם דומין לבהמה הטוב הוא לשאת ולתת ולאבד הזמן במה שדומים לבהמה וכמה שמדון למלאכים הוא הדעת לא עלה על לב לישר דעתם ומדתם ומסילות לבבם ולשאת ולתת בסדר עבודת ה' ולא בא בפיהם אמרתי שגם זה הכל וחולי רע :

בזו אמר הפילוסוף הצרי הגדול לשכות הרעות הבאות לאדם ולמשול ביצר הוא לחשוב בדברים אחרים וזולת עצמותו כי הנפש לא תוכל לחשוב שני דברים כאחד ולזה אם תעמים עליה מחשבת דברים אחרים חכמה ודעת תשבת עצמה ותהיה שקט ושאנן ואני מוסיף לבאר שיחשוב בתורה הקדושה שאם יעמיק עיניו בחכמות חיצוניות חקירות למידות טבעיות אינו אלא שר"ף כי איתיות צרי יתהפכו לאותיות יצר כי יצרו חכם ממני והוא ידע עת ורגע לפתותו וכאשר קרה הגדול הפילוסופים איסטוטילוס ובמ"ש רבי יצחק דמן עכו בס' מאויות עינים כ"י אמנם אם זכה לחשוב ולהעמיק בתורה הק' ובתורת ה' הפצו ודאי ינצל כי הוא אמר יהי בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין וכאשר הארכנו בעניותינו בדרושים בס"ד :

בזו באמת אמרו קשת עונשן של מדות רעות ואסדות וכבר רבינו הרב מהר"ח וצ"ל בס' שערי קדושה כלל כל הנזק ועונש הבא לאדם בכל מדה ומדה וכל קבל דנא ריוח ושכר המדות טובות והם דברים קדושים ונצרכים וצריך האדם להחמיר בקריאת ענין זה שם בס' הנזכר וכשמו כן הוא במטות מנייכו בואו שעריו ובמעט זמן עינים תחזונה מצרים אדם להבל שיורד ע"פ מדותיו לבאר שחת וע"כ כל מדה כחב"ל מן גו יגרשו ונבקש מאלהינו על זאת בדמע לב יעזרנו על דבר כבוד שמו אשר הן חליפות למו ונזכה למדות קדושות הטובות בעיני אלהים ואדם :

סימן ד' . בענין הלימוד ואבזוריה . פרק היה קורא :

מה כל תופסי התורה ישגיחו ויתבוננו ללמוד תורה לשמה דקא ובמ"ש ר' יהודה אשרי מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו כי זה כל פרי הלמוד בתורה לעשות נ"ר ליוצר דקא וזה לשמה שלא יהיה לו פניה אחרת לא מפני הממון ולא משום צד ואופן שבעולם כלל אלא לתקן שרש לימוד התורה במקום עליון וליחד הדורים ויחשוב כי יש סודות עליונים בכל לימוד ודרך כלל הוא מכין לקיים מצות הבורא יתברך דקא והוא יתברך בוחן לבות ויודע עומק מחשבותיו וחרדה ילבש : וכבר רבינו מהר"ח וצ"ל כהקדמת עין החיים הארוכה והנוראה האריך בזה והן בפיו תוכחות וכה אמר אם יאמרו חכמי דורנו שלומדים תורה לשמה התנא הגדול ר' מאיר מכתישם שאמר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה כו' וכל משכיל ראה יראה שלא זכה אפילו לקצת המעלות שאמר ר' מאיר והן הן עדיו שלא הגיע עדיין ללמוד לשמה ועוד האריך בזה מאד ע"ש ועל זה ידעו כל הדושים ועל כיוצא בזה כתיב

צבורי שמואל סימן ד

כתוב אם תבקשנה ככסף וכנכסמונים תחפשינה אז תבין יראת ה' ודעת אלהים
תמצא כי ה' יתן חכמה וגו' :

מ אמרו כתנא דבי אליהו לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא
חרבה ארץ ישראל אלא מפשעה של תורה וכל הצרות הבאות לאדם
אינן אלא מפשע התורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת כו' ומי שיש לו לב
יתעורר מתרדמה אשר הנול עליו יצרו ואחו שכורות עיניו וישוב אל ה' ויעסוק
בתורה בשמחה כאשר יוכל ולא יוציא זמן היקר מפניו בהבלי העה"ז אשרי
אדם שומע :

נ מי שחשקה נפשו בתורה כל כך עד שיום ולילה לא יחשוב כי אם בתורה
וישליך אחרי גוו עניני העולם השפל הגשמי והעבור הגופני הזה ובתורתו
יהנה ובאהבתו ישגה וישג מעלה נפלאה שלא יצטרך כלל לתעניות וסגופים :
נא שורש הכל התבודדות כי הוא ענין נשגב גדול ורם לזכות לסדר קדושה
ואתנה סימנא מרבוותא קמאי ב"ד קדש ילבש הכונה בו שהוא מתבודד
אז קדיש ילבש ואפשר לרמוז בפ' בכל דרכיך דעהו ר"ת בדר כי כאשר יתבודד
יהיה דבק בה' אפילו בצרכי גופו וס"ת דרכיך דעונו כ"ו גימט' שם המיוחד
שישים נגדו ע"ד שויתי ה' לנגדי תמיד דעהו דע ה"ו ר"ל שהכל יהיה ליחוד
ולזוג ה"ו קב"ה ושכינתיה וזהו דע לשון וידע אדם :

נב השגת החכמה למעט בדבורי ולהרבות בשתיקה ובדתן סייג לחכמה
שתיקה ובשוחר טוב באלפא ביתא אות מ' אמרו התורה משולה לחבית
מלאה דבש אם נתת לחבית רביעית מים יצאה כנגדה רביעית דבש מתוכה
כך אם נכנסו דברים אחרים בתוך לבך יצא דברי תורה עכ"ל וזה בעצ'
סייג לחכמה דאם מדבר יוצאים דברי התורה והסייג שלא יצאו היא השתיקה
מדברים בטלים וכל בעל נפש יאנה בשברון על זה וכתבו ז"ל כי ע"ה שתיקה
מתעלה מפעולת ו"ק ועולה למקום המתשבה וזהו סייג לחכמה שתיקה שתת
י"ה ונעשה מרכבה לשכינה :

נג צריך בכל יום לקרות מוסר איוה שיעור ורבו כמו רבו ספרי מוסר לכן
יקרא בספר אחד שיעור בכל יום עד תומו ואח"כ יקח אחר ובעז"ה בכל
א' ימצא התעוררת חדש ויקיים החוק במוסר אל תרף ולא עוד אלא אפילו
בס' שקראו כמה פעמים כשהיוזור לקרותו יתעורר בדב' שעדיין לא נתעורר
ואע"פ שכבר ידע הדבר ההוא מ"מ הזמן והמצב שעומדת נפשו בעת ההוא
עושה חדשות כאשר צדיק יבחן ויזהר מאד בזה ויראה שלא יאבד זמנו ותבא
עליו המיתה פתאום ואז הוא בעצמו יחרט חרטה גדולה על שחלקלל מעשיו
וכלה בהבל כחו ועונותיו כמשא ואין מושיע :

נד יזהר שיהיו ידיו ובגדיו ומקומו שקורא שם נקיים :
נה טוב מאד שירגיל עצמו במסכת אבות ולהבין מה שמוציא מפיו כי
מסכת זו היא היתה אם לבניה ואב בחכמה לכל מין מוסר דברים קצרים
והם ארזי הלבנון הרמים והנשאים ורברים היוצאים מלב קדושי עליונים ואם
ישים לבו לדבריהם הקדושים ברקדוק תתעורר נפשו בנועם מוסרם וישוב
אל ה' וירחמהו :

בסדר לימוד הפסוקים שמו"ת אשר יסד רבינו האר"י ז"ל ומסדר בסדר חק
לישראל אור הששי לא ילמוד כי אם כ"ו פסוקים שנים מקרא לבד
בלי תרגום :

נו טוב לקרות הסדר הגו' יום יום כחול חמירי ולהשלים בעד יו"ט :

צפורן שמיר סימן ד ה

גה אם נאנס יום הששי ולא קרא הפרשה שמו"ת יקראנה יום שבת שמו"ת
ורלא כמו שכתב דבשבת לא יקרא תרגום:

סימן ה'. הקול מתוקן לטעודה אר"ש חמדה:

גמ יוחר בכבוד נשמתו יותר מכבוד גופו וקודם אכילתו ילמוד מעט שהוא
מוזן הנפש ואח"כ יסעוד מוזן הגוף:

ס יוחר לאכול בעתו קודם שירעב ויחל"ש חושי"ם:

ס צריך להתפלל על הפרנסה קודם אכילת ואני בעניי נהגתי לומר נוסח
וזהו לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש והעושר והכבוד מלפניך ואתה
מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל ועתה אלהינו מידים
אנחנו לך ומהללים לשם תפארתך ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה
ותהלה יהי"ר מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא רחמים עלינו וישפע
טל העליון מתרין מולין נוצר ונקה דרך חך וגרון לאו"א ומא"א לו"א ומו"א
לחקל תפוחין קדישין ומשם ישתלשל ויגיע ויראה השפע החוא בכל העולמות
ורוה פני תבל ושבע את העולם כלו משובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר
מתנת ידך כי אתה האל הטוב והמשיב לכל זון ומפרנס ומכלכל בחסדיך
לכל בריותיך כדכתיב פותח את ידך ומשביע לכל חירצון וכתיב נותן לחם
לכל בשר כי לעולם חסדו וכתיב ורחמיו על כל מעשיו ובכן יהי"ר מ' ה' או"א
שנהיה אנחנו וכל ב"ב בכלל הרחמים והחן והחסד שחתן לנו מזונותינו במלוי
וריות בהיתר ובנחת וגשבע לחם ונתיה טובים עשה למען שמך עשה למען
ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך עשה למען זכות אברהם יצחק
יעקב יוסף דוד יהיו לרצון אמרי פי וכו' :

גמ יהיה בכבוד על שלחנו כי על שלחן המלך הוא אוכל ויאכל בכבוד לא
ברעבתן ולא יהיה גרגון כי אמרו ברעיא מהימנא כי נאחו הסטרא
אחרא באותו שלחן:

גמ אם יבא עני בעור שהוא בשלחן יישמח מאוד ויתן לו פת ומסעודתו אם
יוכל ועל כל פנים לא ישלחנו ריקם וישים בין עיניו כי זה חלק גבוה
מסעודתו ובשמחה רבה יתאמץ לעשות ג"ר ליוצרו והוא המעולה שבצדקות
לתת מידי דמיון ומגוף סעודתו:

גד יטבול פרוסת המוציא במלח ג' פעמים ויכוין כי ע"י זה יומתקו הגבורות
ותסתלק הסט"א מהשלחן:

סה אם מאכל אחד ערב לו ומסלק ידו מלאכול לסגף עצמו על חטאתיו
הוא חשוב לפניו יתברך ועביד ומהני להיות לו כפרה ואם יתמיד
בזה הוא פקח שאוכל ומתענה בבת אחת כי מעט סיגוף זה שמסלק ידו
מאכילת הערב לחכו נרצה לו כעץ תענית:

סן אטרו בתנא דבי אליהו לא נתקבצו בני אדם למזתה ואין כל בריה יורדת
לידי צער אלא סתוך אכילה ושתיה ושמחה בהבלי העה"ז ע"ש באריכות
ומי האיש אשר ישמע דברי אליהו הנביא ז"ל ולא יקרע לבו ליי"ב קרעים
קרועים והולכים לתומם למאים במשתאות וסעודות הרשית ושמחות המדומות.
וממח נפשך אם מאמין לדברי אליהו הנביא ז"ל ויעשה בנפשו שקר הוא
פתי וסכל המשתדל לגרום רעה לעצמו צערא דגופא או כיתא ח"ו ואם אינו
מאמין באי זה אופן יטוהיה זו רעה חולה וענוש יענש מאוד גם על זה ואם

צפורן שמיר סימן ה

זה יאמר סוגין דעלמא הכי הוו וכאשר שמענו כן ראינו בעלי עושר הרבה
עשו מרווחים רבים שתו וישכרו ערוך השלחן מלא מכל טוב מעדני מלך
ווישיבו מחבריהם כי שם נשבעו נשבעין ונוטלין קופרא טבא לפומא כסא
טבא לפומא לא חדש ולא שנת אף אתה אמור לו ת"ח מאי סליק בהו מלבד
העונש של עולם הבא שאינו נגלה לעינינו אבל הוא אמת בלי ספק כנודע
מרו"ל הקדושים וכל דבריהם היים וקיימים אם בעל נפש אתה ועל פי השכל
עין לו ראתה האמור לעיל אות מ"ד ומ"ה ע"ש :

כז וזהר ליטול מים אחרונים אפילו דלא שייך טעם מלח סדומית כגון שאכל
פת לבד וז' צא כי יש טעם גדול ע"פ הזהר הקדוש וכתבי רבינו האר"י זצ"ל :
כה אחר מים אחרונים יאמר למנצח בנגינות כו' ופ' אברכה את ה' בכל עת
וגו' סוף דבר הכל נשמע וגו' וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה' כמנהג
רבינו האר"י זצ"ל :

סימן ו. הערות וגדרות משום תקנת אות ברית. בחר'ט אנו"ש עלה
בכבים וירבה בורית :

סמ על נה"ר כבר נפתחו שערי קדושה בספרן של צדיקים מלאים מפיקים
דרך ארוכה בחומרות עין פנים הברית ותיקונו ואולם נקוט נפשך
בקצירי קצירת העומר קמח סלת כשם שאנו רוקדן בנפת הקציר קמחא
טחינא מיסוד רז"ל קמאיובתראי וכשם שמי שיש לו חולי בגופו יבקש למיץ
דעת בסב"ת עשויה בא לו החולי ויתאוה לרפאותו וישמור עצמו מן הוא
והלאה מדבר הגורם לחולי כן צריך להכיר חולי הנפש וסיבתם ורפואתם
ושמירתם נדת מה לעשות :

עז יזעורר האדם שבפנים הברית פוגט מאד בנר"ו בחותם המלך ופוגם בטרע"י
נר"ן מעלה :

עא בפנים זה כתו ער ואונן אף שהיו קטנים בני שמנה שנים ועל חמא זה
בא מבול לעולם :

עב אין בשום עבירה מי שבורא גוף למזיקים כעבירת פגם הברית :

עג הוא מעכב הגאולה כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף
וזה מוריד מחדש בקליפות וזה צע"ר השמים וצער כל העולמית שמעכב
השועות ה' אוי לו ולרוע מזלו אם לא זכר בתשובה כי אחר מותו נפרעו
ממנו על הכל מלבד עונשו על עצם העבירה :

עד ביותר יחרד חרדה גדולה כי עתה אנחנו באלף הששי והוא כנגד היסוד
ומעשיו המקולקלים ערו עדו עד היסוד ב"א :

עה מה עצמו וגדלו סעיפי שריגי חמא זה בכמה איפנים פנים מפנים שונים
כי בשגם לא חמא בערוה ונדה וכיוצא בפועל אם חשב והרהר ועי"ז בא
להשחית בהקיץ גדול עון זה מאד מאד :

עו ולא זו בהקיץ אלא אפי' בחלום אם יטמאהו דבקתו הרעה ועתיד ליתן
את הדין וענש יענש כי נפש הוא חובל נבראים מזיקין כמ"ש רז"ל פריכו
מארץ תאכר וזרע"ם מבני אדם :

עז יותר על כן באשתו אמרו אם לא נזהר לקדש עצמו ולשהות באופן שיכלו
הניצוצות עינו ישא :

עח ואם חשב מחשבות רעות היא איסור גדול וממשיך נפש רעה והן הן
פריצי הדור וחוצפא יסנא גם את הכל פריע לו ישלחו על מה שחשב ועל

צפורן שנין סימן ו

שגם לבנו שיוזו רעים וחטאים וכל עבירה אשר יעשו בנו מכל חטאות האדם הוא נוטל חלק בראש בעונש ולר המומאה ויקרא לו שם א"ב המומאה :
עמ כי ימלל עד היכן מגיע פגם הברית וכבר גורי האוי"ז זצ"ל הפליאו לדבר ותסמר שערות האדם מפני מראית העין רואה תוקף הפגם בקדשי שמים תצלנה אונים :

פ אמרו רז"ל המקשה עצמו לדעת יהא בנדריו ויוכור פרק כהמה המקשה כמה וכמה פעמים שנתחייב נדו בבי"ד של מעלה וכ"ש וק"ו אם בא לידי עון :
פא לאיש אשר אלה לו איך יאכל מערנים והוא מוכן לפורענות ויגרם בחצין שינוי איך ילבש בגדי משי והוא לבש בטומאת הסמ"א ולבוש נשמתו קרוע הוא בוצר הוא גירוע קרעים קרעים לבוש הבו"ז ומעילו סרות איך ישתדר על מזרתיו ועל הסרים למשמעתו והוא בזוי מאד לפני ית' וכל צבא השמים נתעב ונאלח בעיניהם איך יישן על כ"ר נרחב ביקר כר"ס וכסתות ומוכן לחבק אשפות וללכת מרחי אל דחי בידי מלאכי חבלה אכזרים מידו נגורו ובפועל כפיו נוצרו איך יטרח וכל מאווי נפשו להרויח מכון והוא מפסיד ומשחית נפשו ואיך ישמח ועונו קבע לו בכיה לדורות איך יתקי גופו ובגדיו שיהיה נקי מסודר ומהודר ומלאכי חבלה מתקנים ומסדרים מיני עצבי בשמים ראש ולענה שיהיה מלוכלך ומבולבל די לעלמין יתאבל איך מניח עסקי נפשו וקובע עתים לשחוק במקום קביעות עת לתורה ותשובה ומלאכי חבלה יעשו שחוק בנפשו בעונותיו וחטאתיו העתידים עורר לוית"ן זה רודה וזה מרדה זה כורט וזה פורק זה מכה מכת אכזרי וזה יעלה ג' סלי חור"ו וכהנה וכהנה רבות אנחותיו על פי מדותיו :

פב אי לזאת בריש כל מראיין ישב בדר וידום להסתכל יפה יפה מעת היותו מה היה לו ומה בידו מחטאת נעורים בכל פרטי פרטות מיני חמאים אלו כי עצמו מספר וכשיזכור וידע רובם ככולם אז תבין ותשקול בפלס עד היכן מגיע פגם כל אחד ובשתגיע לזה הלא תבוש הלא תכלם ותתחרט חרטה גדולה ופלגי מים ידרו עיניך ובמרידות תאנח אנחה שוברת מקומרת מ"ר עובר על אשר הכעסת את הבורא ית' ועברת על כמה שבועית וכריתות שנכרתו על קיום התורה והמצות ואשר השביעוך בחדרי בטן ומרית את פי המלך אשר בטיבו הגדול יצרך והביאך לעולם והרבה להטיב עמך מאד מאד אשר לא ישוער ואם תעמיק העיון בזה אין ספק כי תהיה בזוי בעיניך נמאס שפל ואפל אדחכי והכי עין במר בוכה ולב נשבר כמו חי כמו חרו"ן נאנח בשברון ותקף תקבל על עצמך לגדור כמה גדרים וסיוגים שלא תבא לידי חטא מהיום והלאה ועיקר הכל להתרחק משחוק וקלות ראש המרגילין לערוה :

פג וידע נאמנה כי איסור גמור להסתכל בנשים ולבושיהן ותכשיטיהן וכמש"ה הנה אתבונן על בתולה ופירוש"ל שלא נסתכל אפי' במלבוש בתולה עומד בכותל :
פד וק"ו ליגיע בהן ולבשושן ולשחוק עמהן כי כל זה גורם למא נפשו וחבלים נפלו לו חבלי עבותות לירש גיהנם ובשעת פטירתו מלאכי חבלה יראוהו כל הצורות ההם ויצערותו צער בנגע :

פה וכ"ש שצריך להמנע מהן בנדתן כי מה שסוברים ההמון כי אין איסור נדה אלא באשתו שקר ענו כי סתם אשה נדה אסורה ועבר על לאו ואל אשה בנדת זממיתה לא תקרב נגש והוא נהג"ה נוסף על איסור אשה גייש או אפילו פנויה ליהנות בקריבתה ואפילו להרית בבשמים שעליה דכתוב לא תנאף לא תהנה אף :

צפורן שגור סימן ז

פז וק"ו לחבק ולנשק כל אשה שבעולם אפי' היא קריתו ולא כמו שטועים ההמון לנשק קרובתם כי היא זימה ועין פלילי ובפרט אם היא נדה שהוא איסור בפול שנהנה מן הערוה ומן הנדה:

פז וכמה צוחות ציתו רבנן קמאי ובתראי ובפרט הגאון בלל של"ה ורר"ב הגאון ר' יהונתן בספריהם על המנהג הרם שנהגו קצת כי המשוך סובר שעשיית שער שידוכין הותרה לו משדכתי בנשוק וחיבוק וכיוצא ואצ"ל שחוק וקלות ראש ולא ידעו ולא יבינו כי אפילו קדשה קידושין גמורים וכתב לה כתובות אירוסין אסורה לו דכלה בלא ברכה אסורה לבעלה כנדה ולא הותרה אלא אחר שבע ברכות וכ"ש שהיא נדה ממש דאורייתא כל זמן שלא טבלה וק"ו כי תחת אהבתו יקר יקוד כבשרא אגומרא ואין ספק שיבא להשחית בין בחלום בין בחקי' ואפשר שהוא לא ירגיש והם עבירות תדירות נמשכות חדשים או ישנים ועושי' בנזק להכס"א וירם קרן באוצר גיהנם אם לא ישישבו בתשובה שלימה:

פח והאיש הירא את דבר ה' יזכור שהוא יהודי ויאמין בתורה ובדברי רז"ל הקדושים ולא ישיאנו יצרו במשאות שוא ומדוחים ידע שעל הכל יבא לחשבון גם על אשר לא האמין בדברי רז"ל וכל האומר הקב"ה ותרן כו':

פח ואהר' שיכיר חטאו אם ח"ו חטא בערוה או נדה או כותית במעשה ילך אצל חכם בקי ברפואות הנפש לסדר לו פרקי הרפואה ע"פ הש"ס והזהיר והאר"י וצ"ל ולא יתירשל שמא יספה בעונו ולא יזכה לעשית תשובה.

צ ואם חטא בכל אופני קרי התיקן הוא להתענות בימי שובבים ת"ת פ"ד תעניות דהיינו מ"פ שמות עד סוף תצוה שהוא ר"ת שובב"ס ת ת יום יום ובתוכם יעשה ב' הפסקות קטנות מ"ב ימים וב' לילות שעולה כל א' ז"ך תעניות וישלמו הפ"ד וכבר ימים אלו ידועים וכמה קדוש בכל תפוצות ישראל שהם מסוגלים לענות אלו ודומיהם:

צא וצריך שיהיו פ"ד תעניות אלו רצופים שיתענה בכל הימים מלבד שבתות ור"ת וט"ו בשבת. ולענין ההפסקות שצריך לאכול ולהפסיק מבעוד יום מבטלים יום שיקבל בו ההפסקה ואין לחוש לזה מאחר שגם היום ההוא שמקבלים תענית עוד היום גדול:

צב אמנם ראיתי מאן דחש להכי ומפקק שמו לא יהיו רצופים אם יאכל יום שמקבל הפסקה. ולכן אם אינו נוהג לאכול בליל מוש"ק איזה דבר לסעודה ד' ואפילו תת הבא בכסנן כי אינו סובל האכילה מזה סעודות שבת או יכול לקבל ביום שבת קודש ולהפסיק כמך לשקיעת החמה דלא כמו שכתוב איפכא:

צג והיותר טוב להפסיק ביום ר"ח ויום ט"ו בשבת כי בזה לא יש פקפוק ואם חלץ בשבת והוא נוהג בליל מוצאי ש"ק לעשות סעודה ד' כדתמה לעשות לא יבטלנה ח"ו אפי' שאינו אוכל אלא פת הבוזה בכסנן כי היא מצוה רבה וחובה ויכול לעשות הפסקה א' מיום ב' של פ' שמות שיאכל יום א' ויפסק בעצב או שיעשנה יום ה' ויום הששי מפרשת ויחי והפסקה השנית יום שהוא רוצה לקבלה לא יאכל עד שאוכל סעודה המפסקת ונראה דגם בזה אין פקפוק ונחשבים התעניות רצופים ויותר טוב אם סמוך לר"ח אדר לקבלה בר"ח אדר והכל לפי מה שהוא אדם שאם הוא חלוש יש להקל:

צד אך מה שנוהגים בערי איטליה להתענות בשובב"ס ב' וה' לא עשו כלום לתקן זה רק נחשבים לתעניות בעלמא כמי שמתענה איזה תענית כשאר

ימות השנה ומי יתכן שאיזה תועלת יהיה לתקן זה ועוד כי בזה מתעוררים
לישמר מחטא זה הרגיל ומצוי בעוה"ר:

צ"ה ומה שנתחכמו קצת לקבל יום א' מבע"י שעה אחת ומתענים עד שעה
א' בליל ג' ואומרים שזה נחשב כג' ימים לתשושי כח לא עשו כלום
דכפירוש אתמר מפי הרב מהרש"ו זצ"ל שקבל מרבינו האר"י זצ"ל שאפילו
גם יתענה ביום כפור אינו נחשב אלא לתענית א' ומי עלה שמים או נגלה
גליו אליהו ז"ל בקבע אחר רבינו האר"י זצ"ל לעשות פשר דבר בענינים
העומדים ברומו של עולם ותקון בשמות ועולמות העליונים למעלה:

צ"ז והפסקת ג' ימים נחשבת למ' יום ויותר על כן לא נמצא בכתבי האר"י זצ"ל
האמיתים וענין הפסקות ו' ימים וחשבון כל יום ויום אומרים שהוא מהרמ"ע
זצ"ל וכבר הרב החסיד בראשית חכמה זכר הפסקת ו' ימים אך לא בא חשבון
מכמה תעניות העולים יום יום:

צ"ח אם לא עצר כח להשלים פ"ד תעניות לא ימנע מלהתענות מ' יום
רצופים. כי הוא תקן קרי פשיט לתקן מה שפגם בד' יודין דע"ב:

צ"ח כתבו גורי האר"י זצ"ל שיעקר תקון השובבים בשנה מעוברת ולכן מי
שהוא תש כח ואינו יכול להתענות בכל שנה יתאמץ לשנה מעוברת
לעשות תקן שובבים:

צ"ט הוכחה לעשות תקן זה יזהר שבלילה שאוכל לא יאכל יותר מדאי שמא
יבא לידי קרי ח"ו ומה יועיל בתקונו ותקונו קלקולו לכך יזהר למעט
באכילה ולא תהיה מדברים המרגילים ויתודה ויבכה כשה לך לישן וביום
בשעת הוידוי ויקים חטאתי נגדי תמיד:

ק יש שמוהירין להיות סנדק בימי השובבים כי הוא מכלל תקוני פגם הברית
ואוכלים בסעודת מצוה כי יום טוב שלו הוא אך יש לפקפק שמא לא
יחשבו התעניות רצופים כיון שהוא גרם לזה אף שכוונתו לתקן וירא שמים
ישתדל להיות סנדק אחר גמר התקון אמנם אם אבי הבן מאליו ומעצמו מכבדו
להיות סנדק אפילו שיהיה באמצע שובבים לא ידחה המצוה ליכול ולחזר
כי שמים לו זכי ויז"ט שלו היא ובלי ספק נחשבים התעניות רצופים כיון דאתיא
לו ממילא ולא מוב לדחית הכצות ולא נכון לימנע מסעודת מצוה ובפרט אם
נהג להיות בסעודת מצוה כשהוא סנדק:

כימן ו'. דברים הבאים כמה נאים להזהר מדרך הטאים:

קא הורוצה להנצל מקרי לא יטמא ברית הלשון ובפרט מנבלית הפה ולהיר
כי הלשון והמעור מכוונים ומי שפגם בלשון וזדאי יחטא במעור וזה
אשר רמז הפסוק אמרתי אשמרה דרכי דרך גבר מהטוא בלשוני:

קב עוד יזהר מברכה לבטלה שידע ברכת הפרי וכיוצא שהוא אוכל ויכרך
בנחת ולא ירלג ה' או מלך העולם איזה תיבה מנוסת הברכה שאז יהיה
ברכה לבטלה ואוכל בלא ברכה ואם אינו מדקדק חס ושלום בזה הוא גזול
ה' וכשם שבממון אסור גזל כל שהוא לכתחילה גם אית או תיבה מהברכה
בסוג גזל דאמרו רז"ל כל הנהנה מעה"ו בלא ברכה כאילו גזול להקב"ה א"כ
בחסרון תיבה ואות הוי בסוג גזל והמון העם אומרים במקום ה' אלהינו מלך
העולם נאיילני מליכולם ואוי לה לאותה בושח במקום רעדה להיות חרד
בחזרת ה' כל עצמותי תאמרנה ה' לא זו אשר לא שם לבו הגא מפיו יוצא
יד בה שפגם בחזרתו ובטלותו ח"ו ואוכל בלי ברכה וגם אם אוכר ה'
אלהי

צפורן שמיר סימן ז ח

אלהינו מלך העולם כתקנו ובלע תיבה בברכה אפשר דבחסרון תיבה ההוא לא תחשב ברכה ואוכל בלא ברכה ומרעה אל רעה יצא שבא לידי קריועל הכל ענש יענש כאשר ישות עליו גדול העצה:

קכ מסורת היא שהמנלה סודות התורה לשאינם הגונים בא לידי קרי ואסמכוה אקרא סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם:

קכ מסורת הוא שהרואה קרי וטובל ביום ההוא דוקא ומתורה כראוי נמחה המזיק של קרי:

קכ הנודר ואינו מקיים בא לידי קרי והוא בכלל מה שאמרו רז"ל בעון נדרים בניו מתים:

קכ מאכלים המרובים ושתיית יין בלילה פרצה קוראה לגנב וישתו ויש"קרו עמו זרע שקר:

קכ הישן יחידי בלילה בביתא דמיחדא משאר בתי הוא באחריות לבא לידי מקרה לילה:

קכ העצבות ובעל אנחה גורם ליטמא כי היא מדת פלוגית כשמה ונותן לה יד לעשות בו תאוה כיון דהוא מסטרא דילה וסימנך עצ"כ תזריע זרע:

קכ כל המסתכל בצורת רשעים אינה ואבזיריהו גורם דהסתכלותו מקלקלת הצורה ואפשר דהיינו דקרו לרבי מנחם בן סימאי בנן של קרושים דלא אסתכל בצורתא כי כל מקום קדושה שם גדר ערוה והיה נוהר מאד אף בצורתא דזווא:

קכ השומע קול שיר שאינו של קדושה ומטמא אוניו און ששמעה תרש"ע ויבא לידי קרי ח"ו:

קכ אם סביב למטתו יהיו כלים צואים עבי"ט ומהנ"י כלי מי רגלים בלי ביסוי כדהוי נותן מקום לשלום בו ויכסוהו בבגדים ול"ו יחס לו:

קכ אם יהיה סמוך למראשותיו מנעלים או מכנסים וכיוצא יגביר כחם להכשילו ח"ו:

קכ אם יהיה עליו מפתחות כרוז וכיוצא יתן להם יד להחטיאו ח"ו:

קכ אל יאמר אדם בראותו אוהרות אלו הן אני עובר כלן או מקצתן ובל יראה קרי דיש להשיב דאפשר שנעקרה המיפה ויצא דרך מ"ר או בעונות גהלות אינה חוששת לפרוטרוט וקים ליה בדרכה ודברי רז"ל קדושים ונאמנים ולא יחטיאו השערה או שמא יש לו מצוה המגינה עליו לישעה:

סימן ח' . מילי דמטמדין מועלים לשמירה . לו לעולם יטור זוהי נמירה:

קכ וזהר לעסוק בתורה סמוך לשכיבה איזה שיעור גרסא במשניות או בספר זוהר הקדוש אשר קדושת התורה אשר למד בשכבו תנצור אותו:

קכ יקרא ק"ש כהוגן תיבה בתיבה וסדר המתוקן מהאר"י וצ"ל:

קכ בשכבו ירהר בד"ת במה שלמד ביום או בלילה ואפילו הוא בעל מקרא ירהר בפסוקים הרגיל בהם ומתוך זה יישן וערבה שנתו:

קכ יצייר דיוקנו של אביו נגד עיניו וייעיל לו ואתנח סיכנא דשא מזריע זרע למינהו דש"א ר"ת דיוקנו של אביו דין גרמא שיהא מזריע זרע למינהו בבית זוגו כמצותו ויוסף הצדיק ניצול במה שנראית לו דיוקנו של אביו

כמ"ש רז"ל ואפשר שזהו רמז הפסוק ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם ר"ת ואין איש ודמות אביו יעקב נראה אל יוסף שם:

ישכב

קט ישב על צדו השמאלית וזה יועיל להבניע צד שמאל וגם עפי' הרפואה הוא טוב בתחילת שכיבתו וכל קבל דגא אם ישב על צד ימין הסטי' שמאל בעשותו ולא אהיז לקרוא לו :

קכ ישב עם ד' כנפות והציציות הני מניגנו לשומרו מחטוא וכבר נודע שרכינו האר"י זצ"ל לא היה מסייר מלית קטן אף בעת זיווגו :

קכא במהלך לישן יציר שם המיוחד הויה ב"ה כאלו כתוב לפניו בכתב אשורית גדול וכתוב עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא מרשע רגלי :

קכב במהלך בדרך טוב לעשות טבעת כסף והקוק עליו שמות הקדש ככתוב בספר קמ וישר פ' ע' והטוב שיעשה כמין מס קטן של כסף דק ויחקוק השמות לארכו ושוב יכסהו בטס דק כסף כמותו וירביק שפתיו ויעשהו כמין טבעת ולא יראו השמות החוצה וגם יעשנה צורה יהודי והוא מבור :

קכג לימר פסוקים ולכוין שמות הק' לשמירה נראה שימנע מזה שלא יתגרו בו ובפסיו כשישכח מלאומם :

קכד רכינו האר"י זצ"ל כליל טבילה עסק בחורה עד חצות ולא סמך לישן ולהתעורר בהנות פן יבא חיו לידי איזוז דבר :

סימן ט'. תקנת השבים. הני נילי בספר נכתבים :

קכה יען כי הגדיל לעשות ילדי פשע' ירבה שפע' ר"ת שבת פיזר ענוה לכלה הפשע :

קכו שמירת שבת בכל הפרטים ולענגו כפי כחו בכל זה יועיל לכפר חטאתיו כמס'ה אשר אנש יעשה זאת כו' שומר שבת וכך ענו רבותינו אפי' עע"ז כאנוש מוחלן לו ובשמירתו מיוחד קב"ה ויתוקן אשר גרם להיות נרגן מפריד אלוף ה' :

קכז פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד ירבה בצדקה כפי כחו יום יום ולא יעבור יום א' שלא יתן צדקה אם מעט ואם הרבה וזוהי מיוחד שם המיוחד הויה ברוך הוא כמ"ש האר"י זצ"ל והוא תקון גדול להחיות נפשות אביונים וזוהי יעלה ניצוצי קדושה אשר פיזר והוא המז הפסוק פזר כלומר אם פזר ניצוצי קדושה אם נתן לאביונים צדקתיו עומדת לעד מתקן השכינה וזכות הצדקה עמדה ונשאת להגין עליו :

קכח יהיו עיניו כאמת וזוהי יהיה מרכבה השכינה עליו כאלו הקריב כל הקרבנות והפלתו אינה במאכז וממילא רווחא להשיב נדהו וירב שפע :

קכט עוד יזהר ללכות כשמתורה בקרש שאומר שחתנו ז"ל כל עצמותיו יאהמו רעד במרה איפקוד שבעים תמרים ומאה צערים :

קל ילמד פועים דרכיו יתברך וחטאים אליו ישובו והיה תמורת אשר פיזר ניצוצי הקדושה עתה יחבר נפש החוטאים אליו יתברך ואין קץ לשהר כזכא לחייבא כמו שכתבנו במ"א ובקונטרס מורה באצבע והאר"י הרבה בזה הקדוש ואתיא מכל"א יתוקן אשר פגם בחטא זה ותשובתו הרמת"ה :

קלא יזהר שלא לזכר בבית הנסות אפילו אחר תפלה בשום אופן לכבוד השכינה השורה שב ויהיה תקן למת שפגם בכבוד :

קלב יזהר לטרוח בדושת מצות מצוה בכת גדול וכן כי מקיים מצות גמילות חסדים לקבוצ מחים ולחפור קבר וכיוצא והזיע שמזיע תועלת לחטא זה לתקן נזר פגם :

קלג יש"ם בכל יום צ' אמונים ד' קדושות י' קדישים ק' ברכות ר"ת צדיק והוא אהר מתקני צדיק ייסוד עולם :

קלד ימרח במחשבה וזכור ומעשה לעשות שלום בין איש ובין אחיו בין איש לאשתו בפה רך מזהמאה מהוק מדבש וירבה שלום ובו יהיה מתחיל שיהיה לו שלום בביתו ושלום עם מכיריו ואולי יזכה לעשות שלום בין יציר ובין יציר'ט שיהפך הרע לטוב ויעשה שלום מתוך חומר שבו מכלכל את הצורה ומלאכי שלום יצאו לקראתו ויהיה שלום במנוחתו :

קלה ישתדל להיות ראשון בבה"ב שחרית וערבית וכמה האריכו בזה תרומה דקליא ההוא קרמאה דאשתכח בבי כנישתא קימא בדרגא דצדיק עש"ב :

קלו יתגבר לקנאות לכבוד ה' בכל כחו לאפרושי מאיסורי במחק שפתים ונחת רוח וישתדל בכל כחו בזה ואין ספק אשר יש"א ביום ההוא ק"ו בעצמו להיות גקי מחטא וך כחית למאור וירבק בומר :

קלז לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה ותן והכל לפי טוב המעשה וישתדל להרכות

צפורן שְׁמִיר סִימָן ט

מצות בשמחה רבה ויתרחק מכל חטא אולי יזכה שיהיה רובו זכיות :

קלח כבר שנינו ושלשנו על ענין העונה והשפלות ישפיל עצמו כאזוב ויהיה שגורה בפיו תדיר משנת רבי לויטס מאד מאד הוא שפל רוח :

קלט יאהוב צדקות להיות עושה ומעשה יתן ויתנו אחרים וכתוב צדיק ה' צדקות אהב ויפייס העני :

קמ ירוץ לדבר מצוה בין בלכתו לבח' בולבית המדרש בין בלכתו לעשות שלום או גבולות חסדים דכתי' בו ירוץ צדיק ונשגב וכשירון לא יהיה באופן שילעונו עליו רק בדרך בינוני :

קמא ישתדל להיות תוכו כברו ויתרחק מתחבולות ומרמות דכתיב מתהלך בתומו צדיק באופן שכל יודעיו יאמרו שהוא בר לבב :

קמב לעולם ילמד סגוריא על ישראל כלל ופרט צדיק ישראל וילמוד עליהם זכות וגדעון נגלה עליו ה' בעבור שלמד סגוריא על ישראל כמ"ש ז"ל :

סימן יוד . דברים המסוגלים לכפרה באפס דמיוס כעשבי דדברא בכל עש"ב יהיה מותר ורפואות תעלה לחולי פצע וחבורה :

קמג כל העונה אמן יהא שמיה רבא מכיך בכל כחו אפי' היה בו שמץ מינות מוחלין לו :
קמד כל השומר שבת כהלכתו אפי' עובד כו"ם כאנוש מוחלין לו :

קמה כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו ועיין בריש קונטרס מורה באצבע :
קמו כל השומע אגדה מפי הדורש וגונה אמן יהא שמיה רבה מכפרין לו עונותיו :

קמז כל האומר שירת הים בשמחה ונעצמו שיער כאלו הוא ניצול מהים ופרעה וחילו הם נטבעו ואמר שירה הנה משורר ששיע"ר כך מכפרין לו עונותיו :
קמח כל הבוכה ומתאבל על אדם כשר מוחלין לו על כל עונותיו :

קמט כל המתפלל בערב שבת ואומר ויכולו שני מלאכי השרת אומרים לו וסר עונך וחטאתך תכופר :

קנ יסורין ממרקין עונותיו של אדם ואם קבלם מאהבה יראה וזע יאריך ימים וחפץ ה' בידו יצלה ואפשר דהיטורין דין והוא מקבלם באהבה חסד נמתקין הדינין והיה שכרו בני חיי ומוזני דבמזל תליין ובמ"א הארכתי בס"ד :

קנא כל העוסק בסדר קרבנות כאילו הקריבם ומוחלין לו על כל עונותיו ומליצי יושר מלמדין עליו זכות בשמים :

קנב כל העוסק בחורה לשמה עונותיו מחכפרין ורבו מעלותיו כמו שאמרו בפ' קנין תורה :
קנג כל המתעטף בציצית ומניח תפילין וקורא קריאת שמע ומתפלל מוחלין לו על כל עונותיו :

קנד כל המצטער ובוכה ביה"כ כשקורא פרשת אחרי על אכזריות דקרישא קב"ה מכריז עליו וסר עונך :

קנה כל מי שנעשה לו נס ואומר שירה בידוע שנמחלו עונותיו :

קנו נוסח שירה קטנה מלוקטת ממקראי קדש למי שנעשה לו נס :

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעודי ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי אשירה לה' כי גמל עלי אשירה לה' כי גאה גאה עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו מי כמכה כאלים ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא ה' ימלוך לעולם ועד ארחמך ה' חוקי ה' סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צור אחסה בו מגני וקרן ישיני משגבי מהולל אקרא ה' ומאויבי אישע הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה ואני ביה' אעלוזה אגילה באלהי ישעי אלהים ה' חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני למנוצח בגינותי ה' אלהי אתה ארוממך אורך שמך כי עשית טלא עצות מרחוק אמונה אומן הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

קנז כל הסגולות הנאמרות באמת הם מעניני דילל בשם ומדרשים וזוה"ק והתי יתן אל לבו להודור בהם כי בלא סיגופים ותעניות ומתן דמים יתכפרו לו עונותיו ובלבד

ענינה הרבדים כהלכתן וכמשפטן ביראה ואהבה לשם שמים :

סימן יא. הנהגות ישרות נשים באות מאירות :

קנה יוגיל עצמו להיות ביישן כי הכושה מביאה לידי יראת חטא ושנינו עו פנים לגיהנם וכושת פנים לגן עדן והכושה א' משלשה סימני ישראל :

קנ"ט יתרחק ממדת אכזריות כי הוא מזה"א ויהיה לבו רך ורחמן וכל המרחם מרחמין לו וידעת ההפכים אחת היא וגם זו מסימני ישראל להיות רחמים :

קס יקבל כל אדם בסדר פנים יפות ואמר רבי טוביה המלכין שינים לחברו יותר ממשקלו חלב שנאמר ולבן שינים מוחל :

קסא הדור מצוה שיהא שמה הרבה בעשייתה ובתוכו ז"ל שנוטל שכר הרבה על עשייתה בשמחה יותר מהמצוה גופה ואשר דגוטרקון שמחה הוא שמחת מצות חיוב הוא :

צדק מאד דרך המפרשים במאמר גדול הנהגה מוגיעו ששמה במצות שהשמחה לבר חוץ מגוף המצוה הוא גדול מיראת שמים שיעשה המצוה שהשמחה גדולה מהמצוה :

קסב יזהר ממוחשבות רעות שאם בא לו מהעבה רעה יעביר יד ימיו כל פגמו גים וישתוק מעט ויכוין בשם קרע ש"ן :

קסג מצוה שאין לה תוכיעין ררף אחריה בלב שלם וטוב לך :

קסד טוב להסתכל תמיד לשמים כי מועיל ליראה שמים כי אראה שמך מעשה אנבעותיך כו' מה אנוש כו' :

קכה יחשוב תחילה מה שרוצה לדבר ויהיו פיו ולבו שוים ואז מקדש הפה הרומז לשינה כביכול ורעה יהיה לו כי הפה רומז לשינה שפה ג' שינה לשון ג' שינה עם הכולל קול דבור רומז לקבה"ו ויראה כמה פוגם השולח אחריו לא מטהרה אוי לו אוי לנפשו אשר בדברו נעדים עינים הלך השבים :

קסו מאהבה ר"ת מחניפין את הרשעים בעוה"ז ומותר להחניף גם לאשתו משום שלום הבית ורבו שילמדנו תורה ותלמידו שילמד ממנו :

קסז חייב לחברו מנה ואין לו טוב שיפייסנו שימותין לו ולא ידיחנו בלך ושוב וכיוצא כי האמת יסור בנין וכזבי בת נשיא מדין :

קסה לעולם יורה על האמת ולא יבוש אף מקטן שבקטנים ואמרו מודים דרבנן היינו שבחיהו :

קסט מצוה רבה לרדן לכף זכות אף אם נראה חובה יכריעו לזכות ודע כי כפי הנהגתך עם ב"א כך יתנהגו בשמים עמך מדה כנגד מדה שוירד על פי מרותיו :

קע על מצוה שחושב לעשות יאמר בלי נדר ועל דבר הרשות יאמר אם יגורר ה' ואם עשה והצליח או הרוויח יאמר עשיתי או הרווחתי בהסדר יתב' ועזרתו :

קעא אם ירעת בשורה טובה להבירך מהיר ימהיר לו את בשר במדבר וחייתה נפשו בגללך כי המבשר טוב משיב הרויח וכל קבל דנא תוהר מלביש בשורה רעה ואם ידעת דבר רע או שמועה רעה לא ישמע על פיך כי אתה גורם נזק גדול שהשומע יתעצב וימנע בעבודת ה' והעון תלוי בך ובתים מוציא דבה הוא כסיל :

קעב המטפר שבת אדם בהכמה או עושר או בנים וכיוצא חייב לברכו שלא ישלם בו עין הרע ואם נותן עין הרע בחבירו כן ינתן בו מלבד עניו יעלה באשו :

קעג אם יכעסנו חבירו ישתוק ואם ידבר לו יהיה בקול רצוי ונמוך ויועיל שלא ישלם בו הכעס וזה תועלת בעת המחלוקת שלא יפרה וירבה ויהיה עקר שאינו מוליד ואמר כל העם ברוך שעקריו והמקום יהיה בעוורו והיה אדיר :

קעד אסור לשמוח בתקנת חבירו או במיעוט ידעתו בתורה או בעבודת הושי"ת :

קעה המתלוצץ ושחק במי שזהיר בעבודת ה' אוי לו כי דבר ה' בזה כו' ועוד שמה מנע הצדיק מעבודתו ועוד כי מי שעדיין לא נהנהג בעבודה ועלה על לבו למלא את ידו נמנע מתוך השהוק ועוד שדומה ללסטים העומר בדרך והורג או מבוה המביא דורן למלך :

קעו יתרחק מהביעור ומהדומה לו ולא יביא עצמו לידי חשד ויחטיא רבים שיספרו בגנותו וגישא הצעיר עליו את כל עונתם :

קעז ויגדן מפירד אלוף כגון שאומר חבירך שדיבר כך כך כיון לרעה או לרמוז זה וכיוצא ויפירשו ז"ל מפירד אלוף היינו מפירד אל מדת חסד מאלהים גימ' פ"ו ומעורר הדנין וממלך הרחמים וגחלים תהיה על ראשו :

צפורן שמיר סימן יא

קע הפוגם פון בדבר נכלה פוגם בנפשו ואפילו נחתם לו גזר דין של ע' שנה לטובה נהפך לרעה ומטמאין אותו בקרי לבטלה ונדון במיתה עולמית ואין תפלתו נשמעת מ' יום ובהיכל גוגה ו' מלאכים עם רמ"ח כחות מנדן אותו למוציא לבטלה :

קעט לא יוציא דבר מגוגה מפיו והכתוב עקם כמה אותיות לומר אשר איננה טהורה כי האדם עלול לקבל טומאה והתורה אף שאינה מקבלת טומאה אינה מזכרת טומאה כיונה התורה ללמד לאדם העלול לקבל טומאה שישנה דיבורו כל מה שיוכל :

קפ ירוש שלום כל אדם הכל לאתווי שונאו :

קפא לא יכנה שם רעה לחבירו שיוור לגיהנם ואינו עולה :

קפב יתרהק מהאונאה ובפרט מאונאת דברים ואונאת אשתו שדמענה מצויה וכל השערים ננעלו חוץ משערי אונאה ונפרע ע"י הקב"ה כביכול והוא פרעון קשה וחזק מאד :

קפג לא יקלל זינתו שהוא מקלל עצמו כי היא פלגא דגופא וכן לא יקלל שום אדם כי הוא חלק אלוה כביכול ונמצא מגדף כלפי מעלה ח"ו :

קפד יזהר להשיב שלום לעני כי אם אינו משיב ארז"ל שהוא גזולו וישיב גולת העני בבתיכם ופירשו ז"ל העני קרי ביה עניה :

קפה לא יתקוטט עם בני ביתו כי ע"י מריבה וקטטה בתוך ביתו זה עני קרא לסט"א לשבת בית ופוגם בשכינה כביכול :

קפו המריבה בבית היולדת גורם סכנה לולד ובבית חתן וכלה גורם רעה ח"ו :

קפז יזהר שלא יזרוק שום דבר בחמתו כי הוא תקיובת לע"ז וסט"א אומרת דא קרבנא דאקריב להו פלגיא :

קפח לא יקלל האדם עצמו כי יש מלאכי חבלה הנקראים אורדי יום שעונים אמן ומעלין אותה אל הנחש למעלה ב"ו כמיש בזה"ק :

קפט לא יפחיד לתינוק לומר כלב קח אותו וכיוצא כי סט"א נקרא בשמות כאלו והוי כנותן לו רשות לבוא לקחת התינוק ושמעתי מאדם גדול מעשה נורא בזה :

קצ אוי לו ולנפשו העלובה לעושה מצות או נותן צדקות בשביל שיכבדוהו בני אדם והוא מאותם שאומרים נעשה לנו שם וכמו שהאריכו בזהר הקדוש ובתקונים :

קצא לא יפתח פיו לשטן כי יש סכנה ובפ"ו אמרו בזהר הקדוש דאפילו אם הוא הדיוט בזה דבריו עושין פירות רעה תבא עליהם של שונאי ישראל :

קצב אמרו רז"ל אומר מקצת שבחו בפניו וכולו שלא בפניו ואוי על הנוהגים לומר שבח שאין בו בפניו וגנותו שלא בפניו :

קצג אמרו רז"ל גמירי אין יצה"ר שולט כלל במה שענינים אינן רואות ואמרו ז"ל אין לה דבר עומד בפני התאוה כעצימת העין :

קצד כל המחליף בדבריו כאלו עובד ע"ז וילפי לה רבותינו מג"ש :

קצה יזהר לפרוע שכר שכיר קודם תפלת מנחה ואפילו שיקח המעות בהלואה והרכה הקפיד רבינו האר"י זצ"ל על זה :

קצו אשריו מי שיוכל להתענות על חטאתיו ורבו סגולת התענית כי הסט"א אין בה כח לידבק במי ששרוי בתענית :

קצז על ידי תענית יבא לידי ענוה כי יכיר מה הוא האדם דבמניעת מעט פת יותש כחו :

קצח השרוי בתענית אינו בא לידי נסיון בי השי' רואה שהוא מנסה עצמו בתענית :

קצט נקרא גבור הכובש את יצרו וראוי שתשרה עליו שכינה :

ק אין לו מקטרג ותפלתו נשמעת :

רא אם חייב יסורין הוא מראה שמקבלים מאהבה :

רב יש מלאכים שאינם יכולים לעלות אלא בכח תעניות ב"א :

רג והוא סוד הקרבן וחלבו ודמו החלו עולין לרית נחות כמו שהאריכו בזהר הקדוש ז"ל שמות :

רד כל המעלות האלו ויותר מהמה שכתבו ז"ל כאשר תראה בס' אור צדיקים ובי משם ומשאר ספרי מוסר ומרז"ל לקטתי פנינים בקונטרסים אלו) היינו אם בתענית יפשפש

במעשיו ויחזר בתשובה ויתענה לכפרה :

רה כתבו ז"ל דאם יעבור אדם ח"ו אפי' עבירה קלה שבעולם כאלו כושר יעקר דגראה

דאינו מאמין שהקב"ה מלא כל הארץ כבודו שאם הית מאמין מי פתי אשר לפני המלך

עבד.

יעבור על גזרתו עכ"ד ובאמת דעל זה ידוע הדברים והרבה יש להאריך בזה ובעל נפש אל יציא מחשבה זו מנגד עיניו ועימק בזה והיה לאיש צדיק ויום יוסף בפרישות ודבקות בו יח' ובתורתו :

סימן יב. סדר התרת קללות ושאר נוסחי תפלות :

דן מנהג חסידים בע"ה ק ירושלים ת"ו שראיתי למעלות הר"ר שלום שרעבי זלה"ה ויהידי כגולה שלפני ראש השנה אחר התרת נדרים הרגילה בישראל לא רצו לקבל נזיפה ה"ו לא לפני ריה ולא לפני חודש אלול מטעם שאין אנו יודעים בדור יתום הזה אם אותם נאשר המתירין הנזיפה יהיו כדאים להתיר ולא אפשר לבקש גדולי הדור וכיוצא שיבאו להתיר נמצא שהנזיפה ודאי והתרה ספק ועוד מטעם שהנזוף מ' יום אין תפלתו עולה לשמים כמ"ש בזה"ה. ולכן בחרו להתיר התרת קללות בלי קבלת נזיפה. והתרה זו היו עושים אותה אף בשאר ימות השנה ולפעמים בערכי שבתות אך קודם ר"ה ולא יעבור מלעשותה בעשרה ונוסחה כאשר נהגו בתוספת קצת נוסף בס' יתקבצו יותר כועשרה אנשים ובכללם יהיו איזה ת"ח ויראי ש"ס ואם באולי לא ימצאו שם עשרה סגי בשלשה יעמוד א' בתוך העדה ויאמר :

הריני מבקש ממעלתכם להתיר לי קללות ונזיפות ודברים אסורים ולבטל עין הרע הן וכיוצא בהן וואם הם שנים או יותר יאמרו בלשון רבים ואז יאמרו העדה הקדושה נכח פני המבקשים ההתרה בלשון הזה) :

מותרים יהיו כל קללות אלות ושמותיה וחרמים נדוים וארורים ונזיפות וביסויים וכשפים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתרונות רעות ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים אסורים וכל מיני גזרות קשות ורעות וכל מיני עין הרע שהושמו עליך או על שום אחר סבני ביהך וכן קללות שקללו אתכם אחרים או שקללתם עצמכם בכל אופן שיהיה או שנתחייבתם שום קללה או ארור או חרם או נדוי או נזיפה או שום נזירה רעה באיזה צד ואופן שיהיה על הכל מעכשיו אנו מתירין ומבטלים הכל וכך אנו אומרים בצירוף וברשות קב"ה ושכינותיה ברשות ב"ד של מעלה וברשות ב"ד של מטה וברשות תורתנו הקדושה וברשות סנהדרין גדולה וברשות סנהדרין קטנה מותרים לכם מותרים לכם מותרים לכם שרונים לכם שרונים לכם שרונים לכם בחולים לכם בחולים לכם בחולים לכם. אין כאן קללות אין כאן אלות אין כאן שמות אין כאן ארורים אין כאן חרמים אין כאן נדוים אין כאן נזיפות אין כאן ביסויים אין כאן כשפים אין כאן חלומות רעים ופתרונות רעים אין כאן מסירת דין אין כאן פתחון פה לרעה. אין כאן מחשבות זרות והרהורים רעים אין כאן גזירות קשות ורעות אין כאן עין הרע דאנשים אין כאן עין הרע דנשים ואין כאן עין הרע דשונאים ואוהבים בולם יהיו בשלום ומנומלים והשוכים בכלי חרס הנשבר והרבר שאין בו כחש וכל מיני עין הרע יוסרו מעליכם ומבתיכם וישלכו למצולת ים ככתוב ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה' בחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבותיך. אנה ה' תתמלא רחמים ויכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מדותיך ויפתקו חדינים וזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו ע"ה כאלו אפר צבור ומונח על המונח והם באפרו להצילנו לנו ולכל ישראל מכל רעה ותבטל מעלינו זמל כל ישראל כל גזירות קשות ורעות בשם (קרע שמן) כשם ששסכמיים ומתירים לכם ב"ד של מטה כג' שכימו ויתירו לכם בית דין של מעלה וכל הקללות וחלומות רעות ופתרונות רעות ופתחון פה לרעה וכל גזרות רעות בולם יתחבצו לכם למיכה ולברכה ככתוב ולא אנה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך וכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום עשה למען ששך עשה למען ימינך עשה למען תהדתך עשה למען קדושתך. ה' עוז לעמית ה' יברך את עמו נשלוש :

מספר מסירה מודעה שנהגתי לומר לפני ר"ה :

הריני מוסר מודעה לפניכם שכל מהשנה רעה והרהור רע ורעותא דלבא אם יעלה בלב ימחוי ובפרט בעת התפלה ותלמוד תורה באיזה צד ואופן שאינו לכבוד ורצון הבורא והברך מעכשיו אני מבטל אותן מחשבות והרהורים רעים ורעותא דלבא אשר הם נגד רצון קב"ה לטיפול נמור כחרם הנשבר ומכ"ש אם אדבר איזה דבור רע ואימור מעכשיו יהיו הכל בשלום ומנומלים ועתה אני מברך ומפרש באר היסב ואני מגלה דעתי ורצוני בכל לבי כי רצוני וכאויי וכוונתי לעבוד את בוראנו אלהי אברהם אלהי יצחק וישראל עבודתו שלמה

צפורן שמיר סיבן יב

שלמה עבודה תמה במחשבה ודבור ומעשה בראה ואהבה ושמחה כרת מה לעשות וכל מחשבה דבור ומעשה שהם נגד רצונו יתברך מעכשיו בטלים ומבוטלים כי הם מצד יצר הרע והכל הכל באופן שכל עבודתו להבורא יתברך במחשבה ודבור ומעשה הכל הוא לעשות נחת רוח לפניו דוקא בלי שום פניה כלל ועיקר הכל הוא לשם יהוד קובה"ו בדחילו ורחימו ורחימו ורחימו ליחד שם י"ה בזה כיחודא שלים בשם כל ישראל לדעת ר"ש בן יוחאי ור' אלעזר בנו ולדעת רבינו יצחק לוריא אשכנזי המקום ברחמינו יעזרנו על דבר כבוד שמו מעתה ועד עולם יהיו לרצון אמרי פי וכו' :

נוסח הפסלם שנתתי לומר יום ר"ה לעת ערב אהר מי אל כמון וגו' בסדר הסליח :

רבשיע בהעלותינו על לבבנו רוב קצורנו בעבודתך ובעסק תורתך הקדושה וקיום מצותיך כל עצמותינו יאהבונו רעד ונמס לבנו והיה למים מה נענה ומה נאמר כי הצר הצור בחברות החומר העבור היה בעוכרנו גם אכור נלוה עמם אסורים ולטושים בגלות קשים גלות הנפש והגוף האמנם גלוי וידוע לפניך שרצוננו לעשות רצונך ולשקוד על דלתותיך כי טוב יום בחצריך מאלף בחינו ניראים וחרדים אנהנו מאימת דינך הקדוש על כן באנו אליך בכפיפת ראש ונמכינת קומה וחלישת חיל להזכיר ולעורר רחמיך :

ידידי רצון מולפניך ה' אלהי ואלהי אבותי אל עליון מוכתר בתליסר מבילין דרחמי שתהא שעה זו עת רצון לפניך ויהיה עולה לפניך קריאת י"ג מדות של רחמים שבפסוקים מי אל כמך המכוונים אל שלש עשרה מדות אל רחום וחונן וגו' אשר קיינו לפניך כאלו השגנו כל הסודות וצורפי שמות הקדושים היוצאים מהם וזיווגי מדותיהם אשר א' בא' יוגשו לחמיתך הדינים תקיפים ובכן חרחמנו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה בשוכך תעורר רחמיך ונהיה נקים מפל טומאה והלאה וזהבא ויעלו כל נצוצי הקדושה אשר נתפזרו ויתבררו ויתלבנו כמדת טובך אתה אל ישועתנו נוצר חסד לאלפים וברוב רחמיך תתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברבה חיים של פרנסה טובה חיים של חילוף עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים של עושר וכבוד לעבודתך חיים שתהא בנו אהבת תורה חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גזר דיננו ויקראו לפניך זכותינו :

אל מלא רחמים יהמו נא רחמיך לקבל ברצון הכנעתנו והרהור תשובה המתנוצצים בנו בשגם לבנו אטום סתום וחתום ולא אתנו יודע זו היא ביאה זו היא שיבה מה אנו ומה באנו לתקן רב להושיע האר עינינו כאשר כגודל רחמיך הבטוחתנו פתחו לי פתח כחורו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועווב ואין חונן מרחם וזלתיך כי תנוניך הם חנונים ומרוחמיך הם מרוחמים כדכתיב ותנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם ובכן לב טהור ברא לנו אלהים ורוח נכון חדש בקרבנו ורשפי התעוררות לבנו באהבתך וכתורתך יתמידו ויתגברו בלי הפסק עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך תחל שנה וברכותיה ותזכנו שיהא לבנו נכון ומסור בדינו ולא נכעוס ולא נכעיסך ותספיק בדינו להתרחק מכל המדות הרעות והאסורות ובפרט זכנו להתרחק מהגאווה והכעס וההקפדה וכל גבה לב ונהיה מיושבים בדעתינו ונכיר כיעושת ערכנו ונפשנו כעפר תהיה ולא נתכעס ולא נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרכים שלום ובצל כגפך נחסה ותזכנו להתרחק מלצנות ושקר וחנפה ולשון הרע ודבור חול בשבת וכל דבר אסור ויהיה רוב דבורנו כחורה ובסדר ואופן עבודתך עבודת הקודש ותאזרנו חיל לשמור לפנינו מחסום מחטוא בלשוננו :
אב הרחמן תן בנו כח ובריאות ותזכנו להתרחק מתאוות תענוג והכלי העה"ז ונאכל לשובע נפשנו וכן בכל צרכנו יהיו כל מעשינו לשם שמים ותזכנו להיחל שמחים בעסק תורתך ומצותיך ולהיות בטחוננו בך תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבודתך :

אנא מלך רחום וחונן הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך ובכן יהמו רחמיך עלינו ותזכנו להשלים תקן נר"ן בגלגול זה ולא נאכזר חיו ותשפיע שפע קדוש על נר"ן להחמי' בעבודתך ולעשות רצוננו כרצונך כל ימי חיינו אנהנו וזרעינו וזרע זרעינו ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה לשמה ולכוין לאמתה של תורה ותצילנו מכל שעוה כהלכה ובהוראה ואל תצל מפינו דבר אמת לעולם ונהיה אנהנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו וכלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימצא בנו ולא בזרעינו ולא בזרע זרעינו שום פגם ושוט פסול ולא יתהלל שמך על ידינו חיו :

וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהוביך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני בחונך ובגלותם

צפורן שמיר סימן יב

ובגלותם ודלותם ושלותם ולחצם ורוחם זה כמה מאות שנים קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך וכמה אלפים ורבבות מסרו עצמן להריגה ולשרפה על קדושת שמך נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם ותמלא ורחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים בדי כנפוז הארץ ובפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזו ועל כל הקהל הקדוש הזה ותרחם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה ומרעב וממצור ומשבי וכיוצא ומכל חסא ותטלה רפואה שלימה לכל חולי עמך ישראל אל נא רפא נא לנו ותקיים בכל אחד מהם מקרא שכתוב ה' יסעדנו על ערש דודי כל משכבו הפכת בחליו והבריאים מעמך ישראל תתמיד בריאותם שלא יחלו חיו ותצילנו ותציל לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומססין ומקטרג ומרוד רעה ומקדוקי עניות וכל מיני פורעניות המתרגשות בעולם ותפקוד ברע של קיימא ורע קדש לכל חשוכי בנים והיושבות על המשבר תוציא אותן מאפילה לאורה ויצא הולך בשעה טובה ולא יארע שום צער ושום נזק ליולדת ולא לילדיה ואל ימשול אסכרה ושדן ורוחין ולילין לכל ילדי עמך ישראל ותגדלם לתורתך ולמצותיך בחיי אביהם ואמם :

ובני ישראל עמך יורדי הים פצם והצילם ממים רבים מיד בני נכר הצילם משיט ואל יאבדו ינצלו משונאים וממענקי מים . ובני ישראל חולכי ביבשה הדריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב והצילם מכף כל אויב ואורב בדרך וכל האסורים בכלא מעמך ישראל החר מאסיהם ותוציאם לרוחה ותשיב ליראתך כל האנוסים ביד גאים ותחון זכות אבות להוציא לאור משפטנו כתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים והאר פניך על מקדשך השמם למען ארני . או"א מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה עלינו בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה וכונן בית מקדשך על מכוננו והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו והשב שכינתך לחובי והשב כהנים לעבודתם וליום לדונכם לשירם ולזמרם והשב ישראל לנזיהם ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן כייר . כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי (רית מצוה אהבה תורה יראה) נאם ה' לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' במים לים מכסים : שיר המעלות ממעקים וכו' : סדר שנהגתי בהקפות שמחת תורה בישיבת מעלת הישיש המשכיל הרופא המובהק הגביר נשארם איש חסד כמויה מיכאל פירירא די ליאון נ"ע ובניו הגבירים עושי חסד המשכיל כמהר"ר גבריאל והנחמד במזיה יעקב יצוי אתה ה' תשמרם :

תחילה וראש יצח וסית בתיבה ויהיה אצלו ירא שמים וירא אוזות בס"ת כ"ז ההקפות כי כן קבלתי מהמקובל המופלא מהר"ש שרעבי זל"ה שהיה מקפיד על זה ואני בעניי סדרתי תפלה אלו בס"ד :

וקודם הסקפו : יאמר :

לשם יחוד קוב"ה וכו' הנה אנחנו באים לקיים מנהג ישראל קדושים להקוף שבעה הקפות לתיבה שבה הסית ולהרבות בשמחת תורה לתקן את שרשן במקום עליון ויה"ר מלפניך ה' או"א שבכח הקפות אלו תפול חומת ברזל המפסקת בינינו לביןך ונהיה מוקפים מתורה ומצות מבית ומחוץ ונדבק בך ובתורתך תמיד אנו וזרעינו וזרע זרעינו ויהי נועם וכו' :

אחר הסקפו ראשונה כס יאמר

שמע ישראל . ה' מלך ב"פ . יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך . קומה עזרתה לנו ופרנו למען חסדך . וחסד ה' מעולם ועד עולם על יראוי וצדקתו לבני בנים . אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה :

יהר"ט יהוה או"א אב הרחמים שבזכות הקפה ראשונה שהקפנו לתיבה בשמחת תורתך הרומות לחס"ד . יהי חסדך ה' עלינו ותזכנו לעבדך ביראה ואהבה ותהיה אהבתך תקועה בלבנו תמיד כל ימי חיינו ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא ובכל מדה ומדה שתמדור לנו נודה לך במאד מאד ותזכנו להשכיל להטיב ולגמול חסד בכל כחנו בגופנו וממוננו בלב שלם ויהיו כל מעשינו לשמך וליוכרך תאות נפש ותזכנו להתרחק מהקנאה ואכזריות ובעם לקנות מדת החסד בקנין גמור . ולמען תורתך הקדושה הנתנת בימין ולמען

צפורן שמיר סימן יב

ולמען אברהם אהובך איש החסד תמלא משאלות לבנו לטובה יודע לעיני הכל טובך וחסדך עמנו (ר"ת חסד) חסדי ה' עולם אשירך לדור ודור אוריע אמונתך בפי. סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי. דרכיך ה' תודיעני ארחותיך למדני. יהיו לרצון וגו' :

אחר הקפה שני

שמע ישראל. ה' מלך ב"פ. עוררה גבורתך ולכה לישועתה לנו. לך זרוע עם גבורה תעזו ירך תרום ימינך. עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו. קבל רנת עמך שנבנו מהרנו נורא : יהר"ם יהוה או"א שבזכות הקפה הזאת השניה הרומזת לגבורה תזכנו להתגבר על יצרנו ותן בנו כח לכבוש תאוותינו הגופניות ולמען יצחק עקיד' נאזר בגבורה עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו וכמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ותכנס לנו לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך ותבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ותגזור עלינו גזירות טובות כרב רחמך (ר"ת גבורה) גם מזדים חשוך עבדך אל ימשלו בי או איתם. באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נידה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך. רועה ישראל האוינה נוהג בצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה. הורני ה' דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה את שמך. יהיו לרצון וגו' :

אחר הקפה שלישית

שמע ישראל. ה' מלך ב"פ. כי תפארת עוזו אמה וברצונך תרום קרננו. תתן לראשך לזית חן עטרת תפארתך תמגנך. ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש ליי אלהיך כאשר דבר. נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם :

יהר"ם ה' או"א שבזכות הקפה שלישית הרומזת לתפארת תזכנו להיות מעבדיך הנאמר עליהם ישראל אשר בך אתפאר ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה תורת אמת ותהיה כל מגמתנו לבקש האמת ותחננו למען דעת אמיתות דיני התורה ותזכנו להתרחק מהשקר והכזב וכל פינות שנפנה יהיה על דבר אמת וזכות תורת אמת וזכות יעקב אבינו החתום בתפארת מדת אמת וכתוב תתן אמת ליעקב ותעננו ותעשה בקשתינו ונקראה ירושלים עיר האמת על כן נקוה לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עוונך (ר"ת תפארת) תקרב רנתי לפניך ה' כדברך הבינני. פעמי הבן באמתך ואל תשלט בי כל און אשרי אדם עז לו בך מסילות בלבבם רחמך רבים ה' כמשפטך חיינו. תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד : יהיו לרצון וכו' :

אחר הקפה רביעית

שמע ישראל. ה' מלך ב"פ. ה' אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונושעה תודיענו אורח חיים שיבע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. ברכנו מהרם רחם צדקתך תמיד גמלם :

יהר"ם יהוה או"א אל מלא רחמים שתעשה למען זכות הקפה ד' הרומזת למדת נצח ורחמך הרבים אל תעזבנו נצח סלה ועד ונשמחה ונראה נעימות בימינך נצח ותזכנו לכל הבטחות ונחמות שהבטחתנו על ידי גבויאך הקדושים

תפארתך אמנם גדול צערנו בהינלותנו על לכבנו כל אשר נתרשלו מלעסוק בתורתך הקדושה
וכל אשר פגמנו בלימודנו הן מצד לימוד להתגדל הן מצד שלא למדנו בקדושה ויראה
כרת מה לעשות והן שלא טרחנו להבין דבר על בוריו מיצוי הדין ועומק ההלכה והן
אשר קטפנו מלוח עלי שיהיו והן אשר לא תמכנו וחזקנו ברכי דרבנן דשליה ולא אמצנו
ברכים כושלות וכזאת וכזאת פגמנו בכ"כ אותיות תורתך וטעינו בלימוד ובחוראה ולא
בטכסים תלמיד חכם ועוד אחרת אשר נפלו ניצוצי תורתנו ומצותינו לבורות נשברים
וישב ממנו שבי:

על הכל כושנו ונכלמנו ובמסתרים תכבה נפשנו יראה ורעד יבא בנו ותכסנו פלצות. והן
עתה בבושת פנים אנו יסבים ומתחרטים ואנו רוצים לעשות רצוננו כרצונך. ויהיה
מלפניך יי אוא אל רחום וחנן הטוב והמטיב שתקבל כונתנו כי אתה בוחן לבבות וידעת
שרצוננו לעשות רצונך ולעסוק בתורתך הקדושה כרת מה לעשות ואתה הבטחתנו ע"י
עבדך חכמי ישראל הבא לטהר מסייעין אותו. ובכן יהמו נא רחמך וראה כי אולת יד
ואסם עצור ועווב. ואויר ארץ העמים וביטול המהרה ותוקף גלות גוף ונפש הן הנה היו
בעוכרנו כי גבר אויב יצרנו הרע ועשה אשר זמם להדיחנו מתורתך ומעבודתך:
ובכן אין לנו גואל ומושיע בלתיך. הנשמה לך והגוף פעלך חוסה על עמלך. וכבה שבע
הקפות שהקפנו לתיבה שבה ספר התורה. ושמחנו לכבוד תורתך. תתמלא רחמים
עלינו השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך. ויתמתקו הדינים ויכבשו רחמך את
כעסך ויגולו רחמך על מדותיך ותוציא לאור כל ניצוצי תורתנו ומצותינו וישוב הכל
לאיתנו הראשון ולא ידח ממנו נדח. ותזכנו לעסוק בתורה לשמה ללמוד וללמד לשמור
ולעשות ולהוציא לאור כל חלקי פרד"ס תורתנו השייכים לנפשנו רוחנו וגשמתנו. ותחננו
מאתך חכמה ובינה ודעת לחדש חידושים רבים אמתיים בפרד"ס תורתך הקדושה וקושיות
והויות וישובים אמתיים וחידושי דינים לאמתה של תורה. וברוב רחמך תזכנו לזרע קדש
בנים חכמים וחסידים ורע אנשים ובריא מזליהו ולא ימצא בנו ולא בזרענו שום פגם
ושום פסול. ואתה ברחמך תתן בנו כח ובריאות ויכולת מספיק וחזק ואמיץ באברינו
וגידנו וגופנו לעמוד על המשמר ולא יארע לנו שום מיחוש ושום כאב ונהיה שמחים
וטובים ויראים לעבודתך ותצילנו מכל רע:

אניא מלך על כל העולם כלי בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון
עורך על כל יושב חבל ארצך וידע כל (עשה) פעול כי אתה פעלתו ויבין כל (יצירה)
יציר כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר (בראה) נשמה באפו יי אלהי (אצילות) ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה. קדשנו במצותיך ושים חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח נפשנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת ואל תדיחנו מפני שום נברא שבעולם ותאריך ימינו
בטוב ושנותינו בנעימים ומלא שנותינו שמונים שנה אורך ימים ושנות חיים תוסף לנו
לעבודתך וזכצל כנפך חסדיתנו ותצילנו לנו ולכל בני ביתנו מכל גזירות קשות ורעות
והתחדש עלינו שנה טובה ונהיה שקטים ושעננים דשנים ורעננים לעבודתך ויראתך כי
עמך מקור חיים באורך נראה אור יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. הראנו יי חסדך
וישעך תתן לנו. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי. הנה אד
ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יהי ויהי לי לישועה:

רץ כל מי שיש לו צרה או חולי יסדר תפלה להתפלל לפני ה' בכונה ואם אינו בקי כי
כלה"ק ותפלל בלי שהוא בקי בו וכן כל יום יתפלל על התמדת הבריאות לעבודתו
ושיגל מצידי ובכל חטא ושלא ימצא פסול בזרעו ושיוכל להדריך בניו לעבודת ה'
ולעסוק בתורתו הק':

סימן יג. התעוררת ותוכחות מוסר מעיר לקט שיהיה באר"ש נוכחות:

דף התי יתן אל לבו ומחשבתו דבר מראשיתו תחלת יצירתו והויתו ומהותו
ואיכותו שבתו וקמתו שצטו ומשענתו מיום הויתו מה חובתו לעבוד
עבודתו בגופו ונשמתו ליוצר הכל איך חקר לתבונתו ואין פוט"ר אותו ובכן
חרדה ילבש כל עצמותיו ואחזמו רעד כי לא נברא כי אם לעבוד את בוראו רק
כי איא לגוף בלי מחיה ומזון וכסות למלבוש וכיוצא מצרכי הגוף ומותר להתעסק
לבקש מחיתו אך לא נברא ליגע להעשיר וכל היום והלילה עד חצות מרוד
בפיעל

צִבְחוֹן שְׁמֵר כִּימֵן יֵן

בפועליו ועסקיו וסחירותיו כי עיקר מה שנברא הוא לעבוד בוראו אלא שהיא
 יתברך חפץ למען צדקו שישתדל להחיות הגוף כי מבלעדי זה אלעבודא
 עבדות עבד ומאחר שכן איך יעשה הטפל עיקר והעיקר טפל כל ימיו ושנותיו
 יוצא בעמלו אשר עמל במשא ומתן וטיולים וכיוצא אשר לא נברא לזה והוא
 הטפל והעיקר שנברא לתורה ומצות וסדר עבודה ישליך אדם אחר גיוו ואדם
 לא זכר מתורה ומצות כלל כאלו כל מה שנברא וטרח כביכול ביצירתו ואשר
 הוא משפיע לו חיים תדיר הוא בעבור שישא ויתן ויטייל וזהו דבר שאין
 השכל מקבלו כלל כי כל אשר יחכם במו"מ ויהיה חריף גדול ובקי בסחורות
 וחילופיהן ושינוייהן אין בזה שום עבודה לבורא ית' וזה כל פרי הסחורות וכל
 המורח הוה לאסוף הון ועושר ולהיות לו שם על פני חוץ כי הוא סוחר גדול
 ודעתו רחבה האם בזה יקנה שלימות לנפשו האם כל אשר השיגה ידו לעש
 חיל ירחיב פיו וימלא בטנו מכסף וזהב ומרגליות האם יצביר כעפר כסף
 לכסית גופו בקבר ועפרות זהב לו ומה תועלת יהיה לו להניח בתים מלאים
 כל טוב שיתעדנו בהם אחרים שונאים או אוהבים והוא בעולם האמת יהיה
 עני ואביון רעב וצמא בערום ובחוסר כל ומדוי קרועים ולא די לו צער תמיד
 כי אז יכיר באמת שכלה ימיו ושנויו להבל וריק אלא אפשר שממנו יפול ביד
 שונאי ה' וישתמשו בממונו להכעיס ח"ו לבורא ית' ועל כל עבירה שעושים
 כממונו יוסיפו לענותו וכדי בזיון וקצף איילה לאותה בושה אוילה לאותה כלימה
 והתימה על בני אדם קולעים אל השערה וחרפים מאד כמשא ומתן
 ובקאים מאד ברמאות איך לא ירגישו במרמת יצרם כלל אשר
 ביר כרה ויחפרהו להורידם לבאר שחת וטח מראות עיניהם מהשכיל לבותם:
 הלא טיב לתת אל לבם בכל כ"ד שעות של יום ולילה כמה שעות יתעסקו
 בעבודתו יתברך כי אפשר שבין ג' הפלות וקצת מזמורים לא יעלה שתי
 שעות וכמה יגיע לאדם בושה וכלימה כאשר יעמיק בזה אם אמר יאמר העבד
 את פני האדון איני יכול לעובדך כ"א ב' שעות והיה הנשאר כ"ב שעות בכל
 יום אני רוצה לעשות בהן רצוני ועל זה ידו הדווים ויקח האדם מוסר מעבדו
 ומשרתו ופועליו אם לא ישמור לעשות כל היום או רובו מלאכתו ועבירות
 מפו לפידים יהלכו ומשנה קצף יסתיר פניו ויתן בהם עיניו ככרקים ירצו
 הן יתן בקולו אמרים הטארים מרוע לא כליתם חקכם ח' חי אם כה תוסיפו
 והיה כזה יום מחר ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם ומה יענה ליום
 פקודה כאשר ישאלוהו איה מספר ימך וכיצד סדר משנה אשר קרית ושנית
 בימי חלדך כואי חשבון כמה שעות ביום יליה היית עובד בוראך מה ידבר
 ומה יצטרך כי איש יצאה מחשבון הלא יודע בעצמו כי תמיד נתמלא רגוזו
 על משרתו ואם כמה יעשה לאיש ברעהו כי עבדו ומשרתו אין לו עליו אלא
 מעט מזינות או ממון בצרות עין מה יעשה האדם אשר לא עבד את בוראו
 הנותן לו חיים עושר וכבוד ולכבודו בראו ולא עבד כי אם שתי שעות ביום
 וגם אלו אם תדקדק הם שתיים שלא כהלכתן וכמה חטאות עשה בתוך
 הפלתו וכיוצא והגורם לכל זה הוא ביטול תורה כי אז יעשן בעשן של אלו
 הסכרות בלות ומטולאות ויקבע בלבו עסקי העולם ותאותיו וכך שכיות
 החמדה ויוציא כל ימיו בעבדות יצרו הרע ולא ירגיש כי קוצר ועצור עצר
 בעבודת יצרו כי יצר כמך אחו שמורות עיניו כאין מבין על מה כאין לעו
 ותמיד נגוע ומוכה בחלאים וזהמות החומר העכור באופן שמי שאינו עובד
 בתורה או אין קובע עתים להירה יין ספק שהוא נמסר ביד יצרו ויום יום

הלך וחטא ומשתרם בחטא על אשר יתעורר ויתחיל בהתעוררות לשוב אל ה' ולעסוק בתורה לשמה ובאמצעות התורה יעלה בידו לשוב בתשובה וכך תקנו רדל השיבונו אבינו לתורתך וקרבונו מלבנו לעבודתך והחזירנו בתשובה כי עיקר תחילת הכל לקבל עליו עול תורה כל אחד כפי ערכו וכבר הארכנו בזה בעניינותנו במקומות אחרים בס"ד :

ר"ט מאד יכנע האדם להתבונן במה שפי' מוה"ר'ם קורדובירו ב"ר מרז' בספר תוס' דבורה ובקצו' נזכיר פה ריש' מילין ב' ג' גרגרים מי אל חסד כמשי' חסד אל כל היום וגם אל לשון תוקף וחזק כמו זאת אילי הארץ לקח וידוע כי אין שום נסתר דבר מהשגחתו ועוד אין רגע שלא יהיה האדם ניוון ומתקיים מבח עליון המשיע עליו והרי תמצא שלא חטא אדם כנגדו שלא יהא הוא יתברך כביכול באותו רגע משפיע לו חיים לחיות ולנוע אבריו ועם היות שהאדם חוטא בכח ההוא המשיע לא מנעו ממנו כלל אלא סובל כביכול עלבון כזה שיהיה משפיע בו כחו ותנועות אבריו והאדם מוציא כחו ותנועות אבריו בעת ורגע שהוא נשפע מה' לעבוד תורתו ומצותיו ובכוחו לאסוף שפע ולפסוק חיותו באותו רגע והיה סת' והוא סובל כביכול וי"ש מי אל כסוד תקיף ובעל היכולת ועכ"ז מי אל רב חסד להשפיע חיים ברגע שהאדם חוטא :

וכמה ידענו הבעל נפש בקל ויע סגי לחשוב בזה כי יאמר איך ישתמש בשפע וחיות המשיע לו הבורא יתברך לחטוא בו ולנוע אבריו לעשות יצו' שלא כרצון יוצרו וכזאת וכזאת איך ישתמש בכח הדברי אשר נתן לו יתברך לדבר לשון הרע וכל דבר איסור וישתמש במתנה גדולה שנתן לו יתברך והגדילו מהבהמות להכעיסו ח"ו בה בדבריו האסורים וכל פה דובר דברים רעים יחטאים או ואביו. וכבר הארכנו בזה בדרושים בס"ד ושם הצאתי אשר ישא משלו הרב בינה לעתים בענין זה :

ר"י נושא עון זה ענין גדול על הקודם שאין עבירה שיעשה האדם שלא יכרא משחית כמ"ש רבותינו עשה עבירה אחת קנה לו קטיגור אחד ואותו קטיגור עומד לפני הקב"ה ואומר פלוני עשני ואין לך בריה שתתקיים בעולם אלא בשפעו של הקב"ה והמשחית עומד לפניו ובמה יתקיים והדין נותן שיאמר הקב"ה איני זן משחיתים אשר עשו להכעיסני ולך אצל מי שעשאו ויתפרנס ממנו והיה המשחית תיכף נוטל נשמתו וכביכול אין הקב"ה עושה כן אלא נושא עון וסובל אותו וכמו שהוא זן את העולם כלו זן ומפרנס המשחית הוא ומאריך אפו אולי ישוב החוטא ובתשובתו וסיגופיו יבטל המשחית :

והוא דבר המבהיל הרעיון למי שיש לו לב שהחוטא מוקיק לו יתב' כביכול לזון המלכות אשר נעשה למכעיסו ולא יסבלהו השכל כמה מהגנות והשטית לחוטא ובאמת אם יעסיק האדם בזה קטרי חרצ' משתרין ואחז רעדה עצמותו עד היכן מגיע סבלותו ופיתותו להתפתות מיצרו ואתה תחזו להר' זיל הפליא עצת בספר הקדוש ואשרי אדם שימנע לשקוד על דלתותיו :

ר"א הראש' בהנהגותיו הכי אמר רב מטתך בדמעה תשחה ויבהלוך רעיונך מידי זכר' חרדת ר"י בן זכאי וקושטא קאי דמרתע כולי גופא נופא מפשט המאמר פ' תפלת השחר שריב"ז היה בוכה ואומר שתי דרכים לפני א' לגיע וא' לניהנם ואיני יודע באיזה דרך כו' וריב"ז אמרו עליו פ' הישן שלא הניח מקרא משנה ותלמוד ומעשה בראשית ומעשה מרכבה כו' ועליו נאמר להנחיל עוהבי יש ואצרוהיהם אמלא ושכנים תלמידים כו' ואמר פ' אין דורשין תלמי

צפורן שמיר סימן יג

לו שהוא ותלמידיו מומנים לכת שלישית ואחר כל השבח הזה חרד להודעה גדולה והגם המפרשים פירשו בזה מ"ס לכל הדברות תסמר שערות בשר אדם כשיתן אל לבו א' מריבוא ממעות ר"ב ב"ו ורוב פחיתותו ובפרט צדור יתום בזה :

ריב הגם הלום אמרו רז"ל והביאו מהר"ח וצ"ל בס' דרך חיים כי משנפטר האדם המלאכים המלוים הנשמה מניחין אותו במקום שיש ל"ב אלף רבבות נתיבות וכלם נקראים מוקשי מות דרכי שאל וכל נתיב אש אוכלת ויש שם מויק כדמות כלב ובהנפש רוצה להכנס לאיזה נתיב והכלב צועק ומלאכי חבלה והמויקין באין ותופסין הנפש וקולעין אותו לגיהנום ורוד המעיה אמר על זה הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי ובין אותם הדרכים יש דרך אחד ששמו ארח חיים שנקרא ארח חיים למעלה למשכיל והוא הישר בתחלתו ואח"כ כלו אור שנאמר וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום וכל שאר נתיבות חוץ מזה תחילתן וסופן אש אוכלת וחשך ואפלה וכלם הולכים עד גיהנם עכ"ל וכשיצייר האדם בדעתו ענין זה יודעו ויתקן כחו וימחר לשוב לה' : **ריב** מה יתאונן אדם חי כמה יבכה וידאג על חטאותיו כאשר ישום בין עיניו מה פעל ומה עשה ומה הגיע אליו ולאחרים לכל העליונים ותחתונים בעונותיו מה הגיע אליו אשר נשמת שדי חלק אלוה ממעל חוללה וטמאה וגופו במקום שיהיה משכן קדוש לשרות עליו שכונה נעשה משכן לסמ"א ואיבריו נתגדלו במומאה סורו טמא קראו לכ' וברונו קרי בחיל זה האיש מרגז ומורד במלכו של עולם וכל השומע ממלאכי עליון וכיוצא בעל כנפים ועוף השמים מקללין אותו ואפשר יצא הגזירה עליו מיתת בניו קטנים שהם כגופו ורבים מכאובים בעורו ובשרו ואף בית גרמו ואם יצליח בעשרו הוא לרעתו ולטורדו על פניו להאבירו ואם רוע מזלו גרם שהעולם חציו זכאי וחציו חייב והוא עשח עבירה והכריע העולם לחובה ועי"ז נגזר מיתה ורעב ועצר את השמים ולא יהיה מטר או נפלאים ממנו על מות ישרים ועל צערן של עניים על דברי הבצורות וכל צער מכל עני ועני וילדיו קובעין עליו עונשין להכאיב נפשו וגם הבהמות לוקין בשבילו כי לא ימצאו עשב בשדה למרעותם והיו העטופים ברעב ונהר יחרב ויבש וכל שרים ומלאכים הממונים על הנהרות ועשבים כמשה"ה אם תשים משטרו בארץ כלם בטלים וגדול צערם כמ"ש ר' פנחס בן יאיר פ"ק דחולין גזרני שלא יעברו בך מים לעולם אלמא צער גדול הוא גם לשרים למלאכים הממונים להנהיג העולם ברחמים כשח"ו נגזר דין קשה גדול צערם צד אורס ונירם גם כמה שוערים ומלאכים הממונים לקבל התפלות מתיש כחן כי אין התפלות נשמעות ויש להם עלבון גדול כמה פגם עושה החוטא בהיכלות ומלאכים ומדות ועולמות ח"ו והנשמה ממקום מחצבה כשנשתלשלה משם ולמטה בכל ספירה ובכל עולם נשאר שרשה ודיוקנה שם וכשחוטא פוגם כל אותם שרשי נשמתו ונסתמים הצורות ואין מימי השפע נוזלים :

יותר מזה ראה תראה להרב הקדוש מהר"א גלאנטי בקול בוכים כמה פגמים פועל סד"ק החוטא וגם הרב הקדוש בעל ראשית חכמה בריש ט' תוצאות חיים הוא היה מונה כמה פגם החוטא עש"ב וזה פירוש הרב מהר"א גלאנטי שושי"ה נחפשה דרכינו אותם הדרכים ושרשי נשמתנו המטורשות בעולמות העליונים שהם נעשים דרכים ומסילות לעלות נחפש העונות שפגמנו בהם שם לטהר אותם וכיצד נחפשים על דרך החקירה לירע עבירות

צפורן שמיר סימן יג

וּפְגַמַת בְּמִדָּה זוֹ וּכְיוּצֵא וְנִשּׁוּב עַד ה' שֶׁלֹא יִהְיוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ מְבַדִּילִים בֵּינֵינוּ
לְבֵין ה' וְכִיצַד נַעֲשֶׂה נֶשֶׂא לִבֵּינוּ יִצַר הַטּוֹב וְיִצַר הָרַע אֶל כָּפִים אֶל אֶל
בְּשִׁמְסִים וְיִהְיֶה הַיִּצָּהָר טוֹב וְזִרְנוֹת כּוֹכִיּוֹת עִשׂ"ב :

רִיד אָמְרוּ בְּזוֹהַ"ק תֵּנָא עַל תַּלְתּ מִלִּין מִתְעַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּנִלּוּתָא עַל דְּעַבְדִּי
קִלְנָא בְּשִׁכְיִנְתָּא בְּנִלּוּתָא וּמַהֲדְרִי אֲנִפִּיָּהּ מִשְׁכִּינְתָּא וְעַל דְּמִסְאֲבִי גְרַמִּיָּהּ
קָמִי שְׁכִינְתָּא וּפִירֵשׁ הָרַב הַקְדוּשׁ בְּרֵאשִׁית חֲבֵמָה פִּי' מִשְׁעַר הַיִּרְאָה דְּעַבְדִּין
קִלְנָא בְּשִׁכְיִנְתָּא עַל שֶׁהֵם מַחֲלִילִים אֶת ה' כְּמִשְׁ"ה וַיַּחֲלִלוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי בְּאִמּוֹר
לֵהֶם עִם ה' אֱלֹהִים וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ כו' מַהֲדְרִי אֲנִפִּיָּהּ פּוֹסֵק דְּבַר תּוֹרָה עַל דְּבָרִים
בְּטָלִים פּוֹסֵק בְּאִמְצַע הַזְמִירוֹת וּבְתַפְלַת יִת' מַחֲזִיחַ פָּנָיו לִבְנֵי וְלִבְנֵי מִסְאֲבִי
גְרַמִּיָּהּ בְּטוֹמַאת מַצְכֵּלוֹת אִסּוּרוֹת וְעֲרִיּוֹת וְלִדְ"ר דְּמִטְמָא כָּל אֲבָרָיו וְכַעַס
וְהִגָּאוֹה וּפָנִים הִבְרִית שְׁבַכְזוֹ יֵשׁ טוֹמָאָה עִשׂ"ב וּבְרוּחָב :

רִמָּן אֲנִי אֹמְרִים בְּאִמַּת וְיִצִּיב אִשְׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרַתְךָ וּדְבָרְךָ
יֵשִׁים עַל לְבֹו שְׁאִין לַעֲשׂוֹת הַמִּצְוֹת עֲרָאִי כְּשֶׁתּוֹדֵמֵן רַק יִתְאוּה וּיִבְקֹשׁ
לַעֲשׂוֹתָן מִקּוֹדֶם וְיֵשֶׁא ק"ו מִמָּה שְׁרוּדָף יוֹם וַלִּילָה תִּמִּיד אַחֵר הַמָּמֹן וּמִתְאוּה
תִּמִּיד לַהֲיוֹת הוֹלֵךְ וְקוֹבֵץ בַּחֲשֶׁק נִמְרָץ וְיִתֵּר עַל כֵּן הִרְבָּה צִרִיךְ לִרְדִּיף אַחֵר
הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת כְּמִשְׁ"ה אִם תִּבְקֶשְׁנָה כִּסְפָּךְ וְכַפְטָמִינִים תַּחֲפֹשְׁנָה אִזְ תִּבִּין
יִרְאֵת ה' וְתִמִּיד יִבְקֹשׁ אֹפֶן שְׂוֹכֵל לְהוֹסִיף בְּעַסְק הַתּוֹרָה וּבִקְיוֹם הַמִּצְוֹת
וְיַעֲשֶׂה הַמִּצְוֹת וְכֵן יִהְיֶה מַחֲשַׁבּוֹתָיו כִּיצַד יוֹכֵל לִקְיִים הַמִּצְוֹת וּבִאִיּוֹה אֹפֶן
יִכּוֹל לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה וְהִבָּא לִיטַהֵר מִסִּיעֵין אוֹתוֹ וְהֵאֲרִיךְ בַּעֲנִין וְתוֹעֵלֶת לִימּוֹד
הַמִּצְוֹת בְּצוֹאת הָרַב מַהֲרִיר מִשֶּׁה עִשׂ"ב :

רִין אָמְרוּ בְּמִרְגְּנִיתָא דְר' מֵאִיר דְּעוֹנוֹת הֵם כֹּאֵשׁ לִבְנֵי כַּחֲרֵב לִצְאֵר כַּחֲץ
לֵב כְּכַבְלִים לְרַגְלִים כַּחֲשֶׁךְ לַעֲיִנִּים כְּמִרְאָה לִפֶּה כַּחֲרִישָׁה לְאָזְנִים כִּיסוּרִין
לְגוֹף אִין לֶךְ קֶשֶׁה אֵלֶּא מִי שְׁעוֹסֵךְ בְּדַבְרֵי חֲבָאִי אוֹ לוֹ לְמִי שֶׁהָעוֹלָם מִטְעָה
בּוֹ אוֹ לְמִי שֶׁהִשְׁעָה כִּישְׁחָקָה לוֹ אוֹ לְמִי שֶׁנַּעֲשֶׂה סְגִיּוֹרֵי קְטִיּוֹרֵי אוֹ לְמִי
שִׁיעֲרוֹ מִנְּצָחוֹ אוֹ לְמִי שֶׁמֵּאֲבֵר אֶת עַמּוֹ וְאִפְשָׁר לִפ' אוֹ לְמִי שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָה
לוֹ שְׁפִירְעִין לוֹ מִצְוֹתָיו בַּעֲה"ז וְאוֹ לוֹ שֶׁנִּשְׁאָר רִיקָם וּמִי שֶׁלְּמִי שֶׁנַּעֲשֶׂה
כְּנִיּוֹרֵי קְטִיּוֹרֵי פִירֵשׁ שֶׁעֲשֶׂה מִצְוָה בְּדַבָּר גּוֹזֵל כְּמִשְׁ"ה רַחֵם אֵי נִמְיֵד הַתּוֹרָה
וְהַמִּצְוֹת בַּפֶּשַׁע הוֹלְכִים לִסְט"א וְנַעֲנֵשׁ אוֹ אִפְשָׁר שֶׁמִּפְרָסֵם צִדְקוֹתָיו וּמַעֲשָׂיו
חֲטוּבִים לִיּוֹהֵרָא וְנַעֲנֵשׁ אוֹ לְמִי שֶׁמֵּאֲבֵר אֶת עַמּוֹ אִפְשָׁר שֶׁמִּבְרֵר לִשְׁה"ר
וְהַנְּדָבֵר לֹקֵחַ זְכוּתוֹ וּמֵאֲבֵר אֶת עַמּוֹ :

רִין ז"ל מַהֲרָח"ו בְּקִצּוֹר וְקִצַּת תּוֹסֶפֶת . בֵּן אָרֶם פָּקַח עֵינָיו מִהַעֲוֹן וְרָאָה
כִּי כָל הַגָּאוֹת וְטוֹבוֹת הָעַה"ז הֵבֵל הֵמָּה מַעֲשֶׂה תַּעֲתוּעִים וְאִיךְ תַּפְעוּס
עַל זוֹלָתָךְ וְלֹא תִכְעֹס עֲלֶיךָ שֶׁאַתָּה עֲצֻמָּךְ טוֹרֵף נִפְשָׁךְ בְּאִפְךָ וְעוֹבֵד עִז' כְּכַעֲסֶךָ
וְאִיךְ תִּקְפִּיד עַל הַבְּלִי הָעַה"ז וְסוֹפֵךְ לָמוֹת אִיךְ תַּתְּעֵצֵב עַל עוֹלָם שְׁאִינִי שְׁלֹךְ
וְלֹא תַתְּעֵצֵב עַל פְּרִידַת נִפְשָׁךְ מִגּוֹפֶךְ בְּרַתָּה וְיֵיעַ וְאִימָה חֲשֵׁכָה נִפְלֶתָה עֲלֵיו
אִיךְ תַּחֲמוֹד לְצַבּוֹר זֶהָב וּלְבָנוֹת בָּתִּים וְעַלְיוֹת מְרוּוּחִים בַּתְּמוֹת וּפְטוּרֵי צִיצִים
וְהוּא לְקַבְּרוֹת יוֹבֵל בְּד' אִמּוֹת וְכָל אוֹהֲבֵיךְ מִתְּעַסְקִים לְפָסוּתְךָ בַּעֲפָר וְכָל אִשֶּׁר
יִנְעַת יִהְיֶה לֵאמֹר וְתוֹהוֹ כִּי פִתּוּחַ תַּפְתַּח אֶת יָדְךָ אֶת אִשֶּׁר סָגַרְתָּ לָתֵת לַעֲנִיִּים
וְעֹזֶבֶת לְאַחֲרִים הִלֵּךְ וְאִין כָּל מֵאִמָּה בִּידְךָ אִיךְ תִּמָּאֵם תּוֹרַת חַיִּים חַיִּי עוֹלָם
לְאַסִּיף כְּמוֹן חַיִּי שְׁעָה אִיךְ תַּתְּעַנֵּג בְּדַשֵּׁן וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלוּץ וּמַחֵר עַל עֶפֶר
תִּשְׁכַּב תַּחְתֶּיךָ יוֹצֵעַ רְמָה וּבִמְסָךְ תוֹלַעַת אִיךְ תִּבְקֶשׁ יִשְׁרָרָה וְיַעֲלֶה רְמָה וְחִקּוֹת
אֲנוּשׁ רְמָה אִיךְ תַּסְפֵּר לִשְׁה"ר עַל רַעַךְ הַטּוֹב מִמֶּךָ וְכִמָּה קְטִיּוֹרִים מִסְּפָרִים
דַּעְתָּךְ וּמוֹכִירִים עֲוֹנוֹתֶיךָ אִיךְ תִּשְׁנֵא אוֹיְבְךָ וְאִין לֶךְ אוֹיֵב גְּדוֹל מִמֶּךָ גּוֹרֵם רַעָה
לַעֲצֻמָּךְ

צפורן שמיר סימן יג

לעצמך מאבד הן עתק מתורה ומצות ומריח לפי שעה אלילי כסף וזהב איך תחניף ותתבייש מילוד אשה ולא תתבייש ממלך אדיר איום ונורא שופט כל הארץ מלא כל הארץ כבודו איך תשכח יום המות ודין הקבר ויום הדין הגדול והנורא ימי יכילנו והתעלמת מהם ואין מוכרח לבא כמותו :
אשרי אדם שמשים עצמו כשור לעול וכחמור למשאוי וקורא ושונה בכל יום תמיד ושב בתשובה שלימה בכל כחו ולא ישוב לכסלה וישמור עצמו אפילו מחטא קל יבטח בה' וישען באלהיו ישלח עזרו מקדש ויאיר עיניו לאור באור החיים :

ריח כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו. אפשר דרך רמז ותוכחות מוסר (ובמקומות אחרים הארכת בנתיבותי ברמזים אלו ועתה אקצר רמז הרומז על האר"ש) כי הן האדר נברא דשפיר חזי ישתדל הוא עצמו לשום אורחותיו להטיב דרכיו ולטהר רעיוניו להיות כמקדש שתשרה בו עצמו השכינה וכל כלי הקדש יהיו בו בעצמו הא כיצד :

מזבח רמז שיעשה הכנה בגופו מזבח גדול לזבח יצרו וכל יצר מחשבות לבו אלו הן הנשרפין באש יראת ה' אשר תלהט בקרבו והוא אש של גבוה ומצוה להביא מן ההדיוט להתענות בצום ובכי ותיכף משמיא מיהב יחבי אש של גבוה רבוצה כארי בלבו לב טהור וזבח כל יצר הרע והרעים והיו לבער ויקריב קרבנות צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח אוהב את הבריות ומקרבן לתור'. מדות המזבח שלמות ה' אורך ה' רוחב ג' קומה ג' אחד שיהיה כל כונתו ליחד הדודים וכל יום מצוה בהרמת הדשן להסיר שירי השיריים מהרהורי רעים : מנורה כתבו גורי האר"י זצ"ל שכל עניניה רמז לתורה ואפשר לרמזו מקשה שהתורה בא ע"י יסודין תעשה טאליה רמז שאפי' אביו ע"ה ונזר עליו שיהיה ממש אם יגע בתורה יזכה מאליו. זהב טהור שיהיה לשמה. ירכה וקנה גביעיה כפתוריה ופרחיה ה' מינים כנגד פרדס וגימטריאות. כמנה יהיו בהקדמות אמתיות תורת אמת. ו' קנים יוצאים מצדיה ג' ג' נגד ששת ימי השבוע ימי אב"ג. להשאיר הארה משבת שעברה וימי דה"ו להכנת הארה משבת הבא'. והנרות להאיר לו ולישראל מקדושת נשמתו ע"י התורה וכלם פונים לאמצעינר ו' הרומז לשבת קודש וגם רמז למדות שיהיו פונים לאמצעי דרך ממוצע כמ"ש הרמב"ם. גביעים כ"ב לתקן ולהאיר כ"ב אותיות. מנורת המאור להאיר אור התורה ונר מצוה. כפתורים י"א ליחד קבה"י הרומזים ליה שבשם הויה הכוללת :

ארון רמז שיהיה דרופתקא דאורייתא חצ"ר תבונות ברכא דכלה ביה שמעתא אגדתא פרדס וכל חכמת התורה. מדות הארון שבורות אמתים וחצי ארבי אמה וחצי רחבו אמה וחצי קומתו רמז שיהיה בעצמו כלא יודע שכל ידיעותיו שבורות הם לעומק התורה וגדולתה בין בגרסא שדומה לאורך בין בעומק העין שדומה לרחב בין לסוד ושיעור קומ"ה יאמין כי חכמתי. שכורה ולא ידע כדחזי. ג' ארונות ב' של זהב וא' של עץ בתוכם של עץ רמז לגוף וב' של זהב רמז לנפש רוח שצריך להשוותם גוף ונפש רוח גר"ן נכון שהחומר יעשה צורה כשם שהעץ לא היה נראה כי אם זהב וכך הגוף יהיה כמו הנפש והרוח מבית ומחוץ שיהיה תוכו כבדו כמ"ש רז"ל :

כרובים רמז שיהיה כתינוק נקי מחטא כמ"ש רז"ל בן שנה שאול במלכו נקי מחטא כבן שנה. סוככים בכנפיהם רמז שיפרוש כנפיו לתלמידים ודלים בצל כנפיו יחסין :

שלחן

צפורן שמיר סימן יג

שלחן יערוך שלחן לת"ח ועניים מרודים יביא בית. מדות השלחן אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו מקצתן שבורים ומקצתן שלמות שם רמו אורך מדות שלימות שם רמו לשבת שהוא מעין עה"ב שכולו ארוך וכן יו"ט יהיה שלחנו שלם כברכת ה' אשר נתן לו. רחב אמות שלמות רמו להכנסת אורחים ועניים שירחיב לבו ואמות שלימות יהיה שלחן מלא. כוונה רוב זמן שהוא חול המדות שבורות שבחול לא יאכל אלא לקיום הנפש ויהיה נראה כאילו חסירה הסעודה ושבורה וגם יהיה לו לב נשבר שיזכר מחורבן ביהמ"ק כמ"ש בזהר הק' :

כיוור רמו להכין בתוכו מתק שפתים ולהגביר החסדים הרומזים למים וירחצו בדבריו הטובים כל הקפדות ומריבות שבין איש לרעהו ואיש וביתו ירבה שלום ביניהם שעלו מן הרחצה במתק ודשן שפתיו ידעון רצון ורמו שירחצו בתוכחתו החוטאים מצואת עונותם ויטהר :

יבין ובוועו רמו שיהיו לו שני עמודים חזקים כראי מוצק ועיקרים גדולים לישר עניניו וכל מעייניו האחד יכין אל יהי מהיר בשום דבר כי פרי המהירות חרטה ולכן יתישב בכל דבר ויהיו כל עסקיו ודביו בהכנה דרבה הכנת גוף ונפש בלי חפזן ומהירות כי כאשר יתישב ויהיה מתון מתון קודם שידבר או שיעשה שום דבר ביראת ה' על פניו אז יהיו כל מעשיו מתוקנים לשם שמים. והשני בוועו רמו שיאגור כעסו ותוקפו בו בקרבו וזהו ובו עז ולא יכעוס על זולתו ובני ביתו כ"א יכעוס על עצמו אשר עונותיו המו אלא שיעשה נגד רצונו וזהו בו עז שהקושי שיבא לו הוא הגורם וגם רמו שיהיה מלא תורת אין עז אלא תורה וזהו בו עז שתדיר יחשוב בתורה אף כשמתעסק בצרכיו והולך לדרכו כמשו"ל (ועוד הארכת ברמזים אלו בס"ד) וזה רמו הכתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ממש אימתי כשיהיה להם מדות והנהגות הדומות לכלי הקדש ויש ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו אשר הכל רומז למדות טובות תרומיות וכן תעשו בעצמכם תבנית כל רמז משכן וכליו וזה יהיה מקור להשראת שכינה ויתקיים ושכנתי בתוכם : טוביה לדוכי להתעורר תדיר ליראה את ה' ולעסוק בתורה ומצות ומוסר מלכים בספריהם הקדו' יחפז על דלתותם ישקוד וגמירי הבא ליטהר מסייעין אותו. והיתה עמו השמחה במעונו להיות עובד ה' אלהים חיים :

בילא' ומרומם על כל ברכה ותהלה ילא' :

עבודת חלק שני הקודש

הנקרא

קשר גודל

סימן א'. לקום באשמורת. כל שהיא תפארת :

א מיד כשנעור ואמר מודה אני לפניך מלך רחום שהחזרת בי נשמת בחמלה רבה אמונתך יהי' שיהא לבי נכון ומסור בידך ולא אכעוס ולא אכעיסך ואיצ נט"י ויא' שצריך (סידור ה' יעב"ץ ד"מ) :

ב מיד ישול ידיו כראוי ואע"פ שאינו רוצה לקום יכול ידיו ברכי סי' א' ולא ישול ממשרתת נדה כי הוא בא לדחות הסמ"א ודבקתו הרעה (אהרונים) : ילבוש

ג ילבוש כראוי וטוב שיקום מעומד וקימת חצות מכניע יצה"ר (שם):
 ד לא ילך ד' אמות בלי נטי' והוא דבר חמור הרבה מאד ואם כלי הרה"צ הם רתקים
 ילך פחות פחות מר"א (שם):
 ה מי הנשילה אסור לברך ולקרות נגדם אלא ישפכם או יכסם (שם):
 ו תיכף יברך כל הברכות מברכות ענ"י עד ואני אברכם. האר"י ז"ל:
 ז וזה אחר שלבש כראוי ובעורו לובש לא יהיה לובש ומברך כי אין לעשות אף דבר קל
 בעורו מברך כמ"ש ז"ל:
 ח אם הוא לילה יאמר וידוי וסדר תקון חצות להאר"י ז"ל וזמן חצות י"ב שעות אחר חצי
 היום. ברכ"י סימן א':
 ט אם אינו יכול לעמוד עד אור הנזקך יישן שינת עראי ולא יסור מלבושיו שלא יכנס
 בספק לברך הברכות פעם אחרת עיין ברכ"י סימן מ"ז:
 י חייב לקום באשמורת הוא בכל מקום ולכל אדם. מחזיק ברכ' ס' א':
 יא יכול לשתות קאפ"י בלי סוקאר באשמורת ואפילו אם האיר היום קודם תפלה.
 ברכ"י סימן פ"ט:

סימן ב. דיני ציצית הנצרכים ירדו כרוכים:

א שיעור הטלית שיקף הראש וגוף האדם פנים ואחור עד תחזה. ברי' ס' ט"ז:
 ב ילבוש טלית קטן על החלוק וישן עמו ולא יסורנו כ"א כמרחץ שם ס' ח':
 ג יסיר הציציות תמיד ואם מסובכין קצת אסור להפרידם בשכח. גן המלך סימן ס"ה:
 ד יכרך להתעטף בציצית הבי"ח בניקוד שו"א. ברכ"י סימן ח':
 ה אחד שבירך יתעטף בטלית. אחרונים דלא ככית יעקב. ויהיה הטלית בידו קודם
 ברכה. מחב"ר סימן ה':
 ו עטיפת ציצית מעומד ויכרך מעומד:
 ז צריך להסתכל בציצית ולחשוב באילו יש בו תבלת דאותה הארה לא נפסקה. ברי' סימן ח':
 ח בענין כסוי הראש בטלית נהרא נהרא ופשיטה ולכל הדברות בעת שיכרך יתעטף כדי
 הלך ד' אמות כעטיפת הישמעאלים ואח"כ ינהיג כמנהגו. מחב"ר סימן ח':
 ט נקב שבו הציצית לא יהיה רחוק יותר מג' אצבעות דהיינו אמה קמיצה ורת. מחב"ר
 סימן י"א:
 י חוט א' שנפסק בלו פסול ואם נפסק חוט מארבעה במקום שתלויים בנקב פסול שם ס' י"ב:
 י"ג מי שגזרמן לו ציצית ותפילין בעור שאומר פסוקי דזמרה יכול לברך בתוך המזמורים
 (ברי' סימן נ"ג) אבל לא יברך כשיסיים פסוקי דזמרה קודם ישתבח אלא בין ישתבח
 ליוצר. ש"ע שם:
 יב הלן בטליתו בלילה איצ לברך עליו בבקר אחרונים בסימן ח':
 יג לא יגרור הציציות ואם טליתו ארוך יתחוב הב' ציצית שלאחוריו בחגורתו מאחוריו.
 ברי' סימן כ"א:

סימן ג. קצת דיני תפילין החלו עולין:

א ילבש טלית גדול ואח"כ ילבש תפילין הגם שטלית קטן כבר הוא עליו תמיד. ברי'
 סימן כ"ה:
 ב ההולך בדרך יזהר ללבוש תפילין דיד וראש ולא יכשל מצוה גדולה וחמורה מפני לעג
 השאננים אך יעשה כל הבא בידו שיהיה בצנעה ויש מי שכתב דינים של יד לבד
 שם סימן כ"ו:
 ג אם שכח ולבש תפילין של ראש קודם של יד איצ להסירה אלא ילבש של יד. שם
 ושיורי ברכה:
 ד וישתדל שבכים התפילין יניה של ראש ואח"כ של יד כדי שיפגע בשל יד והנכון שהכים
 יהיה רחב שיהיה של ראש ושל יד פנים בפנים אך של יד תהיה יותר מיומנת
 ומזומנת ברי' סימן כ"ה:
 ה כשמניח תפילין של יד על הקבורת במקום הנחתן יברך ואח"כ יהדקם ש"ע סימן כ"ה:
 ו אסור להפסיק בדבור בין של יד לשל ראש ואם הפסיק מברך על ש"ר על מצות תפילין. שם:
 ז אתר שמהדק תפלה של יד יקשור היוד עם התפלה וממשיך הרצועה אצל הזרוע אבל
 בקבורת לא יעשה שום כריכה. ברי' סימן כ"ה ושיורי ברכה שם:

קשר גודל סימן ב ב

ה אחד שיכרחך כריכות סביב לזרוע יניח של ראש ברי שם.

גם אין להוציא תפלה של ראש מהתיק עד שתהא תפלה של יד מונחת שויע שם :

ו יניח קציצה של ראש מיושבת ומושכבת ומתחלה עיסרי שניר הפרדת יניח התינוא :

שירי ברכה סימן זך :

יא השתדל שברצועות יהיה לצד חוץ ולא יתהפכו (שיע סי זך) ויש מי שכתב שישו רס מבית ומחוץ :

יב כשנניח תפלה של יד נוהגין להאפיל במלית על הזרוע וכן תפלה של ראש ז יך

לכזותה (ברי סימן דך) :

יג יש לזהר שלא תזוז יד של הקשר מהתפלה (שיע סי זך) ולא תזוז לעולם אפי' בהיתם

תוך הכים . מהרי צמח :

יד יניח של יד מיושב ושל ראש מעומד ויכרך על אצבעו הנקרא אמת ג' כריכות א' במרס

ב' וב' במרס ג' . הארי צמח :

טו אם הפיך בין יד לראש צעניית אמן ידיעבר איצ לברך על של ראש . אחרונים .

טז מי שטעה וברך על תפילין שיי על . יות יצא . כהבר סימן כ"ח ועיש מה משמש

אם הוא אשכנזי :

טז"ב לא יסית דעתו מהתפילין ואינו רשאי להסית ביא העיד שהוא עוסק בתורה צו בתם לת

ית ומאוד צריך להזהר בזה ועונשו גדול ריל מחבר סימן כ"ה :

יז אחד שקיעת התמה יש להסירן תיכף . ברי סימן ל' :

יח אם חירך על תפילין בלילה או שזכר שהוא יום והוא לילה איצ לברך אחיכ כשיע

ומנן ים :

יט ע"פ רמ"י חזקת והארי זיל חייב להניח תפילין של רימ"י ב"ח ותרתי איתנהו ולא משהם

פסק ח"י :

כא אם יש בעיר בני אדם אשר מניחין של רית עם רש"י יניחם אשר נגע אלהים ב .

ואין בזה יורהא :

כב אם מוכרת לכסותם בכובע שפיר דמי :

כג אם מתפלל בתפילין של רש"י ומסלק ומניח של רית לא יברך על תפילין של רית :

כד לבש של רית בחושבו שהם של רש"י והתפלל בהם וכאשר סלקם ראה שהם של רית

אחיכ יניח תפילין של רש"י ויברך עליהם :

כה אף שאינו מברך בשל רית לא יפסיק בין תפילי יד ליד לתפילין של ראש :

כו והנכון להניח שתיהן כא' בתפלת שתית וכוז צריך לעשות :

כז במנחה יניח תפילין של רית לבר :

כח במנחה ערב שבת לא יניח תפילין :

כט במנחת ראש חדש יכול להניח תפילין :

ק בריח לא יסיר התפילין עד שגמרו קריש בחזרת סית בהיכלו (מאות כ' ע"כ תמצא

בהים שאל סימן א') :

לא לא יא דבר חונץ בין תפילין לבשרו ובשוית פני ארי חדש ממש סימן ו' כתב דאן

לבן שמבזקין כיון שהוא לבני אנו חוצץ ואני אמרתי בהפזי דיש להשיב ממש בברי סימן

כז דאז' דבר שאינו חונץ יש לדקפיד דבעינן על בשרו ממש כבגדי כהונה עיש ציע בדבד :

סימן ד' . חל . תפילין בסדר וזמן שיהיה רגילין :

א קודם שיחלון ילמוד בתורה אם מעט ואם הרבה וצריך ללמוד ארבע שבתפילין וז'

בבר הם בקיש וילמוד קדש והיה כי ביאך מחבר סימן כז ושם בקיא סימן ליד :

ג כשיש טילה אין לחלוצ עד אחר הטילה מגיא סי' כ"ה :

ד נהגו שלא לחלוצ עד אחר קדושת וזא לציון שיע סימן כח . וביום שיש ס'ת עד שיחווית

סית להיכל (שם) והנכון עד אחר אמירת עלינו לשבת ועל כן נקוה לך הארי צמח .

ה יש בזה סוד וגם אשר לא ידע יגה כן כי עושה רושם למעלה בכונה הכללית לקיים מצות

יתברך . ברי שם :

ו כשתולץ התפילין או יסיר קודם ג' כריכות האצבע ואחיכ תפילין של ראש ביד שמצלי

ומעומד גם הסיר כריכות האצבעותיו מעומד עיין בצפורן שמיר סימן ב' :

ז ואחיכ יחלוצ של יד מיושב וסימך כאשר יחנו כן יסעו :

ח מרח אם תפיד התפילין ותתפלל סוף ושמע תורת המוסף וענת קדשת כתר וחדש

לכ

קשר גודל סימן ד ה

לבש ת צדיק ושמע שאומרים ערת ישראל כתר יסלק התפילין ויענה קדושת כתר מחבר סי' כ"ה

סימן ה. ברכות של שחר וברכת התורה כי טוב סתרה מסחר:

א עשתי אם היה נעור כל הלילה לא יברך עשתי ברי' סימן מ"ז:

ב אשר יצר אם לא עשה צרכו לא יברך בבוקר ואם עשה ועבר זמן מה ולא בירך שוב לא יברך שם סימן ו':

ג שתה סם המישלשל יברך בכל פעם שם סימן ד':

ד הטיל מים ונמלך והטיל פעם אחת לא יברך רק פעם א'. שם:

ה הטיל ונמלך והטיל ונסתפק אם בירך לא יברך (שם ומחבר וכן הסכים הרב המגיה בשלמי צבור ד' מ"ה ע"ג):

ו אלהי נשמה יברך תיבה אחר אשר יצר הארץ זלה"ה:

ז אין למהות ביר הנוהגים שלא לסומכה הרב המגיה בש"ע שם:

ח אין לומר שהורה היא רק שהורה אתה בראת כו' כן נהגתי מנעורי מטעם דעל הרוב חטאה ואיננה שהורה ואחזיר גנפ' שליבי צבור וראיתי להרב ז"ל ד"ו שכתב לדלג תיבתה היא מטעמים אחרים ולא כתב בפירוש טעם כעיקר ואכמיל:

ט אם בירך מחיה המתים במקום אלהי נשמה יוצא פ"ח סימן מ"ז:

י וך מי שאיחר לבא לבהיכ והוכרח להתפלל יוצר ועמידה עם הצבור שאחר תפלה אומר

ברכה השחר לא יאמר ברכת אלהי נשמה שבכר יצא בברכת מחיה מתים שם סי' נ"ב:

יא הנותן לשכוי יש לברכה אחר חצות כשקם באשמורה אף שלא שמע קול התרנגול עם

שאר הברכות אף שלא נתחייב בהם מחבר סימן מ"ז וכן מצאתי בס' הפרדס כי

שהשיבו מן השמים לרבינו יעקב ממרו' שאפילו לא שמע תרנגול וכיוצא (יברך):

יב הרש מברך הנותן לשכוי (אחרונים) וכן עיקר ודלא כמו"ק ומטה יהודה שכתבו איפכא:

יג סומא לביע' יברך הנותן לשכוי. אחרונים ופשוט:

יד פוקח עורים סומא נמי מברך פוקח עורים שיורי ברכו סימן מ"ז וכן העלה המגיה

בש"ע דמ"ה ע"ב ע"ש:

טו היכא דביעי לומר פוקח עורים ומעיה ואמר מלכיש ערימים ותוך כדי דבור אמר פוקח

עורים יצא ירי פוקח עורים פנים מאירות ח"א סימן נ"ח ונעלם מתר' המגיה בש"ע

דמ"ח ע"ג ואכמיל:

מז זוקף כפופים אם בירך זוקף כפופים קודם מתיר אסורים לא יברך מתיר אסורים ש"ע סי' מ"ז:

מ"ב הנותן ליעף כה צריך לאומרה ויש לאומרה אחר מלכוש ערומים ברי' ושיב סימן מ"ז:

יח המכין מצעדי גבר ואח"כ שעשה לי כל צרכי חשיש בסידורים וי"א כמ"ש בש"ע ע"ין

במ"א ואחרונים סימן מ"ז:

יט שעשה לי כל צרכי אין לברך בט"ב וביוצא אף שלובש מנעל של לבדים והאכל

מברך אף אם הולך יחף כן נ"ל אחר שראיתי מ"ש הרב המגיה בש"ע דף ג' ער דף

ג"ג יעשיב וכן המנהג להולכים אחר עקבות הארץ ז"ל:

כ שלא עשני גוי אם בירך שעשני ישראל במקום שלא עשני גוי בדיעבד יצא ולא יברך

שלא עשני עבד אמנם יאמר שלא עשני אשה הרב המגיה בש"ע דנ"ד:

כא שלא עשני אשה אם בירך שלא עשני אשה תחלה יכול לברך אח"כ שלא עשני גוי

ושלא עשני עבד (ברי' סימן מ"ז וכן הסכים הרב המגיה בשלמי צבור שם):

כב נשים מברכות שלא עשני גויה שלא עשני שפחה בשם ומלכות אחרונים בס"מ מ"ז

ודלא כהר' יעב"ץ בסידורו שכתב בלא שם ומלכות:

כג נשים מברכות שעשני כרצונו בלי שם ומלכות. פ"ח שם:

כד גר לא יברך שלא עשני גוי. ברי' סימן מ"ז:

כה אם נסתפק אם בירך ברכת התורה לא יברך. מחבר סימן מ"ז:

כו גר יכול לברך אשר בחר בנו. הרמב"ם באגרותיו:

כז אם קראוהו לכ"ת קודם שבירך ברכת התורה לא יחזור לברך ברכת התורה שבכר

נפטר מברכת ס"ת. סי' קל"ט:

כח ברכת אשר קדשנו על דברי תורה והעירב נא שתי ברכות הן ועכ"ז יאמר והעירב נא.

האר"י ז"ל:

כט לא יקרא פסוק אפי' דרך תחינה קודם ברכת התורה. סי' מ"ז.

ל הנוהגים קודם כל מצוה לומר פסוק ויהי נועם לא יאמרוה קודם ברכת התורה. ברי' שם:

הנוהגים

קשר גודל סימן ה ו ז

ל'א הנהגים לומר פסוק וארשתוך לי באמונה כו' אחר לבישת תפילין לא יאמר אם לא ברכו ברכת התורה. צפורן ישמיר סימן ב' :
 לב חייב אדם לכרד ק' ברכות בכל יום להגן על צ"ה קללות שבמשנה. תורה ובתיב גם כל חלי וכל מכה הרי ק' (רבינו הרב הרוקח סי' ש"ד ונעלם מהר' פנים זואירות בס' כתנות אור פרשת נצבים שכתבו מדעתו וגם אני הדל הבאתיו משמו בקונט' פני דוד ומהביר סימן מ"ו וגם הרב המגיה בשלמי ציבור דמ"ב כתבו ממהביר בשם כתנות אור ע"ש והם דברי רבינו הרוקח) :

סימן ו'. קצת דיני זמן ק"ש שמוע תשמע:

א מ"ע לקרות שמע מעט קודם הנץ החמה שיסיים ק"ש וברכותיה עם הנץ החמה ויסמך התפלה עם החמה ומי שיוכל לכיון לעשות כן יזכרו מרובה מאד סימן ח"ן אך הוא יכול לעשות מצוה כתקונה שלא ע"מ לק"ש :
 ב אם לא קראה כאמור ימחר לקרותה במהרה כל מה שיוכל ונמשך זמנה מעלות השחר עד רביע היום. שם :
 ג יש מתעצלים וקורים ק"ש לבד שלא יעבור זמנה ואח"כ ישנים והם טועים כי הם קורים ק"ש בלא תפילין והם מעידים עדות שקר בעצמם כמשחז"ל :
 ד ואם אינו יכול להתפלל עם הצבור כי ראשו ואזניו כבדים יקום וילבש טלית ותפילין ויכרך כרכות השחר ויקרא ק"ש ושוכ יישן דרך עראי ויזחר שיקום קודם שעה ד' שאחר כך לסברת ש"ע הפסיד ברכות ויצר וק"ש :
 ה מי שאין לו ציצית ותפילין וכמעט שעובר זמן ק"ש אף אם אפשר שאחר כך יביאו לו טלית ותפילין יקרא ק"ש וברכותיה קודם שיעבור הזמן וכשיביאו לו טלית ותפילין ילבש ויקרא ק"ש או מזמור (אחרונים) :

סימן ז'. זמן תפלה ואביזרא ודיני פסוקי דזמרה:

א זמן תפלה עם הנץ החמה דכתיב ויראוך עם שמש. סימן פ"ט :
 ב אם התפלל משעה שעלה ע"ה והאיר פני מזרח שהוא שעה וחמוש קודם עלות השמש יצא. שם :
 ג מאד קרא תגר על אשר בימי הסליחות לבתחלה מתחילין להתפלל קודם ע"ה ומסיימין קודם הנץ החמה. (אחרונים) :
 ד לא יתפלל אלא באימה והכנעה. סימן צ"ג :
 ה לא יתפלל בעצבות רק בהכנעה גדולה באימה ויואה אך בשמחה בעכר המושמש רבו בשמחה יתירה ועיקר המעלה והשלימות תלוי בזה להיות שמח וזולתו ית הוידוי. האר"י וצ"ל :
 ו אל תעש תפלתך קבע אלא דחמים ותחנונים ודע לפני מי אתה מתפלל :
 ז לא יתפלל במקום פרוץ כי כאשר יתפלל במקום צניעות חלה עליו אימת מלך ולבו נשבר. סימן צ' :
 ח במקום שנעשה לו נס וניצול מהסכנה אף שהוא פרוץ מותר להתפלל. הרב המגיה בשרמי צבור דף נ"ח ע"ב :
 ט בשדה בין האילנות ערי להתפלל. שם :
 י עוברי דרך מתפללים בשדה בכל גווא. הרב מגן אברהם :
 יא מקום מוקף מחיצות אף שאינו מקורה שפיר דמי. בר"י שם סי' צ' :
 יב לא יאמרו הזמירות במרוצה כי אם בנחת. סימן נ"א :
 יג המוטה לומר זמירות בנחת ועושה שיאמר במרוצה נענש. סימן הגן :
 יד צריך ליתן ריוח בין הדבקים בפסוקי דזמרה כמו בק"ש. סימן ס"ה :
 טו דברים שבכתב אי"א רשאי לאומרם על פה ואם שגור בפיו מותר. סי' מ"ט וע"י בר"י :
 טז להוציא אחרים י"ח אף שגור אסור לומר על פה. בר"י שם :
 יז מנהג האר"י ז"ל לומר כל הזמירות מחוץ הסידור ולא על פה ובנחת בהכנעה וכל פסוק בטעמיו ומשנה בניגונה וביום שבת מרים קולו מעט יותר מבחול בנעימה לכבוד שבת :
 יח הירא את דבר ה' יאמר בקול שיוכל לבטא בשפתים האותיות כתקן. שתי ידות דק"ט :
 יט קודם זמירות ותפלה יקבל עליו מצות ואהבת לרעך כמוך ויכוין לאהוב כל אחד מישראל בנפשו. האר"י וזה"ה :

כ קודם שיגנס לבית הכנסת יתעכב בפתח ויכוין כי ירא מאד להכנס בהיכל המלך כי אם בזכות אבות ויאמר ואני ברוב חסדך (אברהם) אבא ביתך אשתחות אל היכל קדשך (יצחק) היראתך (יעקב) וקודם שיכנס יאמר פטוק זה בבית אלהים בהלך ברגש והאומרים אחר שיכנס בבית הכנסת מועה. האר"י ז"ל:

כא קודם פרשת התמיד יהיה רצון במקום שיבנה בהמ"ק צ"ל שתכנה בהמ"ק כי כביכול הוא יבנה בהמ"ק (הר"ם ד"ל בעבודת מוקדש):

כב א"צ לומר הקרבות מעומד. ברי" ס' א' ומחבר סימן מ"ח:

כג יש לומר קודם קריש הורו ואם לא יש מגין יאמרו וזורו אל נקמות ארוממך ה' מלך וקודם ברוך שאמר יאמרו קריש. הרב המגיה בשלמי צבור דס"ד:

כד אין להפסיק כ"כ בין אמירת פ' התמיד כו' להודו דזה המזמור נתקן על כי בתמיד של שחר היו אומרים מהודו עד ובנביאי אל תריעו ובתמיד של בין הערבים משירו לה' כל הארץ עד והלל לה' ולכן אין להתעסק ולהפסיק ביניהם כמו שנוהגים (שם):

נכון שלמה

כה צריך לומר הנוסח של פ"ז תיבות והגם שהציבור יאמרו הנוסח אחר הירא את דבר ה' יאמר כינו לבין עצמנו הנוסח של פ"ז תיבות מחבר במ"א סימן נ"א:

כו אם סיים ב"ש קודם החזן עונה אחריו אמר אבל אם סיים בבית אחת לא יענה אמן ס' נ"א:

כז אם החזן סיים ברכה אחת והוא סיים עמו ברכה אחרת מותר לענות אמן מג"א ובר"י שם וכן הסכים הרב המגיה הנז' דס"ז:

כח מותר לענות אמן אחר ברוך שאמר. האר"י ז"ל:

כט מדבריו משמע דבאמצע ברוך שאמר לא יענה אמן ונראה דכונת הרב היא על אמן דברכות דלא יענה באמצע דב"ש קודם התלמוד. ברי" סימן נ"א:

ל אבל יכול לענות קדושה וברכו וקדיש מידי דהוה אקיש וברכותיה דעונה באמצע הפרק. הר' המגיה בש"צ דס"ז ע"כ ודוק היטב ואכמ"ל:

לא אין להפסיק ברבור משיתחיל ברוך שאמר עד סוף תפלת י"ח. ואפילו לצורך מצוה אין לרבר סימן נ"א וגם אין להפסיק בשתיקה:

לב מ"ש לא יפסיק אפילו לקרות פסוק שמע ישראל עם הצבור אלא יאמר התיבות שאומר בשעה שהצבור אומרים פסוק שמע בניגון הציבור שיהא נראה כאלו קורא עמהם. ש"ע סימן ס"ח ודלא כב"ח וט"ז:

לג הנצרך לנקביו אל יתפלל ואם יעבור זמן תפלה בצבור ויכול לעמוד עד פרסה שרי פתח עינים ד"ט. ואם הוצרך לנקביו בתוך פסוקי דזמרה וחזר יטול ויברך אשר יצר ויניח ציצית ותפילין ויברך עליהם גזיר:

לד ויוכל לענות כל אמן באמצע פסוקי דזמרה אחרונים. ובתן שקראוהו לעלות לתורה ולג"כ עולה וקורא ונושא כפיו. סידור ה' יעבץ:

לה אם לא היה מגין ולא אמרו קריש יכולים לומר קריש בתוך פסוקי דזמרה ולכתחילה צריך להמתין קודם ב"ש שלא יתחילו עד שיהיה מגין ויאמרו קריש כנ"ל ודלא כמי שאמר:

לו וה"ה קריש שאומר לפני הודו אבל אם זה הקריש הוא על מה שאמרו תהלים קודם ומירות לא יאמרו קריש. פני יהושע סימן ה':

לז מזמור לתורה יאמר בניגון. סימן נ"א:

לח יוכל לומר מזמור לתורה מיושב דלא כמהר"י מרוק ז"ל:

לט פסוקי יהי כבוד נתקנו בחכמה עמוקה נפלאה וכן כל תקוני תפלת הרב יעבץ בסדרו וזה מבואר לרואה. כונת האר"י ז"ל:

מ פסוק והוא רחום וכפר עין יאמר אפילו בשבת וי"ט. מחבר"י סימן רס"ז:

מא ה' מלך שבפסוקי יהי כבוד א"צ לעמוד דלא כהר"י בסידורו ע"ש:

מב אם לא כיון בפסוק פותח את ידך צריך לחזור ולאמרו וא"צ לחזור כל המזמור ברי" ס' נ"א:

מג ויברך דוד יאמר מעומד ובאמרו ואתה מושל בכל כתיבת בכל יתן ג' פרוטות הב' בבית אחת והשלישית אח"י. האר"י זצ"ל:

מד אם לא בא מגין והם ממתינים עד שיבא לא יאמר ישתבח אלא ימתין עד שיבא מגין ואח"כ יאמר ישתבח וקדיש. סימן נ"ג:

קשר גדול סימן : ח ט

מה והוא לשלית ציבור אבל יחיד יאמר ישתבח מיד . מגיא שם :
כו לא יאמר ישתבח אם לא יאמר ב"ש והשתבחים שבו נאמרים בלי הפסק . וזהו הקדוש ?
מז לא יאמרם בנשימה אחת כי ציל בנשימת כסדר שבתו של מלך . הרב יעקב בכדורו :
מח המספר בין ישתבח ליוצר עכירה היא :
כט חי העולמים בטה . ברי' סימן ר"ז :

סימן ח' . דיני קדיש ודבר שבמנין כחדא שריין .

א צריך שקודם אשר יאמרו קדיש לפני העדה יאמרו דברי תורה כגון בשחר ישתבח
 במנחה אשרי בלימוד ר' חנניה או איהו מזמור . בית דוד סימן ל' ואחרונים ועין סי' ש'
 בשוירי ברכה סימן נ"ז מרב עמרם גאון :

ב נהגו בסוף כל לימוד לומר רבי חנני' כו' שיהא נחשב קדיש על האגדה הגם שאמר
 על תנ"ך ומשינה וגמרא וזהו . ברי' סימן נ"ה :

ג אין לומר קדיש כי אם היכא דתקון בתפלה או על לימוד אבל על תפלות שתקן ר'
 סעריה ותהנית של רחמים לא יאמר קדיש . הרמב"ם בתשובה הנקרא פאר הרוד סי' ק"ל :
ד גם על המזמורים אומרים קדיש ואדרבה קדיש על תהלים הוא מכלל הקטגוריות ומנין
 סמיה . ברי' שם ושוירי ברכה י"ד סימן שע"ו :

ה כשם שאמר לעבור נגד המתפלל כך אמר לעבור נגד האומר קדיש . ברי' שם .
ו חרש המדבר ואינו שומע או שומע ואינו מדבר מצטרף . סימן נ"ה וע' באחרונים :
ז שכור שאינו יכול לדבר לפני המלך אין מצטרף למנין . שם :

ח ישן לצרפו יש להחמיר להעירו ולצער עד שיהא לפחות מתנמנם . אחרונים :

ט כשם שאין להרבות בברכות כך אין להרבות בקדישים . אחרונים והרמ"א ז"ל תיקון
 במדרשות שהיו אומרים הרבה קדישים שלומדים מעט נוסף א' ואומרים קדיש וכן
 עוה"ד מזהיר גם אה"עני גם את השלישי וכיוצא שלא יאמרו כ"כ קדישים . (וזנן אלהים כסופו) :
י קטן כן י"ג שלמים כיון שהתחיל יום שגולד בו מקרי גדול ואין מרקדקין לבדוק אם
 הביא שתי שערות . שם ואחרונים :

יא קדיש בתרא לא יאמרנו אלא גדול אבל שאר קדישים יכול לאומרם אפי' קמן שלא
 הגיע לחינוך . בית יהודה סימן כ"ב :

יב מי שעומד אחריו בהכ"ז וטראה להם פניו כן התלון מצטרף לעשרה עין במחבר סי' נ"ה :
יג וזנן אינו מצטרף לעשרה . אחרונים :

יד כל קדיש שתפשו מעומד צריך שיפא עומד אך אם היה יושב איצ לעמוד . הארי' ז"ל וצ"ל :
טו קדיש קדיש עם החון ולכן אין לגנן הקדיש עם החון כשנגנן הקדיש החדש הביאו
 שדי' צמור דמ"א :

טז יחבר לעלמי עלמיה לעי' . מכל ברכתא . כונות הגדלי ז"ל שסדר הרב טהרית
 יי"ל יל"ה :

טז אמר אמר שמה רבא אמר קאי לעיל ומתחיל השבח יהא שמה רבא וי"א שיפסיק
 קצת בין זמן ליהא שמה . אחרונים סי' נ"א :

יז יאמר יהא שמה רבא בנשימה אחת . אחרונים סימן נ"א :

יח כצארי' וזהו יתגדל לא יאמר סוף . עתה יגדל נ"ג כו' . הארי' ז"ל ועין ברי' :
יט השאן וזהו ק' יש תתקבל פוסע ג' ככיות ואומר עושה שלום במרומיו . מטה יהודה :

סימן ט' . קצת דיני עניות אמן ואבירה . למען ירוץ הקודא :

א יחד בעד לענות אמן ובכונה כי אין קץ לעונש מבזה עניית אמן ומאבד עניית . וזהו
 הקדוש והארי' ז"ל :

ב לא יענה אמן חטופה דהיינו כאלו האלף נקודה בחטף וכן לא יחטף לענות קודם
 שיסיים המבורך . סימן קכ"ד :

לא יענה אמן חטופה שאינה נכרת הנו"ו . שם :

ג שא יאמר אסאין או אמני ואין הנו"ן דגושה ולא נר"ו"ה . הרמ"ל ז"ל :

ד לא יענה אמן יהומה שאינו שומע בברכה וזאפילו יודע באיזה ברכה עומד ואפילו אינו
 כותיב : גם הכרכת הוא להוציא הרבים י"ח וכל ברכת התורה וברכת הנהגין אם יורע
 הכרכת שהוא מבורך יכול לענות אמן . בית סימן קכ"ד :

ה אם כוונתו שהוא מתפלל סיים ש"ך ברכה וקודם שכלתה עניית אמן מסי רוב הצער
 . י"ט תהיה רונה בטהן אמן . סימן קכ"ד :

קשר גדל סימן ט

ה יענה אמן לא עביה קילו יותר מהמברך. שם:

ה לא יענה אמן קצרה ולא ארוכה יותר מראי. שם:

ט בברכת השבח כגון ברוך שאמר וישתבח וג' ראשונות כר אמן אמת הדבר ובאמצעיות וביוצא כונת אמן אמת הוא וכך יהיה. שם ואחרונים וע' שלה באורך:

י יענה אמן ישיר בקול בכונה וכו'. סימן נ"ז מהשי"ם וזה"ק:
יא סי שנודמן לו לענות אמן על שני דברים יאמר אמן. הלכות קטנות ח"א סימן פ"ה:

יב אין עונים אמן כלל אחר שום ברכה מברכות קיש אלא אומרים עם השי"ם מלה במלה כל ברכה וחתימה ואין להם לענות אמן. ב"י סי' נ"ט:

יג ומה תבין שאין לענות אמן אחר יוצר הטאורות נמי לדודן. ב"י סי' ס"א ובית דוד סי' נ"ט ומטה יהודה סי' נ"ט:

יד לקדיש וקדושה וברכו ותיבת מרים מפסיק אפי' באמצע פרק שבק"ש. סימן ס"ז:

טז אבל לא יפסיק לברך ברכת רעמים. מחב"ר:

טז ולא יפסיק לענות על שום אמן דברכות. כן הוא דעת מרן:

טז אין להפסיק בין י"ח ליהיו לרצון אבל בין יהיו לרצון לשאר תחנונים פוסק לקדיש וקדושה וברכו ולאמן דשאר ברכות ט"ז וכן ג"ל ודלא כחולק ע"ז:

ק י"ז אם נודמן לו לענות איש"ר ומודים או קדושה ואם יענה זה יבטל זה יענה איש"ר דעדיף. שו"ת שי לבואר סימן ט':

יט אם התחיל לענות קדושה לא יפסיק מפני איש"ר. פרי"ח:

כ כשאומר השי"ץ ברכנו בברכה הטשולשת אין לענות אמן אלא כן יה"ר ואין למחות בעונים אמן. סימן קכ"ה ומחב"ר:

כא אין לענות אמן אחר ברכתיו אלא אחר ב' ברכות או יותר שהם סוף ברכות כשפוסק יאמר אמן אפילו אחר ברכת עצמו כגון אחר יהללך ואחר וישתבח וה"ה אחר ברכת ההפטרה. סימן רט"ז ובר"י:

כב אם היו עשרה במקום אחד ואומר קדיש וקדושה אפילו מי שאינו עמהם יכול לענות וצריך שלא יהא מפסיק טנוף. סימן נ"ה ובית דוד:

כג השומע א' מישראל מברך א' מכל הברכות אף שלא שמע כולה אף שאינו חייב באותו ברכה חייב לענות אמן. סימן רט"ז:

כד אין לענות אמן על ברכת אפיקורוס או כותי או תנוק כשלומד הברכה לפני רבו או ישראל המשנה המטבע של רז"ל. שם ודלא כמי שמסל:

כה יש לענות אמן בין ברכת אשר קדשנו על דברי תורה לוהערב וכמו שכתוב לעיל:

כו אין לענות אמן בברכה ראשונה דהפטרה בין אשר בחר בו ובין הבוחר בתורה וכו' רק בתשלום הברכה דהכל ברכה אחת. מהרי"ט:

כז כששנים וג' אומרים קדיש יחד ואחד מקדים יענה אמן על הראשון ויעלה לכולם כו' ואם יש הפסק יענה על כל א'. הלק"ט ח"ב סי' מ"ה:

כח כשמתפללין בעזרה בב' או ג' מקומות ואינן שוים וא"א לענות יחד קדיש יענה על קדיש ראשון. ב"י סי' נ"ז:

כט שי' מסיים מנן אברהם ותיכף התחיל אתה גבור לא יענה אמן. ב"י סי' קכ"ל ועונש ביטול אמן או הוא על השי"ץ. תרומ"ל:

קשר גודל סימן י יא

סימן י. דיני יוצר אור. בעזר אדיר ונאור:

א אם אמרו קדיש וברכו בעשרה והלכו קודם שיתחילו יוצר משלימין עד התפלה. מטה יוסף ח"ב סי' י"ב:

ב אם התחיל קדיש או קדושה בעשרה ויצאו קצת גומר הקדיש או קדושה. סי' נ"ה:

ג אם טעה ואמר אשר בדברו מעריב ערבים ונזכר תיכף ואמר יוצר אור וסיים יוצר המאורות יצא. סי' נ"ה:

ד אם לא נזכר עד שגמר אהבת עולם לא יפסיק ואומר ברכת יוצר עד אחר תפלת י"ח. משפט צדק ח"ב סי' ס"ב:

ה יאמר ובטובו מחדש בכל יום תמיד. האר"י ז"ל:

ו יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם. כן צ"ל האר"י והרד"א:

ז רצון קניניהם כצ"ל מהר"א די בוטון סימן א' וכן הסכים הפר"ח הל' ר"ח:

ח הגדול הגבור אם נסתפק אם עומד בהגבור והנורא קדוש הוא שביוצר או בברכת אהבת עולם הגבור והנורא בטחנו אינו חוזר לברכה ראשונה ואומר בטחנו. גי"ר סימן י"א וכן הסכים מהר"ח א"י בד' בכ"י דלא כס' פרי

הארץ ועי' שו"ת קרית חנ"ד סי"א:

ט קדושה כולם כאחד הוא בשורק ונמשך כלם כא'. האר"י ז"ל:

י קדוש קדוש קדוש צ"ל מיושב דוקא ואם עמד טועה ואם היה עומד צריך

לישב. האר"י ז"ל:

יא פשט המנהג לומר קדושת יוצר ביחוד וכן בקדושה דסידרא:

יב צ"ל לעומת השרפים לעומתם משבחים. האר"י ז"ל:

יג צ"ל והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך. האר"י זצ"ל:

יד כשיאמר מהר והבא עלינו יאחדו ד' ציציות בין קמיצה לזרת ביד שמאל

כנגד לבו ויכוין באמרו וקרבנותנו מלכנו לזכור מעמד הר סיני לשמך הגדול

וזכרות שימחק עמלק באהבה להודות לך זכירת מעשה מרים שהפה נברא

להודות לה' וליחדו כו'. האר"י ז"ל:

טו בברכות דק"ש אם קראוהו לס"ת לא יעלה. עיין לקמן סי' י"א דין כ"ג:

סימן י"א. דיני ק"ש קריה נאמנה. בארה נכונה:

א קמן שהגיע לחינוך כבן ט' או י' שנה חייב בק"ש. סי' ע':

ב שכור אם יכול לדבר לפני המלך קורא (מור"ם סי' צ"ט) ויש מקילין

בקריאת שמע. הרב הלביש:

ג נשים פטורות מק"ש ונכון שיקבלו עול מלכות שמים ויקראו פסוק ראשון

ובשבמל"ו. סי' ע':

ד נשים פטורות מזכירת י"מ והאנשים אינם יוצאים י"ח זכירת י"מ בהרהור.

מחבר"ש שם:

ה מצות צריכות כוונה לצאת י"ח ובק"ש צריך לבוין להבין מה שהוא אומר

וביותר בפסוק ראשון ואם לא כיון בפסוק א' חוזר כי לא יצא י"ח והשאר

אם לא כיון יצא. סימן ס':

ו כשלא כיון בפסוק א' וחוזר ימתין קצת או יאמרנו בלחש. אחרונים:

ז הגורא ק"ש לא ירמוז בעיניו ולא יקרוץ בשפתיו ולא יראה באצבעותיו

ואסור לרמוז אפילו לצורך מצוה בפרשה ראשונה ובשניה יש להקל למצוה

אבל

קִשְׁר גִּדּוּל סִימָן יֵא יב

אבל שלא לצורך מצוה אסור גם בפרשה שניה. ס' ס"ג ואחרונים:
ח המהלך בדרך ורוצה לקרות ק"ש עומד בפסוק ראשון ובשכמל"ו ואם עומד
 כל הפרשה הוי יוהרא וכשהוא יושב אין לו לעמוד. בר"י שם:
ט הרוכב על גבי בהמה צריך לעמוד בפסוק ראשון אבל יושב בקרון א"צ
 לעמוד. אחרונים:

י ישן מצטערס אותו ומעירים אותו עד שיהא ער ממש כשקורא פסוק
 ראשון מכאן ואילך אין מצטערס אותו הרבה וסני לקרות מתנמנם ס' ס"ג:
יא יש מי שאומר דהיינו דוקא כשקרא כבר ק"ש וברכותיה בצבור ועתה
 קורא ק"ש שעל המטה ובוה אמרו שאם היה אנוס בשינה אין מקצין
 אותו. כנה"ג בשם ריא"ז:

יב אם מחמת חולי או אונס אחר קרא ק"ש בלבו יצא וכ"ש אם שמע מאחר.
 ס' ס"ב ואחרונים:

יג ואם קראה בלבו או שמע מאחר מחמת החולי או האונס ואח"כ נסתלק
 האונס א"צ לקרותה פעם אחרת. בר"י סימן פ':

יד לא יאריך באל"ף של אחד כדי שלא יהא נראה ח"ו אי חד ולא יחטוף
 בחי"ת ויאריך מעט ויאריך בדלי"ת שיעור שימליכוהו בד' רוחות העולם.
 ס' ס"א:

טו אם לא אמר בשכמל"ו בכונה צריך לחזור. לבוש:
טז אין לפסוק באמצע פסוק ראשון כלל ולא באמצע בשכמל"ו אבל בין ב'
 פסוקים אלו דינו באמצע פרק. מחב"ר ס' ס"ו בשם הרמ"ע ונראה
 להחמיר גם בין שמע לבשכמל"ו כמו בפסק ראשון:

טז צריך לדקדק באותיותיה ולהשמיע לאזנו ולקרות בטעמים הכתובים
 בתורה ובדיעבד בג' אלה יצא. ס' ס"א וס' ס"ב:

יז היה עומד בוכתבתם ואינו יודע אם בפרשה ראשונה או בשניה חוזר
 לראשונה ואם התחיל למען ירבו סירכיה נקט וא"צ לחזור ס' ע"ד:

יח אם קורא ביחיד שרי ליה לכפול ה' אלהים. בר"י ס' ס"א:
יט אם נזדמן לו קדיש וקדושה צריך להמתין בשירה חדשה ויענה ואח"כ
 יאמר שירה חדשה ס' ס' וכבר נתבאר לעיל דלאמן דברכות לא יפסיק
 כלל לדעת מר"ן ז"ל:

כא אם בעור שקרא ברכת אמת ויציב הוציאו ס"ת לא יאמר פסוק וזאת
 התורה כי לדין אין עונין אפילו שום אמן דברכות בברכות ק"ש ויפסוק
 בשתיקה ויראה הס"ת ואח"כ יחזור לגמור הברכה ויסמוך גאולה לתפלה
 כמשפט (חיים שאל ס' ס"ח):

כב אם שקודם הגיעו לשירה חדשה שתק לראות הס"ת ונתבלבל אח"כ
 ותיכף התחיל תפלת י"ח ולא סיים הברכה שניה של ק"ש נראה דאחר
 תפלתו יקרא ק"ש ויאמר אמת ויציב עד גאל ישראל לדעת מרן ס' ס'
 (בר"י ס' ס"ו):

כג כהן שקראוהו לס"ת אפילו בשמו ולא יש אחר והוא קורא ק"ש וברכותיה
 לא יעלה (ס' ס' ויהפ"ח) בק"ש ויה' לברכותיה כמ"ש ע"ת ודע שבקנטריס
 לדור אמת ס' ה' דין ב' נשמע שם דעתי הקצר ובפ' דומרה שרי:

סימן יב. קצת דיני תפלה והיתה מסילה:

לנענע גופו בתפלת י"ח שהוא בעומד לפני המלך. מהר"י סרוק והרמ"ע:
 לא

קשר גודל סימן יב

ב לא ישמע לאנו בתפלתו רק שפתיו נעות וקולו לא ישמע. בדרך הבית
סי' ק"א יפ"ח :

ג אפשר דאפילו המתפלל על צרה פרטית שלו לא ישמע קולו אפילו לאנו
ז"ש דלא לשחמך קלירה בצלותיה. בר"י סי' ק"א ומחבר שם וסי' קס"א
ע"ש וסי' תקפ"ב ועיין פת"ע ברכות על הפ"ט :

ד ישהה מעט קידם שיתחיל להתפלל ובשירה חדשה יחשוב גדולתו ית'
ונפלאותיו שעשה עמו ואשר הוא עני ואביון מתורה ומצות ובקבר עני
אפל שפל גלמוד. וזה מאחרונים :

ה יחשוב שהוא נגד א"י וירושלים ובית המקדש ובית קה"ק. סי' צ"ד :
ך לא יעמוד ולא ישב בתפלה אצל השע"כ. סי' חסידים סי' תשע"ב :

ו צריך להיות נכון במחשבה ודבור וכוונה בתפלה ואריך מאד בזה ואסף
וקבץ במימרי קדישין הר' שלמי צביר מרף ק"א והנמשך ותראה כי תעלה
גימ' בכונת הלב. סידור ה' יעב"ץ וכ"כ הרב אבודרהם :

ז צריך לסמוך גאולה לתפלה וכמה מעלות בזה. ע"ש דק"א :

ח מנהג שרשי התפלות אין לשנות ממנהג הקדום כי י"ב שערים כנגד י"ב
שמים ותפלות כל א' עולה בדרך אחד ותפלת נוסח הספרדים עולה בכל
א' מ"ב שערים. האר"י ז"ל :

ט לענין דינא אשכנזים המתפללים עם ספרדים וספרדים המתפללים עם
אשכנזים צאוי"ח. תפלת שער אפרים סי' ס"ב :

י מנהג הספרדים הוא הנכון כי הכל בלשון צה וברור. מהרשד"ם משא מלך :
יב מי שאין לו יד בקבלה אין לומר ולהזכיר ואפילו להרהר הסודות הכתובים
בסידור האר"י ז"ל באין מבין והוא קרוב להפסד רח"ל. מחבר סי' נע"ד :
יג מי שאין לו יד בדרך הסוד אל יתפלל מתוך סידור האר"י כי הוא זיהא
וגונב דעת. שם :

יד בשחרית יעמוד להתפלל כשיאמרת הללות לאל עליון ובערבית כשמתחיל
ש"ץ הקדיש. שו"ר כנה"ג סי' צ"ג :

טו ילך ג' פסיעות לפניו ושם יתפלל. סי' הרוקח :

טז לא יעמוד להתפלל לא ע"ג מטה או ספסל כו'. סי' צ' :
טז ע"ג הסיפ"ה מותר להתפלל ואם חובס או כלם למטה לאו שפיר עבדי
העומדים למעלה אם לא שאי אפשר. הלק"ט ח"א סי' קכ"ב :

יז יקבע מקום לתפלתו וכל שהוא תוך ד' אמות חשוב מקום א' ואם מתפלל
בביתו יקבע מקום שלא יכלבלוהו. סי' צ' ואחרונים :

יח יתפלל לצד מזרח ויצדד לדרום או לצפון. סי' צ"ד ואחרונים :

יט לא יזהר דבר חוצץ בינו לבין הקיר ודבר קבוע ארון ותיבת אין חוצצין ולא
חשוב חציצה אלא דבר גבוה עשרה ורחבו ד' ומותר להתפלל אחריו אדם.
סי' צ' ואחרונים :

כ לא יתפלל בגד בגדים חמצידיים אע"פ שאינם בולמים ואם יקרא בגד
כותל או בגד מצויר יעצים עיניו. שם :

כב אסור להתפלל בגד המדאח אפי' עיניו סגורות. הרדב"ז סי' ק"ז :

כג קודם שיתפלל יסיר כיתו וניעו וכל דבר המורדו. סי' צ"ב :

כד מותר לרוק בבית הכנסת ויכסוהו בגמיו או ידרסנו ברגליו. סי' צ' :

כה ובתפלת י"ח אסור לרוק ואם אי אפשר מבליעו בכסותו ואם הוא אסטניס
וורקו לאחר ואם אי אפשר וורקו לשמאלו ולא לימינו וכ"ש לכניו. סי' צ"ז :

קשר נודל סימן יב

כז אפי' בתחנונים שאחר תפלה אסור לרוק דכל זמן שלא פסעג' פסיעות הו"ל כעומד לפני המלך ואם א"א שרי אף לימיניו ולפניו. אחרונים:

כז לא יגהק ולא יפהק ואם הוצרך באינם יניח ידו על פיו. שם:

כח רבינו האר"י היה מתפלל י"ח בעינים סגורות ואם יותר טוב לו להתפלל מתוך הסידור כה יעשה ושם עינים. מחב"ר שם:

כט צריך שלא יסמוך על עמוד שלפניו או בצדו וחילה שא"א לו כי אם בסמיכה אם יוכל לבוין כמו אם ה' יושב יעמוד ויסמוך. בר"י סי' צ"ד:

ל אף בתפלה מיושב צריך להזהר שלא לסמוך לאחריו ולא יהיה מוטה לצדדיו ואל יפשוט רגליו ולא ירכיבם וע"ז. עט"ז שם:

לא לא יראה עצמו בתפלה כעוף וא"י לעמוד וכיוצא מתנועות ותכסהו בוששה כי ברחובות ובעסקיו הוא בריא ולעבוד ה' ראשו עליו ככרמל. כנה"ג שם:

לב זקן שאינו יכול לעמוד יושב במקומו ומתפלל וחולה מתפלל אפילו שוכב עד צדו והוא שיוכל לבוין דעתו ואם לאו יהרהר בלבו ואם נסתלק האונם

א"צ לחזור ולהתפלל אפילו התפלל בהרהור וכ"ש אם הוכרח להתפלל מיושב כגון שהיה בדרך בקרון כשיבא לבית אין זה צריך להתפלל. בר"י סימן ס'

וסי' צ"ד:

לג אסור להפית בתוך התפלה ואם אינו יכול להעמיד עצמו הולך אחריו ד' אמות ותצא רוח"ו ואחריו ככלות יהרהר בלבו נוסח זה:

רבין העולמים יצרתנו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפניך תרפתנו וכלימתנו תרפה וכלימה בחיינו רמה ותולעה במיתתנו. וחזור למקומו

וחזור למקום שפסק. סי' ק"ג ושל"ה:

לד לא יגע בשוק וירך ומקומות המכוסים ולא יחכך ראשו בידו וכן יזהר שלא יגע בצואת האוזן והאף סי' ד' וסי' צ"ב ועיין במחב"ר שם:

לה לא יאחזו כידו שום דבר כשהוא מתפלל חוץ מהמחזור ואם התפלל וידו אוחזת באיזה דבר א"צ לחזור ולהתפלל. סי' צ"ו ואחרונים:

לו אם רוצים לומר נוסח איזה תפלה או וידוי בשומע תפלה וכיוצא צריך לרשום בפ' אותו הנוסח והספר בחיקיו ישא שיהא מוכן ומוזמן בעתו

בר"י שם:

לז תינוק שהטיל מים בבה"כ ישתוק עד שיביאו מים ואם המים רחוקים יש להקל דהוא ספקא דרבנן. סברת הרשב"א והפר"ח סימן צ' ומרן בב"י

סי' ע"ה ודלא כהרב המגיה בס' שלמי ציבור דק"א דחש לסברת האחרונים וגם הרב מו"ק הקל בבהכ"נ ע"ש ומהיות טוב אם אפשר ישימו בגד עליהם:

לה המתפלל יכוין בלבו פ' המלות ויחשוב כאלו שכינה כנגדו ויסיר כל המחשבות ויחשב שאם לפני מלך ב"ז מדבר היה מסדר דבריו ומכוין

יפה ק"ו עאכ"ו לפני משה"מ הקב"ה ויחשוב בדברים המכניעים את הלב. סי' צ"ח עש"ב:

לט אם תינוק מטרידו וכן גדולים שהם מדברים יכול לעשות תנועה בקול להשתוקם. מחב"ר סי' ק"ד:

מ לא יעמוד להתפלל אלא באימה והכנעה ולא מתוך שחוק וקלות ראש ודברים בטלים אלא מתוך שמחה כגון דברי תחנונים של תורה. סימן צ"ג:

מא לא יעמוד להתפלל מתוך פלפול אלא מתוך הלכה פסוקה. שם:

מב אסור לישב בתוך ד' אמות של מתפלל בין מלפניו בין מן הצדדים בין מלאחריו וירחיק ד"א ואם עוסק בתקוני התפלה אפילו באיזה מקומן

א"צ

קשר גודל סימן יג יד

א"צ להרחיק ויש מי שמתיר גם אם עוסק בתורה אבל לא במהרהר ואם היושב יושב כבר ועמד זה בצדו אם אינו בבה"כ א"צ לקום וחזן לד"א שרי אפי' לפניו (סי' ק"ב ואחרונים):

בזג אסור לעבור נגד המתפללים לפניו בתוך ד' אמות אבל לצדיקה שרי ובוזהר ח"א ד' קל"ב אמרו מאן דצלי אסור למעבר ד"א סמוך ליה לכל סטרא בר לקמיה:

בזד מי שהשלים תפלתו ואחר מתפלל אחריו ולא השלים אסור לפסוע ג' פסיעות עד שישלים תפלתו העומד אחריו ואפי' שהתחיל האחר להתפלל אחריו. שם:

בזה עשרה שהתפללו כבר ביחיד ונתקבצו מנין עשרה יעבור שליח צבור לפני התיבה להוציא רבים בקדושה וקדיש הרב יעב"ץ בסידורו דקט"ט יבמו"ק סי' ס"ט וע"ש במחבר:

בזו ש"ץ שצריך להתפלל בשני מקומות עיין להרב הנ"ז שם ובתשובת שאלת יעב"ץ חלק א' סי' כ"א:

סימן יג. קצת דיני ברכות ישמנה עשרה מצלינן האידנא אקצירי:

א המתפלל יכול בכל הברכות ואם אינו יכול לכון בכלן לפחות יכול באבות:
ב יכרע גופו כשיאמר ברוך וכשיאמר אתה ישהה ראשו וכשיוקף ווקף בשם הראש ואח"כ הגוף. בזהר ר"מ ריש עקב ועיין מחבר סי' קי"ג:
ג כשהוא כורע יכרע במהירות בפעם אחת דרך הכנעה וכשהוא ווקף יהיה בנחת. סי' קי"ג:

ד הכריעה תהיה עד שיתפקקו כל חוליות שבשדרה (שם) וצריך לכרוע על ברכיו בר"י סימן קכ"א וזקן שאינו יכול בהרכנת ראשו די והבריא לא ישחה כ"כ דמיחיו כוהרא סי' קי"ג:

ה בית הכנסת שמרוצף באבני שיש מותר להשתחות כל דליכא פשוט ידים ורגלים ולכתתילה מותר לרצף הבית הכנסת באבנים. הרב כנה"ג סימן קי"ג וסי' קל"א:

ו ביה"כ במקום שמרעים ומשתחווים במוסף נהגו להציע מצעות ומחצלאות או עשבים. סי' קצ"א:

סימן יד. הזכרת גשם ומל. כי יפול לא יומל:

א אסור להזכיר גשם עד שיוביר ש"צ במוסף י"ט אחרון של חג. סי' קי"ד:
ב אם אמר מוריד הגשם בימות החמה מחזירין אותו לראש הברכה. שם:
ג אם אמר משיב הרוח ומוריד ונוזר ואמר מ"ל ש"ר הרב המגיה בשלמי ציבור דף קי"ז:

ד אם סיים הברכה חזר לראש התפלה. סי' קי"ד:

ה אפילו במקום שצריכין גשם בימות החמה אם הזכיר גשם במקום מל מחזירין אותו. שם:

ו במקום שמחזירין אם אמר בא"י ונוזר יסיים למדני חוקך ונמצא שלא סיים ברכתו וחזר ואומרה כראוי. הריטב"א פ"ק דתענית:

ז במקום שחזר לראש א"צ לומר פ' ה' שפתי תפתח. שם:

ח אם סיים הברכה ונוזר קודם שהתחיל אתה קדוש א"צ להחזיר אל"א אומר משיב הרוח ומוריד הגשם בלא התיבה. סי' קי"ד:

במקום

במקום שאמרו חז"ל לברכה שטעה בה ה"ט שטעה בשוגג אבל במזיד ומתכוין חוזר לראש. סימן קי"ד ובכ"י ס' קי"ד ישתבי מה דק' על מרן והשיג הרב המגיה בש"צ דקי"ז דעיקר החילוק כתבו ע"ת וכיוצא בזה השיג במ"א דמה מציאה היא זו ובכ"י הוא בסימן כ"ו ואני בעניי בכ"י כתבתי שחלק גדול ורב כתבתי בגלותי בחוסר ספרים כו' ע"ש ומה הם אלו השגות וגם דעל הרוב לא כתבתי שמציאתי מציאה ובפרט ס' ע"ת ודאי לא היה אתי כי אם לעתים רחוקות בשאלה ומקיים מצות השבה מיד :

י' הזכיר גשם בימות החמה ולא נזכר עד האל הקדוש וידע שדתנו לחזור לראש ולא חזר ואמר שישמך על הש"צ וכן עשה וסמך על הש"צ וכיון דעתו יפה יפה יצא ולכתחילה גם כן יש לסמך שיכוין עם הש"ץ אמנם ידוע דצריך כונה גדולה וגם שהש"ץ יהיה הנון וירא ה' שיתפלל כראוי בב"י סימן קכ"ד והרב יעבץ בסידורו וכן עיקר אף שהרב המגיה הנו' האריך הרבה בזה שם דקי"ז והוא מסופק קצת בדיו זה :

יא' אם אינו רוצה לסמך על חזרת ש"ץ יכול לחזור ולהתפלל בעצמו בכ"י שם : יב' זה שטעה יפסיק ולא יסיים תפלתו דהתפלה לא עלתה לו. בכ"י שם : יג' היוצא בתפלת ש"ץ לא יאמר מידים דרבנן רק ישתוק וכיון למה שאומר ש"צ. שם :

יד' אם הזכיר גשם במקום טל בליל י"ט האחרון של חג אינו חוזר. גן המלך סימן קמ"ז :

טו' בימות החמה אם נסתפק אם הזכיר מוריד הגשם אם לא עד ליום בחזקת שהזכיר גשם וחוזר. סימן קי"ד :

טז' אם ביום ראשון של פסח אומר ברכת אתה גבור עד מוריד הטל ועד בכלל צ' פעמים כנגד ל"י משם ואילך הרי הוא בחזקת שלא הזכיר גשם וא"צ לחזור וה"ה במוריד הגשם וזה התיקון לומר מוריד הגשם הוא למקום שאין אומרים מוריד הטל אבל לדין א"צ תיקון דאם אמר מוריד הטל כמנהגו סגי ואם ביום פסח אמר מ"ה פעמים מוריד הטל אחר עבור ט"ו יום א"צ לחזור אם נסתפק וכן אם אחר ט"ו יום אמר מ"ה פעמים א"צ לחזור. הרב המגיה בשלמי ציבור דקכ"א ע"ג :

טז"ב אם שגג או פשע ביום או יומים באלו הל' יום ולא התפלל לא חוזר חזקתו ואין לחייבו אחר ל"י. ט"ז :

יז' ש"ץ קבוע ומחזיר התפלה שחרית ומנחה כל שעברו י"ח יום אין צריך לחזור ולהתפלל גם לדעת הט"ז ז"ל (הרב המגיה בשל"צ דקע"א ע"ד) :

יח' בימות הגשמים אם הזכיר טל כמו שהיה רגיל ולא הזכיר גשם אין מחזיר אותו. סימן קי"ד :

כ' אם גמר תפלתו וניזכר שטעה וחזר להתפלל ובעידו מתפלל נזכר הדיון שאין צריך לחזור תיכף שנוכר יפסיק באמצע ברכה. הרב המגיה הנזכר דקכ"ב ע"א :

סימן טו. חוזר ונאור ל"ח ברכות שונה חלכות :

א' בברכת האל הקדוש אין לומר כי אל מלך גדול וקדוש אתה. מחבר סק"ט :

ב' בברכת השיבנו כתבתי בכ"י ומחבר' והשיג על הרב המגיה בס' של"צ דקס"ד ואני בעניי השבתי על דבריו ביעיר אין דף ק"ה בס"ד :

ג' בברכת עננו שגומר הש"ץ בתעניות כמו ד' צומות שהם על חרבן הבית וכיוצא

קשר גדול סימן טו טז

יבוצא יאמר העונה לעמו ישראל בעת צרה וכשהיה צרה כוללת לא"י וישראל יאמר העונה בעת צרה. הרב המניה הנזכר דקב"ו :

ד עשרה מתענין בבית הכנסת ואחר מהם כבר התפלל אין לומר עננו. בו : דוד סימן שם"ה :

ה אם יש אחד שאינו משלים לא יאמרו ענינו מג"א סימן תקס"ו :

ו הא רבעי עשרה מתענין ה"ט בת"צ שקבלו עליהם ע"כ צרה שלא תבא אבל בד' צומות אפילו שאין שם מתענים אלא ו' או ז' והשאר חולים או אונס אחר יכולים לומר ענינו ולקרות ויחל אף שאין עשרה מתענים בבהכ"נ : ז כל שלא יש עשרה מתענין בבה"כ בער"ח וכיוצא אין להוציא ס"ת ולא יאמרו עננו בחזרה אפי' במנחה ואפי' בש"ת. מחבר סי' תקס"ח :

ח שכתב ש"צ לומר עננו במקומה אומרה בשומע תפלה ביחיד שכוללה בש"ת סימן קי"ט ובר"י שם :

ט שכתב ש"ץ ואמר רפאנו אם לא חתם רפאנו יאמר עננו ואח"כ יאמר רפאנו (אחרונים) :

יך אם הש"ץ אמר עננו קודם ראה נא בענינו צ"ל פעם שנית במקומו. מג"א : יל בברכת רפאנו הרבה גדולים אומרים והעלה ארובה ומרפא לכל תחלואינו ולכל מכת נפשנו רוחנו ונשמתנו. בר"י סימן קי"ז ושם נתתי טעם. ועוד יל דחולי הגוף נמשך מחולי הנפש כידוע ואם כן זה עיקר רפואות חולי הגוף ודו"ק :

יב טוב שיכוין במחשבתו על החולה בברכת רפאנו ובש"ת יאמר בפירוש ויש מן הגדולים שהיו מתפללים בפירוש על החולה בברכת רפאנו. בר"י סימן קי"ט :

יג ברכת השנים יתפללו במחשבה על הפרנסה וישאל מזונותיו בפירוש בשמע קולנו. האר"י ז"ל :

יד עיקר הנוסחא ברכנו ד' אלהינו כן הביאו הנוסח הרמב"ם והאבודרהם :

סימן טז. עאלת טל ומטח. היכא דהדר או טוב פטח :

טז יש מקומות דנהיגי לומר בקיץ ובחורף ברך עלינו ומשנים השאלה לפי הזמן והנכון לומר בקיץ ברכנו ובחורף ברך עלינו. גורי האר"י זצ"ל :

יז אם שכתב ולא אמר ברך עלינו ונזכר אחר שמים וחתם ברכת ברכנו אם נזכר קודם שהתחיל תקע בשופר אומר שם ותן טל ומטח. הרב המניה בספר של"צ דקב"ט :

יח מי שלא שאל בברכת השנים ונזכר באוזה ברכה מברך כדרכו ועזאל בש"ת ולא חיישינן שמא ישכת. בר"י סימן קי"ז :

יט כששואל מטר בש"ת ויש לו תענית וצ"ל עננו יאמר השאלה קודם עננו ואם נזכר אחר שחתם ש"ת קודם שהתחיל רצה אומר ותן טל ומטר ואח"כ אומר רצה. סימן קי"ז :

ך אם לא נזכר עד שמים אם לא עקר רגליו חזר לברכת השנים ואם עקר רגליו חזר לראש. ואם השלים תפלתו ואינו רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו הגם שעדיין לא עקר רגליו כעקורים דמי. שם :

ף אם לא שאל מטר בימות הגשמים אף ששאל טל חזר אבל אם שאל מטר ולא טל אינו חוזר. שם :

ק נסתפק אם אמר ברכנו או ברך עלינו בתוך ל' יום תוהו. בית דוד סימן טז : יום

קִישׁוֹר גּוֹדֵל סִימָן מִזֵּי

ח יום ששים אחר תקופת תשרי אומר בברכת השנים ותן טל ומטר ואם לא שאל ביום ס' של תקופ' אף קודם שעברו ס"י מעת לעת חוזר ומתפלל.
מחב"ר סימן קי"ז:

ט בן א"י הנמצא בעירו ב' בחשון ושאל כמנהג א"י בו ביום ואחר ימים מועטים יצא וירד מצרימה ואבתי פשו ימים רבים עד יום ס' אחר התקופה כיון דכבר התחיל לשאול ב' בחשון בעידו בא"י יהי לו מושך ושאל כבני א"י. בר"י סימן קי"ז:

י ירך בן א"י שיצא קודם ז' בחשון מא"י וכו' בחשון הוא בתחום ח"ל ועודנו בדרך ישאל כבני ח"ל אף דלא הגיע לעיר. בר"י שם:

יא בן ח"ל ששאל גשם בתפלה תוך ס' לתקופה אינו חוזר. שם:
יב בן א"י שלא שאל מטר כליל ז' בחשון בא"י חזיר (שם והרב המגיה בשלמי צבור דף ק"ל כתב שהוא חידוש שלא הזכרתי תשובת הלקט ח"א סימן ע"ג דפסק להיפוך ע"ש. ואני אומר דתשובה שמוכיר הרב יד אהרן אין אחריותם עלי וכן נהג הרב י"א בתשובותיו שמוכיר הרב בנה"ג כירוע הן אמת דכשהוא דבר הנוגע למה שכותב לפעמים מזכירה אבל כאן החידוש הוא שהרב יד אהרן לא הזכירה ואכמל'ו:

יג בן ח"ל הנמצא בא"י ובא"י הנמצא בח"ל כל אחד ישאל בבני העיר הנמצא בה:
יד מי שהיה נוהג כהרדב"ז דסבר דבן א"י דיש לו אשה ובנים שם והוא בח"ל דשואל ב' בחשון ונעשה יום אחד ש"ץ ולא אדעתיה בלחש ישאל כבני א"י ובחזרה כבני ח"ל. שם:

טו בימות החמה אם שאל מטר מחזירין אותו ואם יש חזרת תפלה וכיון דעתו לש"ץ כל י"ח ברכות. סמ"ק ככ"ד:

סימן טוב. אספרה שמך לאחי שיורי ברכה כה לחי:

א ברכת השיבה. המנהג לחתום כל השנה מלך אוהב צדקה ומשפט ובעשרת י"ת המלך המשפט ואם טעה בעשרת ימי תשובה ואמר מלך אוהב צדקה ומשפט חוזר. כן דעת מרן כמ"ש בבר"י קי"ח וע"ש:

ב אם אמר בעימ' מלך המשפט אינו חוזר. מחב"ר סימן תקפ"ב:
ג אם ביטל ימות השנה אמר המלך המשפט אינו חוזר. שם:

ד אם רצה להוסיף בכל ברכה מהאמצעיות מעין הברכה מוסיף ובשומע תפלה יכול לשאול כל צרכיו שהיא כוללת. קי"ט:

ה יזהר שלא להרבות שאלות רק אחת כוללת כמו זרע אנשים. בר"י שם:
ו כשמוסיף ברכה לצורך יחיד לא יאריך והאומרים תפלות ויורו' באורך בש"ת אינו נכון. בר"י שם:

ז בחתימת ברכת המינים קבלנו שצריך לחתום (שיבר אויבים ומכניע מינים) שהיא מעין פתיחה וכן הוא בסדור מהר"א הכהן ובסדור האר"י דפוס ליבוב ובשלמי צבור דקל"א לא רצה בזה מכח מה שמצא במקובלים קדמונים ואני בעניי איני זו ממנהגי ואכמל'ו:

ח בברכות תשבון צ"ל וכסא דוד עבדך. והמדלגו אין תפלתו שלימה. האר"י ז"ל:
ט אם דולג או טעה באיזה ברכה מהאמצעיות חוזר לראש הברכה שטעה או שדילג ומשם ואילך יחזור על הסדר. סימן קי"ט:

י בברכת את צמח דוד כי לישועתך קוינו כל היום וכיון לצפות לישועת כי ע"ז שואלים הלכו בו לעז"ב:

קשר גדול סימן יז יח

יא יש לכוין לצפית לישועת ה' שעושה עמנו להצילנו מכל פגעים רעים בכל יום ובכל רגע ושמצאתי תועלת גדול לעתות בצרה בזה. פרי עץ חיים דני' בשם מהר"י צמח ו"ל:

יב שוחין במודים ותוקף מעלת ההשתחואה הפליגו מאד חו"ל. כל קבל דנא מאן דלא ברע במודים ענשו גדול מאד. בר"י סי' קכ"א:

יג בברכת שם שלום צ"ל ברכנו אבינו כלנו כאחד. ב"י שם:

יד וטוב בעיניך לברכנו כצ"ל והאומר וטוב יהיה בעיניך טועה. בר"י: **טו** אחר סיום י"ח מיד יאמר יהיו לרצון ואח"כ יאמר תחנונים ובסוף תפלתו א"צ שיקצר בשאלותיו כמו בשומע תפלה אלא יכול להאריך כמו שירצה בר"י סימן קי"ט:

טז יאמר עשה למען שמך כו' ואפשר לפרש עשה למען שמך היא השכינה בסוד ויעש דוד שם וכמו שפירש בוהר הקדוש למען אדני. עשה למען ימנך כמ"ש רז"ל בפסיקתא דמכילובל הימין משועבדת. עשה לביען תורתך שאמרת שאם לא נשכח התורה לא חשכת ירוש' כמשו"ל. עשה למען קדושתך דכתיב אלהים קדושים והכונה אלהי ישראל שנקראו קדישים ודו"ק כי קצרתיו:

יז טוב שיאמר יהיו לרצון פעם אחרת בסוף התחנונים:

יח פוסע ג' פסיעות ויעמוד שם עד קדושה:

יט אם האריך בתפלתו עד שגיע ש"ץ לקדושה ותיכף פסע יכול לחזור תכף למקומו לומר קדושה. בר"י סימן קכ"ב:

סימן יח. קצת דיני חזרת התפלה. ואת תורת העולה:

א באיזה מקומות נהנו להקל שמתפלל עם הצבור בקול רם ואומר קדושה ואתה קדוש ואומר האמצעיות בלחש ומתחיל רצה בקול רם ואינם חוזרים התפלה וכן עושים במוסף ולא צריך למעבד הכי שהרי מרן בב"י סי' רל"ד כתב דבמנחה היו עושין כן בצפת וגזרו נדוי בצפת ת"ו על זה והנהיגו שם שיתפללו בלחש וש"ץ חוזר כל י"ח ברכות ע"ש וק"ו לשחרית ובסוף ע"ל ש"ץ דלק"ו: **ב** ש"ץ שנכנס לבהכ"נ ומצא צבור שהתפללו בלחש והוא צריך לעבור לתיבה לאחור יורד לתיבה ומתפלל בקול רם לצבור וא"צ לחזור ולהתפלל בלחש. סי' קכ"ד:

ג ש"ץ שהתפלל ביחיד ואחרמי ליה צבורא והוא מוכרח לעבור לפני התבה א"צ להתפלל בלחש שכבר התפלל אלא יתפלל בקול רם ויהיה צנוע. בר"י שם: **ד** כיון דאיכא רובא שלא התפללו אע"פ שהשאר התפללו כל שיש עשרה שעונין אמן יכול לומר חזרה. שו"ר שם:

ה יכולים לומר חזרה בעשרה עם הש"ץ ואין צריך שיהיה י' חוץ מן הש"ץ. שם: **ו** אם יצאו מקצתן אחר שהתחיל בק"ר וקדושה יכולים להשלים קדושה וכל י"ח ברכות ותו לא. אחרונים לדעת מרן סי' נ"ה:

ז לא דוקא קדושה דכיון שהתחילו להתפלל בק"ר גומרין. מג"א שם:

ח כשהש"ץ חוזר התפלה הקהל יש להם לשתוק ולכוין לברכות שמברך החזן ולענות אמן. סי' קכ"ד:

ט אין ללמוד בעת חזרת הש"ץ. סימן צ' דין ח"י והרב ווי העמודים. ועיין לקמן דין כ"א:

קשר גודל סימן יה יט

י אין לומר עם החזן אמצע הברכות אפי' בלחש ומכ"ש שלא להגביה קולו דהוי קלות ראש. סי' קנ"ד אהרונים וד"ע:

יא כל שאין ט' בבהכ"מ מכוונים לברכותיו ולענות אמן כמשפט קרוב דהוי ברכות לבטלה. שם: יב יש לעמוד בחזרת העמידה וטוב שיהיה הסרור לפניו לכוין היטב בחזרת הש"ץ. שם: יג יזהר לכוין רגליו בעת הקדושה ששניהם יהיו דמות רגל אחד ויכוין לקיים מצות ונקדשהו בתוך בני ישראל. האר"י ז"ל:

יד נקדישך ונעריצך שני תיבות אלו יאמר בקול רם והשאר בלחש ויענה קק"ק בקול רם. האר"י ז"ל:

טו ש"ץ אומר לעומתם משבחים ואומרים ועונים ברוך ה' ממוקמו וכשאומר ובדברי קדשך עונים ימלוך. כנה"ג:

טז לא ימשוך ש"ץ בנגנו לעומתם וכן בדברי קדשך אלא ימהר לאומרם כדי שלא יענו הקהל קודם שיגמור וה"ל כמו אמן הנזפה. ספר חסידים סי' תמ"ט:

טזב מי שאמר קק"ק ועדיין הש"ץ היה אומר וקרא זה אל זה וכוין למה שעונים הקהל ויאמר באופן שלא ישמיע לאזניו כנ"ל ועיין בבר"י:

יז כשעונה קק"ק יהיו עיניו סגורות וישא עיניו למרום ויגביה עצמו וכן בשעה שאומר ברוך כבוד ה' וימלוך ירים עקביו כלפי מעלה וגופו ולא ידלג הרבה שיתלוצצו עליו. טור ושל"ה:

יח יחיד העומד בתפלה וכשהגיע לקדושה הצבור אומרים קדושה דסבא או בחר אינו אומר קדוש עמהם. סי' קי"ט:

יט במורים דרבנן ירכין הראש בלבד. האר"י ז"ל:

כא לא ישיח שיחת חולין בשעה שש"ץ חוזר בתפלה ואם שח הוא תוסא וגדול עונו מנשוא וגוערין בו ש"ע סימן קכ"ד ואם גמר תפלתו בלחש ועדיין הש"ץ אינו מתחיל החזרה חטא חמור לרברב בין לחש לחזרה. גורי האר"י ז"ל:

סימן יט. באמירת תחנונים. ידבר רש קצת דינים:

א אחר חזרת עמידה תיכף יש לומר וידוי ונפילת אפים אף בשני וחמישי האר"י ז"ל:

ב לא ירבה בויעבור פעמים רבים או וידוי. שם:

ג בכל וידוי צריך להתחיל אנא ה' אונא כו'. מהב"ר סי' קל"א:

ד איצ לפרט החטא ואם מתורה בלחש נכון לפרט החטא. תר"ז:

ה צריך לשנות בוידוי כמו במורים. של"ה. ויען הדור יתום לא ישחה הרבה אלא מעט כדי שלא ילעיגו ויחטאו. כנ"ל:

ו צריך להתודות מעומד ואף אם הוא התורה כבר ושמע לש"ץ שמתגדה צריך לעמוד ולהתודות (סי' תר"ז) וגם למי שנוהג כהאר"י זצ"ל שלא להתודות כיא פעם אחת צריך לעמוד בוידוי הארוכים שמתודים הקהל:

ז זקן או חלוש יכול להתודות ע"י סמיכה. בר"י סי' קל"א שם:

ח המנהג לומר וידוי אחר תפלה י"ח גם כשהוא מתפלל ביחיד. שם:

ט אין היחיד רשאי לומר ויעבור ולא י"ח מדות דרך תחינה אבל דרך קריאה במע"י הפסוק שרי. תקפ"ה:

י יכול לומר סליחות כל שאינו אומר י"ח מדות וגם שרומז זכור לנו תיום ברית שלש עשרה לית לן בה. בר"י סי' קל"א:

יא אין לומר סליחות בערבית כלל והוא חטא גדול והיושב בבהכ"מ שנוהגין כך ישב בדר וידום או ילמוד מזמורים. בר"י סי' תקפ"א:

יב וידוי יכול לומר בכל עת לבד במוצאי שבת לא יאמר וידוי עד שיעבור חצות לילה. שם:

יג נפילת אפים יש ליפול על צד שמאל ולא יהיו פניו דבוקות תוך חיד אלא על הנדנע שמאלי ויש סכנה אם יפול על ידו ולא יאמר פסוק ויאמר דוד אל גד. גורי האר"י זצ"ל:

יד אם בעודו גופל על פניו שמע קדוש או קדושה יכול לענות. מטה יהודה ועד"ה יש לשקפק:

טו נפילת אפים מיושב ואם הצבור אומרים תחנונים קודם ג"א ובצנעא נוהג כהאר"י ז"ל ואינו יכול לישוב כי תקהל עומדים אומר ג"א ע"י סמיכה כנ"ל:

טז יכול לומר ג"א ביחיד ובכל מקום ואריך בין לפש' בין לסו'. בר"י קל"א:

יז אלו הימים שאין גופלים ע"פ. בר"ח ובחנוכה ובפורים וכל חודש ניסן ולא ב"ה בא"ר ולא בליג לעומר ולא מריח סיון עד י"ב ימים ולא במ"ז באב ולא בערב י"ה

קִשְׁר גוּדֵל סִימֵן יֵט כ

ולא בערב יוה"כ ולא כמוצאי יוה"כ עד סוף תשרי ולא ב"ד ומ"ו שבאדר א'. סי' קל"א ואחרונים:
י"ח כל יום שאין נופלים ע"פ אין נופלים גם כן במנחה שלפניו הו"ח מע"ה וע"כ. שם:
י"ט בבית האבל אפילו שאין שם אבל אלא בהפלות למנוחות נפש המת אין אומרים נ"א
שם ובר"י:

כ חתן כשבא לבהכ"נ או שמתפללין בביתו אין נופלים ע"פ שבעה לנושא בחולה וג' לאלמן
שנושא אלמנה. שם:

כא חתן בשחרית יום ה' אין נופלין ע"פ דו' ימים שלמים בעינן. מחב"ר בק"א סימן קל"א:
כב יום נזילה אין נופלים ע"פ בבהכ"נ אפילו שאין המילה נעשית אלא בבית אם יש אבי
הבן או סנדק בבהכ"נ סגי ואף אם אין אבי הבן בעיר או שמת. קרוביו הולכים לבהכ"נ
ומתפללים כמנהג ואין נופלים ע"פ. ת"ח ח"ג סי' ד':

כג אף אם נולד מהול כיון דמטפיס דם ברית כמנו אין נופלים ע"פ. הלק"ט ח"ב סי' קס"ח:
כד מילה בתענית צבור אין נופלים ע"פ אבל אומרים סליחות וגם וידוי ואין אומרים והוא
רחום ואין בעל הבית אומר התחנונים אבל פרשת ויחל חיוב לשמוע. בית דוד סי' שמ"ז:

כה במנחה אם מתפללים אצל התינוק אי"א תחנונים. אחרונים:
כו והוא רחום צריך לאומרו בכונה ומעומד אבל לומר בקול רם אינו עיכוב וגהרא
נהרא ופשטיה. שם:

סימן כ. על שאר התפלה. ה"ן בלשוני מלה:

א אשרי יושבי ביתך צריך לדקדק ולבין בו הרבה כי מ"ש בס"ק דברכות כל האומר
תהלה לדוד ג"פ בכל יום מובטח לו שהוא בן העתיד הוא אם קורא אותו בכונה
ויראה ואהבה וכולי האי ואולי:

ב יענך ה' ביום צרה כו' אכן בדיוק בכל יום שאין נופלים ע"פ אין אומרים יענך ושוריי
ופריח סי' קל"א ובשואמר יענך ואמרנו בכונה והכניעה:

ג אם בא לבהכ"נ בשאומרים הצבור סדר קדושה יאמר עמהם אף קודם תפלתו וה"ה דיכול
לאומרה קודם שיאמר ה' פסוקים וכו' לציון ואני זאת בריתי ומכ"ש שיוכל לומר אשרי
ולמנצח אח"כ כדי לאומרה עם הצבור. מג"א:

ד יש אומרים שאין לומר בקול רם מלות התרגום אשר בקדושה דסידרא ואיכא כוונן דלא
ה"ש וכתב הרב מהר"י ז"ל שרבינו האר"י נהג לאומרה בקול רם ולא הקפיד בזה:
ה הקר מהר"ד אבדורחם מה טעם בקדושה דסידרא קבעו פ' ה' ימלך לעולם ועד שאמר
משה רב"ע וקדושה קבעו פ' ימלך ה' לעולם כו' ותרין דלפי שמתרגם סדר קדושת
נקמי הפ' שאמר משה רבינו לתרגמו לפי שאין תרגום בכתובים ושמע בשם הרא"ש שאמר
כי קבלה בידו שעל תרגום פ' ימלך ה' לעולם יצאת ב"ק ואמרה ליהונתן כ"ע מי הוא זה
שנגלה סתרי לבני אדם מפני שיש בו קץ משיח עכ"ל והר"י אליהו רבא כתבו בשם הרא"ש
בפשיטות וק' הרא"ש עצמו בתוספותיו פ"ק דמגיל'ה כתב וז"ל ונראה שתרגם איוב משלי
תהלים שהרי הם מתורגמים בידינו וגם ביקש לתרגם דניאל וא"ל ב"ק דייך דאית ביה קין
משיח וי"מ שאחד מ' התנאים שלאחר יונתן בן עוזיאל תרגמו ולא תרגם דניאל משום דאית
ביה קין משיח עכ"ל הרי להדיא דסבר הרא"ש דב"ק יצא על דניאל לבד וזה הפך מה ששמענו
משם הרא"ש הר"ד אבדורחם:

ו תפלה לדוד יאמר בכונה עצומה והכניעה. האר"י:

ז יאמר קוה כו' אין כאלהינו כו' ושמעתי כפי הפשט אין כאלהינו כנגד בכל דגבוכדנצר
גזר שישתחוו לצלם אין כאדונינו נגד מדי דאחשוורוש מכרנו להמן לעבדים אין כמלכנו
כנגד יון דאלכסנדרוס מלך בכל העולם אין כמושיענו נגד עשו. ודוק כי קצתתי:

ח כל פעם שאומר פטום הקטורת צ"ל אתה הוא ה' אלהינו שהקטירו כו' ובסוף לומר ה'
צבאות עמנו כו' ה' צבאות אי"א כו' ה' הושיעה המלך יב"ק וערבה לה' כו' ותו לא.
האר"י ז"ל:

ט עלינו לשבח צ"ל באימה ויראה בכונה ושמחה מעומד וראיתי מה שהשיג הרב המגיה
בשי"ן דף זק"ן עלי והאמת אחר כמה שנים שהיה כתוב ברמזים שמ"כ גימ' ומעומד
נזמן לשפח ס' הכל בו וראיתי הרמז שם שאומר גימ' וגשמת משם הענין ופכתתי בגי'ין
במקום צר ועמ"ש בכלבו כו' ולא מחקתי או שניתי הכתוב לעיל כי עין רואה ולא היה צריך
ועיין לעיל סי' י"ד דין ט"ו ואין להאריך בפשטותי דברים ומימי ומיניה יתקלם עלאה:

שכח

קשר גודל סימן כא כב

סימן כא. דיני יעלה ויבא. ישים אור בו:

א שכח ורא אמר יעלה ויבא כליל ר"ח אפילו כליל ב' של ר"ח אינו חוזר. סי' תכ"ב:
ב שחרית ומנחה אם לא אמר יעלה ויבא חוזר ואם נזכר קודם שהתחיל מודים אומרו במקום שנזכר. שם:

ג אם אמר ברך אתה ה' ונזכר יאמר למדני חקך כמו שקורא פסוק ויאמר יעלה ויבא ויאמר תשלום הברכה בא"י המחזיר שכניתו אך כלילא שהדין הוא שאין מחזירין כשאמר בא"י יגמור המחזיר שכניתו לציון ויאמר מודים (הריטב"א פ"ק דתענית שלמי צבור דר"ך ע"ד):
ד אם לא נזכר עד אחר שהתחיל מודים אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרצה ואם לא נזכר עד שהשלים תפלתו חוזר לראש ואם רגיל לומר תחנונים ונזכר אחר שהשלים תפלתו קודם שיעקור רגליו חוזר לרצה. שם:

ה אם אמר בקשה בש"ת שהזכיר בה ר"ח ושבת ולא אמר יעלה ויבא אינו חוזר (תשוב' שבש"ס לקוטי פירסם והסכים עמו הרב הש"ץ דרכ"ב):

ו לא זכר יעלה ויבא בשחרית ולא נזכר עד שהתפלל מוסף מתפלל מנחה שתיים. שו"ר ברכה סי' תכ"ב משם הרשב"א:

ז אם עמד להתפלל מוסף ואמר ג' ראשונות על דעת להתפלל מוסף ונזכר שלא אמר יעלה ויבא אומר תפלת שחרית ואומר אחר ג' ראשונות סיים תפלת שחרית אף דג' ראשונות לא אמרם אלא ע"ד תפלת מוסף. מחב"ר סימן הנז':

ח אם הוא מוסף אם הזכיר יעלה ויבא אף שנזכר מריח סמוך למקום ההזכרה חוזר וא"צ לחזור בתורת נדבה דהנסיין יוכיח דאתרמי כמה זמני דנז' מר"ח ואח"כ אינו אומר יעלה ויבא ויודע בעצמו ודאי. ברי' משם מהר"י מולכו וכן דעת הקצרה כמדובר:

ט מי ששכח ולא אמר יעלה ויבא וכיוצא יכוין דעתו וישמע מהש"ץ כל י"ח ברכות מראש ועד סוף כאדם שמתפלל לעצמו ולא יפסיק ולא ישיח ופוסע ג' פסיעות לאחוריו סי' קכ"ד ועי' לעיל סי' י"ד מאות מ"ז עד סי' :

י גם מי שביטל סמוך לבהכ"נ ועומד בחלון הפתוח ומתפלל עם הצבור ושכח יכול לכוין לצאת עם הש"ץ. כנ"ל. ועי' מ"ש הרב המגיה בשלמי צבור סי' דרכ"ב ע"ג:
יא ש"ץ ששכח ולא אמר יעלה ויבא בשחרית אינו חוזר בתפלת המוספין לפניו אבל אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרצה שאין בזה טורח צבור סי' קכ"ז:

סימן כב. קצת דיני התשלומין למי שלא התפלל. פרט וכלל:

א אין תשלומין אלא לתפלה הסמוכה בלבד שאם טעה או נאנס ולא התפלל שחרית מתפלל מנחה שתיים הראשונה מנחה והשניה לתשלומין וכן ממנחה לערבית ומערבית לשחרית. סי' ק"ח:

ב אם לא התפלל לא שחרית ולא מנחה מתפלל ערבית ב' לתשלומי מנחה אבל שחרית אין לה תשלומין וכן בשאר תפלות. שם:

ג נזי ששכח להתפלל שחרית ומוסף ונזכר במנחה יתפלל מנחה ואחריה מוסף ואח"כ תפלת שחרית ואם התפלל תפלת מוסף קודם מנחה יצא ברי' שם ועי' בקי"א שם:

ד הא דמשלים התפלה תפלת דוקא בזמן תפלה אבל שלא בזמן תפלה לא. סי' ק"ח:

ה הא דמשלים היינו בעוורו עוסק בתפלה העיקרית אחר ששהה כדי הילוך ד"א צריך להתפלל תפלת התשלומין אבל אם הפסיק והלך לעסקו שוב אינו מתפלל תפלת התשלומין ויש חולקין הלכך יתפלל בתורת נדבה. אחרונים שם ועי' מחב"ר ובקי"א:

ו מוסף ליתיה בתשלומין שהוא אינו משלים ואין אחרים משלימין לו ונעילה הכי נמי אינם מפסיקין בתשלומין לא משחרית למנחה ולא ממנחה לערבית. מחב"ר:

ז חוזר ורא התפלל אין לה תשלומין אפילו בתפלה הסמוכה ואם רצה יתפלל נדבה וא"צ חידוש שם. סימן ק"ח:

ח מתעסק בצרכי צבור שפטור להתפלל ומתוך העסק עבר זמן תפלה א"צ להשלים בזמן תפלה שלאחריה. עי' ברי' ומחב"ר שם:

ט מי שלא התפלל מוסף ולא נזכר ויהי ערב ולא התפלל מנחה ואין שהות להתפלל שתיהן יתפלל מוסף דמנחה יש לה תשלומין. מג"א סימן רפ"ו ודבר משה סימן כ"א:

י אין תשלומין לקריאת שמע וברכותיה כלל לא לברכות ולא לק"ש מחב"ר סימן נ"ח:

יא כשמחפץ לתשלומין צריך שתהיה שניה לתשלומין ואם הפך לא יצא ידי תפלת התשלומין וצריך לחזור ולהתפלל אותה והיינו שגילה דעתו דהראשונה אמרה לתשלומין.

קשר גודל סימן כב

סימן ק"ח ואחרונים ודלא כחולקים :

יב טעה ולא התפלל ערבית יתפלל שחרית שתים לאחר שיתפלל יוצר וי"ח ברכות יתחיל אשרי ואחר כך יתפלל תפלת י"ח בשביל תפלת ערבית וכשמתפלל מנחה שתים המנהג לומר אחר מנחה אשרי ויאמר י"ח בעד שח ית ואם מתפלל ערבית שתים אחר שהתפלה הראשונה לערבית לא יאמר אשרי כלילה אלא ישהה כדי הילוך ד' אמות ויאמר י"ח בעד מנחה. שם ואחרונים מוכב"ר :

יג א"א תחנונים עד אחר תפלה שניה. הלבוש והמג"א וכן עיקר :
יד ש"ץ ששכח ערבית לא יתפלל למחר אלא שתי תפלות הא' בלחש לחובת שחרית והשניה קול רם לתשלומין וגם להוציא מי שאינו כקי הרדב"ז סימן שס"א והפ"ח והרב יעב"ץ בסידורו דקמ"ט ע"ב וכן עיקר ודלא כהרב המגיה בש"ץ דף קע"א שפקפק בזה ועמ"ש בר"י ומהב"ר סימן רי"ג :

טו היבא דלא התפלל ערבית והתפלל שחרית ויהיב דעתו בחזרת הש"ץ לתשלומין יצא י"ח. בר"י שם :

טז טעה ולא התפלל מנחה בשבת מתפלל במ"ש ערבית שתים של חול מובדיל בראשונה שומנה עתה ואינו מובדיל בשניה שהיא תשלומין של שבת. ואם לא הבדיל בראשונה והבדיל בשניה שניה עלתה לו ראשונה לא עלתה לו דכיון דלא הבדיל בראשונה מוכח שכיון בה לתשלומין ולא יצא ואם נתכוין להתפלל ראשונה לערבית ועניה לתשלומין אלא שטעה ולא הבדיל בראשונה יצא וכל שאמר לנו דכך היה דעתו סגי. כן עיקר וזה בונה הפר"ה ועיין מ"ש הרב המגיה דף קנ"ז ודוק :

טז אם הבדיל בשתייהן או לא הבדיל בשום אחד יצא ואם כיון בראשונה לערבית ושכח להבדיל לא יבדיל בשניה שהיא לתשלומין. שם :

יז אם לא הבדיל בשתייהן וטעה קודם שהבדיל דקיי"ל דצריך לחזור ולהתפלל יצא י"ח מתפלת התשלומין בדיון התפלל ערבית דיש כוס לפניו וכבר יצא מתשלומין אלא דאחך כך טעה ונתחייב בתפלה בר"י שם :

יח התפלל י"ח במנחת שבת ולא הזכיר שבת יתפלל ערבית שתים ובשניה לא יבדיל ויתפלל אותה בתורת נדבה. אחרונים :

כ וכן במנחה של ר"ח אם לא אמר יעלה ויבא יתפלל ערבית שתים והשניה נדבה וכן אם טעה במנחת יו"ט ותתפלל י"ח ואם כלילה ר"ח או יו"ט שני יתפלל לחובה. אחרונים ועיין במהב"ר ודוק :

כא שכח לחזיר ר"ח במנחה והיה ר"ח ע"ש ולא נזכר עד שחשיכה לא יתפלל תפלת התשלומין דצריך שתהיה בהזרת נדבה ואין נדבה בשבת וכן לכל כיוצא בזה. מוכב"ר שם :

כב אם נאנס ולא התפלל מנחה בע"ש מתפלל שתים של שבת הראשונה לערבית והב' לתשלומין ואם התפלל הב' של חול איבא פלוגתא ולא יתפלל נדבה מטעם האמור. אחרונים והרב המגיה בש"ץ דף קע"ב :

כג אם טעה ולא התפלל מנחה בערב ר"ח מתפלל של ראש חדש בראשונה ולא בשניה ואם לא הזכיר יעלה ויבא בראשונה והזכיר בשניה צריך לחזור ולהתפלל פעם ג' לתשלומין אבל אם לא הזכיר בשתייהן אינו צריך לחזור. סימן ק"ח ואחרונים ועמ"ש הרב המגיה הנז' דקע"ד ע"א ודוק :

כד אם היה ר"ח שני ימים ולא התפלל מנחה ביום ראשון של ר"ח כשמתפלל כליל ב' של ר"ח שני תפלות א' לחובה ואחת לתשלומין אם לא הזכיר בראשונה והזכיר בב' א"צ לחזור. פ"ח :

כה המתפלל שחרית של שבת שתים והתפלל ראשונה אתה קדשת וב' ישמח משה א"צ לחזור הרב המגיה הנזכר דקע"ד :

כו והיינו דוקא כשנזק מפיו אבל אם דעתו היה לומר אתה קדשת לתשלומין חוזר ומתפלל :
כז מי שלא התפלל ערבית ר"ח והתפלל שחרית שתים ולא אמר יעלה ויבא בשניה אינו חוזר. כנה"ג בשם מהר"ט ודעמיה ופ"ח :

כח אם שכח ערבית במ"ש מתפלל שחרית שתים ואינו מוכיר אתה חוננתנו בשניה. הרדב"ז סימן שס"ה :

כט אם אמר אתה חוננתנו בראשונה ולא בשניה חוזר ומתפלל. עמ"ש הרב המגיה הנז' שם ע"ג :

קשר גודל סימן כב כג כד

ל מי שהתפלל ראשונה לשם מנחה והשניה לתשלומין טעה בשל מנחה שלא שאל מטר חוזר של מנחה וא"צ לחזור בשביל התשלומין. פרי"ח:
לא מי שלא התפלל מנחה ביום שלפני יום שאלת המטר ומתפלל ערבית שתיים שאל מטר בשתיים ואם לא שאל מטר בתשלומין בדעבד יצא. כרי"י סימן ק"ח:

סימן כג. דיני הלל. אושר כולל:

א אין לטעום קודם קריאת ההלל למי שיכול אבל מאן דחליש לכיה מותר. כרי"י סי' תכ"ב:
ב מצות קריאת ההלל מעומד. שיע שם:
ג כרי"ח צריך לקרא ההלל בדילוג. שם:
ד בימי הדילוג במלכות א"י ומצרים אין מברכין על ההלל ויש מקומות שנהגו לברך. שם:
ה בן א"י ודעתו לחזור ובחיל נעשה במקרה ש"ן ובירך על ההלל יצאו הציבור בברכתו והוא לא בירך לבטלה. שו"ת חיים שאל סימן צ"ט:
ו בימי הדילוג היחיד אינו מברך עליו. סימן תפ"ב:
ז נשים פטורות מכל הלל ולעת ר"ת וסיעתו אם רצונם לקרות יכולות:
ח קטן אפילו הגיע לחינוך אינו מוציא אחרים י"ח אף שהלל מדרבנן. הרב פרי"ח:
ט בהלל אפי' עשרה קורין כאחד ומוציאים את הרבים י"ח:

סימן כד. קצת דיני מוספין. אלו הן הנצטרפין:

א העקר לומר את מוסף יום ר"ח וכיוצא ולא יאמר זאת מוסף. פרי"ח:
ב בשבת ור"ח אם אמר את מוסף יום השבת הזה ויום ר"ח הזה ולא אמר את מוספי נראה שא"צ לחזור דמ"ש את מוסף יתפרש על כל המוסף וכבר פירש שבת ור"ח ומ"ש הרב בית יהודה בסופו דב"ט ר"ח אם אמר מוסף חוזר שאני התם שאינו ניכר דאינו זוכר ר"ח וק"ק על הר' הנז' דלא זכר תשו' מהר"י כי רב בשו"ת הרב המביט (כ"ז זה שנים בזכרונותי ועתה נדפס ס' ש"צ והרב המגיה שם האריך מאד בדרך רכ"א והנמשך ותסכים כמו שכתבתי):
ג אם ברי"ח או שבת וכיוצא שה"ל לומר את מוסף ואמר את מוספי אינו חוזר. הרב הנז' דרכ"ט וכמ"ש הרב הנז' גר"ו על דברי המחבר ואכמל"ו:
ד אם במקום תפלת שהרית התפלל תפלת מוסף לפני שהשכב שכבר התפלל שהרית וזכר אח"כ שלא התפלל שהרית יתפלל תפלת שהרית לבד ותפלת מוסף יצא י"ח הוכחו אבל כשהתפלל מוסף היתה כונתו להתפלל שהרית אלא שטעה וזרק מפיו תפלת מוסף צריך להתפלל שהרית ומוסף. הרב המגיה דרכ"ט ועמ"ש ד"ר וד' ר"א:
ה אם התפלל י"ח במקום מוסף והזכיר יעלה ויבא בעבודה יכוין לחזור תפלת ש"ן. שם:
ו גסרפק אם התפלל מוסף או טעה ובמקום מוסף התפלל שהרית שהוא י"ח אלא שהוא מוספק אם הזכיר יעלה ויבא בעבודה או לא יכוין לחזור תפלת ש"ן. הרב הנז' שם:
ז בשבת חיה אם התפלל מוסף של חש"מ ולא זכר שבת כלל רק בהתיימה זכר וחתם מקדש השבת וישראל והזמנים וכן אם התפלל מוסף של שבת לבד ואמר יעלה ויבא בעבודה בשניהם א"צ לחזור מחבר"ס סי' רס"א והרב חק"ל גר"ו האריך לחלוק על זה ואני בעניי עמדתי על דברי קרשו ובמקומי אני עומד ונדפס עתה ס' ש"צ ומוכח שהרב המגיה גר"ו ד"ר וד"ר וד"ר"א ורמ"ב ע"א מר ניהו שר המסכ"ס את יוסף כמ"ש במהר"ר ע"ש ואנכי איש צעיר במקום אחר כתבתי באורך ח' ברהמיו יאריך ימינו בטוב לעבודתו ויוסף לנו שנות היום:

כדי ש"ל לבית הנייר חלק מ"ח הכתוב קט מנכנס ואחרות כשיצא מן תפלה כס"ד:

א ירגיל אדם עצמו לפנות בבקר קודם תפלה כי יש סוד בדבר וכמ"ש רז"ל הרוצה לקבל עליו עול מ"ש שלימה יפנה ויטול דיו כו':

ב ראיתי להרב החסיד המקובל המופלא מהר"ש שרעבי זלה"ה שהיה נוהג לדבר שום דיבור חול קודם שיתחיל הזמירות והיה אומר שכן צריך על פי הסוד:

ג אחר פרשת העקרה קודם רבש"ע יאמר פ' ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב יכוין צפונה לפני ה' וזרקו צירוף (יהו"ה) צפונה גימטריא עם מ"ב ויאמר הר"מ יהו"ה או"א שתטלא רחמים עלינו ותזכור לנו עקירתו של יצחק בן אברהם אבינו ע"ה כאלו אפרו צבור ומונה ע"ג המזבח ותביט באפרו לבטל מעלינו כל גזירות קשות ורעות ותזכור לחזור בתשובה שלימה ותצילנו מיעה"ר

קִשְׁר גִּדּוּל סִימָן כֹּד

סִימָנִי וּמְכַל חֵטָא וּתְאָרִיךְ יִמִּינוּ כְּטוֹב וּשְׁנוּתִינוּ כְּנִעֻמִּים וּכְמוּ שֶׁכֶּשֶׁ אֲבָרְהָם אֲבִינוּ אֵת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת כֹּו' :

ד' כְּשִׂיאָמֵר אֶל נַקְמוֹת יָכוֹן שִׁנְקָם הַקְבִּיָּה נַקְמוֹת י' הָרוּגֵי מַלְכוּת וְהַגּוֹפִין קְדִישִׁין יִבְרֹרוּ נִיצוּצֵי הַקְדוּשָׁה וְנִיצוּצֵי הַמַּלְכִּים דְּמִתּוֹ וְהַנִּשְׁמוֹת שֶׁבַעֲשִׂי כִּיב הָאֲרִי זֶל :

ה' וְיִהְיֶה מֵאֵד לֹמֵר בְּרוּךְ שֶׁאֵמֵר בְּנוֹסַח פ"ו תִּיבּוֹת וְיֵאמֵר הַמְהוּלָּל בִּפְ"ה עָמוּ וְלֹא כִפִּי כִי בִפְ"ה ג' פ"ו כִּיב הָאֲרִי זֶל וְרַבִּים שָׁאֵלוּ מִשּׁוֹם ג' זֹו נַעוּת הַלִּשׁוֹן כִּי ע"פ הַדְּקֻקָּה צֶל :

כִּפִּי וּמִצָּתִי בִס' כֹּונוֹת יִשָּׁן כִּי בְרוּךְ זֶה הוּא כְּנֶגֶד תִּיקוֹן י"ב סוּד הַפִּיָּה וְלִכְךָ צֶל בִּפְהָ עָמוּ וְעִיִּין בִּס' פְּרִי עֵץ חַיִּים הַנֶּדְפֵס בְּקֶרֶב כְּמֵה סוּדוֹת בְּגִימ' הַלּוֹז שֶׁל פ"ז ג' לִבְנִיָּה כֹו' עֲשִׂיב :

ו' כְּשִׁירָה יֵאמֵר פִּסּוּק ה' יִמְלֹךְ שְׁנֵי פַעַמִּים מִקְרָא וְא' תִּרְגּוֹם כִּי בֹא סוֹס פִּרְעֹה כֹו' כִּי לֵה' הַמְּלוּכָה כֹו' וְהִיָּה ה' לְמֹלֶךְ וְלֹא יֵאמֵר פ' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל . הָאֲרִי זֶל :

ז' בְּנוֹסַח יִשְׁתַּבַּח צֶל גְּדוּלָּה וּגְבוּרָה וּתְפָאֵרֶת כֹו' מְהוּלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת הַתִּינוּ בְּחִירָךְ כֹו' מֶלֶךְ אֵל הַיְּעוֹלָמִים . הָאֲרִי :

ח' כְּבִרְכַּת יוֹצֵר אֵין לֹמֵר וְהַתְקִין מֵאֲרוֹת מִשְׁמַח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא . פְּרִי עֵץ חַיִּים דְּלִיָּג עִיג' :

ט' ק"ש . כְּשִׁיגִיעַ לֵפ' וְיֵאמֵר תְּקַה הַצִּיצִיּוֹת גַּם בִּידֶךְ הַיְּמִנִית וּשְׂרָשִׁיהָ בְּשִׁמְאֻלִּית וְתִכְסִּי וְתִסְתַּכַּל בָּהֶם כִּכֵּל פ' צִיצִית וּכְשֶׁתֵּאמֵר וְרֵאשִׁית אוֹתוֹ תַעֲבִירָם עִיג עִינִיךְ וְתִנְשָׁקֶם שׁוֹה מִצוּה מִן הַתּוֹרָה לְרֵאשִׁית הַצִּיצִיּוֹת וּכִפ' אֵני ה' אֱלֹהֶיכֶם יָכוֹן לְקִיּוֹם מִעַם שֶׁל זִכְרֹת יִצְיָם :

י' אִמֵּת וְיִצִּיב כְּשֶׁתִּגִּיעַ לְדַבְּרֵיוֹ חַיִּים כֹו' בְּתִיבַת לַעַד תִּנְשָׁק הַצִּיצִיּוֹת וְתַעֲבִירָם עַל גְּבִי עִינִיךְ וְתִנְחָם מִידֶךְ שִׁישְׁתַּדְּשֻׁלוּ לְמַטָּה כְּדֶרֶם הָאֲרִי זֶל :

יא' כְּקְדוּשָׁה יִכּוֹל לְקִיּוֹם מִעַם וּנְקַשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתוֹהֵר מֵאֵד לְכוּן הַרְגֵּלִים בְּקְדוּשָׁה :

יב' קוֹדֶם הַסֵּרֶת הַתְּפִילִין יֵאמֵר פ' וְהִיָּה אִם שְׁמוֹעַ הַשִּׁמְעַם בְּקוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ . וְהִישֵׁר כְּעִינֵיו תַעֲשֶׂה וְהֵאֱזִינָה לְמִצְוֹתָיו וּשְׁמֵרֶת כָּל חֻקָּיו כֹו' עֲלִיֶיךָ כִּי אֲנִי הוֹיָה רּוֹפְאִיךָ וְיִכּוּן כֹּד' יוֹדִין דְּעִיב וְיִסִּיר הַתְּפִילִין שֶׁל רֹאשׁ מְעוֹמֵד וְיִצְנִיעַ בְּכִיס . שַׁעַר רוּחִיךָ מִהָאֲרִי זֶל :

יג' יֵאמֵר אַחֵר כָּל שְׁלֹשׁ תַּפְלוֹת מְזֻמּוֹר לְדוֹד ה' רוּעִי וּמְזֻמּוֹר אֱלֹהִים יַחֲנֹנוּ . הָאֲרִי זֶל :

יד' בְּתַפְלַת מִנְחָה הִיָּה רְבִינוּ הָאֲרִי זֶל נֹתֵן צִדְקָה אֶךְ לֹא בְעֶרְבִית שֶׁהוּא זְמַן דִּין :

טו' בְּתַפְלַת מִנְחָה טוֹב לֹמֵר הַעֲקִידָה עַד וְהָאֲרִי אֲזַכּוֹר :

טז' כְּשֶׁהִיָּה לְהָאֲרִי זֶל לְפָרוּעַ שֶׁכֶּר שֶׁכִּיר הִיָּה מִשְׁתַּדֵּל לְפִירְעוֹ קוֹדֶם מִנְחָה שֶׁהִיָּה אֹמֵר אִיךְ אֶעֱמֹד לְהַתְּפַלֵּל מִנְחָה לִפְנֵי ה' וּבֹאֵה לִידִי וְצוּה גְּדוּלָּה וְלֹא קִיּוּמִיתִי . וּמִזֶּה יִקַּח הָאָדָם מוֹסַר שְׁקוֹדֶם מִנְחָה יָכוֹן רְעִינֵיו וְיִהְיֶה תְּשׁוּבָה וְאִם יוֹכַל לְלַמּוֹד קוֹדֶם מִנְחָה מְעַם טוֹב מֵאֵד :

יז' בְּנוֹסַח בְּרַכָּה רֵאשׁוֹנָה דְּרַבִּית יֵאמֵר אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מַעְרִיב עֶרְבִים כְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים בְּתַבּוּנָה . כִּיב הָאֲרִי זֶל :

יח' לְשִׁמּוּרָה טוֹב מֵאֵד לֹמֵר וְהִיָּה נֹעֵם כָּלוּ יִשְׂרָאֵל וְהַפּוֹךְ ז' פַּעַמִּים וּיְכַפּוֹל פ' אֹרֶךְ יָמִים אֲשִׁכִּיעֶהוּ :

יט' לְשִׁמּוּרָה מְרִבִּינוּ הַיְּהוּדָה חֲסִיד יֵאמֵר פ' אֵתָה סֵתֵר לִי יִשְׂרָאֵל וְהַפּוֹךְ בְּשִׁחוּ בְה' עֵדִי עַד כֹּו' ה' עוֹז לַעֲמוֹ יִתְּנוּ ר"ת הַפְּסוּקִים אֲבִי :

כ' טוֹב מֵאֵד לֹמֵר אַחֵר עֶשֶׂר פְּסוּקִים הַמַּתְחִילִים בְּנוֹן וּמְסִימִים בְּנוֹן וְהוּא תוֹעֵלֶת לְהַנְצִל מַעֲיָן הָרַע וְכַתְּבֵרְבִי הַיְּהוּדָה חֲסִיד כִּכִּי שֶׁלֹּא יֵשׁ בָּהֶם אוֹת פ' שֶׁהַקּוֹרָאן מְבָרִיחַ שְׁטֵן מִמֶּנּוּ :

כא' טוֹב לֹמֵר ג' פְּסוּקֵי ה' צִבְאוֹת עָמְנוּ כֹו' גִּפּ וְיִנְצֵל מִכָּל צָרָה ה' יִצִּילֵנוּ מִכָּל חֲטָא וְיִזְכְּנוּ לַעֲסוֹק בְּתוֹרָתוֹ הַק' תּוֹרַת חַיִּים :

תָּם וְנִשְׁלָם שֶׁבַח לֹאל בּוֹרֵא עוֹלָם

כֶּף אַחַת

בִּינוּ עַמִּי עֲשׂוּ

א' נוֹסַח תַּפְלָה לְמִי שִׁיאַחֵר לְקוֹם וְאֵין לוֹ שְׁהוֹת לְהַתְּפַלֵּל הַתַּפְלָה הַכוֹלֵלֶת אֲשֶׁר בְּתַחֲלַת צְפוּרֵן שְׁמִיר . יֵאמֵר זֹו דֶּרֶךְ קִצְרָה בְּרֵאשׁ אֲמִיר :

לִיקוּבָהוּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ וְכו' הָרִינִי מִקְּבֵל עָלִי אֱלֹהוֹתֵי יִתְב' וְיִרְאָתוֹ וְאֶהְבֹּתוֹ וְהִנֵּנִי עֹבֵד לְהַשִּׁי"ת . וְהָרִינִי מִקִּיָּם מִצוֹת וְאֶהְבֹּת לְרַעַךְ כְּמוֹךְ וְהָרִינִי

אֲזַהֵב אֵת כָּל אֲדָם מִיִּשְׂרָאֵל כְּנַפְשִׁי וְהָרִינִי מוֹכֵן לְקִיָּם מִצוֹת ת"ת וּמִצוֹת

צִיצִית

ציצית ותפילין והריני מוכן לקיים מצות ק"ש ותפלת שחרית הם והמצות הנלוות והבלולות בהם. ואני מכוון בכל לעשות נ"ר ליוצדנו שלא ע"מ לק"פ בשום צד ואני מכוון בכל לדעת רשבי הקדוש והריני מקבל עלי כל תרתי מצות דארייתא ומצות דרבנן הם וענפיהם ואתה האל הטוב ברוב רחמך תצילנו מיצה"ר ותזכנו לעבדך באמת. כיר"א ויהי נועם ה' אלהינו וגו' :

ב למצטער על סחורותיו אשר הם בדרך ים או יבשה. יקח עשרה אנשים שילמדו תהלים ויוסיפו בתפלה מאחר התהלים נוסח זה :

יהרמ"י או"א שתמלא רחמים על פב"ב ותבטל מעליו כל גזירות קשות ורעות וכל נכסיו וסחורותיו אשר לו בעיר זו ובעיירות אחרות ובכל מקום שהם בין בים בין ביבשה אתה ה' תשמרם מכל רע ותסתוספי המקטרגים עליו ועל נכסיו ולא תעשניה ידיהם תושיה ותצילהו לו ולנכסיו מכל צר ואויב וכל שולל ובש"ו ובצל כנפיק תסתירהו וכל צדקותיו אשר עשד (ואשר השתדד בלימוד היום) ות"ת שלומד הכל יזכר לפני כסא רחמך לרחם עליו ועל נכסיו מכל צדקותיו וזכות אבותיו ינן עליו ועל נכסיו מעתה ועד עולם אמן כן יהי רצון : לעורר רחמים אם יזכה להוליד בן זכר :

א יום שתעמול הכסף יתן שמן לעלוי נשמת ר"מ וילמר קודם :
הריני מנרב שמן זה למאור לעלוי נשמת ר"מ בעל הנס כדי שהקב"ה בזכות ר"מ יזכני להוליד הלילה הזו הבאה לשלום ותתעבר אשתי פב"ב מכן זכר לחיים ולקיימא זרע אנשים לעבודתו יתברך אלהא דרבי מאיר ענני :
ב בלילה אחר ק"ש קודם שישיב יאמר זה ג"פ :

יהר"מ אחיה אשר אחיה (יכוין קבלתי שיש בו ד' אותיות אלף הא יוד הא וכוה גדול פשוט או מורכב לכל דבר סודו אחיה מודה על סוד האלהות היה הוה ויהיה) שהלילה הזו תתעבר אשתי זו פב"ב מכן זכר וחכם ונתת לאמתך זרע אנשים ונפש חכמה בכחך הגדול לעבודתך בן יהי רצון אמן :
ג אם יראה שנתעברה כל מ' יום יתן פיוטה לצדקה לעלוי נשמתו של ר"מ כדי שיהיה בן זכר. אלהא דר"מ ענני :

ד לקדש עצמו במותר לו תמיד ושניהם במחשבות טהורות להוליד בן זכר ולהמשיך נשמה מבחי' חסד ויכוין שם שדי וצירופיו :
ה לקהל ישראל שהם בצער מלחמות וביוצא :

יהרמ"י או"א אב הרחמן שתמלא רחמים עליו ועל יושבי העיר הזו וכל גבולה ותצילנו ממלחמה וזממור ומשבי ומביזה ותרחיק גייסות האויבים מכל גבול ארצנו לא יקדמו על ארצנו מן ולא ישפכו עליה סוללה והאויבים אשר בקרבנו תכניעם ותשפילם ותפר עצתם ותצילנו מכל אויב ואייר ושולל ובוזז תפול עליהם אימתה ופחד (יכוין בשם תעאו) וכל צדקות ישראל ות"ת אשר עשו ואמרו בעירנו ובעיירות אשר בנבולנו יזכרו לפני כסא רחמך ותבטל מעלינו ומכל עמך ישראל אשר בעיר (פלוגי) כל גזירות קשות ורעות : (קרע שטן) ותחן עליו ועליהם מאוצר מתנת חנם בכל צדקותיך ותצילנו מכל רעב ויוקר השערים אל מלא רחמים תן שלום בארץ תן שלום במלכויות ושררות ובצל כנפיק תסתירנו בזכות אע"ה איש החסד ובזכות יצחק אע"ה אזור בגבורה ובזכות יעקב אע"ה כליל ת"ת ובזכות משה רעיא מהימנא אחוה בנצח ובזכות אהרן כהנא רבא אחוה בהוד ובזכות יוסף הצדיק אחוה ביסוד ובזכות דהע"ה אחוה במלכות עזרנו אלהי ישענו ע"ד כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך רחום חנון שומר תומך מציל ישר פודה (רחש תמיך) הצילנו מכל צרה וטרופ ובלבול עשה למען כו' (כן יאמר אתר י"ב מ' מו' יענך ואתר צ"א פעמים ויהי נועם כמ"ש בסנסן ליאיר וכן

וכן יאמר עוד בתפלה שאחר התהלים קודם ותקרא לשבויים דרור :

ה אחר פסוקי לקוטי תהלים באוריות שם החולה יאמר תפלה זו :

ירמ"י או"א שתכלא רחמים עלינו ותעשה למען רחמך ולמען שמותיך הקדושים הכתובים בפסוקים אלו שקרתי לפניך ושמותיך הקדושים הרמזים והמצורפים בהם ובזכות פ' אלו אשר ראשיתם אותיות שם פ' ברוב רחמך תאיר כל שרשי נר"ן שלו הרמזים וכלם אחזי אותיות שמו וישפע עליהם שפע רב ממקום שלהם ויאירו וישפיעו ויאמצו כח בענפי נר"ן שלו אשר בגופו ומקיפו והבטל מעל פ' כל גזירות קשות ורעות אנא בכח גדולת רחמך מחיה חיים יחיהו וישלח דברו וירפאהו רפואה שלימה לאורך ימים ושנות חיים כ"ר :

ך לבחור ירא ה' שרוצה שתזדמן לו כלה הגונה יתפלל בכונה תפלה זו :

רבש"ע בחסדך יצרת עולמך ובראת אדם ועשית לו עזר וצויתנו לישא אשה ולהוליד בנים והחמירו עבדיך רז"ל שלא לאחר מצוה זו ויען חיי אדם בעוה"ז ובעה"ב תלויים כמעט באשה ובעוה"ר אין עוד נביא ולא בעלי רוה"ק לדעת איזו ראוי כדי לקיים מצותיך לכן בלב נשבר באתי להפיל תחנתי לפניך אב הרחמן ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלי ותזמין לי בת זוג נאה יראת ה' ובעלת מדות ובעלת מו"ט וטובת שכל ומוצלחת ומבורכת כי בזה אוכל לעבוד עבודת ה' בלי טרדה . והיה הנערה אשר ידברו לי עליה והיא ראויה ויש לה יראת ה' ומדות טובות ומו"ט והזגנת לי ברחמך הרבים תחן עלי ותטה לבי לגמור הדבר באופן שאוכל לקיים מצותיך ושוב לי בעוה"ז ובעוה"ב אל מלא רחמים "רחום" "חנון" "שומר" "תומך" "מציל" "ישר" "פורה" (ויכוין שם רחש תמיץ) עזרני ערכ"ש עשה למען שמך כו' חנני וענני ושמע תפלתי (ויכוין בשם אראריתא כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך שומע תפלה (ויכוין אויבך אויבנה יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי להצ"ו) :

ק תפלה לומר במוסף ר"ה ויה"כ בעת אמירת ש"ץ ומפני חטאינו והיא תפלה קדומה ואמנם אנכי תקנתי הלשון וישבתי על מכונה לפע"ד בתוס' נפך בס"ד :

רבינו של עולם בושנו מאד ונמס לבנו על אשר פגמנו באות ברית קודש בכמה מיני פגם ובפרט כמה מיני קרי וטיפות זרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה באונס וברצון בגלגול זה וגלגולים אחרים וגם נשמות עשוקות בקליפות הנפוצים בארבע כנפות הארץ ונשמות ערשילאות הפוזרות בין הגוים וע"ז זה נתארך גלותינו ישמם מקדשנו וגלה יקרנו . ובכן במרירות נפש וחרטה גמורה באנו לבקש רחמים וסליחות ויהי רצון מלפניך ייחודך אלהינו ואלהי אבותינו אב הרחמן שתרחם עלינו העניים והאביונים מרים ונאנחים ועתה יגדל נא כח ה' ותפליט הקליפות כל הניצוצות הקדושות וטפות קרי וזרע לבטלה שיצאו ממני ומכל ישראל בגלגול זה וגלגולים אחרים ותחזור לקבצם בקדושה שנית והיו למאורות בכח שם הקדוש ב"מ (ויכוין שיוצא מפסוק בוריעו יקבץ מלאים ופסוק כי בי חשק ואפלטו והוא גימטריא אה"ה) ושם הקדוש חב"ן היוצא מפסוק "חיל בלע" ויקיאנו טבטנו יורישנו אל ותקרב פזורנו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ וקיים בנו מקרא שכתוב ושב ה' אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה ותגאלנו גאולת עולם על"ש על"י על"ת על"ק על אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דוד התתמים ונאחזים במדות העליונות הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד יסוד ומלכות ותתקן

אשר

כף אהת

יושר פגמנו ותיחד אשר הפרדנו ותלקט אשר פורנו וברחמך הרבים תשמרנו
 ככל רע מעתה ועד עולם ותשפיע עלינו שפע קדושה וטהרה לעבדך באמת
 אנו וזרעינו וזרע זרעינו "רחם חנון" "שומר תומך" "נציל יושר" פודה (יבין
 בר"ת שהוא **רחש תמים** שם קדוש) חוס ורחם עלינו וקבל תפלתנו
 כדכתיב לב נשבר ונרכה אלהים לא תבוה וכתיב כי לא בזה ולא שקץ
 ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע יהי לרצון אמרי פי והגיון
 לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ז' תפלה שסדרתי לומר ביוה"כ קודם מנחה. יאמר פ' העקדה וכו' ושחט אותו על ידך
 המזבח צמנה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתמלא רחמים עלינו ותזכור לנו
 עקידתו של יצחק אבינו בן אברהם אבינו עליו השלום אשר בימים האלה
 בזמן הזה בעשור לחודש תשרי היתה עקידתו בהעלות המנחה. ובכן ברב רחמך
 תזכור לנו כאלו אכרי צבור ומונח על גבי המזבח ותביט באפרו לרחם עליו
 ובזכות א"א ע"ה שנתנסה בעשרה נסיונות ובתפלתו וגם בזכות יעקב אע"ה
 נתת לנו עשרת ימי תשובה לכפר על חטאתינו תתמלא רחמים עלינו ותבטל
 מעלינו כל גזירות קשות ורעות וכו' שכבש א"א את רחמיו לעשות רצונך
 בלבב שלם כן יכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מדותיך. ותתנהג
 עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפני ולפנים משורת
 הדין ותביט בדם הברית שמל אע"ה ביום הכפורים ותכפר כל עונותינו ככל
 צדקותך (פר"א פ' כ"ט) ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך
 ומנחלתך. אל מלא רחמים גלוי וידוע לפניך כי בושנו במעשינו ונכלמנו
 בעונינו בהעלותינו על לבבנו רוב קיצורנו בעבודתך ובעסק תורתך וקיים
 מצותיך ונמס לבנו בקרבנו והיה למים מה נענה ומה נאמר כי הצר הצורך
 בחברת החומר העכור היו בעוכרנו גם אסור נלוה עמם אסורים ולטושים
 בגליות קשים גלות הנפש והגוף. אמנם גלוי וידוע לפניך שרצוננו
 לעשות רצונך ולשקוד על דלתותיך כי טוב יום בחצריך מאלף בחרנו ויראים
 וחרדים אנחנו מאימת דינך הקדוש. ע"כ באנו אליך בכפופת ראש ונמיכת
 קומה וחלישות חיל להזכיר ולעורר רחמך ולהזכיר זכות אבותינו הקדושים
 ובזכותם תתמלא רחמים עלינו. ותשליך במצולות ים כל חטאתינו ואתה
 בטובך תעורר רחמך ונהיה נקיים מכל טומאה וחלאה וזוהמא ויעלו כל
 ניעוצות הקדושה אשר נתפורנו ויתבררו ויתלבנו במדת טובך. וברוב רחמך
 חתן לנו חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה חיים
 של פרנסה טובה חיים של חילוף עצמות חיים שיש בהם יראת חטא חיים
 שאין בהם בוש וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת תורה
 (ויראת חטא) חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה וזכרנו לחיים מלך חפץ
 בחיים כחבנו בספר החיים למענך אלהים חיים וקרע רוע גור" (קרע שטן) דיננו
 ויקראו לפניך זכיותינו:

אל מלא רחמים יהמו נא רחמך עלינו לקבל ברצון הכנעתנו והרחורי
 תשובותינו ותקיים לנו מה שהבטחתנו על ידי עבדך חכמי ישראל הבא
 לטהר מסייעין אותו ובשגם לבנו אטום וסתום וחתום ולא אתנו וידוע זו היא
 ביאה זו היה שיבה רב להושיע האר עינינו אשר בגדל רחמך הבטחתנו
 פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם וראה
 כי **אולת יד ואפס עצור ועיזוב ואין חינוך ואין מרחם וזולתך** כי חנוניך דמה חנינים
 ומרחמך

כף אהת

והרחמך הם טרומים כדכתיב וחננתי את אשר אחוה ורחמתי את אשר ארחם: ובכן לב טהור ברא לנו אלהינו ורוח נכון חדש בקרבנו ורשפי התעוררת לבנו באהבתך ותורתך יתמידו ויתרבו עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוה שמך תחל שנה וברכותיה. ותצילנו משבי ומביזה ומכף כל אויב ואורב ושורר וביוז ותפר עצתם וקלקל מחשבותם תפול עליהם אימתה ופחד בגדול ורועך ידמו כאבן ותתן בלב השרים להטיב אלינו ולרחם עלינו אויבנו ילכשו בושת ועלינו תרחם כרוב רחמך ותאמר די לצרותינו ולכל הרפתקי' דערו עלינו יהיה לכפר חטאתינו עונותינו ופשעינו ותאמר די לצרותינו וכשם שזככת על אבותינו במדבר והצלתם טעינא בישא דבלעם הרשע כן בצל כנפיך תסתירנו ונהיה מנוסים במכסת והנהגת שמותיך הקדישים ותשמרנו מכל הפסד וכל עלילה הן מהשרים הן מזולתם אנא ה' הושיענו בזכות אברהם איש החסד יצחק אזור בגבורה יעקב כליל תפארת משה רעיא מהימנא אחוה בנצח אהרן אחוה בהוד יוסף אחוה ביסור דוד אחוה במלכות ובזכותם תצילנו מיד אויבנו ותהפוך לבם מרעה לטובה ויהיה לנו ישוב והשקט ובטח לעבדך באמת בלי שום טרדה ותזכנו להתרחק מהגאווה והכעס והקפדה וכל גבה לב. ונהיה מיושבים בדעתנו. ונכיר מעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה. ולא נתכעס ולא נקפיד ונהיה אוהבי שלום ומרביש שלום. ותזכנו להתרחק מלצנות ושקר וחנופה ולשון הרע ודיבור של חיל בשבת וכל דבר אסור ויהיה רוב דבורינו בתורה ובעניני עבודתך ותאזרנו חיל לשמור לפנינו מחסום מחטא בלשונינו. ותזכנו להתרחק מתאות תענוגי והבלי העולם הזה ונאכל לשובע נפשנו וכן בכל צרכינו יהיו כל מעשינו לש"ש. ותזכנו להיות שמחים בעסק תורתך ובמצותיך ולהיות בטחונינו כך תדיר ויהיה לנו לב שמח לעבדך וברוב רחמך תזכנו להשלים תיקון נר"ן בגלגול זה ולא נאבד ח"ו ותזכנו לעסוק בתורתך הקדושה ולכוין לאמיתה של תורה ותצילנו מכל טעות בהלכה ובהוראה ואל תצל מפנינו דבר אמת לעולם ונהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך הק' לשמה ומקיימי מצותיך ולא ימצא בנו לא בזרענו וזרע זרעינו שום פגם ושום פסול. ולא יתחלל שמך על ידינו ח"ו. וראה כי עמך הנזי הגדול הזה זרע אהוביך אברהם יצחק וישראל עבדיך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ורוחקם קוראים בשמך ומלאים מצות וצדקות ותורה וגמילות חסדים:

אנא מלך רחום וחנן תתמלא רחמים על כל אחינו בית ישראל הנפוצים בארבע כנפות הארץ יבפרט על יושבי ארץ ישראל ועל יושבי העיר הזו ועל כל הקהל הקודש הזה ותרם עלינו ועליהם ותצילנו ותצילם מרעה ומרעב ומשבי ומביזה ומכל חטא ותשלח רפואה שלימה לכל ח"י עמך ישראל. והברואים תתמיד בריאותם שלא יחלו ח"ו ותצילנו ותציל לכל ישראל מכל נזק ומכל צר ומססין מקטרג ומרוח רעה ומדקדוקי עניות ומכל מיני פורעניות המתרגשות בעולם ותפקד בזרע של קיימא זרע קודש לכל חשוכי בנים. והיושבות על המשבר טעמך ישראל תוציאם מאפילה לאורה ויצא הולד בשעה טובה ובלא שום צער ושום נזק לא ליולדת ולא לילדיהן ואל ימשול אסכרה ושדן לכל ילדי עמך ישראל ותגדלם לתורתך ומצותיך בחיי אביהם ואמם. ובני ישראל עמך יודי הים באניות פצם והצילם ממים רבים מיד בני נמר הצילם מטיט ואל יטבעו וינצלו משינאים וממעמקי מים ובני ישראל החולכים ביבשה דרריכם בהדך ישתח לזכת אל עיר מנויב והצילם

מכף כל איוב ואורב בדרך. וכל האסורים בבלא מעמד ישראל החר מאסריהם ותוציאם לרוחה ותשיב ליראתך כל האנוסים ביר גאים. ותחזן זכות אבות להחזירנו בתשובה שלמה לפניך והאר פניך על מקדשך השמש למען אדני. אנא ה' שומע תפלה **אוכף כוזו אזבוגה רחש תמית** "רחום" חנון "שומר" תימך "מציל" ישראל "פורה חום ורחם עלינו ושמע" תפלתנו כי רחוט אתה (אראריתא) אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שיבה עלינו בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך כבתחלה וכונן בית מקדשך על מכוננו הראנו בבנינו שמחנו בתקוננו והשב שבינתך לתוכו והשב כהנים לעבודתם וליום לשירם ולדוכנם והשב ישראל לנביאם. ומלאה הארץ דעה ליראה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן כן יהי רצון. כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי. זאת נחלת עבדי ה' וצדקתם מאתי נאם ה'. לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים:

שיר המעלות מממעקים. ויאמר פ' לעולם יהיה דברך נצב בשמים (י"ב פעמים) ויכוין שהגזרות רעות ישארו בשמים ולא ירדו לארץ וזהו דברך חיבור קשה יהיה נצב בשמים ולא יבא אל הארץ:

ט סגולה להולך לפני מלך או שר ומושל יאמר מו"ב פעמים אבתראי בת כרנבו קודם שיעמיד לפניו ועוד יאמר מנדל עוז שם ה' בו ירוץ (יכוין בו ירוץ גימ' שדי ר"ת שומר דרך ה') צדיק ונשגב. ואם הוא לצרכי צבור יכוין שהוא מתעסק לש"ש ויוכור זכות אבות אברהם איש החסד יצחק נאור בגבורה יעקב כליל תפארת משה אחוז בהוד יוסף אחוז ביסוד דוד אחוז במלכות: **י** סגולה למי שיש לו פחד. יאמר ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ג' פעמים. יאמר מוזמר נ"ג ט' פעמים. ויקח בידו חומש וכשאומר שם פתרו פחד יקיש עליו ב' פעמים. ויאמר ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו ג' פעמים. ויאמר ויהי נועם כלו ישר והפך. רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלחנו אתה:

יא כיונות ששיטות כשיעשה צדקה. מצאתי כתוב שבמעשה הצדקה יכוין לפדות כל נרץ וניצוצי הקדושה והתורה והמצות והתפלות אשר נדחו בקליפות ובכח הצדקה יצאו מתוך הקליפות ויחזרו אל הקדושה אל שרשם מנוקות מכל רע ויכוין שה' יצילהו מיצה"ר ומכל חטא והרהורים רעים ומאכלות אסורות ומכל חולי. ויכוין שבכח מעשה הצדקה יתבטלו כל המקמדיגים מעליו. ויכוין שאם חייב איזה סך לאיזה אדם שאינו יודע בין בגלגל זה בין בגלגלים אחרים מאיזה צד ואופן שתועיל צדקה זו לתקן אשר עוית ויכוין שבכח הצדקה יהיה נחת רוח לנרץ של אביו ואמו וקרוביו ויחשוב שיש כונות וסודות ויחזורים עליונים במעשה הצדקה והוא מכוין דרך כלל ליחד קב"ה ברחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחד שם י"ה בוי"ה ביחוד' שלום בשם כל ישראל לתקן שרש מצוה זו במקום עליון והוא מכוין לדעת רשב"י הקדוש ורבינו יצחק לוריא הק'. ויהי נועם וכו':

יב סגולה לעין הרע משם ר' יהודאי גאון ז"ל יקח שתי קערות נקיות באחת יתן מים זכים ובאחת שמן זית וזך ויאמר עליהם ה' אל שדי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ג"פ. ה' אל שדי צבאות אשרי אדם בושח כך ג"פ. ה' אל שדי צבאות הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ג"פ. ואחר כך יטבול הב' אצבעות בשמן דהיינו האצבעות וה' ויטף ב' טיפות בקערה על המים ויבעור

ובעוד שהוא מטיף יאמר בשם גבריאל בשם מיכאל בשם רפאל אני עושה זה וכשם שאלו המיפות נאבדים ומתבטלים כמים כך יתבטלו ויאבדו כל מכאוב וכל חולי וכל עין הרע מפב"פ וישפוך המים לארץ בכל כחו:

יג' לשמירה והצלה יאמר פסוק ואני אשיר עזך וארנן לבוקר חסדך כי היית משגב לי ומנים ביום צר לי. לי צר ביום ומנוס לי משגב היית כי חסדך לבקר וארנן עיך אשיר ואני ג"פ. (כתב הרב מהר"ר שמואל ז"ל בן הרב רבינו מהר"ח זצ"ל בסוף ספר חמדת ישראל כי יש בזה סוד גדול) ואחר כך יאמר שיר למעלות אשא עיני כו' אנא בכח כו' (ויכוין בשמות הק' אשר בר"ת בידוע) יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

יד' (תפלה במקום סכנה ולסטים):

יהו"מ יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם איתן האזרחי איש החסד ואלהי יצחק נאזר בגבורה הנעקד על גבי המזבח אלהי יעקב איש תם כליל תפארת אשר קראת שמו ישראל והצלתו מעשו ומלבן הארמי ומכל שינאיו והוצאתו מצרה לרוחה ומאפילה לאורה בן תצילני היום ובכל יום ויום מכל פגעים רעים ומאיש חמסים תנצרני ואימך הגדולה תפיל על כל הבאים כנגדי שלא יוכלו להזיק לי לא בגופי ולא בממוני וסתום פיות שוטני ושונאי וצוררי. וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת ביום הציל ה' אורו מכף כל אויביו ומכף שאול ויאמר ה' סלעי ומצודתי ומפלטי לי אלהי צורי אחכה בו כגני וקרן ישעי משגבי ומנומי מושיעי מחמס תושיעני. מחולל אקרא ה' ומאויבי אושעי:

אנא ה' תתמלא רחמים והושיעני ותפלטני כי רחום אתה לב נשבר ונרכה אלהים לא תבוז יהיו לרצון וכו':

ויפריש צדקה לעילוי נשמתו של ר' מאיר ויאמר. אלהא דרבי מאיר ענני. ויחשוב כי מכון למה שכיון ר' מאיר בזה. ויאמר תהלים בנחת ובינה ובתפלה שאחר התהלים יאמר בכללה התפלה הנזכר ויועיל בעזרת ה':

מזן תפלה על הפרנסה קדומה שנוהגים לומר בליל ר"ה ויה"כ קודם קריש בתרא ונוסח זה מתוקן ונכון. יאמר מזמור לה' הארץ ומלואה ונוסח נקודות ההוי' שבמזמור יכוין בנקודות אלו עפ"י ס' הכונות מרבני המערב וס' משנת חסידים:

לדוד מזמור לַיהוָה (נ"א לַיהוָה וכן כל ההווות שבמזמור) הארץ ומלואה תבל ויושבי בה כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה

כי יעלה בהר יְהוָה ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה ישא ברכה מאת יְהוָה וצדקה מאלהי ישעו זה דוד דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד יְהוָה עוזו ונבור יְהוָה גבור מלחמה שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד יְהוָה צבאות הוא מלך הכבוד סלה. ואחר המזמור יאמר תפלה זו:

יהו"מ יהוה או"א האל הגדול הגבור והנורא שתתמלא רחמים ותחון עלינו למענך ולמען קדושת המזמור הזה והשמות הקדושים הנזכרים בו וקדושת פסוקיו ותיבותיו ואותיותיו ושעמיו ורמזיו וסודותיו וקדושת השם הקדוש דִּיקְרָנוּסָא (ג'מ' ד'ר'ג'ך ע"ס האניות) היוצא מפי' והריקותי לכם ברכה עד בלי די ומפ' נסה עלינו אור פניך ה' ובתבנו בספר פרנסה טובה ובכלכלה שנה זו וכל שנה ושנה לנו ולכל בני ביתנו כל ימי חיינו במלח

וברוח בהיתר ולא באיסור בנחת ולא בצער ולא בעמל ושירח בשלוח והשקט
ובטח בלי שום עין הרע ותוכנו לעסוק עבודה הקודש בני שום טרדה
ותפרנסנו פרנסה שלא יהיה בה שום בושע וכדומה ולא נצטרך למתנות בשר
ודם כי אם מידך המלאה והרחבה ותצלחתנו ותרווחתנו בכל לימודינו ובכל
מעשה ידינו ועסקינו ויהי' בתינו מלא ברכה ה' ונשבוע לחם ונחיה טובים
רעים "חנן" שומר "תוכך" מציל "ישר" פורה (יבין) רחיש תמיה) ורם
עלינו ושמע תפלתנו כי אתה שומע תפלת כל פה ברוך ש"ת יכוין (אוכף)
אראריתא בוזו אוכונה:

מן נוסח כל נדרי שהיה אומר הרב החסיד מהר"ש שרעבי ז"ל:
כל נדרי ואסרי ושבועי ונדויי וחרמי וקונמי וקונסי די נדרנא ודי נדר די
אשתבענא ודי נשתבע די נדינא ודי ננדי די חרמנא ודי ננחרם די אסרנא
ודי ננסר על נפשטנא מיום הכפורים שעבר עד יום הכפורים הבא עלינו לטוב
נדרנא לא נדרי ושבועתנא לא שבועי ונדוינא לא נדויי וחרמנא לא חרבי
ואסרנא לא אסרי בלהין אתחרמנא בהון יהא רעוא די יהון שביתין ושביקין
לא שרירין ולא קיימין ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגד הגד בתוכם כי לכל
העם בשגה:

ויאמר מאמר התיקונן דף קמ"ג קב ר"ש עד ההוא דמקורא דמקוה בידה:
ין תפלה ליום הושענא רבה. תפלה בעת חבטת חמשה בדי ערבה והוא
קדמוניות אד בא יבא הנוסח מתיקן ומנוק' בס"ד. יקח בידו ה' בדי ערבה
בשרות וברורות וכה יאמר:

לשם יחוד קודשא ב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחדא שם
יה ביה ביחדא שלים בשם כל ישראל חנה אנחנו באים לקיים מצות
ערבה יסוד נביאים הראשונים אשר שרשם פתוח על ערבי נחל לתקן את
שרשה במקום העליון ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו':

ויהי רצון מלפניך יי"ה אלהינו אל עליון רוכב בערבות הבוחר בנביאים טובים
ובמנהגיהם הטובים שתצדק מחשבותינו וחבטת ה' בדי ערבה כאלו
כיווננו בכל המוונות כתיקונן ובכין על ידי חבטת ה' בדי ערבה ה' פעמים
בקרע נגד ה' אותיות מנצפך גבורות אדני אלהים אנא בכח סגולת
מצות ערבה זו במת"ק שפתים תוסיף לקח שכנית עונו ה' גבורות מכותקות
במתק האור של אורות מליך שם יי"ה הא ואן העולה של ובכלה תעדה
כליה להתיוחד עם דורה באהבה ואחיה ורועות ורועיה תצמיח זרע (גימט')
ערבה) קודש מצבתה לעזרת ה' בגבורים ותוכה רצוף אהבה בשפתים ישק
נשיקין ורחימו. ולנו עבדיך המתפללים לפניך תשפיע לנו משם אור החיים
וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבנו עד אגיד זרועך לדור לכל יבא גבורתך.
ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים דשנים ורעננים ותן לנו (יכוין לדעת
רב שהיה מתפלל כן) חיים ארוכים חיים של טובה חיים של ברכה חיים של
שלום חיים של פרנסה טובה חיים של חילוק עצמות חיים שיש בהם וראת
חמא חיים שאין בהם בושע וכלימה חיים של עושר וכבוד חיים שתהא בנו
אהבת תורה ויראת שמים חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה (יכוין שהם
יא נגד אותיות ויהי והמבין יבין). ואיצרך הטוב תפתח להשביע נפש שוקקה
ורוה פני תבל ושבע את העולם כולו מטיבך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר
מתנת ידך ותקיים בנו מקרא שכתוב יפתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים
לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך ופקדנו בפקודת ישועה
ורחמים

ורחמים עוררה את גבורתך ולכה לישועתה לנו ושא נס לקבץ גליתינו מהרח מארבע כנפות הארץ והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

יח תפלה אחר כל חמירא של לילה וכבר נזכרה במורה באצבע :
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתזכנו לתור ולחפש בנגעי בתי הנפש אשר נואלנו בעצת יצרנו הרע ותזכנו לשוב בתשובה שלימה לפניך ואתה בטובך הגדול תרחם עלינו עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך ותצילנו מאיסור חמץ אפי' בכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו אמן כיה"ר :

וביום אחר כל חמירא :

יהי"מ יהוה אלהינו וא"א שתרחם עלינו ותצילנו מאיסור חמץ אפי' בכל שהוא בשנה זו ובכל שנה ושנה כל ימי חיינו לנו ולכל בני ביתנו וכשם שביערגו החמץ מבתינו כך תזכנו לבער היצה"ר מקרבנו תמיד כל ימי חיינו ותזכנו לירבק בך ובתורתך ואהבתך ולירבק ביצר הטוב תמיד אנחנו וזרעינו וזרע זרעינו מעתה ועד עולם כיה"ר אמן :

יח עוד זאת אציגה נא נוסח וידוי מתוקן לאומרו בהכנעה ולהכות באגרוף על החזה קרי"א דארמותא. ויכוין להתודות עליו ועל ביתו ועל כל אשר הוא משורש נר"ן שלו בגלגול זה וגלגולים אחרים בחדא מחתא. ועיקר הודו חרטה ועזיבת החטא לגמרי בכוונה שלימה ויתובי דעתא. וישים אל לבו לתקן על ידי הודיו מסודר בכ"ב אותיות מה שפגם בחמש מוצאות וכ"ב אותיות בדחילו וחביבותא :

אשמנו אכלנו מאכלות אסורות אכלנו אכילה גסה אכלנו ושתינו ביוה"כ אכלנו חוץ לסוכה אכילה קבע אכלנו חמץ בפסח אכלנו בלילה אחר שישננו. אכלנו בלא ברכה תחילה וסוף. אכלנו למלא בטננו ולא חשבנו להיות בריאים לעבוד ה' ושאר כוונות טובות. אמצנו את לבנו אכזרים היינו. אסרנו את המותר ואת האסור התרנו. אסרנו לאחרים והתרנו לעצמנו. אכלנו בלי נטילת ידים. אכלנו מסעודה שאינה מספקת לבעליה :

בגדנו בטלנו תמיד תורתך ימים ולילות. בטלנו אחרים הלומדים. בטלנו עושי מצות. באנו על כל עריות שבתורה ושניות ואסורי ביאה מדבוי סופרים. ברכנו ברכות לבטלה וברכה שאינה צריכה. ברכנו ברכה חטופה בלי הזכרת שם ומלכות ובחכרון תיבות ואותיות ובלי שום כוונה. בדינו הקדמות מלבינו. בזינו חידושי רירה. בזינו אמריך. בטלנו ק"ש ותפלה וציצית ותפילין. בזינו אב ואם ואחינו הגדול. בזינו חכמים ויראי שמים בטלנו רמ"ח מצות עשה מדאורייתא ומדברי קבלה ומד"ט בזינו חכמת חכמי הדורות וספריהם בלבלנו דעתנו בתפלה ולמוד בהבלי העוה"ז :

גזלנו גנבנו גנבנו מקרובינו גנבנו דעת הבריות גנבנו חידושי תורה מאחרים גלינו סודי תורה למי שאינם ראויים גלינו ד"ת לאו"ה גלינו עריות גאינו במחשבה דבור ומעשה בכל מיני גאווה וזדון עד שנעשה לנו טבע ולא ידענו אם היא גאווה גדלנו בנינו גידולים רעים גערנו באחרים המוכיחים לבנינו וקרובינו ורבנו עמהם והקפדנו עליהם וגלינו פנים בתורה שלא כהלכה גערנו בעושי מצות גטמנו בלשונינו בדברי תורה ותפלה גדלנו ושבתנו עצמינו אפילו במה שאין בנו גלגלנו דברים להכשיל רעינו גמלנו רע למי שהמייב אלינו גערנו בנשינו ובנינו ומשרתנו שלא כדת ושלא כדין :

דברנו

כף אחת

דברנו דופי ולשון הרע תדיר ושקר וחזוּפה וליצנות ונבלות הפה וכל כך נשתרשנו עד שאינו ניכר לנו האיסור ולמצוה החשב בעינינו דברנו בבית הכנסת ועם תפילין דברנו באמצע תפלה ובאמצע ק"ש ובין גאולה לתפלה ובתורה דברנו באמצע לימודנו דברנו בשבת דבור של חול דברנו בדרך ובגודל לבב דרשנו דרשות של דופי דברנו בגנות חברינו ורבותינו ואבותינו וכל מי שחייבים לנו בכבודו דנינו לחובה לכל אדם דנינו דין אחד לעצמינו ודין אחר לאחרים דברנו א' בפה וא' בלב דברנו בשבת לעשות מלאכת איסור דברנו עם העריות דברי שחוק והיתול וכיוצא דברנו במשא מתן של תורה לקנטר ולדחות דברי זולתינו ולהפיל האמת בעקשות ובחרפות שקר וזלזולנו להם נגד למברתינו ואף שהאמת אתו דברנו זלוּל על הרבנים ראשונים ואחרונים אשר בארץ החיים כמה ואשר עודם בחיים דחינו דבריהם מבלי שכל ובלי מוכר ויראת ה' דברנו בשבת במשא ומתן וסחורה וריית:

העוינו הקלנו ראש העונו מצח. הרהרנו בעבירה הרהרנו הרהורים רעים ביום ובלילה ובאנו לדין קרי ושול הערכנו מעשה חברינו להראות קלונו והסתרנו הלבנו פני חברינו כרבים הוצאנו שם רע על החיים ועל המתים הרהרנו הרהורים רעים בתוך התפלה ובלומיד ועם תפילין הסתנו דעתנו מן התפילין השגנו גבול ריעינו הקפדנו עם נשינו ועם חברינו. הלכנו אחרי יצרנו הרע הלכנו בקומה זקופה הלכנו בגדולות ובנפלאות ממנו הלכנו בגילוי הראש. הרהרנו אחרי רבותינו. הורינו הוראות בלי עיון ובלי סברא ותיכף ומיד להראות גדולתינו הורינו הוראות בפני רבותינו הריכוזנו יד על נשינו ועל חברינו. החזקנו במחלוקת הטלנו אימה יתירה בתוך ביתנו ועל משרתינו. הסתכלנו בקשת ולבנה הרבה. התפללנו בלא כוונת הלב. התפללנו והיינו צריכים לנקבתנו. התפללנו ואנו שכורים הרהרנו ד"ת בבית הכסא ובמבואות המטונפות ובמקום שאינו נקי. הוצאנו מרשותינו בשבת לרשו' הרבים וכרמלית. הקשינו עצמנו לדעת. הכינו ריעינו ונשותינו התפללנו וקרינו ק"ש ולבשנו תפילין קודם זמנם. המרחנו על הצבור הסתכלנו בערוה ובפני רשעים. והרשענו והרבינו פשע ורשע לבלי חוק. ויעדנו עצמנו למחלוקת ולעבירה ותרנים היינו בממון זולתינו. ווהרנו על כבוד ה' וכבוד התורה וכחינו על כבודינו:

זרנו זכרנו ש"ש רבמלה. זנינו אחר לבנו ועינינו. זוללים ומובאים היינו. זוללנו באבינו ואמנו ורבותינו זוללנו בתורה וזוללנו בחכמים וזוללנו בנטי'. זרקנו הצפרנים. זכינו החייב וחייבנו הזכאי:

חממנו חללנו את שם קדשך אוי לנו ולנפשנו. חללנו שבתות ומועדי קדשך חמדנו חנפנו. חשבנו מחשבות רעות חשדנו בכשרים חבקנו ונשקנו הערוה ונשותינו נדה:

תפלנו שקר ומרמה טעינו בהוראה טמאנו עצמנו ורעיונינו טמטמנו את לבנו טלטלנו מוקצה ביום השבת ויו"ט טעינו בהלכה והכרנו בטעותינו והחזקנו בטעותינו ולא הודינו על האמת:

יעצנו עצות רעות להאריך ולהרבות שנאת חנם ומחלוקת קטיוגוריא ישננו עם התפילין ישננו ימים ולילות כבהמות ואברנו ק"ש ותפלה בזמן ובצבור ידענו הדין ועברנו עליו. יעבנו במושב לצים ומור משחקים:

מובנו בחול ושבת ומרפה נפשנו באפנו. כפרנו בכל התורה כלנו ימינו ושנינו כהבלי העולם כבדנו לרשעים כסינו קלונינו כנינו שם לריענו כיוננו

כיוננו להזיק לריענו. כבשנו שכר שכיר :

לצנו לוֹצְצֵנו למדנו תורה שלא לשמה ושלא בקדושה ובטהרה לא קיימנו המצות כתקנן במחשבה ודיבור ומעשה ויראה ואהבה ושמחה לא קיימנו אפי' מצוה אחת כתקנה לא ענינו אמן כראוי לא קמנו מפני שיבה ולא הדרנו תלמיד חכם למדנו לתלמידים שאינם מהוגנים לבשנו שעטנו לא כיוננו בתפלות וברכות ומצות לא היינו מתונים בדין לא התנהגנו בדרך הראוי ליראי ה' לא התפללנו בכבוד ראש ובגדי כבוד לא קיימנו בכל יום ק' ברכות וצ' אונים ועשרה קדישים וד' קדושות לא הוכחנו את ריעינו ונשותינו לא כבדנו אבינו ואמנו ות"ח לא גמלנו חסד כפי שיעורינו לא נתרחקנו כראוי מהעריות ומנשניו נדה. לא יראנו את ה'. לא החזקנו במוסר. לא נסתכלנו מאין באנו ולאן אנו הולכים ולפני מי אנו עתידים ליתן דין וחשבון. לוינו ברכית. לקחנו רבית קצוצה ואבק רבית. לא קיימנו מצות אבילות ככל דיניה. לקחנו שוחד דברים ושוחד ממון ושוחד מאוחד. לא צפינו לישועה. לא נצטערנו על חרבן בה"מ. לא אמרנו ד"ת על השלחן :

מדרנו במלכות שמים מדרנו במלכות בית דוד מאסנו בבית המקדש ושלשתנו אנו מבקשים. מלאנו פינו שחוק. מרינו דבריך. מאסנו משפטי צדקך : נאפנו בכל מיני ניאוף. נשבענו לשוא ולשקר. נשבענו ולא קיימנו נלכדנו בסרך ע"ז בבלי דעת נדרנו ולא שלמנו. נהנינו מעוה"ז ומתענוגיו נתננו יד לפושעים. נסינו את ה'. נשתמענו בכתרה של תורה. נשתמשנו בשמות הקדש. נקמנו ונטרנו שנאה בלב נתעצלנו ללמוד ולהתפלל נהגנו עצמינו ברבנות ובשררה ולא הכנענו לפני מי שגדול ממנו נתננו דופי בחכמים ונמאסו לפני ההמון נהנינו במה שמשבחים אותנו ואפי' שלא היה בנו :

סררנו סוררים ומורים היינו סרנו מאחריד וממצותיך ותורתך סרנו ממנהגי טובים סתרנו דברי אבינו ודברי רבותינו :

עוינו עברנו על שם"ה ל"ת דאורייתא ומדברי קבלה ומדברי סופרים עליהן ועל פרטיהן וענפיהן ותולדותיהן ענינו יתומים ואלמנות ואביוני עמך ענינו אמן קטופה וחטופה. עשינו עול למשרתינו ולנשותינו ולחברינו ענינו את הדין עיוותנו את הדין. עשינו את עצמינו כעורכי הדינים. עברנו על ריב לא לנו עמלנו בהבלי העוה"ז ולא עמלנו בתורה עסקנו בכל מיני בטלה ולא עסקנו בתורה עשינו כמעשיהם עברנו על כ"ד דברים שחייבים עליהם נידוי. עכדנו ישראל. עשינו עצמנו ענוים בפה ולבנו הלך בחשכים בגאווה נסתרה :

פשענו פרקנו מעלינו עול תורה ומצות ויראה שמים פגמנו ברמ"ח אברים ושם"ה נידים של גופנו נפשנו רוחינו ונשמתנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים ובנפש רוח ונשמה של אחרים משרש נפשינו ושאינם משרשינו פגמנו בעולמות העליונים אצילות בריאה יצירה עשיה ובכל פרצופי אבי"ע בחיצוניות ופנימיות בעיגולים ויושר באורות ונשמות ומלאכים בכלליהן ופרטיהן או לנו אהה עלינו ועל נפשינו או לנו מיים הדין או לנו מיים התוכחה פגמנו בשמית הקדש ובאיתות התורה כ"ב ומנצפ"ך בהרהור במחשבה בראה ובריחא ובקלא בדבור ומעשה פנינו לבנו לבטלה פרשנו מן הצבור פעלנו און : צרנו ציערנו אר"א וחכמי ישראל ציערנו נשותינו וכל כ"ב ציערנו למשרתינו ציערנו בעלי חיים צללנו במים אדירים לבקש תאות יצה"ר צעדנו בפני מי שגדול ממנו :

קשינו

כף אהת

קשינו עורה קלקלנו דרכינו קלקלנו צינורות השפע והקדושה והברכה היורד מן השמים והפכו אדם לבורות נשברים אשר לא יכילו המים וגרמנו גלות השכינה וחרבן בה"מ שפחה כי ירשה גבירתה ועבר כי מלך שכבנו בבשתנו וכיסתנו בלימתנו כי עונותינו המו אלה ופשעינו האריכו קצינו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו איי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם זה כמה אך ימים ושנים רבים ורעים קפצנו ידינו מליתן צדקה קבלנו להיר קללנו חכירינו ונשותינו קללנו עצמנו וכנינו קרינו בספרים היצונים קנאנו בעושר וכבוד וחכמת אחרים ובקשנו לדבר בגנותם :

רשענו רעים לשמים ולבריות היינו רבנו עם אדם חנם רפנו אחר השררה והכבוד רימנו את ריעינו רצנו למהלוקת ועבירה :

שחתנו שכחנו תורתך שכחנו אלהותך שקרנו בכדית קדשך שחתנו זרע קודש ובראנו משחיתים לחבל גם בכנפנו נמאאו דם נפשות אכזבים ודמועות העשוקים. שברנו כלים בחמתנו שתינו סתם יינם שחתנו הזקן שקרנו בכל מיני שקר ותחבולות ומרמות ושמתנו כמפלת אויבנו :

תעינו תעבנו כל איש תוכחת. חקענו כפינו ולא קיימנו תכלין עשינו לשמותינו תוהים היינו על הראשונות ואחה צדיק וכו' :

ב תפלה אחר ספירת העומר נגמר כל שבוע ושבוע :

אור ליום ו' שבוע ראשון. אחר הספירה יאמר אהל נכת ומזמור אלהים יחנו ויזכרנו ורכנו כל שבוע :

אחר כך יאמר זה :

יהר"מ יהיה אויזו שאם פגמנו באיזו מזו בהינות של מוח חכמת ז"א או בא' מן בהינות דחסד ראשון דז"א או בא' מז' בהינות דגבורה ראשון דנוקבא דז"א שיתוקנו כל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זו :

אנא מלך רחום וחנן שומר הברית והחסד יהי חסדך ה' עלינו והובן בחדס כסאך ויתכוננו חסדי ה' ונמשע וישפע עלינו רב חסד לכפר את אשר חטאנו עוינו ופשענו במדת החסד בקנאה ואכזריות וכעס ועל כל פשעים הכבה אהבה עשה למען אברהם אהובך והטה אדינו חסד יווע לעיני הכל טובך וחסדיך עכנו למחול אשר אשמונו בעון שנאת הנם והפכנו אהבה לאיבה ואין עתנו עושה לפנים משורת הדין ועוררנו תגבורת הדין על מדת החסד והרחמים וברוב אולתנו שגינו בקדושת תורתך דתתונה בימין צדקך ברמ"ח מ"ע אשר בימין החסד וגם לא נזהרנו כמילי דאבות וברכות ונזיקין ואשר העלמנו עין מגמילות חסדים : אנא בכח גדולת ימינך קבלנו בתשובה כי ימינך פשוטה לקבל שבים הרבים פשע ועבירה עליון רחמיך מעולם כי עמך הסליחה משה כלפי חסד הפלה חסדך ותגביר מדת טובך הישרה על מדת פורעניות אנא ה' קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך ויתוקן כל אשר פגמנו בספירת החסד בכלל ופרט ותמלא כל השמות שפגמנו בהם וזכנו לאחוז במדת החסד וברחמים ה' יגמור בעדי ה' חסדך לעולם מעשה ידיך אל תרף יהיו לרצון כו' :

ב אור נ"ד שש שני שבועות :

יהר"מ יהיה אלהינו ואלהי אבותינו שאם פגמנו באיזו מז' בהינות דמוח בינת ז"א או בא' מז' בהינות דחסד שני דז"א או בא' מז' בהינות דגבורה כ' דנוקבא שיתוקנו כל פגמיהם בכח מצות ספירת העומר אשר ספרנו בשבוע זה ותוציא לאור משפטינו לסלוח אשר חטאנו כמדת הגבורה כי לא באנו לעזרת ה' בגבורים ואשר התרפינו ביום צרה מהיות גבורים לעמו בפרץ ואשר נואלנו ולא נהגברנו על יצרינו והגברנו הצפוני ולא הושב ידינו מבלע כחוש השמים וישמע ה' ויחר אפו ואשמתנו גדלו בשס"ה מצות ל"ה אשר לפאת צפונה ואשר שגינו בתקוני שלחן בצפון וכללות החסד שכבנו איש מרעהו נספרנו ואשר פגמנו בל"ב שינים שלטי הגבורים ואשר הגברנו קיץ צרופי אלהים ופ"ד גבורות מנצפ"ד ושי"ך גבורות אדני על זה היה דוח לבנו על אלה חשכו עינינו כי רבו מהרבה הדינים שהגברנו והנה עתה שכנו אליך בבשת פנים לדרוש סליחה על עוצם פגמינו ולמען זכות יצחק עקי"ד נמצא פדיון וכופר ורוח בליטה יערה עלינו ועמוד סבסא דין ושב על כסא רחמים וזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו והביט באפרו כאלו צבור ומונה על גבי המזבח וטלה מוחשי פגמתנו ותגבורת הדינים הקשים הפג והסר ויכבשו רחמיך את כעסך ויגלו רחמיך על מדותיך ותכנס לפנים משורת הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ואל ימשול בנו קצף כי אל מלך חנן ורחום אתה. חוסה ה' על עמך ועוררה את גבורתך וליכה לישועתה לנו וליש גבור משיח' אפרים מהרה תצמית משרש יצחק ונקם נקם

נָסַם מֵאֵחַ בְּנֵי עֵשָׂו וְהָאֱלִילִים כִּדְוֹת יִכְרְתוּן לִקְרָא כֻּלָּם בִּשְׁם ה' וְלַעֲבֹדוֹ שָׁכַם אֶחָד וְנָסַם עֲלֵינוּ
 אֹדֶר פִּנְיָ וַיִּתְּקֶנּוּ כָל אִשָּׁר פִּגְמָנוּ בַּסְפִּירֹת הַגְּבוּרָה בְּכָלל וּבִפְרָט וְתִמְלֵא וְתֹאדֵר כָּל הַשְּׁמוֹת
 אִשָּׁר פִּגְמָנוּ בָּהֶם וְזָכְנוּ לְהַחֲבֹר עַל יִצְרָנוּ וְלַהֲגִבֹּר הַיֵּצֵר הַטּוֹב וְלִהְיוֹת אֲנָהּנוּ וְזִרְעֵנוּ גְבוּרֵי
 כַח עוֹשֵׂי רִצּוֹנָךְ כְּרִצּוֹנְךָ וְלֹא נִכְעֵסֶךָ וְלֹא נִכְעֵסֶךָ בְּגִבּוּרֹתַי הַלְלוּתוֹ רַחוּם גְּדֹלוֹ
 וַיְהִי נִגְעָם וְכו' :

ג' אֲדֹר לִי טוֹב כֶּסֶם ג' שְׁמוֹנוֹת לִסְפָּה ע' יֹאמַר זֶה אֲחֵר כִּסְפִּירָם
 יִהְיֶימָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֵם פִּגְמָנוּ בֵּא' מְשַׁכְּעָה בְּהִינּוֹת דְּמוּת דַּעַת ז'א או בֵּא'
 מו' בְּחִינּוֹת דַּחֲסָד ג' שְׁלוֹ או בֵּא' מו' בְּחִינּוֹת דְּגִבּוּרָה ג' דְּנוֹקְבָא שִׁיתּוֹקְנוּ פִּגְמֵיהֶם
 בְּכַח מִצּוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר שֶׁסְּפָרְנוּ וְנִשְׁבַּע זֶה אֵנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן אֲבִיר יַעֲקֹב פָּרְשָׁנוּ עֲלֵינוּ
 שֶׁפָּעַר רִצּוֹן לְמַחֲלוֹ וְלִסְלוֹחַ אִשָּׁר פִּגְמָנוּ בְּמִדַּת תַּפְאֶרֶת וְהִינּוּ מוֹפִירֵי אֱלֹהִים וְלֹא הוֹשֵׁב יְדֵינוּ
 מִכָּלֵעַ בְּאֵיכוֹת נְבִילוֹת וְטִרְפוֹת וְהוֹסַפְנוּ סֶרֶה וְגִלּוֹ וְגִיבָה . וּפִגְמָנוּ בֵּב' שְׁלִישִׁי ת"ת הַתַּחֲתוֹנִים
 וְגַם בְּשְׁלִישׁ הָעֲלִיוֹן וּבְרֹב אֲוִלָּתוֹ שִׁגְיוֹ וּמוֹנֵעֵנוּ שֶׁיֵּצֵא נְהַרִּין עֵירָגִין דֵּאֵא מִלְּהֹאִיר לַת"ת .
 וְאִשָּׁר נִוְאלָנוּ וְנִהְגְנוּ קְלוֹת רֹאשׁ בְּגִדִּים וּפִגְמָנוּ בְּחַיֵּי הַמֶּלֶךְ וְאִשָּׁר קָלְלָנוּ וְצִיעֵרְנוּ אֲבִי וְאֵם
 וּגְרַמְנוּ סִילּוֹק תְּרִין עֶשְׂרִין מִרִּישָׁא דְּמִלְכָּא וְאִשָּׁר קָלְלָנוּ וְכַתְּבָנוּ קְמִיעוֹת וְזִכְרוֹת שְׁלֹא בְּכוֹנָה
 יִקְדִּישָׁה וּפִגְמָנוּ בִּשְׁם מ"ה וְאִשָּׁר הִינּוּ טַכַּת הוֹלְכֵי רִכִּיל וּמְגָלִי סוֹד לְבִלְתִּי הַגּוֹנִים וּבְדִינוּ
 הַקְּדֻמוֹת מִסְּכַרְתֵּינוּ וּפִגְמָנוּ בְּגוֹפֵא דְּמִלְכָּא קִדְּישָׁא נִפְלוּ פִּנְיָנוּ וְהַתְּפַרְדּוּ כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ עַל
 עוֹצֵם חֲטָאֵתֵינוּ עוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וּבְכַל נִשְׁכַּר אֲתָאנוּ לְחִלוֹת פִּנְיָ וְנִשְׁעַנְנוּ עַל רַחֲמֵי יִקְר
 תַּפְאֶרֶת גְּדוֹלָתָךְ אֵנָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָאֵר מוֹהֵשֵׁךְ פִּגְמֵינוּ אִשָּׁר הִחֲשַׁבְנוּ מֵאוֹרוֹת הָעֲלִיוֹנִים בְּזוֹת
 יַעֲקֹב בֶּנֶךְ בְּכוֹרֶךְ וּמַחֲלוֹ וְסִלַּח אֵת כָּל אִשָּׁר אֲשָׁמְנוּ וְהוֹרֵנוּ דְּרַבִּי תְּשׁוּבָה וְהַעֲלֵנוּ מִטּוֹמָא
 לְטִהְרָה וַיֵּצֵאוּ מִיַּם חַיִּים מִלּוֹכֵן הָעֲלִיוֹן דְּרַךְ רַחוּמוֹת הִנְהַר לָקוֹ הָאֲמוּצֵי נִהַר פִּלְגֵי יִשְׁמָתוֹ
 עֵיר אֱלֹהֵינוּ לְטִהַר מִדּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְתַפְאֶרְתּוֹ עֲבוּר עַל פִּשְׁעוֹ וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ לְרֹאוֹת מַהֲרָה
 בְּתַפְאֶרֶת עוֹדֶךָ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי וּמֶלֶךְ בְּיוֹסֵף תַּחֲזִיגָה
 עֵינֵינוּ חֲשִׁית לְיִאֲשׁוּ עֲטֶרֶת פִּז וּבִאֵה הַמְּמוּשָׁה הָרִאשׁוֹנָה מִמַּלְכַּת לְבַת יְרוּשָׁלַם כְּאֹמֹר
 מִפִּי כְּבוֹרֶךְ עוֹרֵי לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַּפְאֶרֶת יְרוּשָׁלַם עֵיר הַקֹּדֶשׁ וְהִיֵּית עֲטֶרֶת תַּפְאֶרֶת בֵּיד ה'
 וְעִנְיָן מְלוֹכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ עֲשֵׂה לְמוֹעֵן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמוֹעֵן פֶּאֶרְךָ יְהִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְכו' :

ד' אֲדֹר לִי טוֹב כֶּסֶם ג' שְׁמוֹנוֹת לִסְפָּה ע' יֹאמַר זֶה אֲחֵר כִּסְפִּירָם :

יִהְיֶימָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁאֵם פִּגְמָנוּ בֵּאִיו מו' בֵּח' דְּמוּת דַּעַת ז'א או בֵּאִחַת
 מו' בְּחִינּוֹת דַּחֲסָד ה' שְׁלוֹ או בֵּאִחַת מו' בְּחִינּוֹת דְּגִבּוּרָה ד' דְּנוֹקְבָא שִׁיתּוֹקְנוּ פִּגְמֵיהֶם
 בְּכַח מִצּוֹת סְפִירַת הָעוֹמֵר אִשָּׁר סְפָרְנוּ בִּשְׁבֻעַ זֶה :

וְאֵא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן תִּתְּנוּלָא רַחֲמִים עֲלֵינוּ וַיִּתְּקֶנּוּ מִה שֶׁפִּגְמָנוּ בְּכִישׁוֹל תּוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁנִּתַּח לָנוּ עֵי מוֹשֶׁה רַעִיָא מוֹהִיבָנָא וְאִשָּׁר לְמַדְנוּ שְׁלֹא לְשִׁמָּה וְאִשָּׁר הִפְסַקְנוּ לִימוּדֵינוּ
 לְדַבְרִים בְּטִילִים וְעֵינֵינוּ נִתְּגַבֵּר יִצְהָר וּשְׁנֵינוּ בְּאוֹלִיתֵנוּ וְלֹא גִמְלָנוּ חֶסֶד עִם הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיּוֹנִים
 וְהוֹסִפִּי הַתּוֹרָה וּפִגְמָנוּ בְּמִדַּת הַנֶּצֶח . וּבְכֵן עָתָה שְׁכַנּוּ אֵלֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פִּנְיָנוּ וְאַחַה בְּטוֹכָךְ
 הָעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וּבְזוֹת מוֹשֶׁה רַעִיָא מוֹהִיבָנָא רַחֵם עֲלֵינוּ וְגַם נִצּוֹן יִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחַם וְקִיִּים לָנוּ
 אֵת כָּל אִשָּׁר הִבְטַחְתָּנוּ עֵינֵינוּ נִבְיֵאךְ הַקְּדוֹשִׁים וַיִּשְׁמָחוּ כָּל חוּזֵי כָךְ וְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵל יַעֲזוּבוּ
 נֶצַח סֵלָה וְעַד וְתַתְּקֶנּוּ וְתִאֲמַצְנוּ לְנֶצַח אֵת יִצְהָר וַיְהִי לְבָנֵנוּ שְׁלֹם לְהַכִּיר מִיעוֹשׁ עֲרַכְנוּ
 וְשִׁפְלָ מוֹצָנוּ מִחוּסָךְ כָּל וְיִתְרַחֵק יִצְהָר מִתּוֹכֵנוּ וְתַסְתּוּם פִּי כָל מַקְטָרִיגִים וְאִוִּיבֵינוּ אוֹיְבֵי
 נַפְשָׁנוּ וְגוֹפְנוּ לְמוֹעֵן זְכוֹת מוֹשֶׁה ר"מ הַחֲתוּם בְּמִדַּת הַנֶּצֶח וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וְתוֹכְנוּ לְעִסּוֹק
 בְּתוֹרַתְךָ לְשִׁמָּה וְלַהּצִיא לְאוֹר חֲלָקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ אִשָּׁר קָבְלָנוּ בְּהַר סִינִי וְדַבַּק לָבֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְתִיחַד לָבֵנוּ לִירְאָה וְלֶאֱהָבָה אֵת שְׁמֶךָ נֶצַח סֵלָה וְעַד וְתִגְאָלְנוּ גְּאוּלָּה שְׁלִימָה בְּזוֹת מוֹשֶׁה
 ר"מ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :

ה' אֲדֹר לִי טוֹב כֶּסֶם ג' שְׁמוֹנוֹת לִסְפָּה ע' יֹאמַר זֶה אֲחֵר כִּסְפִּירָם :

יִהְיֶימָ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכַּח סְפִירַתֵנוּ שֶׁכַּח סְפִירַתֵנוּ שֶׁפִּגְמָנוּ בִּשְׁבֻעַ זֶה יוֹסִמָּנוּ כָּל הַדִּינִים .
 וְאֵם פִּגְמָנוּ בֵּאִיו מו' בְּחִינּוֹת מוֹת חֲכָמָה ז'א או בֵּא' מו' בֵּח' ה' שְׁלוֹ או בֵּאִחַת
 מו' בְּחִינּוֹת גְּבוּרָה ד' וְנוֹקְבָא שִׁיתּוֹקְנוּ כָּל פִּגְמֵיהֶם בְּכַח סְפִירַתֵנוּ וְטִהַר לָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת :
 וְאֵא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן מוֹהֵר יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וַיִּתְּקֶנּוּ אִשָּׁר פִּגְמָנוּ וְלֹא כִבְדְנוּ לִימוּדֵי תּוֹרָה וְלֹא
 הִחֲזַקְנוּ בְּרַבִּי דְּרַבְּנָן דְּשִׁלְחֵי וְאִשָּׁר הִינּוּ הוֹלְכֵי רִכִּיל וְרַגְלֵנוּ רִצּוֹ לָרַע וּפִגְמָנוּ בְּמִדַּת
 הוֹד . וְהֵן כְּעוֹן חוֹלְלָנוּ וְנִהַפְךָ הוֹד כָּל הַיּוֹם דוּחָה . בּוֹשָׁנוּ מֵאֵד וְנִכְלָמְנוּ . וְאַתָּה כְּטוֹכָךְ
 וּבְזוֹת אֲתָּה רַבָּא חֲתוּם בְּמִדַּת הוֹד תְּעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְתוֹכְנוּ לְהִתְרַחֵק מִדְּרַךְ חֲטָאִים
 וְתוֹכְנוּ לְכַבֵּד לִימוּדֵי תּוֹרָה וְלִרְוֵץ לְרַבֵּר מִצְוָה וְתוֹכְנוּ לִהְיוֹת מִתְּלַמּוּדֵינוּ שֶׁל אֲהָרֹן וְלִרְדּוֹף
 שְׁלֹם וּלְבַקֵּשׁ שְׁלֹם וּלְשׁוֹם שְׁלֹם וּלְהַרְבּוֹת שְׁלֹם כְּעוֹלָם וְתוֹכְנוּ לְמַעַכְד עוֹבָדֵךְ דֹּאֲהֶן וְבֵא
 לְצִיּוֹן

ודבור הול בשבת ויזיט וכל דבור איסור ותזכנו להתרחק מתאות התענוגים ונאכל לשובע נפשנו וכן בכל צרכינו ותזכנו להתרחק מכל דאגה ועצבות ושחורה ונהיה שמחים לעבודתך וליראתך ותזכנו להשלים תיקון נר"ן בגלגול זה:

ויהי' יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אב הרחמים ארון הסליחות שאם נגזר עלינו חס ושלום להכרת בהכרת רשעים יבבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך עלינו שיהא חשוב צערינו שנצטערנו הלילה הזה וקמטנו שינה מעיינינו לקרוע גזר דיננו (ויכין בשם קרע שטן) ונהר יוצק יסודינו אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך. ותרחה ותחוס עלינו ואר הכריתנו לא כרת דיומי ולא כרת דשני ולא תכרת נפשנו מלהעלות מין למעלה ולא תכרית נפשנו מלהודווג בבת זוגה בעודם הנשמות כהכרת רשעים ח"ו ותשפיע עלינו הוד ישועה ורחמים מכתר העליון להציל מסות נפשנו ולהחיותנו חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך ותזכנו למקום שהרוחות והנשמות נחצבות מושם ונזכה להיות מהעולים והזוכים לחיי העוה"ב ובכח שמך הקדוש **אאאאאא** תבטל מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל גזירות קשות ורעות ותשגיח עלינו בעין חמלתך שנאמר בו הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל. ויהיה הצער שנדרנו שינה מעיינינו בלילה הזה לתיקון מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך עשינו ונפטר מלהתגלגל נפשנו בעוף הנקראת ראה בעון פגם הראות ופצנו והצילנו מעונש חיובת הקבר ומהמלאך אכזרי המשבר עיני הרשעים בקבר ובצער שנדרנו שינה מעיינינו נפטר מאותו הצער ותנוח נפשנו במשכנות מוכתרים:

והנה התורה הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדושה הזה היא נפלאה והנשמות הקדושים היוצאים מכל מה שקרינו המה ימליצו טוב בעדנו לקבלנו בתשובה ולקרוע גזר דיננו ונפטר מכל צער וכל המוקטרינים אשר נבראו בעונותינו ימחו בכח קדושת תורתך הקדושה אנא הבט בעמלינו. ואל תביט במעלינו ותבא לפניך שועתינו לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהרנו מכל פשעינו ואתה בטובך תעורר רחמך ויפן מצחא דא"י רעוא דכל רעין נמצא זא ועינא דא"י כעינא דז"א ונכן יתבטלו כל הדינים והיו כלא היו כי אתה חפץ בתשובת הרשעים חנני וענני ושמע תפלתינו יהיו לרצון וכו':

כב ק"ת לזכרות להג כשנעולת בס"ד:

א ערב שבועות ישתדל לטבול עב"פ וקודם הטבילה יגלה ראשו דוקא בערב שבועות ולא קודם כי כ"ב בס' הזונוות האמתיות כ"ב מיז הרב חס"ל ז"ל בכ"י זולת אם חל שבועות ביום א' שאז יגלה בע"ש כמ"ש במ"א בס"ד:

ב אור שבועות יקדש ויאכל שיעור בהמ"ז לקיים מצות סעודת יו"ט ויברך כהוגן ותיכף ילך למקום הלימוד ויתחיל ללמוד הוא לבדו מנין חמדות של הרמב"ם או אדרא זוטא או תהלים וכאשר יבואו בני חבורה יתחילו בסדר הלימוד בלי הפסק:

ג אחר קריאת פסוקי תנ"ך כאשר יסד רבינו האר"י ז"ל ילמדו האדרא רבא ואח"כ קצת תהליג עד סמוך לעלות השחר:

ד אחר עמוד השחר יזהר שלא יאמר שום פסוק עד שלא יברך בה"ת ותוין מברכת על ג"י יברך כל הברכות כמ"ש רבינו האר"י זצ"ל:

ה יזהר שלא יתגמגם בק"ש ועמידה כלביא יקום כארי לעבוד ה':
ו אחר התפלה יקדש וישתה רביעית יין מוזג במים ויכין לפטור ברכה ראשונה מהקאכ"י ויאכל שיעור פת הבא בכיסונו ויברך על המחיה ועל היין:

ז ישתדל מאוד ללמוד ביום קבלת התורה ואי לא אפשר מתוך כוונת ראש בשינה ינוח מעט ויקום ויחזור על לימודו כל היום כי גדול וקדוש היום יום קבלת התורה ויעשה סעודת יו"ט ורעתו על התורה:

ח אם בר הכי הוא ישתדל להדש איזה חידוש בתורה והוא סימן טוב להתחיל לחדש ביום מתן התורה לכל השנה ואי לא ניסה באלה ישתדל לידע חידוש בתורה אשר לא ידעו מקודם:

ט אור שני של חג השבועות ישתדל לקבוע עת לתורה וכבר ידוע ממעשה שאירע למרן הק"י ז"ל שעשו לימוד גם כליל שני:

י גם ביום השני יתאמץ בתורה דלעתר' יוסי ביום ז' בסיון נתנה תורה וכבר ידוע מ"ש הרמ"ע ז"ל:

יא הרמ"ק ז"ל כתב דביום השבועות היה עוסק בחכמת האמת והיה רואה סימן יפה במשנתו:

כג תתנן לה לאה ס"ת כשג רגלים התיקן רבינו אל"ה זצ"ל:

יב דבש"ע מלא משאלות לבנו לטובה והפק רצוננו ותן שאלתנו וזכנו לנו ולנשותינו ובנינו וכל

וכל ב"ב לעשות רצונך בלב שלם ומלטנו מיעה'רותן חלקנו בתורתך וזכנו ששפדו
שכנתך עלינו והופע עלינו רוח חכמה ובינה. ויהרמ"י או"א שתזכנו לעשות מעשים טובים
בעיניך וללכת בדרכי ישרים לפניך וקדשנו בקדושתך ותזכנו להיות טובים וארוכים ימים
המשותף לחיי העולם ותשמרנו ממעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לבא בעולם והבטחת
בה' חסד יסובבנו אמן:

כד ק"ת לזכרון נחג כסודות:

א יטבול ערב סוכות למהר עצמו ברגל הקדוש על כל פנים:

ב ישתדל בסוכה בעצמו ועב"פ מוטב שיהיה שלא תהיה עשויה ע"י כותי ובפרט הסכך:
ג ישתדל לקנות ד' מינין ואתרוג משובח ולפרוע קודם החג לצאת י"ח אליבא דב"ע שיקנה
ד' מינין בקנין דאורייתא:

ד יזהר לישב בסוכה בשמחה לקיים מצותו ית' וגילו ברעדה וישתדל לתת לעניים מסעדות.
כי מלבד הכל י"ט תזכה לתת מאכל לעניים נוסף גם הוא לכבוד האושפיזין. ואם לא
גדול עונו כמ"ש בזהר הקדוש:

קך ותחיינו מצוה לכבדו באכילה ושתיה וא"ל ח"ו מבזה המועדות כמשול:

ך אם יש לו לב לא יזניח הימים הקדושים של חולי המועד בשחוק וחבליים ומה גם כי עדיין
הושענא רבא ושמחת תורה לפניו שהם ימי דין כמשול. ובזה הקדוש מפורש יותר:
ץ אור הושענא רבא ישתדל מאד לזכור כל הלילה התקון הנמוג והכל הולך אחר ההיתוס
והוא גמר דין האדם ובשמיני עשרה נסירה הפתקין אי לזאת ליל הושענא רבא והיום ל"ו
נכח וגבר איש לעבוד את בוראו ולשוב בהשובה כדת מה לעשות וה' לא יסנע טוב
להולכים בתמים:

כך כבר נודע חיוב הזכירות בפה ובלב ובקצרה הזכרנו בקונטרס צפור שמיר בתפלת הכוללת
רוב המצות שהם מתקיימים בתפלת שהרות ואע"ג דרכינו האר"י ז"ל הזהיר לזכור קצת
זכירות באומרו וקרבנתו מלכנו וכתב גדול אחר דכוונתו לקיים הזכירות בפה כבר אני עני
כתבתי ע"ז בקונטרס יוסף אומץ ס"י כ"ד דכוונת הרב האר"י ז"ל היינו לקיים לית אל תשכח
דהיינו בלב ע"ש ויש ראיה לזה ממאי דק"ל בא"ח סימן ש"ז מותר לומר לחבירו הנראה
שתעמוד עמי לערב הגם שבלבו הוא שיעשה מלאכה לערב בקרא תהיה שמונת ולא דיבור
ואכמ"ל ויען ראיתי ב"א שאומרים הזכירות ותפלה אחריהם שהיא בסוף ספר פועל צדקראיתי
לסדר הזכירות ותפלה אחר כל זכירה יותר מתוקנת ובסגנון אחר בפרט:

ליקבה"ו הריני בא לקיים מצות הזכירות בפה לתקן שרש מצות אלו במקום עליון לעשות
נח"ר ליוצרנו והיינו בועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
א הריני זוכר יציאת מצרים כמ"ש זכור את היום הזה אשע יציאתם מצרים מכית עבדים
כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה:

ויהרמ"י או"א שתתמלא רחמים עלינו לכבוד שכנתך והאר"י ז"ל על מקדשך השמים למען
אדני ובשם שבחסדך המרובים והגדולים הגדלת את חסדך עמנו וגאלת ו וגאלת את
נבונתנו ממצרים והעלית בכחך כל ניצוצות הקדושה אשר נפוצו שמה במצרים ולא נשאר
בה שום ניצוץ קדושה כן בחסדך הגדולים תוציא ו מגלות זה תקע בשופר גדול לחירותנו
וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נטמעו בין
הקליפות חל בלע ויקיאנו מבטנו וירישנו אל גלה כבוד מלכותך עלינו טהרה ובא לציון
הואל ותבנה בית המקדש במהרה בימינו עשה למען עמך עשה למען
קדושתך עשה למען תורתך עשה בזכות אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן יוסף ודוד ימי
צאתנו ממצרים הראנו נפלאות והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד
ושמו אחד:

ב הריני זוכר את השבת כמ"ש זכור את יום השבת לקדשו והיינו רצון מלפניך ה' או"א
שתתמלא רחמים עלינו ועל כל ישראל ותזכנו לשמור יום שבת קודש כל ימי חייו
במחשבה ובדבור ובמעשה ותזכנו להתענג בו כמ"ש וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מוכבד
והיו כל מעשינו לשם שמים ותצילנו מלחמא ולשמור פינו ולשוננו שלא נדבר בשבת
דיבור של חול ושום דבור אוסור ולא נחטא בשום מעשה אוסור כלל ותזכנו ליחד זכור
ושמור שב"ת לה' ולחבר הדודים יחדיו ותמשיך שפע קדושת חשבת שימשיך עלינו בימי
החול שפע קדושה וטהרה לעשות רצונך כרצונך ולעסוק בתורה לשמה ובמצות וגמילות
חסדים ותגאלנו גאולה שלימה למען שמך בב"א:

ג ותהיני זוכר מעמד הר סיני כמ"ש דק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים
אשר

אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך יום אשר עמדת לבני ה' אלהיך בהורב באמור ה' אלי הקהל לי את העם ואשמיעב את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על הארמה ואת בניהם ילמדון:

ויהרמיי אוי'א שתחמלא רחמים עלינו ותטע אהבה ואחזה שלום ורעות בינינו ובין כל ישראל ונהיה לאחדים כשם שבהר סיני היה שלום בינינו כדכתיב ויחן שם ישראל נגד ההר עיני' אחד באחדות גמור כן ברחמיך הרבים תזכנו להעביר ממנו שנה וקנאה ותחרות ינהיה אוהבים זה לזה ותשים שלום בינינו וכשם שבמעמד הר סיני פסקה זוחמא ממני וזכרת איתנו וטהרתנו מכל טומאה וחלאת וזוחמא וקדשתנו בקדושתך כן ברחמיך הרבים תטהרנו מנומאמתנו ומוזהמתנו וחקדשנו כמצותיך ותטהר רעיונינו ולבנו לעבודתך וליראתך וחטע תורתך בלבנו ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחמא ותעורר לבנו לאהבת תורתך וככל יום יהיה בעינינו כאלו אנו מקבלים תורתך בדכיקה וחשיקה וחפיצה והאר עינינו בתורתך ותדבק לבנו במצותיך ותיחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך הגדול הגבור והנורא ותגאלנו למען רחמיך ותזכנו לקבל ולשמוע תורה מפיד כמי'ש וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך בי'ב אכזיר: ד' והריני מקיים מקרא שכתוב וזכרת את ה' אלהיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל והריני מאמין שהכל ממנו יתברך וכל הטוב שיש לנו בין טובת הגוף בין טובת הנפש הכל מאתו ית' אשר הגדיל חסדו עמנו בכל צדקותיו וברוב רחמיו יתברך ויתעלה:

ויהרמיי אוי'א שתחמלא רחמים עלינו ותשפיע עלינו שפע ישועה ורחמים ונהיה בריאים בכל רמי' אברינו ושסיה גידנו לעבודתך וליראתך ותצילנו מכל חולי ומכל כאב ומיחוש ומכל מדו' רעות רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונושעה כי תחלתנו אתה. ותשפיע טל העליון מתרין מזלי' נוצר ונקח דרך חיד וגרון לאוי'א ומאוי'א לז'א ומזיא לחקל תפוחין קדישין ומשם ישתלשל ויגיע ויראה שפע ישועה ורחמים בכל העולמות וריה פני תכל ושבע את העולם כלו מטובך ומלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנת ידך ותשרגסנו לנו ולכל בי'ב פרגסה טובה וכלכלה מידך המלאה והרחבה בריוח והיתר ונחת בלי שום עין הרע. וברוב רחמיך תצילנו מכל חטא והרהור ואשמה ורשע ותזכנו לחזור בתשובה שלימה ולעסוק בתורה לטמה ובמצות וגו' ונעשה חיל מתורה ומצות ולא ימצא בנו ובזרעינו ובזרע זרעינו שום פגם ושום פסול ותקיים בנו מקרא שכתוב לא ימושו מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם אמן כיה'ר:

ד' והריני זוכר במרירות נפש כל אשר הכעיסו אבותינו להקב"ה במדבר ובפרט בעגל כמשי'ה זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה':

והרי אנו בושים ונכלמים מאד על מעשה אבותינו ועל מעשיו הרעים אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על כמה מרמי' מ'ע ועל כמה משי'ה לית פגמנו כנר'ן ופגמנו במדות העליונות ובכל מסילות דרך השפעה הנשפעה לנר'ג אוי ואבוי לנו אין לנו פה להשיב ולא מצא להרים ראש. ועתה ברוח נשברה ונפש נמוכה וגוף כפוף אנו מודים לפניך ואומרים חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו והרי אנו שבים בתשובה שלימה:

ויהרמיי אוי'א שתחמלא רחמים עלינו ותזכנו לחזור אליך בתשובה שלימה ותצילנו מיצה'ר ואתה ברוב רחמיך תטהר את כל אשר פגמנו ותתקן אח אשר עוותנו ותלקט אשר פזרנו ותמלא את כל השמות שפגמנו בהם עזרנו אלהי ישענו על דב'ר כבוד' שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ף והריני זוכר וזכרת המן שהאכיל הקב"ה את אבותינו במדבר כמו שכתוב וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענותך לנסותך לדעת את אשר בלבבך חתשבור מצותיו אם לא ויעזר וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על לחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם: ייהרמיי אוי'א שתחמלא רחמים עלינו וכשם שרחמת על אבותינו במדבר ומנך לא מגעת מפיהם והיו פנויים לעסוק בתורה כן ברחמיך הרבים תצילנו מכל טרדה ומכא' כל אורב ואויב ומכל חולי ונהיה פנויים לעסוק בתורתך הקדושה ואתה ברוב רחמיך תחון ותחמול עלינו ותתן לנו ולכל בני ביתנו לחם לאכול ובגד ללבוש כשם שנתת פס'ת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש ת'ס כי אתה האל הטוב הזן ומפרנס ומכלכל בהסדיך לכל בריותיך בדכתיב פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון וכתיב נותן לחם לכל בשר וכתיב טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו ובכן ייהרמיי אוי'א שנהיה אנחנו וכל בני ביתנו בכלל הרחמים והחסד שתתן לנו מזונותינו במילוי זכרונת כי רחום אתה יהיו לרצון וגו':

והריני

וְהָרִינוּ זִכְרָה מִה שֶׁעָשָׂה הַקִּבְיָה לְמָרִים הַנִּבְיָאָה כִּמְשׁ זִכּוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' אֱלֹהֶיךָ לְמָרִים בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם. (הַרְמְבֵּים ז"ל סוֹף ה' ט"ז) פִּירֵשׁ הַתְּבוֹנָנוּ מִה אִירַע לְמָרִים הַנִּבְיָאָה שְׂדִיבְרָה בְּאֶחִיָּה שְׁהִיתָה גְּדוּלָּה בְּשָׁנִים מִמֶּנּוּ וְגִדְלָתוֹ עַל בְּרִכְיָה וְסִכְנָה בַּעֲצָמָה לְהַצִּילוֹ מִן הַיָּם וְהָיָה לֹא דִּיבְרָה בְּגִנּוּתוֹ אֵלָּא מִעֵתָה שֶׁהִשְׁתִּי לִשְׂאֵר נְבִיאִים וְהוּא לֹא הַקְפִּיד וְאֶעֱפֹכ׃ מִיד נִעֲנֶשָׁה בְּצָרַעַת:

וּבִכֵּן יִרְאֶה וְרָעָד יָבֹא בְּנוֹ עַל כָּל אֲשֶׁר חֲטָאנוּ עֵינֵינוּ וּפִשְׁעֵנוּ וְדִיבְרָנוּ לְשׁוֹן הָרַע עַל חֲבִירֵנוּ וְעַל הַגְּדוּלִּים וְטוֹבִים מִמֶּנּוּ וְעַל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אוֹי לָנוּ אֲהֵה עַל נַפְשֵׁנוּ וּפְגַמֵּנוּ בְּלִשׁוֹן גַּם בְּשִׁקָּר וּבִזְבֹּב וּלְיִצְנֻת וְחִנְיָפָה וְהָיִינוּ כִּכְלָל ד' כְּתוּת שְׂאִינָן מִקְבֻּלוֹת פָּנֵי הַשְּׂכִינָה עַל זֶה הִיא דוּה לָבֵנוּ וְעַל אֱלֹהֵי חֲשָׁבוּ עֵינֵינוּ וְהָרִי אֲנוּ מִתְחַרְטִּים חֲרָטָה גְּמוּרָה וְשָׁבִים בְּתִשׁוּבָה וּמִבְקָשִׁים מַחֲלִיָּה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה עַל אֲשֶׁר נּוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ עֵינֵינוּ וּפִשְׁעֵנוּ וְיִהְיֶה אִי אֶל שֶׁתִּמְחֹל וְתִסְלַח וְתִכְפֹּר אֶת כָּל חֲטָאֵתֵינוּ וּפִשְׁעֵינוּ וְתִזְכְּנוּ לַחֲזוֹר אֵלֶיךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְתִזְכְּנוּ לִשְׁמֹר פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ בְּכָל מִכַּל כָּל וְיִשׁוּב לְאִיתָנוּ הָרֹאשׁוֹן וְלֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ גִדַּח אֲמֵן כֵּן יִהְיֶה רָצוֹן:

וְהָרִי אֲנִי מִקִּיָּם מִצוֹת זִכִּירַת עֲמַלְךָ כִּמְשׁ זִכּוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמַלְךָ בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וְיִזְבֹּב כִּךְ כָּל הַנְּחֻשְׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עֵיף וְיָנַע וְלֹא יִרָא אֱלֹהִים וְהָיָה בְּהִנָּח ה' אֱלֹהֶיךָ לָךְ מִכַּל אוֹיְבֶיךָ מִסְבִּיב בְּאַרְץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת זִכְרֵ עֲמַלְךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

רַב־שׁׁע יִחַרַד לָבֵנוּ יִיחַר מִמְּקוֹמוֹ אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל אֵין הַשֶּׁם שְׁלֵם וְאֵין כִּמְאוֹ שְׁלֵם עַד שְׁיִמְחָה זִכְרֵ עֲמַלְךָ זֶה כִּמְהָ מְאוֹת שָׁנִים אוֹי נָא לָנוּ כִּי חֲטָאנוּ וְהָיָה בְּעֵינֵינוּ חוֹלֵין הוּא לָנוּ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ הִמּוֹ אֵלָּה לַעֲבֹב מִחֵיַת עֲמַלְךָ מִה נִדְּבֹר יִמָּה נִצְטַדֵּק וּבִלְבָב נִשְׁבֵּר וְנִדְּכָה אֲתָאנוּ לַחֲלוֹת פִּנְיָךְ אֲנָה ה' עָשָׂה לִמְעַן שֶׁמֶךְ הַגְּדוֹל וְתִכְנִיעַ וְתִמְחָה אֶת זִכְרֵ עֲמַלְךָ וְתִאֲבֹד כָּל זִכְרֵ לָמוֹ וְה' לְעֵלְמָם יִשָּׁב כּוֹנֵן לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ אֲמֵן:

וְהָרִינוּ מִקִּיָּם מִצוּה לִזְכוֹר שֶׁהִצִּיל ה' אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִבֶּלֶק וּבִלְעָם כִּמְשׁ עָמִי זִכְרֵ נָא מִה יַעֲזֵב בֶּלֶק מֶלֶךְ מִוָּאב וְטָה עָנָה אוֹתוֹ בִּלְעָם בֵּן בַּעֲזָר מִן הַשָּׁמַיִם עַד הַגִּלְגָּל לִמְעַן דַּעַת צִדְקוֹת ה':

רַב־שׁׁע מִיָּדִים אֲנַחְנוּ לָךְ עַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ וּבְכָל רַחֲמֶיךָ מִה שֶׁהִפְלֵאת לַעֲשׂוֹת לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמַדְבָּר וְהַצִּלְתָּם מִבְּיָג וּבִלְעָם וְהִפְרַת עֲצָתָם וְקִלְקַלְתָּ מַחֲשַׁבְתָּם וְלֹא נִתְכַּעַסְתָּ בִּימֵים הָהֵם וּכְתִיב וַיִּהְיֶה ה' אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקִּלְלָה לְבִרְכָּה כִּי אֲהַבְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ וְעַל כֹּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא חֲמִיד שֶׁמֶךְ מִלְכֵנוּ לְעוֹלָם וְעַד וְכָל הַחַיִּים יִדְּוֹךְ סִלָּה: יִהְיֶה אִי אֶל שֶׁתִּמְחָה רַחֲמִים עֲלֵינוּ יִהְיֶה חֲסִדְךָ ה' עֲלֵינוּ כִּי אֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ וְתִפְרַע עֲצוֹת אוֹיְבֵינוּ חֲפַר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם וְהִשָּׁב גְּמוּלָם בְּרֹאשָׁם וְלֹא תַעֲשֹׂנָה יָדֵיהֶם תוֹשִׁיָה וּפִצְנוּ וְהִצִּילָנוּ מִכָּל צָרָה כִּי בְךָ בִּמְחָנוּ וּבְחִסְדְּךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֵּת נִשְׁעַנְנוּ וּבְשִׁמְךָ נַעֲזִרְנוּ הַטּוֹב כִּי לֹא כָּלֹ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא חֲמוֹ חֲסִדְךָ כִּי מַעֲלוֹם קִינֵנוּ לָךְ חוֹם וְרַחֵם כִּי שֶׁמֶךְ נִקְרָא עֲלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ וְ... שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲמַתִּים וְלֹא גַעֲלִיתִם לְכָלֹתָם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֵיהֶם יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרִי פִי וְגו':

וְהָרִינוּ זִכְרֵ אֶת יְרוּשָׁלַיִם כִּמְשׁ אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינוּ תִּדְבֹּק לְשׁוֹנִי לְחֻכֵּי אִם לֹא אוֹזְכְּרִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמַחְתִּי:

וְיִהְיֶה

יִהְיֶה אִי"א שְׂתַרְחֵם עַל יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בְּחֶרֶת וְעַל מִקְדָּשָׁךְ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְקִיִּים לָנוּ מִה שֶׁהִכְמַחְתָּנוּ בִּגְנוּה יְרוּשָׁלַם ה' נִרְחֵי
אֵל יִכְנֹס אִי"א מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמִטֵּיב הַדְרֵשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֵלֵינוּ
וּמִן רַחֲמֶיךָ בְּגַלָּל אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רָצוֹן כִּינֵן בֵּית מִקְדָּשָׁךְ עַל מִכֻּנּוֹ הָרָאוּ
בִּמְנוֹ שֶׁמִּחֲנוּ בְּתַקְנוֹ וְהִשָּׁב שְׂכִינְתָךְ לְתוֹכּוֹ וְהִשָּׁב כְּהֻנָּם לְעִבְדֹתָם וְלוֹיִם
לְשִׁירָם וְלוֹמְרֵם בְּמַחֲרָה בִּימֵינוּ אָמֵן:

בן סגולה להולך בדרך. מצאתי כתוב. שיאמר קודם שיסיים העמידה מוזמר
למנצח בנגינות וגו' אלהים יחננו בצורת המנורה כתיבה על קלף:

בן סגולה להצלחה. יקרא בכל יום פ' וישלח עד שם המקום סוכות כן כתב
במדרש תלפיות דף קכ"ח וכן הוא במנהגים מהר"י ז"ל:

בן סגולה לשמירה. יקרא אות ק' כא"ב קראתי בכל לב עד לעולם יסרתם
ואח"כ יאמר:

יִהְיֶה אִי"א שְׂתַשְׁרֶה שְׂכִינְתָךְ עָלֵינוּ וְתַרְחֵק מִמֶּנּוּ יֵצֵר הָרַע שֶׁל רוּחַ זָנוּיִם
רוּחַ מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים רוּחַ שֶׁל שְׂחִיק רוּחַ דְּבָרִים בְּטָלִים
רוּחַ יָגוֹנוֹת וְאַנְחוֹת רוּחַ שְׁקָר רוּחַ תּוֹעָה רוּחַ מִשְׁחִית רוּחַ חֲבֵלָה רוּחַ קִטּוֹב
נִרְדֵּי רוּחַ אֵשׁ שֶׁל עֲצֻמוֹת רוּחַ חַוִּיז רוּחַ מִטְאָה וְכָל רוּחוֹת רָעוֹת כּוֹלֵל
תִּבְעֶרְוּ וְיִתְבַּטְּלוּ מִמֶּנִּי אַחַת סָתַר לִי וְכִי אֶחֱיָה כִּפְלַט לִי מִרוּחַ מוֹעָה מִסַּעַר
ה' צְבָאוֹת עִמָּנוּ וְגו':

בן סגולה לכל כויה בין באש בין ברותחין תיקף וטיר יאמר בבונה גדולה יברך
ה' וישמרך ג'פ יאר ה' פנוי אליך ויחונך ג'פ ישא ה' פנוי אליך וישם לך
שלום ג'פ בדוק ומנוחה:

לחן ולחמד. אחת תפלת שחרית יאמר. האזינו השמים ואדברת ותשמע
הארץ אמרי פי יערוף כמטר לקחי תול כטל אמרתי כשעירים עלי דשא
וכרביבים עלי עשב כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלהינו:

יִהְיֶה אִי"א שְׂתַעֲשֶׂה לִמְעַן רַחֲמֶיךָ וּלְמִעַן קְדוּשַׁת סוּקִים אֱלוֹ וְדַשְׁמוֹת
הַקְּדוּשִׁים שֶׁבָּהֶם וְתַתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לַחֵן לַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֵי כָל הָאֲנוּ
וְהִיוּ דְבָרֵינוּ נִשְׁמָעִים לְעִבְדֹתֶךָ וְהִיוּ כָל מַעֲשֵׂינֵינוּ לִשְׁ"ש וְתַצְלִיחֵנוּ בְּלִי מִזְנוּ
וּבְכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ אֲבִיר:

לחש לעין הרע בדוק ומנוסה:

משביע אני עליכם כל מין עינא בישא עינא אובמא עינא צרוב' עינא תבלתא
עינא ירוקא עינא ארוכה עינא קצרה עינא רחבה עינא צרה עינא
ישרה עינא עקומא עינא עינא עינא שוקעת עינא בולטת עינא רואה עינא
מבטה עינא בוקעת עינא שואבת עינא דרכורא עינא דנוקבא עינא דאיש
ואשתו עין דאשה ובתה עין דאשה וקרובת' עין דבחור עין דוקן עין דוקנה
עין דבתולה עין דבעולה עין דאלמנה עין דנשואה עין דגרושה כל מין עינא
בישא שיש בעולם שראתה והביטה ודברה בעה"ר על פכ"פ גזרנא ואשב ענא
לכון בההוא עינא עילאה עינא קדישא עינא חדא עינא חורא עינא דאיהי
חיוור גו חיוור עינא דכליל כל חיוור עינא דכלא ימינא עינא פקדא עינא
דאשגחותא דדירא עינא דכלא רחמי עינא דאיהי רחמי גו רחמי עינא דכליל
כל רחמי עינא דלית עלה גבנוני עינא דלא ארמיך ולא נאים עינא דכל עיינין
בישין אחכפיין ואתמרמן לנו כיפין מן קדמוהי עינא דנמיר לישראל בדכתיב
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל וכתיב הנה עין ה' אל יראוי למיחלים
לחסדו

לחסרו בההיא עינא עילאה גזירת ואשביע עליכון כל מין עינא בישא שתסירו ותערקו ותבדחו ותרחיקו מעל פב"ב ומעל כל ב"ב ולא יהיה לכם כח לשלוט בפב"פ ובכל ב"ב לא ביום ולא בלילה לא בהקיץ ולא בחלום ולא בשום אבר מרמ"ח אבריו ולא בשום גיד משמ"ה גידיו מהיום ולעולם אנס"ו אתה סתר לי כו' יושב בסתר כו' :

לב לרפואה ולכל דבר יאמר :

הריני מתנרב שמן למאור לעילוינשמתו של רבי מאיר בעל הנס כדי שהקב"ה בזכות רבי מאיר בעל הנס יצילני לי ולאשתי מכל חולי ומכל כאב ויהיה בריאים דשנים ורעננים ושקמים ויצילנו מכל צרה ומכל מיני פורענות ויארך ימינו ב טוב ושנותינו בנעימים לעבודתו יתברך אלהא דרבי מאיר ענני : (נ"פ) אקרא לאלהים עליון לאל גומר עלי חנני ה' כי אליך אקרא כל היום עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למן שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

לג סגולה אמיתית לכל ענין הוא להיות ענין באמת מלב ונפש וליתן צדקה כפי מסת ידו ולעסוק בתורה לשמה וסימנך עז"ת ה' היא תקום עז"ת ר"ת ענה צדקה תורה היא תקום. ה' ברחמיו יוכנו להבור מיעוט ערכנו ושפל מצבנו ולעסוק בתורתו תורת חיים :

תזו שיל ב"ע . התהלה והתפארת לחי עולמים :

בס"ד יוסף בסדר

סימן א. תקון למי שראה קרי ליל כפור. מי האיש החפץ חיים :

א נצור לשונך מרע יזהר שלא לדבר לשון הרע שקר ליצנות חנופה כי אינו רואה פני שכניה . ופגום ברית-הלשון וודאי יבא לפגום ברית המעור :

סור מרע יזהר להתרחק מן הנשים כמ"ש בש"ע א"ת סימן כ"א וז"ל צריך האדם להתרחק מהנשים מאד מאד ואסור לקרוץ בידיו או ברגליו ולרמוז בעיניו לא' מהערויות ואסור לשחוק עמה להקל ראשו כנגדה או להביט ביופיה . ואסור לשמוע קול ערוה או לראות שיערה וע"ש שהאריך וכל זה מן הרין . וכתב רבינו יונה דהמסתכל ענשים הוא רע לדבר אחר וזהו מן הרין . ועשה טוב יתענה ג' תעניות רצופות בתחילת חשון (ויש מי שכתב שיתענה אחר יוה"כ קודם סוכות) :

ב אח"כ יתענה כל משמורה בכל שנה זו :

ג יתן צדקה בכל יום תענית :

ד ויתפלל תפלה זו בדמעה ביום התענית :

רבש"ע אדון כל הסליחות הריני ירא ורועד על כל חטאותי עונותי ופשעי שחטאתי עויתי ופשעתי לפניך ובפרט אשר פגמתי באות ברית קודש חותמא דמלכא קדישא ופגמתי בשמות הקדושים בכמה מיני פגעים אוי לי אהה על נפשי מה אעשה כי יקים אל וכו' יפקור מה אשיבנו . בושתי מאד ונכלמתי ונפלו בני אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראשי וירא אנכי ופחד אלהים נגד עיני ואש תוקד בקרבי צער הגוף לא פלט אמנם ידענו כי אל רחום וחנון אתה ומרחם על בריותיך ואתה חפץ בתשובת השבים ולא במיתתן . ובכן

ובכן הנה באת בלב נשבר ונדכה להתחנן לפני כסא כבודך אנא מלך רחום
 ותנון התמלא עלי רחמים עוני אבינו עוני ביום צום התענית הזה כי בצרה
 גדולה אני ותחתור חתירה מתחת כסא כבודך לרחמי בתשובה שלימה
 לפניך ובטל מעלי כל גזירות קשות ורעות (יכוין בשם קרע צימן) ובצדקותיך
 הוציא מצרה נפשי יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. ואל תקחני מן
 העוה"ז עד מלאת ימי שנתי שבעים שנה ותאריך אפך עמי ותתן לי חיים
 ש"ש חיים ש"ב חיים ש"ש חיים ש"פ טובה חיים שיש בהם יראת חטא חיים
 שאין בהם בושה וכלימה חיים שתהא בנו אהבת תורה לשמה ויראת חטא.
 והא מיעוט חלבי ודמי המתמעט בתעניתו היום כחלב מונח ע"ג מזבחך.
 ותמחול ותסלח ותכפר כל חטאותי ופגותי ופשעי ובפרט מה שפגמתי באות
 ברית קודש ואתה בטובך תרחם עלי ויעלו כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו
 ע"י בין הקליפות למקום קדוש בכח שם (יכוין ה"ב) הוצא מפסוק ח"ל
 בל"ע ויקאנו ובכח שם (בר"ה נ"ט) אהיה הוצא מפסוק כי ב"י חשק
 ואפלטתיו ובחסדך תצמיח אויבי והאבדת כל צוררי נפשי נ"י אני עבדך
 ועמדו מלצתי יושר להבנים תפלתי לפניך. לב נשבר ונדכה אלהים לא תבוה
 ועשית אשר אלך בחקך ותצילני מיצח"ר ומכל הרחוקים ומהשבות רעות.
 וטהר רעיוני ולבי לעבודתך לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי
 חנני וענני ושמע תפלתנו כי אתה שוכע תפרת כל פה. ברוך שומע תפלה:
 ה' יוהר לקרות ח"י פרקי המשנה בכל יום כי הוא תיקון לפנס הברית לפחות
 בשנה זו:

י' יוהר לל"ד לפחות בכל חודש לילה אחת כולה כי הוא תקון למי שנתחייב
 כרת. ולא ידבר שיתא בטלה כלל ואם יהיה ליל הששי הוא מסוגל יותר
 לפנס הברית:

י' יוהר לכיון בעמידה וברכות הנהגין להבין מה שמוציא מפיו:

סימן ב. סדר לחברה קדושה שרצו לל"ד לילה אחת כולה לתקון כרת:

א' יוהר להתפלל ערבית בחברה ותיכף אחר ערבית יתחילו לימוד:

ב' יוהר שלא יאכלו כלל אמנם ישנו קאחוב"י ומים:

ג' יאמר בהכנעה וידוי כו' מה נאמר כו':

ד' קודם לימודם יאמרו תפלה זו:

ויקבה"ז הנה אנחנו באים כלילה הזה ללמוד תורתך הקדושה בלב נשבר
 כי ידענו אשר חטאנו עוינו ופשענו ועברנו על מצותיך וימס לבנו
 בקרבנו ויהי למים. אמנם ידענו כי אל רחום אתה וחפץ בתשובת רשעים
 זאת היה לנו לבא בשפל רוח וחלישות חיל ונמיכת קומה לעתור ולרצות
 לפני כסא כבודך יה"ר מלפניך ה' או"א שתמלא רחמים עלינו ועל כל ישראל
 עמך אשר בעיר זו (פ') כגודל צדקותך וברוב רחמך ותמחול ותסלח ותכפר
 את כל חטאתינו ועונותינו ופשעינו ויהי רצון שיהיה לימודנו זה נחת רוח לפני
 כסא כבודך ובפרט מה שאנו לומדים בסדר הקרבנות ובדיני כריתות יהמו
 נא רחמך ותעלה עלינו כאלו הקרבנו הקרבנות אם נתחייבנו בהם ותצילנו
 מכל מיני כרת ותזכנו להעלים תקון נר"ן בגלגול זה ומה שאנו לומדים קריאה
 נאמנה בסוד היסוד צדיק חי יהא לימודנו נחת רוח לפניך ויתוקן מה שפגמנו
 ביסוד והרע בעיניך עשינו וברוב רחמך תמלא כל השמות שפגמנו בהם בהיותנו
 כרשיעי ברית קודש ותזכנו לשוב אליך בחשובה שלימה ועל כל עם הקהל
 ישראל

ישראל אשר בעיר הוא תכפר ותצילנו משבי ומכוז וממזרז אב הדחמן אל
תבזה ענותנו ותן שלום בארץ תן שלום במלכות ונחיה שקטים לעבודתך.
ולראתך אנס'ו. זה סדר הלימוד:

א' מס' כריתות וכל המשניות במתן ונעמה:

ב' ילמדו מסכתות שר"ת חיים חולין יומא ירים טקאות:

ג' ילמדו הרמב"ם ה' שגות כל י"א פרקים הראשונים:

ד' אם הוא ליל הששי ילמדו וזה תיקון היסוד עד הצות וכמו נסורו בכרם חמד
בחלק הוד ברינו ע"ש ואם הוא בלילה אחרת ילמדו אדרא רבא וזוטא:

ה' תקון הצות כמ"ש בחדשים לבקרים:

ו' תהלים עם התפלה חרשה (ואם חז' יש איזה צרה בעיר יאמרו צ"א פעמים
יהי נועם וי"ב פעמים יענך עם התפלות כמ"ש בסנסן לואיר):

ז' מקראי קודש בסוד היסוד בחדשים לבקרים ואם אינו ליל ששי ילמדו הלכות
תשובה מהרמב"ם וראשית חכמה שער הקדושה ולא יאמר שום פיוט:

ח' ובעלות השחר יאמרו תפלה זו:

יהרמ"י יהוה או"א אב הרחמן ארון הסליחות שתתבלא רחמים עלינו ואם נגזר
על שום אחר ממנו או מבני ביתנו בבית דינך הצדק להכרת כהכרת

רשעים בכרת הנמשך מבחר דקליפה ברת'י אל גם סבא נהיש שומן עם
האותיות וג' כוללים (גימטריא ברת' עם הכולל) אנא וכשו רחמך את בעסך

ויגולו רחמך עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו ויהא חשוב צערינו שגזענו
הלילה הזו במיעוט אכילה וקמטנו שינה מעינינו לקרוע רוע נזר דינינו ונהר

יוצק יסודנו אני בצדק אחזה פנך אשבעה בהקיץ תמונתך ואל תכריתנו לא
כרת דיומי ולא כרת דשני ולא תכרת נפשנו מלהעלות מין נוקבין למעלה

ולא תכרת נפשנו מלהזדוג בבת זוגה בעולם הנשמות כהכרת רשעים ח'ו.
ותשפיע עלינו ועל כל ישראל אשר בעיר זו איר ישועה ורחמים מכתר עליון

להציל ממות נפשנו ותכרית כל אויבינו הקמים עלינו ותפר עצתם ותקלקר
מחשבותם לא יקדמו על העיר הזו מנן ולא ישעבו עליה סוללה ותשקוט

הארץ ונזכה ונחיה חיים ארוכים דשנים ורעננים לעבודתך ונזכה למקום
שהרוחות נחצבות משם ותזכנו להיות מהעולים והזוכים לחיי העולם הבא

ולמען שמך הקדוש (א'א'ה'ר'ד'ה') תבטל מעלינו ומעל כל ישראל אשר
בעיר הזו וכל גבולה כל גזירות קשות ורעות ותשניח עלינו לשובה בעין

חמלתך שנאמר בו הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל ויהיה הצער שנדרנו
שינה מעינינו בלילה הזו לתקן מה שפגמנו בעיינין עילאין והרע בעיניך עשינו

ונפטר מהתגלגל נפשנו בעוף הנקרא רא"ה בעון פגם הראות ופצנו והצילנו
מעונש חיבוט הקבר מהמלאך אכזרי המשבר עינו הרשעים בקבר. ובצער

התנודד שינה מעינינו נפטר מאותו הצער ותניח נפשנו במשכנות מבטחים
וכל שמותיך הקדושים היוצאים מכל אשר קרינו בלילה הזו והתורה הקדושה

שלמדנו הלילה הזו המה ילוצו טוב בעדנו לקבלנו בתשובה שלימה ותקדע
רוע גזר דיננו וגזר דין ישראל אשר בעיר הזו וכל גבולה ותושיענו מכל צרה

(כיון בשם קר"ע שט"ן) וכל המקטרגים אשר נבראו בעונותינו וימחו על
קדושת לימוד תורתך הקדושה. אנא הבט בעטלנו ואל תביט במעלינו ותבא

לפניך שיעיתנו ויצאו מים חיים מלובן העליון דרך רחובות הנהר לקו האמצעי
נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים לטהרנו מכל חטאתינו עונותינו ופשעינו ואתה

בטובך תעורר רחמך ויפן מצחא דאריך אנפין רעוא דכל רעיון במצח דזע"א
ועינא

יענא דא"א בענא דו"א ובכן יתבטלו הרנין והיו בלא היו. כי אתה חפץ בתשובה וטלך רחום אתה חנני וענני. רחום חנוץ שימ"ר תומך מצ"ל יש"ר פוד"ה (יכוין רח"ש תמ"ף) חום ורחם עלינו ושמע תפלתנו עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי וכו': פ' ויאמרו פיוט ידד נפש: יך' ותנו צדקה קודם תפלה:

סימן ג. לשובבים:

ש"ל שאל איש א' שחיה רוצה להתענות שובבים וירא כי לא יכול כי יש לו חלאים גם שיבה ורקת בו לכן בעצמו ציער מה יעשה לתקן נפשו ואמרתי לו רבמציאות זה לעת זקנה ובסובלי חלאים יש לו תקנה לפדות כל יום תענית בממון ואע"ג דמדברי מו"ה הס"ל ובשו"ת נ"ש מביא דהפודה תעניות יכול לפדותו בשצף כסף מ"מ נראה בעיני שיתן על כל תענית ד' גראסיים מהמטבע מוסקאנה שהוא דבר חשיב קצת וסדרתי לו שיתפלל בכל יום תפלה זו:

רבש"ע בושתי מאד בחרפה וכלימה על כל חטאותי עונותי ופשעי ובפרט על אשר פגמתי באות ברית קדוש בהרהורים רעים עד אשר הן בעון חוללתי ובחטא יחמטני הסט"א נקר"א נקראתי כמה פעמים או לי אהה עלי ובירוב רחמך הודעתני ע"י עבדך לתקן נפשנו על צו"ם מה במספר ומספר שמות הקדושים אשר פגמנו בהם להתענות מ' יום בימן הזה במספר ארבעה יודין דשם ע"ב וגלוי וידוע לפניך כי חפץ הייתי לעשות תיקון זה בכל לב אך אין בי כח וכשל כחי להתענות תענית מ' יום רצופים ולכן אני מפרש היום ארבעה פרוטות כסף לצדקה כי כן יסדו עבדך לפדות בכסף כל תעניות ובמנ יהרמ"י או"א שתעלה עלי כאלו התענית היום ותהיה חשובה הצדקה שאני נותן בעבור התענית כאילו התענית ומיעוט ממנו יהיה במקום מיעוט חלבי ואתה בטובך תמלא כל השמות שפגמתי בהם בז"ל או בקריתוציא לאור כל ניצוצות הקדושות אשר נתפורו על ידי בין הקליפות חיל בלע ויקאנו (חב"ו) מבטנו יורשנו אל ותחזור כל ניצוצות הקדושה למקום קדוש עשה למען רחמך עשה למען שמך עשה למען ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי:

ובכל יום ילמוד פרשיות הקרבנות ככתוב במשמרת טהרה וילמוד לפחות מ' א' מתהלים בכל יום וילמוד משניות בסדר טהרות. וילמוד זהר בתיקון היסוד ככתוב לעיל:

סימן ד. נוכח הודאה על נס:

מודים אנחנו לך ה' אלהינו ואלהי אבותינו על כל הנסים והנפלאות והתשועות שעשית עמנו מעורנו עד היום הזה ובכלל רחמך רחמת עלינו והוצאתנו מאפילה לאורה (יפרט הנס למינהו) ואתה ברוב רחמך הפלאת חסדיך והפרת את עצתם והצלתנו ומלטתנו מה אנו ומה חיינו שעשית עמנו חסדים גדולים כאלה ולכן אני אומר בעדי ובעד כל הקהל אשר בעיר זו ברוך הגומל לחייבים טובות שגמלנו כל טוב:

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעודי. ארוממך ה' כי דליתני ולא שמחת אויבי לי. אשירה לה' כי גמל עלי. אשירה לה' כי גאה גאה. עזי וזמרת יה יהי לי לישועה. זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו. מי כמוכה באלים ה' מי כמוכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא. ה' ימלוך לעולם ועד. ארחמך ה' חוקי ה' סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי

אודיע לך שמותי וכל זמן שיזכירו את שמותי לא יהיה לי כח להרע או להזיק ונשבעתי אני לגלות את שמותי לך ותנם לכותבם ולתלות אותם בבית היולדת או הילד וביר וזני בורחת ואלו הם שמותי:

שמינא "לילית" אביטו "אמיו" "אמיו" "קקש" "אודם" "איק" "פודו" "איל" "פטרטא" "אכנו" "קטא" "קלי" "בטנה" "תלתו" "פרטשה". וכל מי שיודע שמותי אלו מיר אני בורחת מן התימק ותלה בבית היולדת או הילד זה הקמיע והילד וגם אמו לא ינוקו ממני לעולם אא"ס"ס: **סימן ז'** מוצאתי כתוב בגנזי המקובלים כ"י אם יתפלל האדם לשם אהיה אשר אהיה בכל דבר שבעולם. להולה. לבנים. לחכמה. לזכירה. לפרנסה. להצלל מפער היום ומסכנת דרכים ולכל דבר דק שיהיה טהור ויאמר בכונה:

יהי רצו השם הגדול אהיה אשר אהיה (יכוין קבלתו כי יש בו ד' אותיות אליף ה"א יו"ד ה"א. כחי גדול פשוט ומרכב לכל דבר כודו כי אהיה מורה על סוד האלהות שהיה הוה ויהיה והוה אהיה אשר אהיה ר"ל אני הוא והייתי ואהיה אני הוא עתה והייתי לשעבר ואהיה עד סוף הכל כ"י יכוין במהשבעה) שתרדם עליו ותעשה. וישאל בקשתו בלשון ברור וכן יאמר ג"ש וחאריכו המקובלים בזה מאד:

סימן ח קבלה מרבינו יהודה החסיד ז"ל שכל האומר ג' פסוקים שסימנם אב"י ביושר ולמפרע בכל יום נצול מכל צרה:

אתה סתר לי מצר תצירני רני פלט תסובבני סלה. סלה תסובבני פלט רני תצירני מצר לי סתר אתה. בטחו בה' עדי עד כי ביה ה' צור עולמים. עולמים צור ה' ביה כי עד עדי בה' בטחו. ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום. בשלום עמו אה יברך ה' יתן לעמו עוז ה': **סימן ט.** מ"ב בכתב רב ומקובל מי שאומר פ' אלו ינצל מכל צרה:

יהי 'כבוד ה' לעולם ישמה ה' במועשיו. יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. המבוש לארץ ותדע יגע בהרים ויעשנו. חמה על השמים אלהים על כל הארץ בבורך: יהרמי או"א שרעשה למען רחמיו ובזכות פסוקים אלו ושמות הקדושים אשר בהם ושמות הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם תרדם עלינו ותצילנו מכל צרה ותדענו ברחמיך הרבים אנס':

סימן י. מוצאתי כתוב בס' קדמון כ"י טוב לומר בכל יום פסוקים אלו שתחלתם אותיות חכמה ויועיל לפתחת הלב:

הלקי ה' אמרתי לשמור דבריך. כלתה לי שועתך נפש לדברך יחלתי. מה אהבתי תורתך כל היום היא שוחתי. הורני ה' דרך חוקיך ואצננה עקב. ואח"כ יאמר: שיר השירים אשר לשלמה ישקני מנשקות פיהו כי טובים דודיך מיון לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבך:

סימן יא. מוצאתי כתוב לעמירה יאמר אחר תפלה פסוקים אלו שסימנם לויה לישועתך יכוין בשמות הקודש באופן הזה: לישועת כקו יתי יהוה. לישועתך ה' קויתי. קויתי לישועתך ה'. קויתי ה' לישועתך. ה' קויתי לישועתך. ה' לישועתך קויתי. (ובכל פעם יכוין העמות הנזכר) ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ופוצו אויבך וינכו משנאיך מפניך. וכנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל. יברך ה' וישמרך. יארה ה' פניו אדך ויחונך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. (יכוין בשמות הקודש היוצאים מהם בחילופי א"ב) **אנקתם פכתם פכפכים דיונכים**, הנה אל ישועתי אבטת ולא אפחד כי עזי וזמרת יה' יהי לי לישועה:

סימן יב עוד מוצאתי כתוב בס' כתיי האי מאן דבעי למצלח בעסקיה בכל דוכתא הוא אזיל דימא בצפרא ג' זמני מזמור זה קודם צאת השמש ויתחיל ויאמר למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי וגו' עד לבטח תושיבני: ובתר הכי יאמר: יהרמי או"א למען שמך הגדול היוצא מהמזמור הזה שהתפללתי אליך תשמע לקול שועי ולתפלתי בשם ששמעת לקול מי שהתפלל אותם כן יהי רצון: **ת"ו של ביע**:

בס"ד סנסן ליאיר בינו עמי עשי

ראוי להפריש על כל צרה שלא תבא עדה שלימה כל בי עשרה שיתענו ואלו יחידים סגולה המתענים ילמדו תנ"ך (כמ"ש הפר"ח ריש ה' ר"ח): תורה. פרשת ויקרא אל משה כולה ופ' צו עד להקריב את קרבניהם במדבר סיני ופ' שלח וכי תשגו עד עונה בה ואח"כ פ' נסכים הקודמת שם פ' שלח ואח"כ התפלה אשר במורה באצבע בתוספת נוסף וזו היא:

יהרמי

יהרמ'י או"א שיהא שיה שפתותינו בתורת מעשה הקרבנות חשוב ומקובל
ומרצה כאלו הקרבנו עולה ושלמים ותורה ומנחות ונסכים ואם נתחייבנו
המאת או אשם וראי או אשם תלו או קרבן עולה ויורד תהא חשובה קריאתנו
כאלו הקרבנו הקרבן או הקרבנות שנתחייבנו ואם לאו יהא חשוב כאילו קרינו
בתורתך לבד ובכבוד רחמך תמחול ותסלח ותכפר את כל חטאתינו עונותינו
ופשעינו וכל מה שחטאו עונו ופשעו כל הקהל כי מינו אותנו שלמים לבקש
חמים עליהם ועל כן באנו בלב נשבר ונדבה וברכנו בשלום מצום לבקש
תחינה סליחה בעד כל הקהל ותצילנו מצרותינו ורווח והצלה יעמוד לנו אנא
אל תבוז ענותינו ויעלה לפניך מליצי יושר לחמלין עלינו ותבנה בחמ"ק במהרה
ביטנו ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידן כסדרן וטושפין כהלכתן.
כיר"א : גביאים . ישיעה סימן ב' מן נכון יהיה עד ולא ילמדו עוד מלחמה . סימן
י"א ויצא חסר עד כי גדול בקרבך קדוש ישראל : ירמיה סימן ל"א מן מצא
הן במדבר עד ולא יהרס עוד לעולם . יחזקאל סימן ט' בעשרים וחמש שנה
עד סופו . ואל סימן ג' והיה אחרי כן אשפוך את רוחי עד מופו : כתובים . משלי
אשת חיל עד סופו : משנה . אבות ברכות ר"ת אבות : תהלים . כל
חמישה ספרים ובתפלה שאחריהם יאמר . זה התיספת . ותקרא לשבועים הרור
ולאסירים פקח קוח :

יהרמ'י יהיה אלהינו ואלהי אבותינו שיוכשו רחמך את בערך ויגלו רחמך
על מרותך ויתמתקו הדין ותבטל מעלינו ומעל כל ישראל היושבים
בעיר זו (פ') כל גזירות קשות ורעות ותקדע רוע גור דיננו (יכוין בשם
קרע שומן) ותגזור עלינו גזירות טובות ותכניע ותשפול את כל אויבינו
ומבקשי רעתנו תפול עליהם אמתה נפחד (יכוין בשם **רעאן**) בגדול
ורועך ידמו כאבן ותתן בלב המלך והשרים עצת נכונה לישוב העיר הזו
ותשקט הארץ ותצילנו ממלחמה וממזור ומשבי ומבויה ומכל הפסד ומכל
פחד ולא ישמע עוד ושבר בעיר זו ומאוצר מתנת חנם תחן עלינו ובזכות
מומרי תהלים שקרינו לפניך וסודותיהם תרחם עלינו ותצילנו מכל רע ומכל
פחד ומכל הפסד אל מלא חמים עשה למען רחמך ובזכות דוד המלך ע"ה
שאמר מומרים אלו לפניך ותצילנו מכל צרה ונחה מושבים שקטים ושאינים
לעבודתך ולכל הולכי דרכים כו' : בהעלות המנחה . בחוצאת ספר תורה לפני
ההיכל יאמר מומר יענך ה' ביום צרה י"ב פעמים ויכונו בכל פעם אות א'
משמית הק' אלו **אליא החדד יונן החדד** ובמומר יכוין כוונות אלו :
למנחת מומר לדוד יענך **יהוה** (ניקוד הצילני נא מיד אחי) **ביום צרה**
(ר"ת **יבב**) (גימטריא השמות הנז') ישגבך שם אלהי יעקב . ישלח
עורך מקדש ומציון יסעדה . יבור כל מנהותך ועולתך ידשנה סלה . יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא . נרננה בישועתך ובשם אלהינו נרגול . ימלא
יהוה (ניקוד מיד עשו כי ויא) כל משאלותך . עתה ידעתי כי הושיע
יהוה (ניקוד אנכי אותו פן יבא) משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע
(ר"ת **יבב**) ימינו . אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם **יהוה** (גימ' תפול
עליהם אמתה ופחד) אלהינו נזכיר . המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר (גי'
יבב) **יהוה** (ניקוד בגדול ורועך ידמו כאבן) הושיעה המלך . יעננו **ביום**
קרענו (ר"ת **יבב**) . (יכוין בסוד **השם** כדי לשמור מכל רע
בסוד **אורפיאל גימ' השם** וכן יש ח"ש איתיות ט"ל תיבות במומר
ואחר י"ב פעמים בכוונה יאמר :

יהר"ט יהיה או"א אמר יעקב קדוש ישראל שבסגולת קריאת המזמור הזה
 התמלא רחמים על כל ישראל יושבי העיר הזו (פ') ותשמרנו מיד
 אויבנו הקמים עלינו ותצילנו מרעה ומרעב ומשבי ומבזה ומכל פחד ומכל
 צער ותכניע ותשפיל את כל אויבנו וְפָלַעְלֵהֶם אִמְתָּהּ בְּפָחַד (יכוין בשם
 ה' ע"פ) בגדול וזועד ורמו כאבן ותתן בלב המלך והשרים עצה טובה ונכונה
 לשום שלום בארץ השקט ובטח ותתן כלכם וחמנות להטיב אלינו ובשם
 שענית ליעקב בבית אל כשאמר ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום
 צרתי וכן דור המלך ע"ה היה מתפלל כשהיה יואב במלחמה יענך ה' ביום
 צרה ישנך שם אלהי יעקב הוא השם שאמר יעקב אע"ה לאל העונה אותי
 ביום צרתי בשם הזה אקרא אליך אֱלֹהֵי יִצְחָק אֱלֹהֵי יַעֲקֹב בְּיוֹם קִרְאָנוּ וּזְכַרְתָּ
 השמות היוצאים מהמזמור הזה ונקירותיו ושעמיו יין עלינו ועל כל ישראל יושבי
 העיר הזו (פ') להברית כל החוחים והקוצים הטובים את השושנה העליונה :
 אנא מלך החים וחנן פדה את בני יעקב מוחמה והפר עצת כל הקמים עלינו
 יהיו נגד פנך צרותינו וראה בענינו וריבה ריבנו וידעו כל הגוים כי אתה
 קדוש ישראל זכר נא בנך עניים ואביונים מצפים לישועתך כל הימים אבינו
 מלכנו יכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מרותך חיוקיים עשה לנו
 נסים ונפלאות בשם אדני צבאות לנצח בו אויבך ובשם אלהים צבאות ובשם
 אל שרי צדיקיסוד עולם לשמור כל ישראל ובפרט יושבי העיר הזו (פ') בשם
 אהיה כתר ובשם הויה ת' ובשם אדני היכל קדשך תשכנו ותשיענו ויעמרו
 מליצי יושר להכניס תפלתנו לפניך למען רחמך המרובים כדכתיב כי אל
 רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך אשר
 נשבע להם עשה למען שמך עשה למען מינך עשה למען תירתך עשה למען
 קדושתך למען יחלצון ידיריך הישיעה ימינך וענני י"ל אמרי פי והגיון לבי
 לפניך ה' צורי וגואלי :

בי"ו עמ"י עש"ו

זכרון מוכרת דברים המועילים על כל צרה שלא תבוא פרשת העבור מפי
 סופרים וספרים ונפך שפ"ר דבר רבוב וחסד ה' מעולם כי לא יטוש ה'
 את עמו וגדול כח הצבור :

א' על כל צרה שלא תבא ואמרו בעשרה צ"א פעמים ויהי נועם וכו' יושב
 בסתר כולו וכפול פסוק אורך ימים אשביעהו ויכונו לשם אהדינהי גימ' צ"א :
 ב' יקראו פ' העקרה בדמעה ויאמרו פיוט עת שערי רצון כולו ויאמרו ושחט
 אותו על ירך המזבח צפונה לפני ה' וזרקו (ויכוין לצירוף הויה) ויאמרו
 יהרמ"י או"א שתזכור לנו ולכל ישראל אשר בעיר הזו עקירתו של יצחק
 אבינו בן אברהם אבינו כאלו אפרו צבור ומונה על גבי המזבח ותביט באפרו
 לבטל מעלינו ומעל כל ישראל אשר בעיר זו כל גזירות קשיות ורעות ותושיענו
 מהצרה הזו ובצל כנפך תסתירנו כיה"ר אמן :

יאמרו על סדר אותיות העיר אותיות מאלפא ביתא :
 יתמנו שני גבאים לגבות מהיחידים איש איש אשר ידבנו לבו לצדקה
 ויחלקו המעות תיכף לצנועים ולומדים עניים :
 ה' אם אפשר יקבלו תענית ציבור שיתענו ליום פלוני אפי' מכאן לכמה ימים :
 ו' יעשו פדיון לשם העיר מק"ם מטבעות כסף כמנן שמות הקדושים
 אהיה אהיה יתוה אדני אל כסדר שעושין לחולה ואחר כך
 יאמרו תפלה זו :

יהרמ"י

סנסן ליאיר

יהו"מ א"א שתעשה למען רחמך ולמען שמותיך הקדושים הנזכרים ונעשים פה ע"י פדיון זה ותצרך מחשבותינו הטובה למעשה כי לך ה' חסד ותגביר חסדיך על דיניך ויומתקו הדינים הקשים ע"י פלא העליון אשר הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ופשוטים שאין בהם תערובות דין כלל ויכבשו רחמך את כעסך מעלינו ומעל קהל ישראל אשר בעיר זו (פ') ויעלה לפניך לרצון פדיון זה בעד כל נפש ישראל אשר בעיר זו ומעשה הצדקה הזו יעלה לרצון בעד כלל ופרט כל נפש מישראל אשר בעיר זו ותציל ממות נפשינו בדרכיך וצדקה תציל ממות ותקדע כל המסכים המכדילים בינך ובין עמך ישראל (בשם קרע עמך) ותפר ותבטל עצת כל הקמים עלינו לרעה וקלקל כחשבתם כי הנה אויבך ה' כי הנה אויבך יאבדו יתפרדו כל פועלי און ולא תעשינה ידיהם תושיה : אנא מלך רחום וחנון התמלא רחמים עלינו וכל הצדקות אשר נעשו ויעשו יהיה לרצון ולריח ניחוח לפניך להושיענו ולחצילנו ולרחם עלינו ובשם שנתת פחד ומורא בלב יושבי ערי הבנעני בימי יעקב אע"ה כדכתיב ויהי חתת אלהים על כל הערים אשר סביבותיהם ולא דרפו אחרי בני יעקב (יאמרנו י"ג פעמים ויבין לשם הקדוש **אפי"ן** היוצא ממנו) כן תכניס פחד ומורא בלב הקמים עלינו ותבטל עצתם כו' בתיב עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום בי עמנו אל . אנא מושיה הקב"ה עשה למען זכות תורתך הק' ולמען תינקות דבר בית רבן שלא חטאו ולמען זכות שבעה כורתי ברית ותצילנו מצרה זו ומכל צרה . ה' צבאות עמנו מושג לנו אלהי יעקב סלה ה' צבאות אשרי אדם בומה כך ה' הושיעה המלך יעננו כיום קראנו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

ז עיקר הכל להקן חטאות הצבור הנמשלים באיזה דבר . בקיצור גדול נזכר כמה ענינים : לשמור עצמו ממאכלות אסורות ובישולי כותים אפילו דברים כשרים וכלים חדשים שהוא איסור גמור כמ"ש בש"ע וי"ד ס' קי"ג ומגבינות כותים אפילו העמידום בעשנים כמ"ש ביו"ד סקט"ו : ב שלא להעביר תער על כל זקנו כלל כמ"ש בש"ע וי"ד סימן קפ"א ובכל פעם עובר ה' לאוין ואם עושה ב' פעמים בשבוע עובר ת"ק לאוין לשנה : ג להחרק מהעריות הרבה מאד מאד כמ"ש בש"ע א"ה סימן כ"א : ד שלא ליטבע לשוא או לשקר שהוא חמור מכל העבירות ונפרעים ממנו וממשפחתו כו' כמ"ש בש"ע סימן פ"ז דין ב : ה לשמור שבת במחשבה דבור ומעשה ואסור לומר לא"י או לרמוז לעשות מלוצה ואפילו עושה מעצמו אסור ליהנות כמ"ש בש"ע א"ה סימן רע"ו וסימן ש"ו ואסור לצאת מהעיר כפזולט"ו וכיוצא כמ"ש בש"ע סימן ש"א דין ב"ג : ו אסור לשלח בעוד שש"ץ חוזר התפלה וגדול עונו מנשוא כמ"ש בש"ע סימן קכ"ד דין ז' וצריך לזהר שלא להפסיק בדבור משיחיל ברוך שאמר עד סוף י"ח כמ"ש סימן ג"א דין ר' . ובשעת קריאת התורה אפי' בין העולים כמ"ש סימן קמ"ז : ז זמן ק"ש שחרית משיראה חבירו הרגיל עמו קצת ברחוק ארבע אמות עד רביע היום מעמוד השחר כמ"ש סימן נ"ח ואחרונים : ח תפלת מנחה עד חצי שעה אחר חצות לסבת המקילים כמ"ש בש"ע א"ה סימן רל"ג : ט שלא לשנות סתם יינם כמ"ש ב"ד סימן קכ"ג והוא מו"ח דבר שאין להם ביטול אפילו אם יבא אליהו הנביא ז"ל אין שומעים לו ואר"ל שמאבד ג"ע . וגוסף עוד שרבנים גדולים מרן בעל הש"ע ורבני צרפת ושלונקי וקושטאנדינא ואשכנז אסרו לשנות סתם יינם ובספר הזכרונות האריך לבטל כל טענות הכל ורעות רוח השותים ע"ש ובספר יין המטומר : י חוב תלמוד תורה על כל איש ישראל אפילו עני אפילו בעל יסורין ח"י לקבוע זמן לתלמוד תורה ביום ובלילה כמ"ש ב"ד סימן רמ"ו ואמר אליהו הנביא ז"ל כל הצרות הבאות לצבור ויהוד הכל הוא בעון ביטול תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת ובעל נפש יתעורר מתרדמתו וישוב אל ה' לעסוק בתורה ובמצות לשמו"ת . ה' ברחמי יובנו לקיים מצותיו ולעשות נ"ר לפניו ולעסוק בתורה לשמה תורה קיים :

נוסחי תפלות פשוטות לנדרים יר"ה א' סדרתים ועולות מועדות :

א תפלה לפני החופה ושבועה בברכה : לשיקב"ח בדחילו ורחימו ורו"ד ליחזק יס"ד בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הריני מוכן לישא אשה בקדושין לקיים מצות בור"ך יתברך ליקח אשה בכתובה וקדושין וזו הכנה לקיים מצות פרו ורבו וכל מצות עשה ולא תעשה הנלוות ונמשכות מלקיחת אשה והנה עשיתי הבא מידי ואתה ברוב רחמך חטע אהבה ואחרו שלום ורעות בינינו על דבר כבוד שמך ותזכנו לקיים מצות פריה ורביה וכר המצות הנמשכות ותברכנו מברכותיך ותקיים בנו מקרא שכתוב לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהליך והריני מוכן לקדשה בטבעת זה כרת משה וישראל ולהיותינו תחת חופה בזמן שבע ברכות וקודם להם ברכת אירוסין וידענו כי כל פרט ופרט רבו סודותיו ורמזיו ובשר

למדיו

לפדיון הבן. ליקב"ה ושמונתיה בדחילו ורחימו ורחימו ורחילו לזרעא שם י"ה ביה ביהודא
שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות עשה מן התורה שציונו הקב"ה וכל בכור
אדם בבניך תפדה והריני בותן ה' סלעים לבתן סוד החסד ויהר"מ יקו"ה או"א שתעלה
עלי כאלו קימתי בכל פרטיה ודקדוקיה ותרי"ג מצות התלויות בה וברוב רחמין בכח
שאני מקיים מצוה זו לפדות פס"ר רח"ס יתמתקו הדינים העולים בכללותם פס"ר וכל הנשמות
שלא זכו לקיים מצוה זו והיה להם מנוח ונחת רוח ותעלה עליהם כאלו קיימו מצוה זו בפועל
כי רחום אתה ואתה ברוב רחמין תשמור ותנצור לבני הבכור שאני פודה אותם מכל רע
ויהיה פדוי ומשוחרר מהסטרא אחרא ומכל רע ותגדלנו לתורה ולמצות ותתן בי כח
להרריבו לעבורתך ולעשות רצונך כן יהי רצון:

ק' למו' שהוא ספק בכור ולא פדאו אביו: רבש"ע אתה יודע כי כשר ודם אנחנו ולא אתנו
יודע עד מה ואנשי אמת דכל רז לא אנס להו נאספו מנו בחטאינו והנה לקול הסיפור
וספירת דברים נכנסתי בספק שאפשר שאני בכור וחייב בפדיון ולכן ליקב"ה בד"ר ור"ר
הריני בותן שווי ה' סלעים לבתן בעבור פדיוני. ויהר"מ או"א שתתמלא רחמים עלי ותקבל
מעשה הזה אשר אני עושה לרצון ותעלה עלי כאלו כיוונתי בכל המצוות הראויות לבין
וברב רחמין תרחם עלי ותתן לי חיים ארוכים חיים של שלום חיים של טובה חיים של ברכה
חיים של פרנסה טובה חיים של חילוק עצמות חיים שתמלא משאלותי לטובה ותפדני
ותצילני מכל צרה ומכל חולי ונגע ומחלה ותקיים כי מקרא שכתוב והסיר ה' מונך כל
חולי וגו' עשה ל"ש וכו':

ב' נוסח עננו בג' צומות בדרך קצרה: עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי בצונו
גדולה אנחנו על כל אשר חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ועל ידי זה חרבה ערנו
ושמם מקדשנו אוי ואבוי לנו כי עונותינו הטו אלה ופשעינו האריכו קיצנו אין לנו פח
להשיב ולא מצח להרים ראש וכמו כן צער בנפשנו על חרבן בית המקדש וביטול תורנו
ועבודה זה כמה מאות שנים וזה צער השמים אתה עלינו לכן עתה שבנו אליך בבושת
פנים וחרפה וכלימה וברמץ לב נבקשה מאלהינו מרחם אנא ה' יהי ר"מ ה' אלהינו ואלהי
אבותינו שיהא מיעוט וזלכנו ודמנו המתמעט בתעניתנו היום כחלב מונח על גבי המזבח
שתכפר בו כל חטאתינו עונותינו ופשעינו והאר פניך על מקדשך השמם למוען אדני ובא
לציון גואל אל תפן לרשענו כו':

י' תפלה על חולה שסדרתי סודתה בהררי קורש: יהר"מ או"א שתתמלא רחמים
על פב"פ ויכבשן רחמין את כעסך ותהטל מעל פב"פ כל גזירות קשות ורעות: אנא מלך
רחום וחנון שתתמלא רחמים על פב"פ המוטל על ערש דוי ותרפאהו רפואה שלימה כי אתה
ברחמין רופא חולי עמך ישראל ר"ת רפ"ח למותק ולהעלות רפ"ח ניצוצין ותקיים בנו
מקרא שכתוב ה' יסעדנו על ערש דוי כל משכנו הפכת בחליו יכיון כי ערש יהפך עשר.
דוי יור' ולמען זכות אברהם אחוז בחד יצחק נאזר בגבורה יעקב אתה בתפארת משה בנצח
אחרן בהוד תרפאהו רפואה שלימה ותציל ממות נפשו ובכח שנים ועשרים אותיות תורתך
הקדושה שקבלנו בהר סיני תפתח לאב"פ שערי ארוכה ומרפא שערי בריאות שערי גילה
שערי דרור שערי הוד והדר שערי זכות אבות שערי חמלה שערי טובה שערי ישועה שערי
כפרה שערי לב טהור שערי כוחילה שערי נעימות שערי סמיכה שערי עזרה שערי פדות שערי
צדקה שערי קוממויות שערי רפואה שלמה שערי שמחה שערי תשועה וכל צדקותיו אשר
עשה הוא ובני ביתו יזכרו לפני כסא רחמין להמליץ טוב בעדו ואל תתנהו בנפש אויביו ה'
ישמרהו ויחיהו לאורך ימים ושנות חיים ושלום: יהר"מ השם הקדוש אלהיך אשר
אלהיך אשר הוא יסוד הכל ועיקר הכל ושרש הכל הוה ויהיה יכיון כי יש בו ז'
אותיות אלה הא יך הא וכתו גדול פשוט או מורכב לכל דבר יסודו שהוא סוד היתוד
שתשלה רפואה שלימה לחולה הזה פב"פ והעמידהו על עמדו ויחי מוחליו. וידענו כי
אין אנו כדאים להתפלא לפניך על עצמינו וכל שכן על אחרים אמנם שמנו רחמין נגד עינינו
כי רחום אתה ואתה שומע תפלת כל פה לכן בבושת פנים אתאנו לבקש רחמים ותחנונים
על פב"פ החולה הזה אל נא רפא נא לו ותבריאנהו ותחלימהו ותחזקהו ותאמצהו ותמלא
משאלות לבנו לטובה עשה למען שמך עשה למען ימנך עשה למען תורתך עשה למען
קדושתך יהיו לרצון אמרי פי וכו':

יג' דברים המועילים לרפואה בס"ד:

א' ייחד עשרה אנשים שיתענו ויקראו תהלים בנעימות לרפואתו: ב' ילמדו פסוקי התהלים
מאותיות שמו מס' ליקוטי תהלים: ג' פדיון נפש על יד ירא שמים וחכם: ד' יעשה תרנגול
כפרה

כסרה עליו בדרך שעושים בעיות"כ: ך ידליק נר לפני ההיכל לרפואתו: ך יתנו צדקה בעדו כאשר יוכלון שאת: ך שינוי השם על ידי חכם ויר"ש בכונה גדולה להמשיך לו נפש חדשה וקדושה ויתאמץ מאד בכונה ויעבור ויג מרות לעורר הרהמים: ך ילמדו מזמור יענך י"ב פעמים ככתוב לעיל תהלת קונטרס זה ויאמר אה"כ תפלה לרפואתו: ך עוד יוסיף אה"ו לעשות פדיון נפש ורחמיו למבטא:

הפלה לזמור במוסף ר"ה וינה"ב בעת אמירת שי"ן ומופני חטאינו ויודו של יה"כ הלא הם מתוקנים בסדרן בכפר כף אחת: להצלה ולשמירה

יאמר מזמור לדוד ה' אורי וישעי כלו אחר כל תפלה מהשמי"ע מריח אלול עד מוצאי יה"כ וכן בהושענא רבא וכן הוא המנהג בעת"ק חכרון שהשי"ן אומר אותו אחר עלינו לשבח וכו' בקול רם ומה טוב לאומרו כל השנה אחר שני ע לפחות כל יום האומרו בכוננה אחר תפלת שהרית ימצא חיים: ת"ו י"ש"ל ב"ע:

שומר ישראלי

א דבר גדול מסוגל לשמירה והצלחה לומר בכל יום ויהי נועם ישר והפוך ויש מי שיאמרו ז"פ: יידי נועם אדני אלהינו עלינו ומועשה ידנו כוננה עלינו ומועשה ידנו כוננה: יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן אומר לה' מוחסי ומצודתי אלהי אבטח בו. כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו ל' תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר באופל יהלוך מקטב ישוד צהרים יצול מצדך אלף ורבעה מימינך אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלומות רשעים תראה כי אתה ה' מוחסי עליון שמת מעונך לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך כי מלאכיו יצוה לך לשמורך בכל דרכיך על פנים ישאונך פן תגוף באבן רגלך על ש"ל ופתן תדרוך תרמוס בפיד ות"ן כי בי חשק ואפלטתו אשגבהו כי ידע שמו יקראי ואענהו עמו אנכי בצרה אהלצתו ואכבדתו אהלצתו ימים אשביעתו ואראהו בישועתי וקראני שמו ידע כי אשגבהו ואפלטתו חשק בי כי. ותנן כפיר בצרה אנכי עמו ואענהו יקראני. שמו ידע כי אשגבהו ואפלטתו חשק בי כי. ותנן כפיר תרמוס תדרוך ופתן ושחל על. רגלך באבן חגוף פן ישאונך כפים על. דרכיך בכל רשמך לך יצוה מלאכיו כי. באהלך יקרב לא ונגע רעה אליך תאונה לא. מעונך שמת עליון מוחסי ה' אתה כי. תראה רשעים ושלומות תביט בעיניך רק. יגש לא אליך מימינך ורבעה אלף מצדך יפול. צהרים ישוד מקטב יהלוך באופל מדבר. יומם יעוף מחץ לילה מפחד תירא לא. אמתו וסוחרה צנה תחסה כנפיו ותחת לך יסך באברתו. הוות מדבר יקוש מפח יצילך הוא כי. בו אבטח אלהי ומצודתי מוחסי לה' אומר. יתלונן שדי בצל עליון בסתר יושב. כוננהו ידנו ומועשה עלינו כוננה ידנו ומועשה עלינו אלהינו אנו נועם ויהי:

ב לשמירה ולזכות בדין יאמר עלינו לשבח ד"פ בסדר זה שיתבאר: עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ודא עמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונס ואנחנו כורעים ומשתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים מומעל ושכינת עוון בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר: אחר עוד ואין אלהינו הוא מרומים בגבהי עוון ושכינת ממעל בשמים יקרו ומושב ארץ ויוסד שמים נוטה שהוא הוא ברוך הקדוש המלכים מלכי מלך לפני ומשתחוים כורעים ואנחנו המונס ככל וגורלנו כהם חלקנו שם שרא האדמה כמשפחות שמונו ולא הארצות כגויי עשנו שלא בראשית ליוצר גדולה לתת הכל לאדון לשבח עלינו: אנא בכה גדולת ימינך חתיר צרורה קבל רנת עמך שגבנו שתרנו וורא: ויחזור פעם ב' ישר והפוך כאמר. ברכם שיהם רחמם צדקתך גמלם חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך ויחזור פעם ג' ישר והפוך כאמנו. ויאמר: יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ יתחת אין עוד: כ"ס הקנה דפוס ווילמושדארף דף י"ז בהגהה כל המתפלל תפלה זו בכל יום (נביעת פנאי) לא ישלוט בו שום פגע רע כו' ע"ש באורך (ע') בשערי ציון ויש שם חסרון וקצת טעות: ואתה הוא ושנותיך (ה"ו) יחיד לא יתמו (י"ל"ו) סגולת ידיך טהר (ס"ט) ענני למען מלכותך (על"מ) מעולם הוא שמך (מה"ש) לך לבדך הגדולה (ל"ה) אין כמוך אלהים (אכ"א) האזינה רועה ישראל (הר"י) הקשיבה

הקשיבה קולי ממעמקים (הק"מ) לך אני והושיעני (ל"א") כי לדברך יחלתי (כ"י) לגדל ולחזק ולהושיע (ל"ו) פניך האר לעבדך (פ"ה"ל) נפשי לישועתך כלתה, נל"כ) ידעתי יוצרי ידעתי (י"י) מרחמך לא התיאשתי (מ"ל"ה) הטאתי הגדתי ודאגתי (הה"ו) נגדך תאוותי הנני (נח"ה) השולח אמרתי ארץ (הא"י) ידוע רחמי תפארתך (י"ר"ת) שובנו אלהי הסליחות (ש"א"ה) רחמך יקדמוני יום (ר"י"י) אירי ויהיו משענת ואימך (ל"א"ה"ס) כמה בשירי (לכ"י) ועתה שמע רנתי (ש"ר) ה' חנני וענני (יח"ו) לי חטא חסד (לה"ת) כדברך ואמתך קימני (כו"ק) מתוגה נפשי דלפה (מנ"ד) אליך נשאתי ידי (אנ"י) חמול על מחלתי (חע"מ) ראה הצור עניי (רה"ע) יבושו ויהלו זדים (י"י"ז) הליצוני הממוני הדימוני (הה"ה) מתגרת ירך כלם (מ"י"כ) ואינמו וצורם לכלות (ווי"ל) כל היום תחלתך (כח"ת) האל זכרנו יברך (הז"י) אבא למדני דתך (אל"ה) לדעת אמתך ואמונתך (ל"א"י) הנני היום עומד (הה"ע) ירא זה למשפטך (יז"ל) מרוב בושת הפנים (מכ"ה) ה' למשפטך הקיצה (יל"ה) סתר אתה די (סא"ל) עורה ריבה יריבי (ער"י) עליון שכרתי לישועתך (עש"ל) מעשה ידך הושיעה (מ"י"ה) ואליך השובני ואשובה (וה"י) דרכי נועם ישר (דנ"י) הפלא חסדך שמת (הה"ש) עליון משכן מעונך (עמ"מ) נכספה נפשי אליך (ננ"א) נוראות ימיך תענני (נ"ת) מרום באמתך הדריכני (מכ"ה) פדה והצילה יחידתי (פוי"י) נחני ממעמקי מים (נמ"מ) יהיו ידך לעזרתי (י"ל"ל) הורני רחום חוקך (הר"ח) מנעורי צררתי רבות (ימ"צ"ר) ושמתי מחסי באלהים (ומ"י"ב) יושב הכרובים הופיעה (יה"ה) עזרני נורא ואגיד (ענ"י) מלשני חסין יה (מח"י) דבק מצותך בלבי (דמ"ב) מלך נאמן קדוש (מנ"כ) אלהי ישעי עזרני (א"י"ע) חייני ברחמך ואחיה (חב"י) רצה אדני הצילני (רא"ה) ישמחו בך מבקשך (יב"מ) האומרים יגדל ה' (הי"י) משגבו ומנוסי מושיעי מו"כ):

יהר"מ יהוה אומא אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שתעשה למען רחמך ולמען השם הגדול והקדוש והנורא המפורש בע"ב שמות היוצאים מפסוק ויסע ויבא ויט ותרחמנו ותהיה בעזרנו ותצילנו מכל רעות וצורעניות ומכל חולאים רעים ותאריך ימינו ושנותינו בטוב ובנעימים ותעזרנו לחקן אשר פגמנו ואשר חטאנו עיינו ופשיענו לפניך מנעורנו ועד עתה ותפרנסנו בריוח בכבוד ולא בבזוי ומלא ידנו מברכותך ומעושר מתנות ידך אנא בשם ה' אלהי ישראל אלהיכם חיים אלהי מערכות ישראל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ברוך יחיד ומיוחד היה הוה ויהיה ברוך שמו ומוכרך שמו ומלכותך מרומם על כל כרבה ותהלה לעולם ועד ולנצח נצחים ומושך ידענו גרודי אטומפארים שמו ושמוך לא ראו ומשמוך ינוס הים לאחור וכל מושכרך וגליך מהדרים שמו ואני ע"פ ואשר רמה ותול"ה צל עובר כציץ השדה באתי להפיל תחתך ובקשתי שתרחם עלי ותענה עתירתי ותתנני לחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואני כי אל רחום אתה וקרוב לכל קוראך ברוך שמוע תפלה:

ד' מצאתי כ' בקיבץ ישן כתיבת יד ממקובלים קדמונים ז"ל אם תקרא סדר זה כהגון לא ישלום בך יצה"ר ושום רע ולא חולי ולא נזק ולא שטן ומקטרג ולא משהית ושום נזק בעולם וזהו בכל דרכיך דעהו. וזהו הסדר:

יום א' יאמר ה' אותיות ראשונות מן קאפיטול אשרי תמימי דרך. אות א' ח"פ. אות ב' ח"פ. אות ג' ח"פ. וג' שיר המעלות. בצרתה לי. אישא עיני. לולי ה':

יום ב' יאמר ג' אותיות. אות ד' ח"פ. אות ה' ח"פ. אות ו' ח"פ. וג' שיר המעלות. שמחתי באומרים. אליך נשאתי. לולי ה'.

יום ג' יאמר ג' אותיות. אות ז' ח"פ. אות ח' ח"פ. אות ט' ח"פ. וג' שיר המעלות. הבוטחים בה'. בשוב ה'. אם ה':

יום ד' יאמר ג' אותיות. אות י' ח"פ. אות כ' ח"פ. אות ל' ח"פ. וג' שיר המעלות. אשרי כל. רבת צררוני. ממעמקים:

יום ה' יאמר ג' אותיות. אות מ' ח"פ. אות נ' ח"פ. אות ס' ח"פ. וג' שיר המעלות. רבת צררוני. ממעמקים. לולי ה':

יום ו' יאמר ג' אותיות. אות ע' ח"פ. אות פ' ח"פ. אות צ' ח"פ. וב' שיר המעלות

המעלות. לא נבה לבי. זכור ה'.

יְיָ אֱמַר ד' אוֹתוֹת. אוֹת ק' ח"פ. אוֹת ר' ח"פ. אוֹת ש' ח"פ. אוֹת ת' ח"פ. וּב' שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִה מִיֹּב. הִנֵּה בָּרְכוּ:

הַרְמִיזוּ ז'ל הַפְּלִיג בְּתוֹעֵלֶת אֲמִירוֹת עֲשֵׂה פִּסְקִים אֵלָיו וְגַם לְכֹתֶבֶם בְּקִמְיָא וְיִשׁ קֹנְטֵרֶם גְּדוֹל בְּכ"י מִהַרְמִיזִין בְּאוֹפֵן וּבְדֵר וְכֹנֶת כְּתִיבַת הַקִּמְיָא. וְכֹתֵב שֶׁהָאוֹמֵרם בְּכָל יוֹם יוֹעִיל לוֹ לְשִׁמּוּרָה וּלְמִצְוָה הֵן וְלִהְיֶלֶתָה וְיִכּוֹן שִׁישׁ בְּהֶם צִ"א תִּיבּוֹת כְּמִנֵּן (יֶאֱחָדוֹנֶה) וְיִשׁ בְּהֶם שְׁסִיָּה אוֹתוֹת כְּמִנֵּן יִנּוֹת הַחֲמִיָּה וְשְׁסִיָּה סִימְנֵי הַקְּמִירוֹת וְהֶם כְּנֶגֶד עֶשֶׂר סְפִירוֹת וְהַתְּחַלְתָּם שֶׁם מ' ה' וְשֶׁם הוּיָה בְּכֹפֶם:

יְיָ אֱמַר ד' חֲסֵדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עֲשֵׂי תַּפְלָה לֹאֵל ה"י. וְאֵנִי תַּפְלָתִי לֶךְ ה' עֵת רִצְוִן אֱלֹהִים בְּרַב חֲסֵדךָ עֲנֵנִי בְּאֵמוֹת יִשְׁעֶךָ. דְּרִשְׁתִּי אֶת ה' וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מַגְדֹּרֹתִי הֲצִילֵנִי. דְּקָטָה אֱלֹהִי אֲנִיךָ מִהֲרַת הֲצִילֵנִי הִיָּה לִי לְצוּר מַעֲוֵן לְבֵית מִצְדּוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: אֱלֹהִים הֲצִילֵנִי ה' לְעֹזְרֹתִי הוֹשִׁיעֶךָ. דְּאֵתָה אֱלֹהִים אֲדֵנִי עֲשֵׂה אִתִּי לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי טוֹב חֲסֵדךָ הֲצִילֵנִי. דְּקָטָה הָאֵל עוֹשֶׂה. פֶּלֶא הוֹדַעַת בְּעַמִּים עוֹזֵר. דְּיוֹשִׁיעִים לְמַעַן שִׁמּוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ: דְּקָטָה אֵל יוֹשִׁיעֵתִי אֲבִיטָה וְלֹא אֶפְחַד כִּי עֲשֵׂי וְנִמְנַת יְה' ה' וְיִהְיֶה לִּי לְיוֹשִׁיעַ. אֱלֹהִים אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהִי לְעֹזְרֹתִי הוֹשִׁיעֶךָ: וּמִצְאָתִי ב' בְּגִנְיָו כְּתִבִּי הַמִּקְוֵבִלִים ז'ל יֹאמַר אוֹת ק' מֵאֵלֶּפָּה בְּיוֹמָא קִרְאָתִי וְכוּ': וְאֵתָב יִתְפַּלֵּל תַּפְלָה זוֹ

קִרְאָתִי בְּכָל לֵב עֲנֵנִי ה' חֲקִיד אֲצוּרָה. קִרְאָתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאִשְׁמְרָה עֲדוֹתֶיךָ. קִדְמוֹתִי בְּנִשְׁפָּה וְאִשְׁוִיעָה לְדַבְּרֶךָ יִחְלָתִי. קִדְמוֹ עֲשֵׂי אִשְׁמֹרוֹת לְשִׁיחַ בְּאִמְרָתֶךָ. קוֹלִי שְׁמָעָה כְּחֲסֵדךָ ה' כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חֲיִינִי. קִרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרֶתְךָ רַחֲמֵינוּ. קִרְבוּ אֵתָה ה' וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֲמַת. קִדְמוֹ יִדְעָתִי מִעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְרָתִי: יְהוֹ"נָה ה' אֱלֹהֵי שְׁתַּרְחִיק מִמֶּנִּי יִצֵּר הָרַע שֶׁל רוּחַ זְנוּנִים רוּחַ מַחֲשַׁבוֹת רַעוֹת וְהַרְהוּרִים רַעִים. רוּחַ יִשְׁחָק רוּחַ דְּבָרִים בְּטָלִים רוּחַ יִגְוֹנוֹת רוּחַ אֲנָחוֹת. רוּחַ שֶׁקֶד רוּחַ תּוֹעָה רוּחַ מַשְׁחִית רוּחַ חֲבֵלָה רוּחַ קֶשֶׁב מְרִירוֹ רוּחַ אֵשׁ שֶׁל עֲצָמוֹת. רוּחַ חֲזוֹת. רוּחַ טוֹמָאָה רוּחַ עוֹשִׂים. רוּחַ חֲצִיצִית. רוּחַ בָּא מִן הַנְּפִלִים. רוּחַ חֲמִיָּה וְכַעַס. רוּחַ קִנְיָה וְתַחְרוּת. רוּחַ מִינּוֹת. רוּחַ גְּסוֹת הָרֹחַץ. רוּחַ שְׁמֹדוֹת כָּלם יִתְרַחֲקוּ וְיִתְבַּעְרוּ מִמֶּנִּי אֲנִסִּי: דְּמִצְאָתִי כְּתוּב מִכ"י מִהֲרָחוּ ז'ל מִמּוֹשׁ. לֶחֶן יֹאמַר פִּסְקוֹ, וְנָה מִצְאָה חֵן בְּעֵינֵי ה' (וְיִכּוֹן בְּצִירָתוֹ וְאֵעַי נִצַּב חֲנָה מִיִּצְיָה' הַצִּדִּיק). וְיוֹעִיל כְּעוֹזְרֹתִי יִתְבַּרֵּךְ:

דְּמִצְאָתִי כְּתוּב כִּי הָאוֹמֵר פִּסְקוֹ וְיִסְעוּ וְיִזְדִּי וְזִמָּה אֱלֹהִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא יִרְפוּ אַחֲרָי בְּנֵי יַעֲקֹב י"ג פְּעָמִים נִיצוֹל מִכָּל רַע וְיִכּוֹן בֶּשֶׁם אֲסַפִּיךָ:

מִן מִצְאָתִי כְּתוּב כָּל הָאוֹמֵר זֶה גִּזַּף בְּכָל יוֹם נִיצוֹל מִכָּל צָרָה: יְה' ה' אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה שְׂדֵי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב סֵלָה:

יְה' ה' אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה שְׂדֵי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אֲדָם כּוֹמֵחַ בָּךְ: יְה' ה' אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה שְׂדֵי צְבָאוֹת הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְּיוֹם קִרְאָתִי:

י' יֹאמַר י"א פִּסְקִים הַמִּתְחִילִים בְּנִיזִין וּמִסִּימִים בְּנִיזִין וְהֶם מִסּוּגִלִּים לְהַבְצִל מַעֲיֵן הָרַע וּמִכִּישּׁוֹף. וּמִצְאָתִי בִּס' כ"י עַל קֶלֶף יִשָּׁן מִשּׁוֹם רִבְנוֹ וְיִהוּדָה חֲסִיד שֶׁהַקּוֹרֵא אוֹתָם מְבָרִיחַ שְׁטֵן מִמֶּנּוּ וְלִכֵּן אֵין בְּהוֹבֵן ס'. וְרֵאִיתִי בִּס' קָב הַיִּשָּׁר סוּף פ' ל"ב לְהַפְּלִל תַּפְלָה אֶתָּה וְאֵנִי בְּעֵינֵי אֲסִדְרָנוּ מִתּוֹקֶנֶת וּבְתוֹסֶפֶת מוֹבָה בִּסְד': נִגַּע צִדְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאֵדָם וְהִבָּא אֵל הַכֶּהֶן. נִחְנוּ נַעֲבֹד חֲלוּצִים לִפְנֵי ה' אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵתָנוּ אֲהוּזֹת נִחְלָתִינוּ מִעֵבֶר לַיַּרְדֵּן. נְבִיא מִקְרָבךָ מֵאֲחִיד כְּמוֹנֵי יָקִים לֶךְ ה' אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן. נִהַר פִּלְגֵּי יִשְׁמָחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֲלִיּוֹן. נִגַּד אֲבוֹתָם עֲשֵׂה פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה צוּעֵן. נִחְתִּי כִּצָּאן עִמָּךְ בִּיד מִשָּׁה וְאֵהֲרֹן. נִפְתִּי מִשְׁכְּנֵי מוֹר אֱלֹהִים וְקִנְמֹן. נִר ה' נִשְׁמַת אֲדָם חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן. נּוֹפֶת תְּשׁוּפָנָה שְׁתַּחֲוִיתֶךָ כְּלֵה דְּבִשׁ וְחֹלֵב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרוּחַ שְׁלֵמוֹתֶיךָ כְּרִית לִבְנוֹן. נִדּוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ כְּעֵדִים צָאוּ וְהָיוּ כְּעֹתִידִים לִפְנֵי צֶאֱן. נִקְשִׁי קֶשֶׁת מִימִינִים וּמִשְׁמָאלִים בְּאֲכֻנִים בְּחֲצִים וּבְקֶשֶׁת מֵאֵיזֵ שְׂאוֹל מִבְּנִימִין: יְהִרְמִי אֲוִיָּה שְׁתַּמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ וְתִצְלֵנוּ לָנוּ וְלִכָּל בְּנֵי בֵּיתָנוּ וְלִכָּל יִשְׂרָאֵל מַעֲיֵן הָרַע וּמִכָּל מִינֵי כִישּׁוֹף וְתַחֲבוֹת הַיִּצְהָר וְהַשְׁטָן מִמֶּנּוּ וּכְשֶׁם שְׁפָרְשָׁתָה כְּנַפֶּיךָ עַל אֲבוֹתֵינוּ כְּמִדְבַּר וְהִצַּלְתָּם מִעֵינָא בִּישָׁא דְּכַלְעָם הָרַשַׁע כֵּן תִּפְרוֹשׁ כְּנַפֶּיךָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְנִהְיֶה מְזוּסִים בְּמִכְסֵּה וְהִנְחָה בְּשִׁמּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים אֲנִסִּי:

י' אַחֲרֵי תַּפְלָה יֹאמַר ז"ס פ' זֶה: וְהָיוּ מַלְכִּים אוֹמְנִיךָ וְשִׁרְתֵּיהֶם מִנִּיקוֹתֶיךָ אֲפִים אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲוּ לֶךָ וְעַפְרָה רִגְלֶיךָ יִלְחָנוּ וְיִדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה (נִיקוֹד יִשְׁחָק) אֲשֶׁר לֹא יִבּוֹשׁוּ קוּי וְיִכּוֹן בֶּשֶׁם (מִפְרָ"שׁ יִנְיָ מִפְרָעִי) הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ וּבִשְׁם הוּיָה בְּנִקּוֹד יִשְׁחָק וְתַהֲיִת תַּפְלָתוֹ מְרוּצָה וְגַם יְהוּ דְּכָרוּ נִשְׁמָעִים וְטוֹב לְאוֹמְרוֹ כְּשִׁיבֶקֶשׁ מִשָּׁר וְכִיּוֹצֵא אִיּוֹה בְּקֶשֶׁה. (מִסְפָּר שְׂרָשֵׁי הַשְּׁמוֹת לְהַרְמִיז ז'ל כִּי):

קבלתי

יב קבלתי שכל האומר פסוק ויהי בנסיע הארון וגו' בכל יום יטבוי' במד
הזה לא יזק כל היום אף שיהיה במקום סכנה

וב ה ורק יווי ינש כינ אוה באי
ינא ימו היא כסג מכח מבו בלש
הסר אשט וכי ווא פזה רה ז ופר
יען מהה הצביטי נבי שיר תיאל

יג לאריכת ימים טוב לומר בכל יום פסוקים אלו :

עין חיים היא למחזקים בה ותומכים מאושר. דרכה דרכי נועם וכל נתיבותיה
שלום. מגדל עוז שם ה' בני ירוין צדק ונשגב :

יאה"כ יאמר תפלה זו מאדמי' הרב הגדול כמ"ה חיד"א זצ"ל :

יהרמי א"א שתתמלא רחמים עלינו ועשה למען אבותינו הקדושים אברהם
איש החסד יצחקנאור בגבורה יעקב כליל תפארת ותבטל מעלינו
כל גזרות קשות ורעות ובצל כנפך תסתירנו ונהיה בריאים ככל אברינו
וגידנו ותשמרנו מכל צרה ומכל פחד ומכל חולי ותצילנו מכל מיני מישוף
ומכלככול הדעת ואל ידוה לבנו ואל יחטבו עינינו ונהיה מיושבים בדעתנו
ותן בנו כח ובריאות לעבודתך וליראתך ותאריך ימינו בטוב ושנותינו
בנעימים ובכל אשר נפנה נשכיל ובכל אשר נעשה נצליח אכיה"ר :
יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך. הראנו ה' חסדך וישעך תתן לנו. ואני
בחסדך בטחתי וגל לבי בישיעתך אשירה לה' כי גמל עלי. הנה אל
ישיעתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' והי לי לישועה :

יך תפלה אחרת קצרה וטובה לומר בכל יום וצלותא בתדירא ואת מצלח :
בשפתי ספרתי והענינו ה' אלהי ישראל מ"ה ואדוני האדונים חנני ושמי
תפלתי ה' ושיעתי האזינה אל דמעתא אל תחרש כי אתה מקשיב לקול
שיחות בני אדבר ושומע קול תפלה אתה הוא מעולם ברוך שומע תפלה :
לז קבלתי מחרב החסיד המקובל המפלא מהר"ש שרעבי ז"ל לומר תפלה
זו ברה"ה ויה"כ בשעת הוצאת ס"ת :

יהרמי א"א שתעשה למען רחמיך ולמען שמך הגדול הנכתב ואינו נקרא
שנתכוונתי בו שתצילנו לנו ולנשותינו ולבנינו ולבנותינו ולכל הנדוים
אלינו מכל רע ומכשחות ומניפה ומכל צרה וצוקה ויגון ואנחה ומכל חולי
ומתלה. ולמען השם הקדוש השגשג כימאור המרכבה התחתונה אלהיך וכשהוא
כלול עם מקורו אלהיך אלהיך דהן שתבטל ברחמיך המרובים ובחסדך
הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתנו מל גזרות קשות ורעות ויסכרו נ
המקטרגים והמסטינים מעלינו :

אנא בבח השם הקדוש המתפשט ממאור המרכבה העליונה קרע וכשהוא כלול
במקורה יהוה יקתרועה שתבטל ברחמיך ורחבים ובחסדך הפשוטים
מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל המקטרגים והמסטינים ומל גזרות קשות
ורעות ושנאת הנם. וחדש עלינו שנה טובה ומבורכת ותפרנסנו בשפע גדול
ובהיתר ולא ישלום בנו עין הרע ותצילחנו בלימודנו ובכל מעשה ידנו אנס"ו :

תם ונשלם שבת לאל בורא עולם